

به سه‌رهاتی پی‌غه مبه‌ران بو مندال و لاوان

چاپی
دووهم

نوسینی

ابو الحسن علی الحسنی الندوی

ئارامی گه‌لای

کردویه‌تی به کوردی

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

بەسەرھاتى پېغەمبەرەن

بۇ مىندالان و لاوان

مەبەست لەم زنجیرەیه

زنجیرەى ھزرى ھاوچەرخى ئىسلامى

۱. دەولەمەندکردنى كىتیبخانى كوردیە بە گرنگترین و کاریگەرترین دەقى ئەو كىتیبانى كە مەشخەلى سەررى ھزرى ھاوچەرخى ئىسلامىن.
۲. ئاشناکردنى خوینەرو لاوى موسولمانى كوردە بە دەقى ئەو كىتیبانى كە سەرچاوەن بۆ پۆشنەبىرى ئىسلامى و سازنەرى بیدارى و قىامەتى ئىسلامى پیرۆزن.
۳. شارەزاکردنى راستەوخوى لاوى كورد بەم سەرچاوانە، ئازادکردنیانە لە گشت كۆت و بەند و بۆچونى تەسكى حزبایەتى و تاكەرەوى و رەوتگەرایى.
۴. بناغەيەك بى بۆ بنیادنانى كەسایەتیهكى ئىسلامى بەهیز بۆ ھەر تاكىكى موسولمانى كورد تا توانای ئەنجامدانى ئەو گۆرانکاریانەى ھەبى كە خواى پەروردگار پى سپاردووە.
- دەگەل ریز و تەقدیرمان بۆ بیروپای نوسەرانى ئەم زنجیرەیه، مەرجیش نیە ئیمە پابەندى ھەموو بیروبۆچونەکانیان بین.
- با دەستوریشمان لە ھەرگرتن فەرمايشتەكەى خواى پەروردگار بىت.

﴿الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ

هُمْ أَُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ الزمر - ۱۸

نوسینگەى تەفسیر

بەسەرھاتی پیغەمبەرەران

بۆ منداڵ و لاوان

نوسینی

ئەبولحەسەن عەلی ئەلحەسەنی نەدوی

ئارامی گەلانی

کردویەتی بە کوردی

ماڻي لکچايدانهوهي پاڙيزاوه بڻو
نوسينگهي تهفسير

نواي پهرتوڪ به عهريبي: قصص النبيين للأطفال (١-٢)
 نواي نوسهر: أبو الحسن علي الحسني الندوي
 نوره و سالي چاپ: سيزدهم: ١٤٠٥ ك - ١٩٨٥ ز
 چاپ و بلاوڪردنهوهي: مؤسسة الرسالة
 نواي پهرتوڪ به كوردي: بهسرهاتي پيغهمبران بڻو مندال و لاوان
 نواي وهرگيهر: نارامي گهلالي
 پيداچاونهوهي: عبدالله سكتاني
 نهخشهسازي نواوه: شوق حدامين
 نوره و سالي چاپ: دوهم: ١٤٣٠ ك - ٢٠٠٩ ز
 بلاوڪردنهوهي: نوسينگهي تهفسير بڻو بلاوڪردنهوهو راگهيانندن/ هوليئر
 ژمارهي سهاردن: (٧٠) سالي ٢٠٠٢
 تيراژ: ٢٠٠٠ دانه

تهفسير
 بڻو بلاوڪردنهوهو و راگهيانندن
 هموليئر - شهماي دادكا - وئر گوتيلي شيرين پلاص
 ت: ٢٢٢١٦٩٥ - ٢٢٢٣٠٩٠٨ - ٢٥١٨١٢٨
 موبايل: ٢٢ ٥١ ٤٦٠ ٠٧٥٠ - ٩١ ٧٢ ١٣٨ ٠٧٧٠
tafseeroffice@yahoo.com
tafseeroffice@maktoob.com
altafseer@hotmail.com

بە ناوى خواى بەخشندەمىھەرەبان

مىندالە ئازىزەكان!

دەزانىن نوسەرى ئەم بەسەرھاتانە پىاوتىكى چەند زانا و لىزان بوە؟، دەزانىن جگە لەم پەرتوكەى بەردەستتان چەندىن پەرتوكى ترى داناوە؟، دەزانىن ئەم بەسەرھاتانەى چەند بە ئاسانى و شىرىنى بۆ نوسىيون، مىن دلىيام ئەگەر بىخويننەوہ يان گوپى بۆ بگرن سودىكى زۆرى لى وەردەگرن.

لەم پەرتوكەدا بە بەسەرھاتى پاكترىن و راستترىن و بەرزترىن مرقۇفانى سەر زەوى ئاشنا دەبن، فىرى راستى و چاۋنەترسى، ھەقپەرۋەرى و خو پاكگرى، چاكەكارى و مەردايەتى... فىرى گەلىك ھەلوپستى جوان و ئاكارى بەرز دەبن.

لەلام پونە ئىۋەى خوشەويست لەمىژە تامەزرۆى پەرتوكىكن كە بەزمانىكى سادە و ساكارى مىندالانەوہ ژيانى پىغەمبەرانتان بۆ بگىرپىتەوہ، دەزانم كە ئەم پەرتوكە دەخويننەوہ دلخوش دەبن و دەلىن: گەرەكان! دەى زوكەن شتى دىشمان بۆ بنوسن.

ئارامى گەلالى

۲۰۰۱/۸/۲۳

وتهیهك به پینوسی توئژمر و بانگخوازی ئیسلامی

سهید قوتب

من نویسنه کانی خاوهنی ئەم نامیلکهیه (سهید ئەبولخه سهنی نه دوی)م خویندۆ تهوه و روبه پڕۆش خۆیم دیوه و ناسیومه، پیاویکه خێوی دڵ و ئاوه زیکی موسلمانانهیه، به ئیسلام و بۆ ئیسلام و به تێگه یشتنیکی چاکی ئیسلامیانهوه دهژی.

ئەم وتانهی که وا لەم پیشه کیهدا بۆ ئەم نامیلکهیهی دهنوسم و تۆماریان دهکەم گهواهیدانیکه له پێناو خواوه دهیدهم.

به سهرهاتی پیغه مبه ران بۆ مندالان - هه رچهنده قه بارهیهکی بچوکی ههیه به لām - کاریکی بهرپێز و شایستهیه، ئەم کارهش ده خڕیته سهر کاره کانی تری سهید ئەبولخه سهنی نه دوی و برا بهرپێزه کانی تر که له بازنه ی بانگه وازی ئیسلامیدا کار دهکەن. مندالان له گه وران ئاتا جترن که ئیسلامیان به پاک و بێگه ردی پێرا گه یه نرئ، مندالان پتر پتو یستیان بهم خۆراکه ههیه تا ئەگه ر جحیل بون تامو جیژی پروایان له دهرون و، روناکی پروایان له دڵ دابی و گه شایی پروا له گه ل روحیان تیکه ل بئ. بێگومان چیرۆک و به سهرهاتیش له بابته هه ره له پیشه وه کانه، که دلی بێگه ردی مندالانی بۆ والا بئ.

ئەم نامیلکهیه - ئەگه رچی بۆ مندالان نوسراوه - به لām پیموایه زۆرینه ی گه وره کانیش پتو یستیان به خویندنه وه ی ههیه، چونکه گه لی کهس له میانه ی خویندندا له بهر ئەوه ی ئیستعمار و خاچگه رایی له سهر پرۆگرامی خویندن

بالادهست بونه، بۆیان نه‌ره‌خساوه له به‌سهرهاته‌کانی قورئانی پیروژ و مه‌به‌سته قوله‌کانیان، له که‌شوه‌وا بپروائامیز و په‌روه‌ده ئامیز و کاریگه‌ره‌کانیان شاره‌زا بن، که له‌م نامیلکه‌یه‌دا رانویتراوه.

گه‌لێ په‌رتوکی مندالانم خویندۆته‌وه- که به‌سهرهاتی پیغه مبهراڼ درود و سلأوی خویان لیبێ به‌شیک بوه له خویندنه‌وه‌که‌مدا- هه‌روه‌ها له دانانی زنجیره‌ی (القصص الديني للأطفال) له میسر، به‌شداریم کردوه که به‌سهرهاته‌کانی ئهم زنجیره‌یه‌ش له قورئانی پیروژه‌وه وهرگیراون. به‌لام بیئنه‌وه‌ی مه‌به‌ستم دل‌پرازیکردنی که‌س بێ گه‌واهی ده‌ده‌م و ده‌لیم: کاره‌که‌ی سه‌ید ئه‌بولخه‌سه‌نی نه‌دوی له هه‌مو ئهم کارانه کاملت‌ره، ئه‌ویش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گه‌لیک ئاموژگاری ناسک و رونکردنه‌وه‌ی مه‌به‌ستی تێدایه که مه‌به‌ستی به‌سهرهاته‌که و پروداو و هه‌لوێسته‌کانی به‌سهرهاته‌که و ده‌رده‌خن هه‌روه‌ها گه‌لیک لێدوانی له ئامیزی به‌سهرهاته‌کان تۆمار کردوه که ئه‌گه‌ر له دلی مندالان یان له دلی گه‌وران سه‌قامگیر بن ئه‌وا گه‌لیک هه‌قیقه‌تی بپروا ئامیزی ترسناک په‌خش ده‌که‌ن.

خوا پاداشتی چاکه‌ی سه‌ید ئه‌بولخه‌سه‌ن بداته‌وه و سه‌رکه‌وتوتری بکات، خوا بیکاته‌ مایه‌ی رینۆینکردنی ئه‌و وه‌چه^(۱) تازه‌یه‌ی که له هه‌مو لایه‌که‌وه ره‌شه‌با و گه‌رده‌لول لێیان هه‌لکردون و درک و دالیان ده‌خریته سه‌ر پێگا و تاریکیان به‌سه‌ردا راده‌شکی، ئه‌و وه‌چه تازه‌یه‌ی که تا بلێی پێویستیان به پوناکی و چاودێری هه‌یه، له چاودێریه‌که‌ش پێویستیان به دلسۆزیه. سه‌رکه‌وتنیش له ده‌ستی خوا دایه.

(۱) وه‌چه: نه‌وه.

پېشەكى

برازاى^(۱) ئازىزم!

دىيارە زۆر ھەزەت لە چىرۆك و بەسەرھاتە، ھەلبەت ئاۋزاكانىشت ھەر ۋەك تۆۋانە. دەبىنم پىر بە تاسە و ئارەزوتەۋە گۆي بۆ چىرۆكان رادەدىرى و دەياغۇيىنەۋە، بەلام بەداخەۋە كە دەتبىنم ھەر تەنھا بە خويىندەۋە چىرۆكى سەگ و پشیلە و گورگ و شىر و ورچ و مەيمون خەرىكى، دەزانم ناچارىشى ھەر دەبى ئەم جۆرە چىرۆكانە بخويىنەۋە چونكە چاپ نەكراون و ۋەدەستت ناكەون. بىگومان سوچ و ئوبال لە ئەستۆي ئىمە دايە.

دىيارە دەستت پىكردوۋە فېرى زمانى عەرەبى بى كە زمانى قورئان و پېغەمبەرە ئاينەكەتە، دەبىنم گەلىكى بۆ تامەزرۆي و گەرەكتە بىتويىزىۋە. بەلام من شەرم لە خۆم دەكەمەۋە كە لە چىرۆكى ئازەلان و ئەفسانە و قسەي پىرپوچ بىرازى ھىچ جۆرە چىرۆكىكى تىرى عەرەبى نادۆزىۋە كە لەگەل تەمەنەكەت بگۇنجى.

بۆيە وام بە باش زانى ھەم بۆ تۆ و ھەم بۆ مىندالە موسلمانەكانىش دەست بكەم بە نوسىنى بەسەرھاتى پېغەمبەرەن (سلاۋى خايران لىبى)، شىۋازەكەشى بە جۆرىكى ۋا بى كە لەگەل تەمەن و ئارەزوتان بگۇنجى. جا

(۱) برازاي نوسەر ناوي موحەممەدى كورپى دكتور عبدالعلی ئەلخەسەنە، سوپاس بۆ خوا لە زمانى عەرەبىدا بلىمەتتىكى چاكى لى ھەلكەوتوۋە، ئىستاكەش بۆتە سەرنوسەرى گۇفارى(البعب الاسلامى). كە لە شارى لوكنھوى ھىندستان دەرەجە.

بفرمو له گهڵ یه کهم نوسراوی (به سهرهاتی پیغمبران بۆ منداڵان) وهك دیارییهك پیشكهشت بێ.

به سهرهاته كانم به نهشم و شیوازیکی منداڵانه و به گوێرهی سروشتی منداڵان گیراوه تهوه، بۆیه وشه و پرسته كانم دوباره و سیباره كردونه تهوه و واژه و دهسته واژهی ئاسانم به کارهێناوه و روداوه كانم به درێژی رانواندون.

هیوادارم كه منداڵان یه كهمین په رتوك له قوتابخانه دا له باره ی زمانی عه ره بیه وه بخوینن و بیتویژنه وه ئهم نامیلکه یه بیت.

پاش ئهمه - به یارمه تی خوا - به سهرهاتی گه لێك له پیغمبرانی تهرت پیشكهش ده كه م... به سهرهاتی خوڤ خوڤ و به تام وچیژ، رۆن و ره وان و ئاسان، سوک و ساکار و جوان، له سه روی هه موشیا نه وه له شتی پرۆپوچ و درۆ دور بێ.

موحه مه د گیان! یاخوه چاری دایك و باوك و مامت پێ بگه شیته وه و ئیسلامت پێ ببوژیته وه، یاخوه به ره که تی بابو یا پیرانت پێدا به سه ر بنه ماله و سه ر جه م مو سلما نان به اریته وه...

عه لی ئه له سه نه ی نه دوی

پیغهمبه ران

بهشی یه که م

بەسەرھاتی

پێغه‌مبەر ئیبراھیم

سلاوی خواى لیلى

۱- بت فرۇشەكە

بەر لە رۆژگارنىكى گەلى دىرىن.
لە گوندىكدا پياوئىكى زۆر بەناوبانگ ھەبو.
پياوھەكە ناوى ئازەر بو.
ئازەر بتى دەفرۆشت.
گوندىكە خانوئىكى گەلى گەورەى لىبو.
خانوەكەش گەلى بتى جۆراوجۆرى تىدabo.
خەلكى گوندىكە سوژدەيان بۇ بتەكان دەبرد.
ئازەرىش ساي^(۱) خەلكەكە بتەكانى دەپەرست و سوژدەى بۇ دەبردن.

۲- كۆرەكەى ئازەر

ئازەر كۆرپىكى زۆر زىرەك و ئازاى ھەبو.
كۆرەكە ناوى ئىبراھىم بو.
ئىبراھىم خەلكى دەدى سوژدەيان بۇ بتەكان دەبرد.
دەيدى خەلكەكە بتەكان دەپەرستن.
ئىبراھىم دەيزانى بتەكان لە بەرد دروستكراون.

(۱) ساي: وەكو

دەيزانى بىتەكان نادوئين و نايىستەن.

دەيزانى بىتەكان زيان و قازانچ نابەخشن.

دەيدى مىش و مەگەز لەسەر بىتەكان ھەلەدەنىشن كەچى ناتوانن بەرگرى
لەخۆيان بکەن.

دەيدى مشك و مىرو خواردنى بىتەكان دەخۆن كەچى ناتوانن دەريان بکەن.

ئىبراھىم لەبەر دلى خۆيەو دەيگوت:

بۆچى خەلک سوژدە بۆ بتان دەبەن؟

ئىبراھىم لەبەر دلى خۆيەو دەپىرسى:

بۆچى خەلک لە بتان دەپارێنەو؟

۳- ئامۇژگارىەكەى ئىبراھىم

ئىبراھىم بە باوكى دەگوت:

- بابە گيان! بۆچى ئەم بتانە دەپەرستى؟

- بابەگيان! بۆچى سوژدە بۆ ئەم بتانە دەبەى

- بابەگيان! بۆچى لەم بتانە دەپارێنەو؟

- خۆ ئەم بتانە نادوئين و نايىستەن!

- خۆ ئەم بتانە زيان و قازانچيان نيە!

- ئاخر لەبەرچى نان و ئاويان بۆ دادەنئين؟

- خۆ ئەم بتانە ناخۆن و ناخۆنەو!

بەلام ئازەر لەم وتانە نەدەگەیشیت و توپە دەبو.
ئێبراهیم ئامۆژگاری خەڵکە کەشی دەکرد و دەیگوت:
- واز لە بێپەرستی بێنن.
بەلام خەڵکە کە نەدەفامین و توپە دەبون.
ئێبراهیم گوتی:
- کەواتە ھەرکاتێ خەڵک لە گوند بچنە دەرەوێ ئەوا بێتەکان دەشکێنم،
ئەوسا خەڵکە کە تێدەگەن کە ئەم بتانە هیچیان لە دەست نایە.

٤- ئێبراهیم بێتەکان دەشکێنێ

جەژن ھات و خەڵکی گوندی دڵخۆش و شاد بون.
خەڵکە کە بۆ جەژن و شادی لە گوند چوونە دەرێ.
منداڵەکانیشان لە گەڵ خۆ برد.
باوکی ئێبراهیمیش لە گوند دەرچو.
بە ئێبراهیمی گوت:
- ئەتۆش لە گەڵمان دێی بڕۆین؟
ئێبراهیم گوتی:
نەخێر.. من نەخۆشم!
خەڵکە کە لە گوندی چوونە دەرێ تەنھا ئێبراهیم نەبێ.
تەنھا ئێبراهیم لە مالتی مایەوێ.

پاشان ئيراهيم چوه لای بته کان و پيښگوتن:

- دهی پيم بلين دتوانن بدوين؟

- دتوانن گویتان ليبي؟

- نه وه ته نان و ئاو...! دتوانن بيخون؟ دتوانن بيخونه وه؟

بته کان بيدهنگ بون و مته قيان له دهم دهرنه هات.

چونکه بته کان له بهرد دروستکرايون، بهرديش ناتوانی بدوی.

ئيراهيم پيښگوتن: چيتانه بو قسه ناکه ن؟

بته کان ههر بيدهنگ بون و قسه يان نه کرد.

نه و جا ئيراهيم تورپه بو و ته وره کهي گرته ده ست.

ئيراهيم بته کانی دايه بهر ته وران و گشتی شکاندن.

ته نها بته ههره گه وره کهي هي شته وه و ته وره کهي به گه رده نيه وه هه لواسی.

٥- کي نه م کارهي کردوه؟

خه لکه که گه رانه وه و سهر دانيکی خانوی بته کانيان کرد.

خه لکه که ويستييان به بونهی پوژي جه ژنه وه سوژده بو بته کان بيه ن.

به لام خه لکه که سهر يان سورما و واقيان وړما.

خه لکه که هه ناسه يه کی سارد يان هه لکيشا و تورپه بون.

گوتيان: کي وای له خوا کاغمان کردوه؟

ھەندىك گوتيان: گويمان ليىبو گەنجىك كەنارى ئىبراھىمە بە خراپ باسى دەکردن.

گوتيان: ئىبراھىم! ئەتۆ وات لە خواكائمان كىردوھ؟

گوتى: بەلكو بتي ھەرەگەورە ئەم كارەى كىردوھ.

دە لە بتەكان پىرسن.. ئەگەر بتوانن وەلامتان بدەنەوھ!

خەلكەكە دەيانزانى بتەكان لە بەرد دروستكراون.

دەيانزانى بەرد نە دەدوئ و نە دەبىستى.

دەيانزانى بتە ھەرەگەورەكەش لە بەرد دروستكراوھ.

ناتوانى پروات و بچولئ، ناتوانى بتەكانى تر بشكىئى.

بۆيە بە ئىبراھىميان گوت:

- تۆ چاك دەزانى ئەم بتانە ناتوانن بدوئىن.

ئىبراھىم گوتى:

- كەواتە چۆن ئەم بتانە دەپەرستى كە ناتوانن زيان و قازانچ ببەخشن؟

- چۆن ئەم بتانە دەپەرستى كە ناتوانن بدوئىن و ببىستى؟

- بۆ تىناگەن؟ بۆ بىرناكەنەوھ؟

خەلكەكە بىدەنگ بون و شەرميان لە خۆ كىردەوھ.

۶- ئاگرېكى سارد

خەلکەكە كۆبونەوۈ و گوتيان: تەگبىر چىيە، چ بىكەين؟
ئەوا ئىبراھىم بىتەكانى شىكاندوۈ و خواكانى پىسواكردوۈ!
خەلکەكە پىرسىارىيان كىرد:
سزاي ئىبراھىم چىيە؟ چۆن تۆلە لە ئىبراھىم وەرگىنەوۈ؟
وہ لām بەم جۆرە دراىيەوۈ:
بىسوتىنن و خواكانى خۆتان سەر بىخەن.
ئىنجا ئاگرېكى گەورەيان ھەلگىرساند و ئىبراھىمىيان ھەلدايە ناوى.
بەلām خوای گەورە فرىاي ئىبراھىم كەوت و بە ئاگرەكەى گوت:
ئەى ئاگر! سارد و بىزىيان بە بۆ ئىبراھىم.
ئاگرەكەش ئىبراھىمى نەسوتاند و سارد و بىزىيان بو.
خەلکەكە دىتيان ئاگرەكە زىيان بە ئىبراھىم ناگەيەنئ.
خەلکەكە دىتيان ئىبراھىم دلى خوشە،
ئىبراھىم ساغ و سەلامەتە!
خەلکەكە سەرسام بون و واقىيان وپما.

۷- کي خواي منه؟

شه ونيکيان ئيبراهيم تهستيره يه کي بيني، گوتي: ته مه خواي منه.
 به لام که تهستيره که بزر^(۱) بو، ئيبراهيم گوتي: نا! ته مه خواي من نيه!
 ته مجاره ئيبراهيم مانگي بيني و گوتي: ته مه خواي منه.
 به لام که مانگ ون بو، ئيبراهيم گوتي: نا! ته مه ش خواي من نيه!
 ته مجاره که رۆژ ده رکوت، ئيبراهيم گوتي: نا ته مه خواي منه، ته مه له
 گشتيان گهوره تره.
 به لام که شهو داهات و رۆژ بزر بو، ئيبراهيم گوتي: نا! ته مه ش خواي من
 نه بو.

خوا هه زنده و نامرئ.
 خوا ده ميئي و له ناوناچئ.
 خوا به هيژه و ژير ناکه وي.
 به لام تهستيره بيتهژه و سبهينه ي به سه زال ده بي.
 مانگ بيتهژه و رۆژي به سه زال ده بي.
 رۆژ بيتهژه و شهوي به سه زال ده بي.. هه وري به سه زال ده بي.
 تهستيره سه رم ناخا، چونکه بيتهژه
 مانگ سه رم ناخا، چونکه بيتهژه.
 رۆژ سه رم ناخا، چونکه بيتهژه.

به لّام خوا سهرم ده خا.

چونكه خوا هميشه زنده و ههركيز نامرئ.

هميشه ده ميئن و له ناو ناچئ.

هميشه به هيژه و ژير ناكه وئ.

۸- خوا پهروهردگاري منه

ئيراهيم زاني خوا پهروهردگاريه تي.

چونكه خوا هميشه زنده و نامرئ.

خوا ده ميئن و له ناو ناچئ.

خوا به هيژه و ژير ناكه وئ.

ئيراهيم زاني خوا پهروهردگاري ئه ستيرانه!

خوا پهروهردگاري مانگه!

خوا پهروهردگاري پوژه!

خوا پهروهردگاري بونه وهرانه!

خوا پئي راستي به ئيراهيم نيشان دا و كرديه پيغمبههراڼ و ئازيزي^(۱).
خوي.

خوا فرماني به ئيراهيم كرد بانگي گه له كه ي بكا بۆ نه وه ي خوا بپه رستن
و واز له په رستني بتان بينن.

(۱) ئازيز: زۆر خوشه ويست

۹- بانگه وازه که ی ئیبراهیم

ئیبراهیم بانگی گه له که ی کرد خوا بپهرستن و واز له پهرستنی بتان بینن.

ئیبراهیم به گه له که ی گوت: چ ده پهرستن؟

گوتیان: بت ده پهرستین.

ئیبراهیم گوتی:

- که گاسیان^(۱) ده کهن گوئیستان ده بن؟

- سود و زهره رتان^(۲) پیده به خشن؟

گوتیان: نه خیر، به لام باب و باپیرانمان پهرستویانن بویه ئیمهش ده یانپهرستین.

ئیبراهیم گوتی: ده نا بزائن من ئهم بتانه ناپهرستم.

من دوژمنی ئهم بتانه م.

من خوای گشت بونه وهر ده پهرستم.

ئهو خوایه ده پهرستم که منی دروست کردوه و پئی راستم نیشان ده دا.

که نان و ئاوم پیده به خشی.

که نه گهر نه خویش که وتم چاکم ده کاته وه.

که ده مرینی و پاشان زندوم ده کاته وه.

(۱) گاسکردن: بانگکردن.

(۲) زهره رتزان.

به لām بته کان ههچ دروست ناکهن و پێی راست به کهس نیشان نادهن.
 نان و ئاو به کهس نابەخشن.
 ته گهر به کێ نه خووش کهوێ چاکي ناکه نه وه.
 کهس نامرێتن و ناژيێننه وه.

١٠- له بهردهم پاشادا

له شاردا پاشايه کي به زه بروهنگ و سته مکار هه بو.
 خه لک سوژدهيان بۆ پاشا ده برد.
 پاشا بيستبوی که ئيبراهيمی ههيه تهنها بۆ خوا سوژده ده با.
 سوژده بۆ ههچ کهسيکی تر نابا.
 پاشا توپه بو و داواي کرد ئيبراهيمی بۆ بيێن.
 ئيبراهيم هاته لای پاشا، ئيبراهيم جگه له خوا له ههچ کهسيکی تر
 ناترسی.

پاشا گوتی: ئه ی ئيبراهيم کێ پهروهردگاری تۆیه؟
 ئيبراهيم گوتی: خوا پهروهردگاری منه!
 پاشا گوتی: خوا کێیه ئه ی ئيبراهيم؟
 ئيبراهيم گوتی: خوا ئه و خوايهيه که ده مریێ و ده ژيێنی.
 پاشا گوتی: منیش ده مریتم و ده ژيێنم.
 پاشا پیاویکی هینا کوشتی.

پیاویکیشی هینا نەیکوشت و ئازادی کرد.
 پاشا گوتی: ئەوەتا منیش دەمرینم و دەژینم.
 پیاویکم کوشت و پیاویکیشم ئازاد کرد.
 پاشا پیاویکی گەلیک گەوج^(١) و گەمژە بو.
 ھاوبەشپەرستەکان ھەمو ئاوا گەوج و گەمژەن.
 ئیبراھیم ویستی پاشا و گەلەکە ی تیڤگە یەنئ.
 ئیبراھیم بە پاشای گوت: خوا پۆژ لە پۆژھەلاتەو ھەلدینئ، دە ی تۆ لە
 پۆژ ئاواو ھەلیینە.
 پاشا بیدەنگ بو و لە رو داما.
 پاشا شەرمی لە خۆی کردەو ھ و ھیچ وەلامیکی پئ نەدۆزرایەو ھ.

١١- بانگکردنی باوکی

ئىبراھیم ویستی باوکیشی بخاتە سەر پئی راستی خواپەرستی.
 بە باوکی گوت:
 - بابە گیان بۆچی شتئ دەپەرستی کە ھیچ نابینئ و نابیستی؟
 - بۆچی شتئ دەپەرستی کە سود و زیان نابەخشی؟
 - بابە گیان! شەیتان مەپەرستە.
 - بابە گیان! وەرە خۆی میھرەبان بپەرستە.

(١) گەوج: بئعەقل.

باوکی ئیبراهیم تورپه بو و گوتی:

وازم لى بینه و قسه ی وام له گه ل مه که، نه گهرنا ئازارت ده دم.

ئیبراهیم پیاویکی دلنهرم بو، بویه به باوکی گوت: سه لامه تیت بو ده خوازم، من ئیره به جی ديلم و کوچ ده کم، من ته نها خوی پهره ردگارم ده پرستم.

ئیبراهیم هه ناسه یه کی ساردی هه لکیشا و ویستی به ره و ولاتیکی تر کوچ بکا، تا له ویدا ئازادانه پهره ردگاری بپرستى و خه لک بو پرستنى خوا بانگ بکا.

١٢- به ره و مه که

گه له که ی ئیبراهیم تورپه بون، پاشا تورپه بو، باوکی ئیبراهیمیش تورپه بو.

ئیبراهیم ویستی به ره و ولاتیکی تر کوچ بکا تا له ویدا به سه ریسه ستی پهره ردگاری بپرستى و خه لک بو پرستنى خوا بانگ بکا.

ئیبراهیم خوا حافیزی له باوکی کرد و ولاته که ی خوی به جیه یشت.

ئیبراهیم به ره و مه که کهوته ری و هاجه ری خیزانیشی له گه ل خوی برد.

مه که که گزوغیا و دار و دره ختی لى نه روا بو.

مه که که هیچ بیر و روباریکی لى نه بو.

مه که که هیچ گیانه وه ر و مروثیکی لى نه بو.

ئیبراهیم گه یشته مه که که و له وى دابه زی.

ئیبراهیم هاجه ری خیزانی و ئیسماعیلی کوری له ویدا به جیه یشت.

ئىبراھىم كە دەيوست بېروا، ھاجەرى خىزانى پىيگوت:

گەورەم بۆ كۆى دەچى؟ لىرەم بەجى دىلى؟

كە نە ئاوى لىيە و نە نان!

دیارە خوا فەرمانى پىكردوى؟

ئىبراھىم گوتى: بەلى خوا فەرمانى پىكردوم.

ھاجەر گوتى: كەواتە خوا وىلمان^(١) ناكە.

١٣- بىرى زەمزەم

جارىكەيان ئىسماعىل تىنوى بو، داىكى وىستى ئاوى بداتى، بەلام كوانى
ئاو؟ خۆ مەككە بىرى لى نى، خۆ مەككە پويارى لى نى! ھاجەر بە دوى
ئاودا دەگەرا، بە تەنگە تاوئەو لە (صەفا)و بەرەو (مەرەو)و لە (مەرەو)و
بەرەو (صەفا) دەھات و دەچو.

خوا فرىاي ھاجەر و ئىسماعىل كەوت و ئاوى بۆ پەيداكردن. ئاو لە زەوى
ھەلقولا و ھاجەر و ئىسماعىل تىريان لى خواردەو.

ئاو كە وەك خۆى ماىەو و پاشان بو بە بىرى زەمزەم، خوا بەرەكەتى خستە
زەمزەم و ئاوەكەى وشكى نەكرد.

ئەمەيە ئەو بىرەى كە خەلك لە وەرزی ھەجدا لى دەخۆنەو و كە بۆ
ولآتى خوشيان دەگەرپنەو ھەندى ئاوى لى دىننەو..

ئەرى تۆ ئاوى زەمزەمت خواردۆتەو؟

(١) وىل: رىلەبەر بزرېوو.

۱۴- خهونهكهى ئیبراهیم

ئىبراهيم دواى ماوهيهك بۆ مهككه گهرايهوه.
له گهڵ ئىسماعيل و هاجهر بهديدارى يه كتر شادبونهوه.
ئىبراهيم گهلىك دلى به ئىسماعيلي كورى خوش بو.
ئىسماعيل منداڵتىكى بچوك بو، دهچوه دهرهوه و يارى ده كرد و له گهڵ
باوكيشى دهردهچو.
ئىبراهيم ئىسماعيلي زۆر خوشدهويست.
شهويكيان ئىبراهيم له خهوندا بينى وا ئىسماعيل دهكوژيتهوه.^(۱)
ئىبراهيم پيغه مبهريكى راستگو بو، خهونهكeshى راست بو.
ئىبراهيم نازيزى خوا بو، بۆيه ويستى فرمانهكهى خوا كه به خهون پيى
فهرمو بو جيبه جيى بكات.
ئىبراهيم به ئىسماعيلي گوت:
كورى شيرينم! من له خهوندا دهبينم دهتكوژمهوه، تۆ دهلىيى چى؟
ئىسماعيل گوتى:
بابه گيان خوا چ فرمانىكى پيكر دوى جيبه جيى بكه، منيش خوا پشتيوان
بى نارام دهگرم.
ئىبراهيم چهقوى هه لگرت و ئىسماعيلي له گهڵ خۆى برد.

(۱) كوشتنهوه: سهريزين.

ئىبراھىم رۆيشت تا گەيشتە ناوچەى (مىنا)، لەویدا ويستی ئىسماعىل بکوشتەوہ.

ئىسماعىل لەسەر زەوى ڤاکشا.

ئىبراھىم ويستی بيکوشتەوہ و چەقۆکەى لە سەر گەردنى ئىسماعىل دانا. خوا پىتى خۆشبو ببينى ئاخۆ ئازىزەکەى فەرمانەکەى جىبەجى دەکا، ئاخۆ خواى خۆشتر دەوئى يان کورپەکەى.

ئىبراھىم لە تاقىکردنەوہ کەدا سەرکەوت.

خواى گەورە بەرانيکى ناو بەھەشتى بە جبرىلدا بۆ ھەنارد^(۱) و پىتى فەرمو ئەم بەرانە بکوژەوہ و ئىسماعىل مەکوژەوہ.

خواى گەورە کارەکەى ئىبراھىمى لەلادا خۆشەويست بو، بۆيە فەرمانى بە موسلمانان کردوہ لە جەژنانى قوربانیدا قوربانى بکوژنەوہ.

درود و سلاو بۆ ئىبراھىمى ئازيز.

درود و سلاو بۆ ئىسماعىلى کورپى.

۱۵- کەعبە

ئىبراھىم دوبارە ئەويندەرى^(۲) بەجىھىشت و دواى ماوہىەك گەڤايەوہ، ئىبراھىم ويستی خانوئى بۆ خوا دروست بکا.

خانو گەلىك زۆربون بەلام ھىچ خانوئى نەبو بۆ خوا بىت و خواى تىدا

(۱) ھەناردن: ناردن، رەوانەکردن.

(۲) ئەويندەر: ئەوئى، ئەو شوئىن.

بپه رستری.

ئیسماعیلیش ویستی له گهل باوکی پیکهوه خانوه که دروست بکهن.
 ئیبراهیم و ئیسماعیل بهردیان له شاخه کانهوه دینا.
 ئیبراهیم به دهستی خۆی دیواری کهعبه ده کرد، ئیسماعیل به دهستی
 خۆی دیواری کهعبه ده کرد.
 ئیبراهیم یادی خوی ده کرد و له خوا ده پارایه وه.
 ئیسماعیل یادی خوی ده کرد و له خوا ده پارایه وه.
 ده سانگوت: ﴿رَبَّنَا قَبَلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾. (۱) واته:
 پهروهردگارا! ئه م کاره مان لێ قبول بکه، تو بیسه ر و زانای.
 خوی گه وه کاره که ی له ئیبراهیم و ئیسماعیل قبول کرد و به ره که تی
 خسته کهعبه وه.

ئیمه له هه مو نوێژه کان رو له کهعبه ده کهین.
 موسلمانان بو حه جکردن به ره و کهعبه ده چن، له ویدا به ده وری کهعبه دا
 ده سوڕینه وه و له نزیکیه وه نوێژان ده کهن.
 خوا به ره که تی خسته کهعبه و کاره که ی ئیبراهیم و ئیسماعیلی قبول کرد.
 درود و سلاو بو ئیبراهیم.
 درود و سلاو بو ئیسماعیل.
 درود و سلاو بو موحه مده دی پیغه مبه رمان.

۱۶- بهیتوله قدیس

ئىبراهيم جگه له هاجهر خيزانيكى تريشى ههبو، ناوى (ساره) بو.

ئىبراهيم كورپىكى ترى له ساره ههبو ناوى ئيسحاق بو.

ئىبراهيم له شام نيشته جي بو، ئيسحاقيش له وي نيشته جي بو.

ئيسحاق له شامدا خانويكى بۆ خوا دروست كرد، وهك باوك و براكه ي كه له مهككه دا خانويكيان بۆ خوا دروست كرد.

ئهو مزگهوتە ي كه ئيسحاق له شام دروستى كرد پيى ده لىن بهيتوله قديس.

ههروه ها پيشى ده لىن مزگهوتى ته قضا، خوا بهره كه تى خستۆته ده وروبه رى مزگهوتى ته قضا.

خوا وهك چۆن بهره كه تى خسته نيو نه وه كانى ئيسماعيل به هه مان شيوه بهره كه تى خسته نيو نه وه كانى ئيسحاقيش، گه لىك پيغه مبه ر و پاشايان لى پەيدا بو.

ئيسحاق كورپىكى هه بو ناوى يه عقوب بو، ئه ويش پيغه مبه ر بو.

يه عقوب دوا زده كورپى هه بو.

يهك له كوره كان ناوى يوسفى كورپى يه عقوب بو.

قورثانى پيرۆز به سهرهاتيكي سهر له باره ي يوسف ده گيرپيته وه.

ئيتير فهرمو ئه مهش به سهرهاته كه ي يوسف

به سه‌رهاتی

پیغمبر یوسف

سلاوی خوی لیبی

۱- خەونیکی سەیر

یوسف کورپکی بچوک بو، یازدە برای هەبو.
یوسف مندالیکى جوان بو، یوسف مندالیکى زیرەك بو.
یەعقوبى باوکی یوسفى لە هەمو کورپەکانى خۆشتر دەویست.
شەویکیان یوسف خەونیکی سەیر دەبینى.
لەو خەوندەدا یازدە هەسارە^(۱) و رۆژ و مانگ دەبینى کە هەمو سوژدەیان
بۆ بردووە.
یوسفى مندال گەلیك سەرى لەم خەونە سوپما، تینەگەیشت چۆن ئەستیرە
و رۆژ و مانگ سوژدە دەبەن؟
یوسفى مندال چوہ لای یەعقوبى باوکی و خەونە سەیرەکەى بۆ گێرایەوہ.
گوتى: بابە گیان! من لەخەوندا یازدە هەسارە و رۆژ و مانگم دى
سوژدەیان بۆ بردبوم.
یەعقوبى باوکی پېغەمبەر بو.
یەعقوب زۆر بە خەونەکە دلخۆش بو.
گوتى: خوا پیرۆزت کا ئەى یوسف!، خەونەکەت وا دەگەيەننى کە تۆ لە
داهاتودا رێز و شکۆیەکی گەورەت دەبێ.
ئەم خەونە موژدەيە بۆ زانایی و پېغەمبەرایەتى.

(۱) هەسارە: ئەستیرە.

خو ئەم بەھرەيەي^(۱) بە ئىسحاقى باپىرىشت بەخشيىبو.
 خو ئەم بەھرەيەي بە ئىبراھىمى باپىرىشت بەخشيىبو.
 ديارە بە تۆش و بە بنەمالئەي يەعقوبىشى دەبەخشيى.
 يەعقوب پىرىكى بە تەمەن بو، لە سروشتى خەلك شارەزا بو.
 دەيزانى شەيتان چۆن بەسەر مرۆڧ زال دەبى.
 دەيزانى شەيتان چۆن يارى بە مرۆڧ دەكا.
 بۆيە گوتى: كۆرى شىرىنم! ئەم خەونە بۆ براكانت مەگىرەو، چونكە
 حەسودىت پىدەبەن و لىت دەبەنە دوژمن.

۲- حەسودىي براكان

يوسف لە داىكى خۆى براىەكى تىشى ھەبو ناوى بنىامىن بو.
 يەعقوب ئەم دو كۆرەي زۆر زۆر خۆشدەويست، ھىچ كەسكى وەكو ئەم دو
 كۆرەي خۆش نەدەويست.
 براكان ھەمو جارى حەسودىيان بە يوسف و بە بنىامىن دەبرد و تورە
 دەبون، دەيانگوت:
 - بۆچى باوكمان يوسف و بنىامىنى لە ئىمە خۆشتەر دەوئ؟
 - يوسف و بنىامىن بچوك و بىھىژن، بۆچى باوكمان ئەوانى خۆشدەوئ؟
 بەراستى پىمان سەيرە!

(۱) بەھرە: نىعمەت، بەخشش.

- خۇ ئىمە گەنجىن و بەھىزىشىن، ئاخىر بۆچى باوكمان ئىمەى وەك يوسف و بىنيامين خۇش ناوئ؟

يوسف مىنداللىكى بچوك بو، خەونەكەى بۇ براكانى گىپرايەو، براكان كاتىك خەونەكەيان گوى لىيىو تورە بون و پتر حەسودى داىگرتن.

پۆژىكىيان براكان لەگەل يەكتر كۆيونەو و گوتيان:

با يوسف بكوژىن و لەكۆل خۇمانى بكةينەو.

يان فرىي بدەينە جىگايەكى دور و نەيىينەو.

ئەوسا باوكتان بەتەواوى بۇ ئىو دەيىت و، خۇشەويستىەكەى بەتەواوى بۇ ئىو دەيىت.

يەكئ لە براكان گوتى:

نەخىر با فرىي بدەينە ناو بىرىكى سەر پتى رىبواران، بەشكو چەند رىبوارى بەويىدا تىپەرن و لەگەل خۇيانى بەن.

هەمو براكان گوتيان باشە وا دەكەين.

۳- براكان دەچنە لای يەعقوب

براكان كە لەسەر پىلانەكە رىككەوتن هاتنە لای يەعقوب.

يەعقوب زۆر لەو دەترسا زەبرى لە يوسف بوەشىنن، چونكە دەيزانى براكان حەسودى پى دەبەن و خۇشيان ناوئ.

يەعقوب قەت يوسفى لەگەل براكان نەدەنارد.

يوسف هەر لەگەل براكەى يارى دەکرد و لە مال دور نەدەكەوتەو.

براكانىش بەمەيان دەزانى بەلام نيازى^(۱) خراپيان لە دل گرتبو.

گوتيان: بابە گيان بۆچى يوسفمان لە گەل نانىرى؟ لە چ دەترسىي؟ يوسف
براى خۆشەويستمانە، برا بچوكمانە، ھەمومان كوپى يەك باوكين، ھەمو
براكان ھەر پىكەوہ يارى دەكەن، بۆچى ئىمەش بەيەكەوہ دەرنەچين و پىكەوہ
يارى نەكەين؟

سبەينى لە گەلمانى بنىرە با ئەويش دلى خۆش بىت و يارى بكا، ئىمەش
دەپيارىزين.

يەعقوب پياويكى پىرى بە تەمەن بو.

يەعقوب پياويكى بە زەين و زيرەك بو.

يەعقوب ھەزى نەدەكرد يوسفى لى دور بکەويتەوہ.

زۆر دەترسا زەبرى لە يوسف بوەشىنن.

بە كورەكانى گوت: ئاخىر دەترسم گورگ بىخوات و ئىوہش لىي بىناگا بن!

گوتيان: نەخىر ھەرگىز! چۆن ئىمە لەوى بين گورگ دەيخوات؟ ئىمە گەنجين
بەھىزين، چۆن دەھىلەين گورگ بىخوات؟

لە ئەنجامدا يەعقوب رىگەي پىدان يوسف لە گەل خۆ ببەن.

(۱) نياز: نىەت، مەبەست.

۴- بەرھەو دارستان

براكان زۆرىيەمە دىلخۆش بون كە يەعقوب رىڭگەى داوہ يوسف لەگەل خۇيان
بەن.

چونە ناو دارستانىك و يوسفیان فرى داىە ناو بىرىكى دارستانەكە.

بەزەبىيان بە يوسفى بچوك نەھاتەوہ.

بەزەبىيان بە يەعقوبى پىر و بە تەمەن نەھاتەوہ.

يوسف مىندالىكى بچوك بو، دلى سادە و ناسك بو، بىرەكە بىرىكى قول بو،
بىرەكە بىرىكى تارىك بو، يوسف لەناو بىرەكەدا بە تاقى تەنيا بو.

بەلام خوا موژدەى بە يوسف دا و پىى فەرمو:

خەمبار مەبە و مەترسە، خوا لەگەلتە، لە داھاتودا رىز و شكۆيەكى
گەورەت بۆ ھەيە، رۆژىك دادى براكان بىنە لات و تۆش پىيان بلىتەوہ كە چيان
بەسەر تۆ ھىناوہ.

براكان دواى ئەوہى كارەكەيان ئەنجام دا و يوسفیان ھەلدايە ناو بىرەكە
پىكەوہ كۆبونەوہ و گوتيان:

چ بە باوكمان بلىين؟

ھەندىك گوتيان:

- باوكمان دەيگوت من دەترسم گورگ بىخوات، ئىمەش دەلىين: بابە گيان!
قسەكەت راست دەرچو گورگ خواردى.

براكان لەسەر ئەم درۆيە رىككەوتن و گوتيان:

- بەلى دەلىين بابە گيان گورگ خواردى.

ھەندىك گوتيان: باشە بەلگەمان چى بى؟

گوتیان: به لگه مان خوینه.

براکان به رانیکیان هیئا و سه ریان بری، کراسه کهی یوسفیان هیئا له خوینی به رانه کهیان هه لسی.

براکان زۆر دلخۆش بون و گوتیان:

- ئیستا باوکمان پروامان پیده کا.

٥- له بهردهم یه عقوبدا

براکان ئیواری به گریان هه گه رانه وه لای باوکیان.

گوتیان: بابه گیان! له وی دور کهوتینه وه غار غارینی بکهین، یوسفیشمان له لای شتومه که کان به جی هیشت، تا ئیمهش هاتینه وه گورگ یوسفی خوارد بو.

کراسه خویناویه کهشیان هیئا و گوتیان:

- ئه مهش خوینه کهی یوسفه!

یه عقوبی باوکیان پیغه مبه ر بو، پیریکی به ته مه ن بو، له مندا له کانی زیره کتر بو.

یه عقوب دهیزانی ئه گه ر گورگ مرؤفتیک بخوا برینداری ده کا و کراسه کهی جیپ به جیپ ده کا.

به لام کراسه کهی یوسف نه درا بو، دیار بو له خوین وه درابو.

یه عقوب زانی خوینه که ساخته یه و خوینی یوسفی کوپی نیه، رودای گورگیشیان هه لبه ستوه و راست نیه.

یه عقوب به کوپه کانی گوت:

دەزائىم رۇداۋە كەتان ھەلبەستۈە بەلام ئارام دەگرم.
يەعقوب بۆ يوسىف زۆر غەمبار بو بەلام ئارامىكى جوانى گرت.

٦- يوسىف لەناو بېردا

براكان گەرەنەۋە مائەۋە و يوسىفيان لە ناو بېرە كەدا بە جىھىشت.
براكان نانيان خوارد و لەسەر جىگا نوستن.
بەلام يوسىف لەناو بېرە كە بو و خواردن و جىگاي نوستنى نەبو.
براكان يوسىفيان لە ياد كرد و نوستن.
بەلام يوسىف نەنوست و كەسيانى لە ياد نەكرد.
يەعقوب ھەمىشە يوسىفى لە ياد بو، يوسىف ھەمىشە يەعقوبى لە ياد بو.
يوسىف لەناو بېرە كەدا مايەۋە، بېرە كە بىرىكى قول بو، بېرە كە لە ناو
دارستان بو، دارستانە كە ترسناك و چۆل بو، كاتە كە شەو بو، شەۋىش
تارىكە شەو بو.

٧- لەناو بېرەۋە بۆ كۆشكى پاشا

چەند رېبوارىك بە دارستانە كەدا تېپەرىن.
لە رېگادا تېنويان بو، بە دواى بىرىك گەرەن.
بىرىكيان ۋەبەرچاۋ كەوت، پىاۋىكيان نارد تا ئاويان بۆ بىنى.
پىاۋە كە ھاتە سەر بېرە كە و دەۋلكە كەى شۆر كەردەۋە.
پاشان دەۋلكە كەى ھەلكىشاىەۋە، ھەستى كرد دەۋلكە كە قورسە!

کە دەری هینا دەبینی دەولەکە کە کورپکی تێدا یە!
 پیاو کە شاگەشگە بو و ھاواری کرد:
 - موژدە، موژدە.. ئەم کورپە جوانە ی تێدا یە!
 خەلکە کە زۆر دلخۆش بون و یوسفیان شار دەوێ.
 رێبوارەکان بەرپێ کەوتن تا گەیشتنە میسر، چوێە بازار و ھاواریان کرد:
 کێ ئەم کورپە جوانە دەکڕێ؟ کێ ئەم کورپە جوانە دەکڕێ؟
 عەزیزی میسر بە چەند درەمێک یوسفی لی کڕین.
 بازارگانی کان یوسفیان فرۆشت بێتەوێ بزانی ئەمە یوسفە.
 عەزیزی میسر یوسفی بردەوێ کۆشکە کە ی خۆی و بەخێزانە کە ی گوت:
 ئەمە یوسفە، مەدائێکی ئازا و زیرە کە، رێزی بگرە و خواردنی چاکی بدی و
 جلی جوانی دەبەر بکە.

٨- ئەمەک و داوین پاکێ

(یوسف کورپکی زۆر جوان بو، تا گەورەتر دەبو جوانتر دەبو.
 یوسف کورپکی پەوشت بەرز و بەئەمەک بو، چاکە ی خەلکی لەبەر چا و بو.
 لە مائی عەزیزی میسر دا مایەوێ تا گەورە بو، تا بوێ گەنجیکی زۆر جوان، تا
 بوێ گەنجیکی ھۆشیار و تێگەیشتی).^(١)
 خێزانی عەزیز خۆشەویستی یوسفی چوێ دلی و بۆ یوسف شیت و شەیدا بو،

(١) لێرە دا زۆرم بە پێویست زانیوێ کە ئەم چەند پرستە یە زیاد بکەم ھەر چەندە لە
 عەرەبیە کە دا نیە... وەرگێڕ -

داوای له یوسف کرد کاری خرابی له گهل بکا.

به لام یوسف داواکهی به توندی رت کرده وه و گوتی:

هرگیز کاری وات له گهل ناکهم، ناپاکی له گهل میړده که ت ناکهم،
میړده که ت گوره ی منه و گهل چاکهی له گهل کردوم و، پرتیکی زوری لیناوم،
من له خوا ده ترسم و هرگیز کاری وا ناکهم.

خیزانی عزیز له یوسف توره بو، چو به میړده که ی گوت:

- پیاوه که! یوسف ده یوست کاری خرابم له گهل بکا.

عزیزی میسر زانی خیزانه که ی درو ده کا.

زانی یوسف داوینپاکه و ناپاکی له گهل ناکا.

به خیزانه که ی گوت:

- نه خیر تو تاوانباری، تو ویستوته کاری خرابی له گهل بکه ی.

جوانیه که ی یوسف له میسر دا به هزار تاوازه دهنگی دایه وه، نه گهر یه کی
بیدیایه ده یگوت: بروا ناکهم نه مه مروژ بی، من دلنیام فریشته یه.

خیزانه که ی عزیز میسر پتر له یوسف توره بو، به یوسفی گوت:

نه گهر نه م کاره خرابم له گهل نه که ی ده تخمه به بندیخانه وه.

یوسف گوتی: به بندیخانه م له م کاره پی خوشتره.

داوای چند پوژئی عزیز میسر وای پی باشر بو یوسف بخاته به بندیخانه وه.

عزیزی میسر دهیزانی یوسف داوینپاکه و بیتاوانه.

یوسف چوه به بندیخانه.

٩- ناموزگاريه که ی ناو به نديخانه

يوسف چوه به نديخانه.

هه مو به نديکراوه کان زانيان يوسف گه نجيکي به ريز و مېردانه يه.

يوسف خاوه ن زانستیکي زور مېزنه.

يوسف دلتيکي زور به به زه يي له سينه يه. ^(١)

به نديکراوه کان يوسفیان خوشويست و ريزيان ليتا.

خه لکي نيو به نديخانه که به هاتني يوسف دلخوش بون و زور به گه وره يان داده نا.

له گه ل يوسف دو که سي تريش به ندي کران.

هه ردو کيان خه ونيان دي و خه و نه کانيان بۆ يوسف گيرايه وه.

يه کيکيان گوتي:

- من له خه و نه که مدا عه ره قم ^(٢) دروست ده کرد.

ئه وه ي تر گوتي:

- منيش له خه و نه که مدا بينيم نام له سه ره م هه لگرتبو و بالنده ليتيان ده خوارد.

داوايان له يوسف کرد واتاي خه و نه کانيان بۆ ليکداته وه.

يوسف له ليکدانه وه ي خه و نان زانا بو.

(١) سينه: سينگ.

(٢) عه ره قم: مه ي.

یوسف پێغەمبەرێکی خوا بو.

خەڵک لەو پۆژگادا خۆیان نە دەپەرست.

بەلکو بە ھەوێستی خۆیان چەندین خواوەندیان دانابو.

دەیانگوت: ئەمە خواوەندی وشکانییە، ئەمە خواوەندی دەریایە، ئەمە خواوەندی بژێوییە، ئەمە خواوەندی بارانە.

یوسف ھەمو ئەم گومراپونانە دەدی و پێدەکەنی.

یوسف ھەمو ئەم گومراپونانە دەدی و دەگریا.

یوسف دەیویست بانگی خەڵکە کە بکات خوا بپەرستن.

خوا ویستی وابو بانگەواژە کە یوسف لە ناو بەندیخانەدا بێ.

ئەدی نابێ بەندیانیش^(١) ئامۆژگاری وەرگرن؟

ئەدی نابێ بەندیانیش میھرەبانییان لە گەڵ بکری؟

ئەدی بەندیانیش بەندە ی خودا نین؟

ئەدی بەندیانیش ئادەمیزاد نین؟

یوسف لە بەندیخانە بو بەلام ئازاد و ئازا و بویر^(٢) بو.

یوسف ھەزار بو بەلام جوامیڕ و بەرچاو تیڕ بو.

پێغەمبەرەکان لە ھەر شوێنی بن پاستی ئاشکرا دەکەن.

پێغەمبەرەکان لە ھەر پۆژگاری بن خێر و خوشی بلۆ دەکەنەو.

(١) بەندی: زیندان، بەندکراو.

(٢) بویر: بەجەرگ و چاوەترس.

١٠- زیره کایه تی یوسف

یوسف له بهر دلی خوږه وه گوتی:

پیوستی وای کرده هم دو پیاوه بینه لای من.

نه و کهسه ی پیوستیش بی ملکه چ و نهرم و نیانه.

نه و کهسه ی پیوستیش بی گویرا دیر^(١) و بهر فەرمانه.

نه گهر قسه یان بو بکه م هم هم دو پیاوه و هم بهندکراوه کانی تریش گویم بو ده گرن.

به لام یوسف پهله ی نه کرد.

پیگوتن: دانیسن، بهرله وهی خواردنتان بو بی واتای خه ونه کانتان پیده لیم.

نه وانیش دانیشتن و دلنیا بون.

پاشان یوسف پیگوتن:

من له لیکدانه وهی واتای خه ونان زانامه، هم زانسته ش خوا فیری کردومه.

نه وانیش دلخوش و دلنیا بون.

تا لیره دا یوسف دهره تی بو هه لکه وت و دهستی کرد به ناموژگاری.

(١) گویرا دیر: گویبیست.

١١- ئامۇڭگارىكىردن بە يەكخو پەرستى

يوسف گوتى: خوا فېرى ئەم زانستەى كردومە.
بەلام خوا زانستەكەى بە ھەمو كەس نابەخشى.
خوا زانستەكەى بە ھاوبەشپەرست نابەخشىت.
دەزانن بۆچى خوا ئەم زانستەى فېر كردوم؟
چونكە مەن وازم لە رېبازى ھاوبەشپەرستان ھىناوہ.
رېبازى باوانى خۆم گرتوہ كە ئىبراھىم و ئىسحاق و يەعقوبن.
ئىمە بەرھەوامان نەزانىوہ ھاوبەش بۇ خودا پەيدا بىكەين.
يوسف گوتى:
ئەم يەكخو پەرستى تەنھا بۇ ئىمە نىيە بەلكو بۇ گشت خەلكىيە.
ئەمە چاكەيەكە خوا بە ئىمەى بەخشىوہ و بە خەلكىشى دەبەخشى، بەلام
زۆرىنەى خەلك سوپاسى خوا ناكەن.
يوسف لېرەدا ھەلۋەستەيەكى^(١) كرد و لىي پەرسىن:
ئىوہ دەلېن خواوەندى وشكانى و خواوەندى دەريا و خواوەندى بىرئوى و
خواوەندى باران.
ئىمەش دەلېن (اللہ) پەرورەدگارى ھەمو جىھانە.
ھەياران ئەم ھەمو خواوەندە پەرت و بلاوانە چاكتەن يان خواى تاك و تەنيا و
بەدەسەلات؟
كوانى خواوەندى وشكانى؟ كوانى خواوەندى دەريا و خواوەندى بىرئوى و

(١) ھەلۋەستە: بىدەنگىونىكى كەم.

خواوهندی باران؟

پيم بلين هم خواوهندانه چ شتيكيان له زهويدا هيئاو ته دي؟
يان له بهديهيئانی ئاسمانه كاندا كهنگي هاوبه شي خدا بون؟
سهرنج له زهوي بدهن، سهرنج له ئاسمان بدهن، سهرنج له مروژ بدهن.
همه كاره كاني خودايه، دهسا ئيوهش نيشانم دهن غهيره خدا چيان كرده؟
خواوهندی وشكاني و خواوهندی دهريا و خواوهندی بژيوي و خواوهندی باران
چون؟

هم خواوهندانه خوانين بهلكو تنهها چهند ناويكن كه ئيوه و باب و باپيرانتان
ههلتان بهستون.

دهسلات دهسلاتي خوايه، مولك مولكي خوايه، زهوي زهوي خوايه،
فهرمان فهرماني خوايه.

تنهها خوا بهرستن، هميه ريبازي راست و تهواو.

بهلام زورينه خهلك هم راستيه نازان.

١٢- واتاي خهونهكان

يوسف كه له ئاموژگاريه كه ي بوه وه، واتاي خهونه كه ي بؤ ليكدانه وه.

گوتي: يه كيكيان دهبيته مديگير^(١) ي پاشا.

تهوهي تريش له خاچ دهرئ و بالنده سهری دهخون.

يوسف به پياوه كه ي يه كه مي گوت:

(١) مديگير: عهده قگير.

- ئەگەر ئازاد کرای لەلای پاشا باسم بکە و لەیادم نەکە. هەردو پیاوێکیان لە بەندیخانە بردە دەرەوە. پیاوی یەکەمیان ئازاد کرد و بو بە مەیگی پاشا. پیاوێکی تریش لە خاچ درا و کوژرا. مەیگی پێکە لە بیری چو لەلای پاشا باسی یوسف بکات. یوسف بۆ چەند سالتیک لە بەندیخانەدا مایەو.

١٣- خەونەکی پاشا

پاشای میسر خەونیکی سەیری دیت. لە خەونەکاندا حەفت مانگای قەڵەوی بینی. ئەم حەفت مانگا قەڵەوێکی حەفت مانگای لەپ و لاوازیان دەخوارد. هەروەها حەفت گۆڵە گەمی سەوز و حەفت گۆڵە گەمی وشکیشی بینی. پاشا سەری لەم خەونە سەیرە سوپما. لە وەزیر و گزیرەکانی پرسى ئاخۆ ئەم خەونە چی بێ؟ ئەوانیش گوتیان: هیچ نەگەرەم مەرۆڤ لە خودا زۆر شتی خەيالى دەبینی. بەلام مەیگی پێکە گوتی: نا.. هەموو خەونیکی خەيالى نە، من واتای خەونەکانتان بۆ لێکدەدەمەو.

مەیگی پێکە چو بەندیخانە و واتای خەونەکی پاشای لە یوسف پرسى. یوسف چاکەخواز و مەردانە بو، بەزەیی بە دروستکراوەکانی خوا دەهاتەو. بۆیە واتای خەونەکی بۆ لێکدانەو.

يوسف چا که خواز و مهردانه بو، بهرچاوته ننگ و په زيل^(۱) نه بو، بؤيه واتای خه ونه که ی ناشکرا کرد و ته گېريشی بؤ کردن.

يوسف گوتی: ماوهی هفت سال کشتو کال بکهن، جا که دانه وېله کان ده دورنه وه له ناو گوله کانيان بهيلنه وه، ته نها ته ونه ده ريښن که پتويستنه بيخون.

پاشا هم هفت ساله بؤ ماوهی هفت سال گرانی دادی، ته و دانه وېله یی که دايد گرن له ماوهی هم هفت ساله دا بيخون، ته نها که ميک نه بيت. پاشان خير و خوشی ده گه پته وه و ولات ده بوژپته وه. مه يگير که گه پايه وه لای پاشا و واتای خه ونه که ی پيرا گه ياند.

۱۴- پاشا به دواي يوسفدا ده نيری

پاشا که گوتی له واتا و چاره سهریه که بو زور دلخوش و شاد بو، گوتی: کی ته و اتايه ی ليکدا و ته وه؟

هم پياوه بهر پز و چا که خوازه کيیه که ناموزگاری کردین و چاره سهری بؤ داناوین؟

مه يگير که وه لامی دايه وه و گوتی: گه وره م! هم پياوه بهر پز و چا که خوازه يوسفی راستگو یه، هر ته ویش بو پتيگوم ده به مه يگيری پاشا.

پاشا شهيدای دیداری يوسف بو، که سيکی به دواي يوسفدا نارد و گوتی: برؤ يوسفم بؤ بينه، ده يکه مه را ويزکاری تاييه تی خوم.

(۱) په زيل: خنس، رژد.

۱۵- يوسىف داۋاي لىكۆلىنەۋە دەكات

نىردراۋى پاشا چۈە لاي يوسىف و پىيگوت: پاشا تۆى دەۋى!
يوسىف رازى نەبۇ يەكسەر لە بەندىخانە بىتتە دەرەۋە، نەبادا خەلك بلىن:
ئەۋەتا يوسىف! كە ھەتا دويىنى لە بەندىخانە بو، ناپاكي لە گەل عەزىزى مىسردا
كردبو.

يوسىف دەرۋنەرز و گەردەنكەش بو، يوسىف زىرەك و خاۋەن ھۆش بو.
ئەگەر ھەر پىياۋىكى تر لە جىگەي يوسىف لە بەندىخانەدا بوايە و نىردراۋى
پاشاي بۇ چوبوايە.

نىردراۋەكە پىي بگوتايە: پاشا بانگت دەكات و چاۋەپىتتە.
پىياۋەكە دەسبەجى بە خىرايى دەپۆيشت و لە دەرگاي بەندىخانە دەچۈە
دەرەۋە.

بەلام يوسىف پەلەي نەكرد، يوسىف بە خىرايى نەچۈە دەرەۋە.
بەلكو بە نىردراۋى پاشاي گوت:

من سۆراخ^(۱) دەۋى، من دەمەۋى لە كىشەكەم بىكۆلنەۋە.

پاشان پاشا لە كىشەي يوسىف كۆلىۋە.

پاشا زانى يوسىف داۋىنپاك و بىتتاۋانە.

خەلك زانىيان يوسىف داۋىنپاك و بىتتاۋانە.

بەمچۆرە يوسىف بە بىتتاۋانى لە بەندىخانە ھاتە دەرەۋە.

پاشا رىزى يوسىف گرت و پەلەي بەرز كردهۋە.

(۱) سۆراخ: لىكۆلىنەۋە.

١٦- سه رکاری گه نجینه و به روبومی ولات

یوسف ده یزانی ده سپاکی له ناو خه لکدا کهم بۆته وه .
 یوسف ده یزانی گزیکاری له ناو خه لکدا زۆر بوه .
 یوسف دهیدی خه لک خیانه ت له گه ل مائی خوا ده کهن .
 دهیدی زهوی گه لیک گه نجینه ی به نرخ ی تیډایه به لام به فیرو دراو ن .
 به فیرو دراو ن چونکه کار به دهسته کان له خوا ناترسن .
 سه گه کانیا ن تیڤ و پر ن که چی خه لک نانیان نیه بیخۆن .
 خانه کانیا ن پۆشته کراو ن که چی خه لک جلیان نیه له بهری بکه ن .
 خه لک کاتی ک سود له گه نجینه و به روبومه کانی ولات وهرده گرن نه گهر
 کار به دهسته کانیا ن چاودیریکهر و لیژان بن .
 نه گهر چاودیر بن به لام لیژان نه بن نهوا نازانن گه نجینه کانی زهوی بدۆزنه وه و
 ناتوانن سودیا ن لی وهدهست بیئن .
 نه گهر لیژان بن به لام چاودیر نه بن گزی^(١) و دزی تیډا ده کهن ..
 یوسف چاودیر و لیژان بو .
 یوسف نایه وی چا و له کار به دهسته کان وهر گیتی تا به هه وهستی خویان مائی
 خه لک بدزن .
 یوسف ناتوانی بیدهنگ بی و خه لک له برسان بمی .
 یوسف شهرمی نه ده کرد راسته قینه بدرکیئن .

(١) گزی: خیانه ت.

بۆيه به پاشای گوت: ېمکه به سهرکاری گه نځينه و بهروبومه کانی ولات،
چونکه من چاودتړی ده که م و لیزانیشم.

به مجوره يوسف بوه سهرکاری گه نځينه کانی میسر.

ئیدی خه لک هه سانه وه و زور سوپاسی خویان کرد.

۱۷- براکانی يوسف هاتن

له میسر و شامدا وهک يوسف هه والی دابو برسیه تی بلاو بیوه وه.

خه لکی شام گوښان لیښو، یه عقوبیش گوښی لیښو که له میسر دا پیاوړکی
میهره بان هدی، له میسر دا پیاوړکی مهردانه و چاکه خواز هدی، که نه ویش
وه زیری گه نځينه کانی میسر.

خه لک ده چونه لای وه زیره که و داوای دانه ویلنه یان لیده کرد.

یه عقوبیش هه ندی پاره ی دا کوره کانی و په وانه ی میسری کردن تابه لکو
دانه ویلنه بینن.

به لام یه عقوب بنیامینی له گه لدا نه ناردن، چونکه یه عقوب بنیامینی زور
خوښده ویست و حزی نه ده کرد لیتی دور بکه ویتته وه.

یه عقوب له وه ده ترسا بنیامینیش وهک يوسف بفه ویتنن.

براکانی يوسف به ره و لای يوسف به پړی که و تن، نه یانده زانی وه زیره که یوسفی
برا بچوکیانه.

نه یانده زانی وه زیره که نه و یوسفیه که له ناو بیره که دا بو، وایانده زانی یوسف

مردوه.

چؤن نامريّ كه له ناو بيردا مابيتته وه، بيره كesh بيريكى قول بى.
 بيره كesh له ناو دارستان بى، دارستانه كesh چؤل و هوّل بى!
 له شه ودا به جيّان هيشتبو، شه وه كesh زؤر تاريك بو.
 براكانى يوسف گه يشتنه لاي يوسف، يوسف زانى ئه مانه براكانيه تى به لام
 ئه وان نه يانزانى ئه مه يوسف.
 ئه وان يوسفيان نه ناسيه وه به لام يوسف ئه وانى ناسيه وه.
 يوسف زانى ئه مانه ئه وه كeshانن كه كاتى خؤى فرتيان داوه ته ناو بيره كه،
 ئه وانه ئه وه كeshانن كه ويستويانه بيكوژن به لام خوا پاراستويه تى.
 له گه لّ ئه مه شدا يوسف هيچ قسه يه كى ره قى بى نه گوتن و روشكيتنى^(١)
 نه كردن.

١٨- گفتوگوى نيوان يوسف و براكانى

يوسف قسه ي له گه لدا كردن و گوتى:
 - ئتوه خه لكى كوتن؟
 گوتيان: خه لكى كه نعانين!
 گوتى: باوكتان ناوى چيه؟
 گوتيان: يه عقوبى كورپى نيسحاقى كورپى ئيبراهيم (درد و سلاوى خويان
 ليبي)

(١) روشكيتن كردن: قسه ي سارد پيگوتن.

گوتی: بۆ تۆ تۆرە هەیه؟

گوتیان: بە ئێکێ بۆ تۆ تۆرە هەیه ناوی بنیامینە!

گوتی: بۆچی لە گەڵ خۆتان نەتانهێناوه؟

گوتیان: چونکە باوکمان بە تەنیا بە جێی ناھێڵی و حەز ناکا لێی دور
بکەوێتەوه.

گوتی: لەبەر چ بە تەنیا بە جێی ناھێڵی، منداڵە؟

گوتیان: نەخێر، لەبەر ئەوەی کاتی خۆی بۆ تۆ تۆرە هەبو ناوی یوسف بو،
جاریکیان بۆ سەیرانی چوین، لەوێدا ئێمە خەریکی پێشپێکی بوین و یوسفیشمان
لە لای شتومە کەکان بە جێ هێشت، تا ئێمە هاتینەوه گورگ خواردبوی.

یوسف لە دڵی خۆی پێدەکەنی بەلام هیچ قسەیەکی ساردی پێی نەگوتن،
یوسف شەیدای بینینی بنیامینی بۆی بو.

خوای گەوره ویستی ئەمجارەش یەعقوب تاقی بکاتەوه.

یوسف فرمائی کرد نانیان بدەنی.

پاشان پێی گوتن: پۆن براکە ی تریشتان بینن، ئەگەرنا دانەوێڵەتان نادەم.

یوسف فرمائی کرد پارە و پوله کەیان بۆخەنەوه ناو کەلوپەلەکانیان.

۱۹- گفتوگۆی نیوان یەعقوب و کۆرەکانی

براکان گەڕانەوه لای باوکیان و ئەوەی رویدا بو بۆیان گێڕایەوه، گوتیان:

بابە! دەبێ بنیامینمان لە گەڵدا بنێری ئەگەرنا وەزیر دانەوێڵەمان نادا،

خەمی بنیامینیش نەبێ ئێمە دەپارێزین.

يەعقوب گوتى: لىتان دلتيا نىم وەك چۆن كاتى خۆى لە يوسىف لىتان دلتيا نەبوم... روداوەكەى يوسفان لە ياد چو؟ بنىامينىش وەك يوسف دەپاريزن؟ بەلام خۆ خوا پاريزەرە، خوا لە ھەمو كەس مېھرەبانتەرە.

براكان لەناو كەلوپەلەكاندا پارەوپولەكەيان دۆزىەو، بە باوكيان گوت: بەراستى ئەم وەزىرە پياويكى گەلىك بەرپۆز و جواميەرە، پارەوپولەكەى بۆ گلداینەو و ھىچى نەگىراو تەو.

بابە! دە تووخوا بنىامينمان لەگەلدا بنیرە تا بەشى ئەویش وەرگىن. يەعقوب گوتى: تا بەلین بە خوا نەدەن لەگەل خۆتانى بىننەو لەگەلتانى نانیرم، ئەگەر شتىكىش روى دا لە دەسەلاتى ئىویدا نەبو جىي گەيى نە. ئەوانىش بەلینيان بە خوا دا بنىامين بپاريزن و لەگەل خۆيانى بىننەو. يەعقوب گوتى: خوا ئاگای لىيە چ دەلین.

يەعقوب بنىامينى لەگەلدا بەرپۆز كردن و گوتى: كۆرەكانم! ھەموتان لە يەك دەرگاوە مەچونە ناو شار. لە چەند دەرگایەكى جياوازەو بەرپۆزە ژورەو.

۲۰- بنىامين لە لاى يوسفدا

براكان فەرمانەكەى باوكيان جىبەجى كرد و لە چەند دەرگایەكى جياوازەو چونە ژورەو تا گەيشتنە لاى يوسف.

يوسف كە بنىامينى بىنى زۆر دلخۆش بو، بنىامينى لە مالى خۆى كرده ميوان.

له مالهوه خۆی بۆ بنیامین ناشکرا کرد و پییگوت: من یوسفی براقم..
بنیامین دلنیا بو.

یوسف دواي پۆژگارێکی دور و درێژ له دابراڻ و جیابونهوه له گهڵ بنیامین به
دیدهنی یه کتری شاد بونهوه، یوسف دایک و باوک و مالتج و پۆژانی مندالیی به
یاد هاتهوه.

یوسف ویستی بنیامینی له لادا بێنیتتهوه، تا هه مو پۆژی بییبنی و له
بارهی مالهوه پرسباری لیبکات و بیدوینێ.

به لām چۆن بتوانی ئەم مه بهسته بێنیتته دی که سبهینی بنیامین بۆ کهنعان
بگه ریتتهوه؟

چۆن ئەم مه بهسته بێنیتته دی که براکان به لێنیان به خوا دابی له گهڵ خۆیانی
به نه نهوه؟

یوسف چۆن ده توانی به بی هۆ بنیامین له لای خۆیدا به ند بکات؟

ئه گه ر وابی خه لک ده لێن: وه زیر به بی هۆ پساویکی کهنعانی به ند کردوه!
بیگومان ئە مه سته میکی مه زنه.

به لām یوسف زیره ک و تیگه یشتو بو.

یوسف جامیکی به هاداری هه بو، ئاوی تیدا ده خوارده وه، جامه که ی خسته
ناو که لوپه له که ی بنیامین، پاشان که براکان پۆیشتن دیده وانیک^(۱) هاواری کرد:
به وستن ئیوه دزن.

براکان گه رانه وه و گوتیان: چتان بزر کردوه؟

(۱) دیده وان: چاودتیر.

دیده وان گوتی: جامی وه زیر بزر بو، هر که سیځیش بهر له وهی بیپشکنین جامه دزراوه که بگهړنیتته وه یه که باره و شتری له دانه ویلای پشکه ش ده کړی.

براکان گوتیان: سویند به خوا ئیمه نه هاتوین خراپه بکه یین و دزمان نه کرده.

دیده وان گوتی: نه گهر دروستان کرد و دزیبوتان سزای دزه که چیه؟

گوتیان سزای دز ته وهیه به ند بکړی، ئیمه ناوا سزای دزان ده دین.

دیده وانه که دواى ته وهی که لویه لی هه مویانی پشکنی جامه که ی له ناو که لویه لی بنیامین دوزیه وه.

براکان شهرمه زار بون به لام به بی شهرمی گوتیان:

نه گهر بنیامین ئیستا که دزی ده کا، له پیشوشدا یوسفی برای دزی کرد.

یوسف هم بوختانه ی گوی لیبو به لام دهنگی نه کرد و تورپ نه بو، یوسف پیاوینکی به ریز و دلنهرم بو.

براکان گوتیان: وه زیری به ریز! هم کوره باوکیکی پیری به ته مهنی هیه، له بهر خاتری باوکه که ی نازادی بکه و له جیاتی ته و یه کیلک له ئیمه به ند بکه، تو مروقیکی چاکه کاری هم چاکه یه مان له گه ل بکه.

یوسف گوتی: په نا به خوا! ئیمه چون کاری وا ده که یین، ئیمه ته نها ته و که سه به ند ده که یین که جامه که مان له لادا دوزیه ته وه، نه گهر یه کیکی تر به ند بکه یین واتا سته میکمان کرده!

به مجوره بنیامین له لای یوسفدا مایه وه، هردو برا به کتر دلخوش و شاد بون.

یوسف له میژ بو به تنیا بو، له میژ بو خرم و که سی نه دیبو.

دواى ئهم ليځدا پرانه دريژه خوا وايکرد به بنيامين شاد بيتهوه، چؤن ده کړئ له لای خوی نه يه ټيټه وه و ليځگه پرې بچي ته وه! نابى چهند رږژيک بيبي نى و به دلخوشى بيدويى؟! جا نه گهر برا له لای برا بميني ته وه سته مه؟! نه خيتر هه رگيز سته م نيه .

۲۱- گهرانه وه بؤ لای يه عقوب

براكان له روى يه کتر دامابون و نه يانده زانى چؤن بگه رپنه وه لای باوکیان؟! براكان بيريان کرده وه چ به باوکیان بلين؟! دوينى به هه والى فهوتانى يوسف دليان ته زانده و جهرگان سوتانده و خهفه تباريان کرد، نه مړوش به هه والى بنيامين؟! برا گه وره که يان له ميسردا مايه وه و به براکانى تری گوت: ئيوه پرېنه وه به بابيه بلين: بابيه گيان! کورپه که ت دزی کرده، ئيمه ش شايه تيمان نه دا مه گهر له سره نه وهی که زانيمان، ئاگاشمان له ناديار نه بو. يه عقوب که روداوه که ی گوى ليڼو، زانى خوا ده ستى له م کاره دا هديه، زانى خوا تاقى يده کاته وه. دويني که به يوسف جهرگی سوتاوه، نه مړوکه ش به بنيامين جهرگی بسوتى؟، نه خيتر خوا دو کاره ساتى به سهردا ناهي نى، نه خيتر خوا دوجاران جهرگی ناسوتينى. نه خيتر خوا دوجاران به دو کورپى وه ک يوسف و بينامين جهرگی ناسوتينى. خوا ده ستى که ناديارى له م کاره دا هديه .

خوا حیکمەتیکی شاراوہی لەم کارەدا ھەبە.

خوا ھەمیشە کە بەندەکانی تاقیکردۆتەوہ پاشان دلی خوش کردون و خوشی
پێبەخشیون.

پاشان خو کورە گەورەکەشی لە میسر ماوہتەوہ و نەگەرپاوەتەوہ.

خۆ بۆ سییەم جاریش جەرگی ناسوتی! نەخیر نابێ وابێ.

لێرەدا یەعقوب دلتیا بو و گوتی: بەشکو^(۱) خو ھەمویانم بۆ بگەرپێنیتەوہ،
خو زانایە و کاربەجیتە.

۲۲- نەینیەکە دەردەکەوی

بەلام یەعقوبیش مەوۆفە، لە سینەیدا دل ھەبە نەک کوچکەبەرد.

یوسفی بە یاد ھاتەوہ و خەمەکە ی تازە بۆوہ و گوتی:

ئە ی داخەم بۆ یوسف.

کورەکانی سەرکۆنەیان کرد و گوتیان:

چێ یوسف لە یاد ناکە ی دەتەوێ بە خەمان خۆت بفرەوتینی؟

یەعقوب گوتی: گازندە و خەم و کەسەرم ھەر بۆ خو دەدرکینم، ئەوہ ی من
لەبارە ی خواوہ دەیزانم ئیوہ نایزانن.

یەعقوب دەیزانی ناھۆمیدی بپروابونە، یەعقوب ھیوا یەکی زۆری بەخو
ھەبو.

(۱) بەشکو: بەلکو، خۆزگە وادەبو.

كۆپەكانى ناردەوہ مىسر بەو مەبەستەى سۆراخى يوسف و بنىامىنى بۆ
بىكەن و بەوردى بەدوايدا بىگەرپىن.

يەعقوب بە كۆپەكانى گوت: نەكەن لە مېھرەبانىخوا ئائىمىد بن.

براكان سىبارە چۈنەوہ مىسر.

چۈنە لاي يوسف و باسى ھەژارى و لىقەوماوى خۇيانىيان بۆ كرد و داواى
چاكەيان لىكرد.

لىرەدا خەم و خۆشەويستى لە ناخى يوسف كلىپەى كرد و يوسف چىدى خۆى
نەگرت و ئۆقرەى نەما.

كۆرپانى باوكم و كۆرپانى پىنغەمبەرەن سكالائى ھەژارى و لىقەوماوى خۇيان
لە لاي وەزىرىك دەردەبرن!

تا كەنگى خۇمىيان بۆ ئاشكرا نەكەم؟ تا كەنگى وا بە پەرىشانى بيانىنم؟ تا
كەنگى باوكى خۆشەويستم نەبىنم؟

يوسف خۆى بۆ نەگىرا و پىيگوتن:

ئاخۇ زانىوتانە چىتان بەسەر يوسف و براكەى ھىنا؟ ئىوہ بەراستى نەزان
بون.

براكان دەيانزانى جگە لە يوسف و لە خۇيان ھىچ كەسىكىتر بەم نەيىنە
ئاگادار نىە، بۆيە زانىيان ئەمە يوسفە!

سبحان الله! يوسف زندوہ؟! لەناو بىردا نەمردوہ؟! لە خۇمان خەنى! يوسف
وەزىرى مىسرە؟!

يوسف ئەمىندارى گەنجىنەكانى مىسرە؟!

يوسف بو خواردنی داينی؟!

براکان له وه بېگومان بون نهو که سهی له گه لیان ده دوی خزیه تی، یوسفی
کورپی یه عقوبه!

گوتیان: توخوا تۆ یوسفی؟

گوتی: به لئی من یوسفم نه مهش برامه، خوا چاکه ی له گه لدا کردوین،
هه رکه سیك له خوا بترسی و نارام بگری، دیاره خوا پاداشتی چاکه کاران ون
ناکات.

گوتیان: سویند به خوا خوا تۆی به سهر ئیمه دا سهر خسته، ئیمه تاوانبار
بوین.

به لام یوسف سهر کونه ی نه کردن، به لکو پییگوتن:
خوا لیلتان خوش بی، خوا له هه مو کهس میهره بانتره.

٢٣- یوسف به دوا ی یه عقوبدا ده نیړی

یوسف شهیدای دیدنه ی^(١) یه عقوب بو، چون شهیدای نابی که نه وه نده له
میژه لیک داپراون؟

ماده م نهینیه که ناشکرا بو ئیتر بوچی نارام بگری؟

ماده م باوکی خواردن و خواردنه وه و خوی لی تال بوسی نهو چون چیژ له
خواردن و خواردنه وه و خه وهرده گری؟

(١) دیدنه: دیدار، دیتن.

نەینێه کە ئاشکرا بوە، نەینێه کە دەرکەوتووە، خوا مەبەستیەتی یەعقوب لەم پەڕیشانیە رزگار بکات و چاوەکانی ڕون بکاتەوێ.

یەعقوب ئەوەندە بۆ یوسف خەمی خوارد بو، ئەوەندە بۆ یوسف گریا بو هەردو چاوەکانی کوێر ببون.

یوسف بە براکانی گوت:

برۆن ئەم کراسە ی من بۆ باوکم ببەن و بەسەر دەموچاوی دابەن چاوەکانی چاک دەبنەوێ، هەمو خزم و کەسانیش بۆ ئێرە بێنن.

٢٤- یەعقوب لەلای یوسفدا

کاتیەک بەرێ کەوتن و کراسەکەی یوسفیان بەرەو کەنعان دەبرد، یەعقوب هەستی بە بۆنی یوسف کرد و گوتی:

من وا بۆنی یوسف دەکەم.

کەسوکارەکەی گوتیان:

سویند بەخوا هەر لەسەر هزرە^(١) هەڵەکەی پیشتر ماوی.

بەلام یەعقوب راستی دەکرد هەڵە نەبو، کاتیەک موژدە یوسفیان پێپراگەیاندا و کراسەکەیان بەسەر دەموچاوی دادا چاوەکانی ساغ بونەوێ، گوتی:

ئەدی نەمگوت ئەوێ من لەبارە ی خواوە دەیزانم ئێوێ نایزانن؟!

کۆرەکان گوتیان: بابە گیان! داوا لە خوا بکە لە تاوانە کەمان خۆش ببی، ئێمە تاوانبار بوین.

(١) هزر: بیر، فکر.

یه عقوب گوتی: باشه، داوا له خوا ده کهم لیتان خوښ بئ، خوا لیبوردده و میهره بانه.

یه عقوب که گه یشته میسر یوسف زۆر به گهرمی و به دلخوشتی پیشوازی لیکردن، باوک و کور ئه وهنده دلخوښ و شاد بون ناکرئ به قسه باس بکری. ئه و پۆژه پۆژیکی خوښ و پیروژ بو، له سهرتاسهری میسر ناوبانگی دایه وه. یوسف دایک و باوکی له سهر تهخت دانا، هه مو سهری نه وازشیان بۆ یوسف دانهواند.

یوسف گوتی: ئه مه بو واتای خهونه که ی مندالیم، وا خوا به پاستی گیرا. له مندالی خهونم بینی یازده ئه ستیره و پۆژ و مانگ سوژده یان بۆ بردم. یوسف زۆر ستایشی خوای کرد، یوسف زۆر سوپاسی خوای کرد. یه عقوب و بنه ماله که ی بۆ ماوه ی پۆژگارێکی دور و درێژ له میسر مانه وه. یه عقوب و خیزانه که ی له میسر دا کوچی داییان کرد و به ره و لای خوا گه پرانه وه.

٢٥- کوټایی پر خیر

یوسف به هۆی ئه و مولکه زۆره ی که له بهر ده ستیدا بو خو ی لینه گۆرا و له خوا بیئاگا نه بو.

یوسف هه میشه یادی خوای ده کرد و خوای ده په رست و له خوا ده ترسا.

یوسف به فهرمایشته کانی^(١) خوا حوكمی ولاتی ده گیرا.

(١) فهرمایشت: فرمان، نه مر.

یوسف مۆلک و مالتی دنیای پێ زۆر گرنگ نەبو.

یوسف حەزی نەدەکرد وەک پاشایان بمێ و لە رۆژی زندوبونەوه لە گەڵ پاشایان کۆبکریتهوه.

بەلکو حەزی دەکرد وەک بەندە خواپەرستەکان بمێ و لە گەڵ چاکەکاران حەشر بکری.

یوسف لە خوا دەپارایەوه و دەیگوت:

خوایە! مۆلک و مالتیکی زۆرت پێداوم، واتای لێکدانەوهی خەونانت فێرکردوم، پەرورەدگارا! وەدیھێنەری ئەرز و ئاسمانان! تۆ لە دنیا و لە دوایدا ھەر خواي پەرورەدگاری منی، بە موسڵمانیتێ بمیڤێنە و بە چاکەکارانم بگەییەنەوه.

خواي گەرەش بە موسڵمانیتێ مراندی و بە باب و باپیرەکانی گەیانە کە ئیبراھیم و ئیسحاق و یەعقوب بون، درود و سلاوی خوا لەوان و لە پیغەمبەری خوشمان بێ.

به سهرهاتی

پیغمبر نوح

سلاوی خوی لیبی

١- ئە دوای ئادەمدا

خوای گەورە بەرەكەتی خستە نەوێ ئادەم و، ژن و پیاویکی گەلیك زۆریان
لێكەوتەو، نەوێ ئادەم زۆر زۆر بون و بەسەر زەوی بلۆبونەو.

ئەگەر ئادەم بەخۆی بگەریتەو و منداڵەکانی بیینی نایانناسی.

ئەگەر پێی بلین: باوکە ئادەم! ئەم خەلكە هەمووی نەو و منداڵی تۆن،
سەرسام دەبێ و دەلی: سوبحانەللا! ئەم خەلكە هەمووی منداڵی منن؟! ئەم
خەلكە هەمووی نەوێ منن؟!

نەوێ ئادەم زۆر گوند و شاریان دروست کرد، گەلیك خانویان بنیات نا،
زەوی و زاریان دەکێلا و دانەوتێلەیان دەچاند، بەمجۆرە بۆ خۆ دەژیان.

ئەوکات خەلك هەموو لەسەر دینی باوکە ئادەم بون، تەنها خویان دەپەرست
و لە هاوبەشپەرستی دور بون.

خەلك هەموو یەك نەتەو بون، ئادەم باوکی هەمویان بو، تەنها خویان بە
پەروەردگار دادەنا.

٢- جەسودی شەیتان

بەلام ئیبلیس و نەوێکانی ئیبلیس چۆن بەمە پازی دەبن؟

هێشتا خەلك خوا دەپەرستن؟

هێشتا خەلك ناکۆک نین و یەك نەتەو^(١)؟

(١) نەتەو: ئوممەت.

نابى وابى! نابى وابى!

نەوہەکانى ئادەم بچنە بەھەشت و نەوہەکانى ئىبلىسىش بچنە دۆزەخ؟ نابى
وابى! نابى وابى!

ئىبلىس سوژدەى بۆ ئادەم نەبردوہ بۆيە خوا دەرى کردوہ و نەفرەتى^(۱)
لینکردوہ.

ئەدى نابى تۆلە لە منداڵەکانى ئادەم بکاتەوہ تا ئەوانىش بچنە دۆزەخ؟ بەلى
تۆلە دەکاتەوہ! بەلى تۆلە دەکاتەوہ!

۳- بىرکردنەوہى شەیتان

شەیتان بىرى کردەوہ خەلک بجاتە سەر بپەرستى، تا بەلکو بچنە دۆزەخ و
ھەرگىز نەچنە بەھەشتەوہ.

شەیتان دەيزانى خوا لە ھەرچى گوناح و تاوان ھەيە خوش بىي لە
ھاوبەشپەرستى خوش نابى.

بۆيە شەیتان ويستى خەلک بۆ ھاوبەشپەرستى بانگ بکا تا ھەرگىزاو
ھەرگىز نەچنە بەھەشتى.

شەیتان بىرى کردەوہ چ رېگەيدەك بگريتە بەر تا بتوانى خەلک لە
خوابەرستىەوہ بەرەو ھاوبەشپەرستى بانگ بکا؟

ئەگەر بچیتە لای خەلک و پىيان بلى: خەلکينە بت بپەرستن، خوا مەپەرستن.
خەلک جويىنى پىدەدەن، لىي دەدەن، تىي ھەلدەدەن.

(۱) نەفرەت: نەفرىن، لەعنەت.

دەلّين: پەنا بە خوا! ھاوبەش بۇ خوا پەيدا بکەين؟! بتى لە بەرد بپەرستين؟!
برۆ وازمان لى بىننە، تۆ شەيتانى نەفرەت لىکراوى! تۆ شەيتانى خراپە خوازى!

۴- فىلى شەيتان

بەلام شەيتان دەرگايەكى دۆزيەو و لەم دەرگايەو چو ناو مېشكى خەلکى.
لەناو خەلکدا چەند پياويک ھەبون پياوى لەخواترس بون، شەو و رۆژ ھەر خويان
دەپەرست و زۆر يادى خويان دەکردەو.
ئەم پياوانە خويان خۆشەويست، خواش ئەوانى خۆشەويست ونزاي^(۱) قبول
دەکردن.

خەلک ئەم پياوانەى خۆشەويست و بە گەرەيان دادەنان.

شەيتان زۆر چاک بەمە ئاگادار بو.

ئەم پياوانە مردن و بەرەو لای خوا گەرانەو.

شەيتان چو لای خەلکەو و پياوکانى ياد خستەو.

گوتى: فلان و فيسار پياو چۆن بون؟

گوتيان: سبحان الله! پياوى لەخواترس و خواپەرست بون! ئەگەر نزايران
بکردايە قبول دەبو، ئەگەر داوايان لە خوا بکردايە خوا پيى دەبەخشين.

(۱) نزا: دوعا، پارانەو.

۵- وىنەي پىاوپاكاكان

شەيتان گوتى: ئىتوھ بۆيان خەمبارن؟

گوتيان: زۆر خەمبارين.

گوتى: ئىتوھ تامەزرۆن بۆيان؟

گوتيان: زۆر تامەزرۆين.

گوتى: مادەم وايە بۆچى ھەمو پۆژى تەماشايان ناكەن؟

گوتيان: چۆن دەتوانين؟ ئەوان مردون و نەماون؟!

گوتى: وىنەيان بۆ بكىشن و گشت سبەينان سەيريان بکەن.

خەلک بە قسەكەي ئىيليس سەرسام بون و وىنەي پىاوپاكاكانيان كىشا،
ھەمو پۆژى سەيرى وىنەكانيان دەکرد، كە وىنەكانيان دەدى پىاوپاكاكانيان
بەبىر دەھاتەوہ.

۶- لە وىنەوہ بۆ پەيكەر

پاشان خەلک بەرەبەرە وىنەكانيان کردە پەيكەر.

پەيكەرىكى گەلى زۆريان بۆ پىاوپاكاكان داتاشى.

پەيكەرەكانيان لە مال و لە مزگەوتان دادەنا.

خەلکەكە خاويان دەپەرست و ھاوبەشيان بۆ پەيدا نەدەکرد.

دەيانزانى ئەم پەيكەرەنە خاوين و پەيكەرى پىاوپاكانن.

دەیانزانى پەیکەرەکان بەردن و زیان و قازانچ ناگەيەنن و بژئیویان پىئابەخشن.

بەلام بۆ تەبەررۆك و پىرۆزى بەکاریان دىئان و بە گەرەیان دادەنان، چونکە پەیکەرى پیاوچاكان بون.

ئىتر ژمارەى پەیکەرەکان زۆر بون و زۆر بە گەرە سەیریان دەکردن، ھەر پیاوچاکیك بىردبايە پەیکەرئىکیان بۆ دروست دەکرد و ناوى پیاوچاکەکیان لىدەنا.

۷- لە پەیکەرەوہ بۆبت

ئەم چىنە خەلکە مردن.

کۆرەکان باوکى خۆيان بينىبو پەیکەرەکانيان بۆ تەبەررۆك و پىرۆزى بەکار دىئا.

باوکانى خۆيان بينىبو پەیکەرەکانيان بە گەرە دادەنا.

دەياندى پەیکەرەکانيان ماچ دەکرد و دەستیان پىئ دادەھىئان و دوعايان لەلادا دەکردن.

دەياندى سەريان بۆ دادەنواند و کړنوشيان بۆ دەبردن.

بەلام کۆرەکان لە باوانيان تىپەراند و وایان لىھات سوژدەيان بۆ دەبردن و لىيان دەپارانەوہ و قوربانىيان بۆ سەر دەبرين.

بەمۆرە بتەکان بون بە خواوہند، خەلک پىشتەر چۆن خوايان دەپەرست وایان لىھات بە ھەمان شىوہش خواوہندەکان بپەرستن.

خواهەندەكان گەلى زۆر بون، ئەمە ناوى وەدەدە و ئەوە ناوى سواعە، ئەمە ناوى يەغوشە و ئەوە ناوى يەعوقە، ئەمەش ناوى نەسرە.

۸- تورەيى خوا

خوا گەلىك لەم خەلكە ھاوبەشپەرستە تورە بو و نەفرەتى لىكردن، چۆن خوا لە خەلكى تورە نەبى و نەفرەتيان لى نەكات؟

ئايا بۇ ھاوبەشپەرستى دروستى كردون؟

ئايا بۇ ھاوبەشپەرستى بژيوييان پىدەبەخشى؟

لەسەر زەوى پرۆن و بە خواش يىپروا بن؟!

بژيوى خوا بخۆن و ھاوتاشى بۇ بپيار دەن؟!

بەراستى ئەمە ستمىكى گەورەيە! بەراستى ئەمە ستمىكى گەورەيە!

خوا لە خەلكەكە تورە بو، بارانى بۇ نەباراندن، بژيوى لى كەم كردنەو، دانەويەكە كەم بوەو، نەو و مىندال كەم بونەو.

بەلام خەلك ھۆشيار نەبونەو، بەلام خەلك ژيوان^(۱) نەبونەو.

(۱) ژيوان: پەشيمان.

۹- پىڭمەبەر

خا ويستى پىڭمەبەرەن بۇ بىئىرى تا لەگەلەن بدوئى و نامۇزگارەيان بىكات.

خا لەگەلەن تاك بە تاكى مرۇقان نادوئى، خا لەگەلەن يەكە يەكەى خەلەكان نادوئى و بلىق وا بىكەن و وا مەكەن.

پاشاكان لەگەلەن يەكە يەكەى خەلەكى نادوئى.

پاشاكان ناچنە لاي يەكە يەكەى خەلەك و پىيان بلىقن وا بىكەن و وا مەكەن.

پاشاكان مرۇقن وەك ھەر مرۇقىكىتر، ھەمو كەسىتەك دەتوانى بىيانىنى و گوئى لە وتەكانىان بگىرى.

بەلام كەس ناتوانى خا بىينى و لەگەلەن بدوئى و گوئى لە وتەكانى بگىرى.

تەنھا ئەو كەسانە دەتوانن كە خا خۇى مەبەستى بن.

بۆيە خا ويستى پىڭمەبەرەن بۇ خەلەك بىئىرى تا لەگەلەن بدوئى و نامۇزگارەيان بىكات.

۱۰- مرۇق يان فرىشتە؟

خا واى ويست پىڭمەبەرەكە مرۇق بى، يەكىك بى لە خەلەكەكە، خەلەك بىناسن و لە وتەكانى بگەن.

ئەگەر پىڭمەبەرەكە فرىشتە بوايە خەلەك دەيگوت:

جىاوازيان وەك ئاسمان و رىسمان وايە، ئەو فرىشتە و ئىمە مرۇق! ئىمە نان دەخۇين و ئاو دەخۇينەو و ئەو مان ھەيە، چۆن دەتوانىن خا بپەرستىن؟

بەللام ئەگەر پېغەمبەرەكە مەرۇف بى دەلى:

منىش نان دەخۆم و ئاۋ دەخۆمەۋە و نەۋەم ھەيە كەچى ئەۋەتەتەننى دەتوانم خوا
بپەرستم، دەى ئىۋە بۆچى خوا ناپەرستى؟

ئەگەر پېغەمبەرەكە فرىشتە بوايە خەللك دەيگوت:

تۆ برسى و تىنو نابى، تۆ نەساغ نابى و نامرى بۆيە دەتوانى بەردەۋام خوا
بپەرستى و يادى خوا بكەى! بەللام ئىمە مەرۇف، تىنو دەبىن و برسى دەبىن،
نەساغ دەبىن و دەمرىن، چۆن دەتوانىن بەردەۋام خوا بپەرستىن و يادى بكەين؟

بەللام ئەگەر پېغەمبەرەكە مەرۇف بى دەلى:

منىش ۋەكو ئىۋەم، برسى و تىنو دەبىم، نەساغ دەبىم و دەمرىم، كەچى ئەۋەتەتەننى
دەتوانم خوا بپەرستم و يادى بكەم، دەى ئىۋە بۆچى خوا ناپەرستىن و يادى ناكەن؟
كەۋاتە ئەگەر پېغەمبەرەكە مەرۇف بى خەللك قسەى دەپرېت و پروپىيانوى
نامىنى.

۱۱- پېغەمبەر نوح

خوا ۋاى ويست نوح بىكەتە پېغەمبەر و بۇ نەتەۋەكەى بنىرى.

لە ناۋ نەتەۋەى نوحدا گەلىك پىاۋى دەۋلەمەند و سەرۆك ھەبون، بەللام خوا
نوحى بۇ پەيامەكەى خۆى ھەلېۋارد، كەسىكى ترى ھەلنەبۇراد.

خوا خۆى دەزانى كى پەيامەكەى ھەلدەگرى، خوا خۆى دەزانى كى
راسپاردەكەى ھەلدەگرى.

نوح پیاویکی چاکەخاۋو بەرپۆز و جوامیر بو، نوح پیاویکی ژیر و دلنەرم بو،
نوح پاویکی دلسۆز و بە بەزەیی بو، نوح پیاویکی دەسپاک و راستگۆ بو.
خوا نوحی بۆ پەيامەکەى خۆى ھەلبژارد و سروشی^(۱) بۆ دابەزانەد و پیتی
فەرمو:

ئەى نوح! ھەلسە نەتەو ەكەت بیدار بکەو ە بەر لەو ەى سزای سەختی خویان
دوچار ببی.

ئەویش ھەلسا و بەناو نەتەو ەکیدە دەگەرا و بە خەلکەکەى دەگوت:
خەلکینە! مەن پیغەمبەرى خوا، بۆتان دلسۆزم گویم بۆ بگرن.

۱۲- نەتەو ەکەى چ ەلەمیکیان دایەو ە؟

نوح کاتیک نەتەو ەکەى بیدار دەکردهو ە و دەیگوت:
خەلکینە! مەن پیغەمبەرى خوا، بۆتان دلسۆزم گویم بۆ بگرن.
ھەندى کەس دەیانگوت:
کەنگى^(۲) بۆتە پیغەمبەر؟ تا دوینى ەك ئیمە پیاویکی ئاسایی بو کەچی
ئەمپۆ دەلی پیغەمبەرى خوا؟!
برادەرەکانى دەیانگوت:

لە مندالى لەگەل ئیمە یارى دەکرد و ھەمو پۆژى لەگەلمان دادەنیشت!
کەنگى پیغەمبەرایەتى بۆ ھاتو ە؟ بە شەو یان بە پۆژ؟!..

(۱) سروش: نیگا، وەحى.

(۲) کەنگى: کەى، چ کاتى.

دەۋلە مەندە لوتبەرزە كان^(۱) دەيانگوت:

دياره خوا كەسىكى ترى نەبىنىوہ؟ دياره ھەمو خەلك مردون و تەنھا ئەم
ھەزارەى تىدا ماوہ تەوہ؟!

نەفامە كان دەيانگوت:

چۆن دەلى پېغەمبەرم؟ خۆ نوحىش وەك ئىمە مرۆقە!

ھەندى كەسى تر دەيانگوت:

ئەگەر خوا پېغەمبەرى بناردايە فرىشتەيەكى دەنارد، لە باب و باپىراغان
نەبىستوہ مرۆف ببىتە پېغەمبەر!

ھەندى كەسى ترىش دەيانگوت:

دياره نوح مەبەستى لەم وتانە ئەوہيە كە ببىتە سەرۆك و دەمپراستى خەلكى!

۱۳- گەفتوگۆى نىوان نوح و نەتەوہكەى

خەلك پىيانوابو بىپەرستى كاريكى راست و دروستە، پىيانوابو ھۆشمەندىيە.

پىيانوابو ئەو كەسەى بت نەپەرستى گومرا و گەمژەيە.

دەيانگوت: باب و باپىراغان بتيان دەپەرست، بۆچى ئەم كابرايە بت
ناپەرستى؟

نوح دەيزانى بىپەرستى گومرا بونە، بىپەرستى گەمژەيە.

نوح دەيزانى باب و باپىران لە گومرايون و گەمژەيىدا ژيان.

(۱) لوتبەرز: خۆ بەگەرەزان، فیزیەرز.

ئادهم باوکی هه موان بو که چی بتی نه ده په رست، به لکو خوی ده په رست.
نوح ده یزانی نه ته وه که ی له گومر ابون و گه مژه یی دان چونکه به رد ده په رست
و نه و خودایه ناپه رست که دروستی کردون.

نوح به نیو نه ته وه کهیدا ده گه را و پر به دهنگی خوی هاواری ده کرد:
هو نه ته وه کهم! ته نها خوا بپه رست، جگه له خوا په رستراوی تری به هه قتان
نیه، من ده ترسم توشی سزای رۆژیککی سهخت بین.
که چی پیاوماقولانی^(۱) نه ته وه که ی گوتیان:
ئهی نوح ئیمه پیمان وایه تو گومرا بوی.

نوح وه لامی دانه وه و گوتی:
نه ته وه کهم! من گومرا نیم، من پیغه مبه رم له لای خوا وه نیردراوم،
په یامه کانی خواتان پیژاده گه یه نم و نامۆزگاریتان ده کهم، نه وه ی من له باره ی
خوا وه ده یزائم ئیوه نایزان.

۱۴- زه بونه کان شوینت که وتون

نوح گه لیککی هه ول دا نه ته وه که ی برپای پی بینن و خوا بپه رست و واز له
بتپه رستی بینن.
به لام نه ته وه که ی برپایان پی نه هیئا، ته نها چهند که سیک برپایان پی هیئا که
به بهری ره نجی خویان ده ژیان و ته نها هه لالیان ده خوارد.

(۱) پیاوماقول: پیاوی دیار و ده مراست.

به لّام ده ولّه مهنډانی نه ته وه که ی له بهر شه وه ی خو یان به گه وره ده زانی
ملکه چی نوح نه بون، به مال و مندالان خه ریک بون و بیریان له پژوی دوا یی
نه ده کرده وه.

ده یانگوت: ئیمه گه وره و ده مړاستی خه لکین، نه مانه زه بون و پوت و بر سین.

کاتیک نوح بو خوا په رستی بانگی ده کردن ده یانگوت:

چون پروات پی دینین که زه بونه کان شوینی تو که وتون.

دا وایان له نوح کرد هه ژار و پوت و برسیه کان دهر بکات و له خوی به دوریان
خاته وه.

به لّام نوح دا واکه ی رت کرده وه و پییگوتن:

من هه رگیز پرواداران دهرنا که م، دهرگا که ی من ئاستانه ی^(۱) پاشایان نیه، من
پیغه مبهرم و له سزای خوا بیډارتان ده که مده وه.

نوح ده یزانی نه م هه ژار و پوت و برسیانه پرواداری دلّسوزن.

ده یزانی نه گهر هه ژاره کان دهر بکات خوا لیی توره ده بی، که سیش ناتوانی له
سزای خوا رزگاری بکات.

له بهر شه وه به نه ته وه که ی گوت:

نه ته وه که م! نه گهر من دهریان بکه م که س هه یه له سزای خوا رزگارم بکا؟!

(۱) ئاستانه: دهریار و بهر دیوه خانی پاشایان.

١٥- برۆییانوی دەولەمەندەکان

دەولەمەندەکان گوتیان:

ئەو شتە ی نوح بانگەوازی بۆ دەکا راست نیە.

خێر و خۆشی تێدا نیە.

چونکە بە ئەزمون بۆمان رۆن بۆتەو لە هەموو کاریکی خێردا هەر خۆمان دەستپێشخەر بوین.

چاکترین خواردن هەر ئێمە هەمانە، جوانترین جل هەر ئێمە لەبەرمانە، لە هەموو شتێ هەر خەڵک لە دوامانە.

ئێمە پێمانوایە هەر خێر و خۆشییەک لەم شارەدا پەیدا ببێ دەبێ بۆ ئێمە بێت و لە دەست خۆمان دەرئەچێ.

جا ئەگەر ئەم ئاینە خێر و خۆشی تێدا بوایە، دەبوایە بەرلەووی بۆ ئەم هەزارانە بوایە بۆ ئێمە بێ.

ئەگەر ئەم ئاینە خێر و خۆشی تێدا بوایە، نەدەبوایە هەزارەکان پێشی ئێمە برۆا بێنن.

١٦- بانگەوازه‌که‌ی نوح

نوح بانگی نەتەوێکە کرد و گەلێک نامۆژگاری کردن.

دەییگوت: نەتەوێکەم! من لە سزای سەختی خوا بێدارتان دەکەمەو، خوا بپەرست، لە خوا بترسن، بە گوێم بکەن، ئەگەر وابن خوا لە گوناھە کانتان دەبورئ^(١) و سزاکەتان لەسەر هەڵدەگرئ، هەر کاتیکیش ئاکام (ئەجەل)ی خوا

(١) دەبورئ: خۆش دەبێ.

ھات دوا ناخریت، بریا ئەوہ تان زانیبا.

خوایلیان تورہ ببو بارانی بۇ نەدە باراندن، بەرھەمی کشتوکال و زگوزایان^(۱)
کەم ببوہوہ.

نوح پئی گوتن: نەتەوہ کەم! ئەگەر ئیوہ پروا بیسن خوایلیان رازی دەبی و
سزاتان لەسەر ھەلدە گری.

بارانتان بۇ دەبارینی و بەرھە کەت دەخاتە نوہ و بژیویتان.

نوح بانگی نەتەوہ کەم دەکرد بۇ لای خوا بگەرینەوہ.

پئی دەگوتن: دەلیی خوا ناسن؟ چاو ھەلپن سەیری نیشانە و بەلگەکانی
خوا بکەن، بیر لە ئەرز و ئاسمانان بکەنەوہ، بیر لە رۆژ و مانگ بکەنەوہ.

کی ئاسمانەکانی دروستکردوہ؟

کی مانگی روناك و رۆژی گلپەداری دروستکردوہ؟

کی ئیوہی دروستکردوہ و زەوی بۇ سازاندون تا بتوانن لەسەری بژین!

بەلام نەتەوہ کەم نوح تەمبئی نەبون^(۲)!

نەتەوہ کەم نوح پروایان نەھینا!

بەلکو کاتیك کە پېغەمبەر نوح بۇ خواپەرستی بانگی دەکردن پەنجەیان لە
گوپی خو دەنا!

جا ئەگەر یەکیك شت نەبیستی چۆن تێدەگا؟

ئەگەر یەکیك نەیەوئ شت ببیستی چۆن دەبیستی؟

(۱) زگوزا: لەدایکبونی مىندالان.

(۲) تەمبئی بون: دەست لە کارى ناپەرەوا ھەلگرتن بەھۆی سزایەك.

١٧- نژای نوح

نوح هەولێکی زۆری لە گەڵ دان و ماوەی رۆژگاریکی درێژ بانگی کردن.
 نوح ماوەی نۆ سەد و پەنجا سالان بۆ خواپەرستی بانگی کردن.
 بەلام نەتەوێکی نوح برۆیان نەهێنا.
 وازیان لە بتپەرستی نەهێنا، بۆ لای خوا نەگەرانهوه.
 نوح تا کەنگی چاوەڕێی بی؟
 تا کەنگی خراپەکاری لەسەر روی زەوی ببینی؟
 تا کەیی ببینی بەرد بپەرستێ؟
 تاکەیی ببینی خەڵک بژێوی خوا بھۆن و بەناو خواوەندی تر بپەرستن؟
 نوح چۆن لە نەتەوێکی تورپە نابێ؟ زۆری نەرمی لە گەڵ کێشان، زۆر ئارامی
 لەسەر گرتن، تەنانت کەس هێندەیی نوح ئارامی نەگرتو!
 نۆسەد و پەنجا سال؟! الله اکبر لەم رۆژگارە درێژە! الله اکبر لەم رۆژگارە
 درێژە...!
 خوا سەروشی بۆ نوح هەنارد، فەرموی:
 جگە لەوانەیی برۆیان هێناوە کەسێ تر برۆا ناھێنێ.
 نوح بۆجاری کۆتایی بانگی نەتەوێکی کردەو و پێیگوتن:
 - وازیان و بگەرێنەو.
 بەلام نەتەوێکی ئامۆژگاریان پەت کردەو و گوتیان:

- نهی نوح گوئ بگره! نیمه پروات پیناهینین و زوریششت مشتومر^(١) له گهل کردوین، پرو ته گهر راست ده کهی باکت^(٢) نه بی با هره شه کهت بیتته دی و دو چاری سزای خوا بین.

نوح له پیناو خوا لییان توپه بو، گوئی:
- خواجه! بی پروا کانی سهر زهوی له ناو بیه و کهسیان تیدا مه هیله.

١٨- که شتی

خوا نزا کهی نوحی قبول کرد و وای ویست نه ته وه کهی له ناویدا بخنکینن.
به لام خوا دهیه وی نوح و پروا داره کان پرزگار بن.
خوا فرمانی به نوح کرد که شتی کی گه وره دروست بکات.
نوح دهستی کرد به دروستکردنی که شتی کی گه وره.
نه ته وه که دهیاندی نوح خه ریک و سهرقاله^(٣).
گالتیهان پیده کرد، دهیانگوت:

نهی نوح نه مه چ به زمیکه؟ له کهنگیوه بویه دارتاش؟
چه ندمان پیگوتی له گهل نه م زه بونانه دامه نیشه، به لام تو به گویت نه کردین
و هر له گهل دارتاش و ناسنگه ران دانیشتی تا بوی به دارتاش!
نه م که شتی له کوئ ده روا نهی نوح؟

(١) مشتومر: ده مه قالی.

(٢) باک: منهت.

(٣) سهرقال: مه شغول.

به راستی هه مو کاره کانت سهیر و عهتتیکهن!
 له سهه لم دهروا یان به سهه چیا هه لده گه پئ؟
 ده ریا لیره گه لی دوره، جنۆکه هه لیده گرن یان گاگهل^(۱) پرایده کیشن؟
 نوح گوئی له هه مو ئهه قسانه ده بو به لام ئارامی ده گرت.
 پیشتەر قسهی ناخۆشتی بیستوه و ئارامی له سهه گرتوه!
 به لام جاروبار پیی ده گوتن:
 ئیوه گا لته مان پیده کهن به لام پۆژیک دئ گا لته تان پی بکهینه وه.

۱۹- لافاو

سزای خوا هات، په نا به خوا له سزای خوا!
 ئاسمان بارانی داباراند، ههه باراندی و ههه باراندی و ههه باراندی، ده تگوت
 ئاسمان بۆته بیژینگ و ئاو پاناگری.
 زه ویش ئاوی هه لقولاند، ئاو لافاوئیکی گه وره ی هه لکرد، له هه مو لایه که وه
 خه لکی داگرتوه.
 خوا سروش ی بۆ نوح نارد و فهرموی:
 له نه ته وه و له خزمانت نه وانه ی پروایان پی هی ناوی له گه ل خۆت بیان به ناو
 که شتی.

(۱) گاگهل: کۆمه لیک گا.

لە گشت جۆرە گیانلەبەر و پەلەوەرێکیشت نێر و مێیەك هەلبژێرە و بیاغە ناو کەشتی.

چونکە لافاوێکە لافاوێکی گشتیە، هیچ مەڕۆ- ڤ و گیانلەبەرێک قوتار^(۱) ناکا.

نوح فەرمانەکی خۆی جێبەجێ کرد.

لەناو کەشتیە کەدا برۆادارانێ نەتەوێکە و نێر و مێی گشت گیانلەبەر و پەلەوەرێکیشتی لەگەڵدا بو.

کەشتیە کە بەسەر ئاو کەوت و ڕۆیشت، لافاو شەپۆلی زل و زەبەلاحی وەك شاخانی هەڵدەکرد.

نەتەوێکە دەچونە شوێنی بەرز بەرز و بەسەر گرد و تەپۆلکان هەڵدەگەران، لە سزای خوا هەڵدەهاتن.

بەلام هیچ کەس ڕزگار نابوو.

۲۰- کۆرەکە ی نوح

نوح کۆرێکی هەبو، کۆرەکە ی بێڕوا بو، لەگەڵ بێڕواکان دابو.

نوح کۆرەکە ی بینێ وا لەناو لافاو دایە، گوتی:

- کۆرە وەرە لەگەڵ ئێمە بە سواری کەشتی بە، لەگەڵ بێڕواکان مەبە.

کۆرەکە ی گوتی:

نا بابە دەچمە سەر چیا، چیا لە لافاو دەمپاریزی.

(۱) قوتار: ڕزگار، دەریاز.

نوح گوتى: نا كوپرى خۆم ئەمپۆ كەس لە سزای خوا رزگار نابى مەگەر ئەوانەى خوا مېھرەبانى لەگەڵدا كردون.

لەم قسانەدا شەپۆلێك ھەلیكرد و لیكى كردن^(۱)، كۆپەكەى خنكا.

نوح بۆ كۆپەكەى خەفەتبار بو، چۆن خەفەتبار نەبى! ئەدى كوپرى خۆى نییە؟

كۆپەكەى نوح ئەگەرچى لە لافاوەكەى دوینى رزگارى نەبو بەلام نوح حەزى دەكرد لە ناگرى پۆژى دوایی رزگارى بى.

ناگر لە لافاوە سەختەرە، نازارى پۆژى دوایی لە ھى دونیا ناخۆشترە.

ئەدى خوا بەلینى پینەداوە خزم و كەسى رزگار بكات؟

بەلێ! بەلینى داوە و بەلینى خواش تەواوە.

بۆیە نوح ویستى لە خوا بپاریتەوێ تا لە كۆپەكەى خوش ببى.

۲۱- لە كەسى تۆنیە

نوح لە خوا پاراىەو و گوتى:

خوایە كۆپەكەشم كەسى منە، بەلینى تۆ راست و تەواوە، خوایە خۆت دادگەرتەین فەرمانپەرەى.

بەلام خوا تەماشای نەژاد و بنەمالە ناكات، خوا تەماشای كردهوێ دەكات.

خوا ئەو پارانەوێە قبوڵ ناكات بۆ ھاوێشپەرستان بكرى.

ھاوێشپەرست كەسى پېغەمبەر نیە ئەگەر چى كۆریشى بى.

(۱) لیكى كردن: لە یەكترى داپراندن.

خو نوحی لەم راستیە ئاگادار کردەووە و فەرموی:
ئەو نوح ئەم کوپە لە کەسی تۆ نیە چونکە کوپیکی بیپروا بو، چاکە کار نەبو
خراپە کار بو.
داوای شتیکم لیّ مەکە کە زانیاریت لە بارەووە نەبی، ئامۆژگاریت دەکەم وەک
نەفامان نەبی.
نوح وریا بۆوە، بو لای خوا ژیاوان بۆوە.
گوتی: پەروەردگار! خۆم لەووە دەپارێزم کە داوای شتیکت لیّبکەم زانیاریم لە
بارەووە نەبی.
خوایە ئەگەر لیّم نەبوری و میهرەبانیم لەگەڵدا نەکەو دەچمە ریزی
دۆراوەکان.

۲۲- دواي لافاوەکە

کە مەبەستەکەو خوا ھاتە دی و بیپرواکان لە ئاودا خنکان؛ ئاسمان بارانی
پاگرت و زەوی ئاوی ھەلمژتەووە.
کەشتی لەسەر شاخی جودی لەنگەری گرت و خۆی گرتەووە.
نەفرەت لە بیپروایی کرا و بیپرواکان لە کۆڵ بونەووە.^(۱)
خو فەرمانی بە نوح کرد بە ئارامی دابەزی.
نوح و خەلکانی کەشتی بە ئارامی دابەزینە سەر زەوی و ترسی خنکانیان
نەما.

(۱) لە کۆڵ بونەووە؛ لەناو چون.

بیڤرواکانی نهتهوهی نوح له ناوچون، ئەررز و ئاسمان بۆیان نه گریان و خهفه تبار
نه بون.

پاشان خوا به ره که تی خسته نهوهی نوح، نهوهی نوح به سهر زه ویدا بلاوبونهوه
و گه لی شویتیان ئاوه دان کردهوه.

چه ندين پیغه مبهراڼ و پاشایان لی پهیدا بو.

سلأوی خوا له سهر نوح بی، سلأوی خوا له سهر نوح بی.

به سهرهاتی

پیغمبر هود

سلاوی خوی لیلی

١- ئە دوای نوحدا

خوا بەرە کەتێ خستە نەوێ نوح و زۆر بون، بەسەر زەویدا بڵاویونەو،
نەتەوێەکیان تێدا هەلکەوت پێیان دەگوتن نەتەوێ عاد.

نەتەوێ عاد پیاوی بەهێز و بە بازو بون، لاشەیان دەتگوت ئاسنە.

بەسەر هەمو کەسیکدا زāl دەبون، کەس بەسەریاندا زāl نەدەبو.

لە کەس نەدەترسان و هەمو کەس لێیان دەترسا.

خوا لە هەمو شتێکدا بەرە کەتێ بە نەتەوێ عاد بەخشیبو.

گەلە و شتر و میڤگەلە مەری عاد دۆلی پر کردبو.

ئەسپ و هیستر و وڵاخی عاد دەشت و دەری داگرتبو.

منداڵ و نەوێ عاد خانووەکانیان پر کردبو.

کاتێک گەلە و شتر و میڤگەلە مەری عاد بۆ لەوێ دەردەچون دیمەنیکی گەلی
جوانیان دەنەخشاند.

سبەینان^(١) کە منداڵ و توال بۆ یاری دەردەچون دیمەنیکی گەلی جوانیان
دەنەخشاند.

خاکی عاد خاکیکی جوان و سەوز بو، چەندین بیستان و کانیای لیبو.

(١) سبەینان: بەیانان.

۲- ناسوپاسگوزاری عاد

به لّام عاد له سهر نهم به خششه زور و زه وه ندانه سوپاسی خوايان نه کرد .
 عاد رودایى نهم لافاوهيان له بیر چو که باب و باپیران بویان گیرابونه وه و به
 چاوی خوشیان شوینه واره که یان ده دی .
 له بیریان چو خوا له بهر چ نهم لافاوهی توشی نه ته وهی نوح کرد .
 وایان لیّهات هاوچه شنی نه ته وهی نوح بتیان ده په رست .
 به دهستی خویان بتیان له بهر د داده تاشی، پاشان سوژدهیان بۆ بته کان ده برد
 و ده یان په رستن .

له بته کان ده پارانه وه تا مراز و پیو یستیه کانیان بۆ بیښنه دی .
 قوربانیان بۆ سهر ده برین .
 هه مان په فتاری نه ته وهی نوحیان دوباره ده کرد وه .
 نه ته وهی عاد عه قلیکی وایان نه بو له بته په رستی دوریان خاته وه .
 عه قلیکی وایان نه بو پاسته پریان پی نشان دا .
 له کاروباری دنیا زیره ک بون، به لّام له باره ی ټاین گه مژه بون .

۳- سته م و ده ستریزى عاد

تین و توانای عاد له خویان و له خه لکی ببوه به لا .
 چونکه بروایان به خوا نه بو، بروایان به رۆژی دواپی نه بو .
 مادامه کی بیپرواش بن چ شتیك هدی له سته میان وه دور بگری؟

چ شتی هەبێت لە دەستدریژی دەستیان بگرن؟

بۆچی ستم لە خەڵکی نەکەن؟

خۆ کەس لەوان بەهێزتر نیە، خۆ ترسی لێپرسینەو و تۆلەیان نیە.

نەتەوێ عەد وەک درێندەیی دارستان بون، گەورە ستمی لە بچوک دەکرد،
بەهێز بێهێزی دەخوارد.

کە تورە دەبون وەک فیلی ھاروھاجیان لێدەھات، دەیانکوشت و
نەیان دەشاردەو.

کە بە شەر دەھاتن کشتوکال و دەغل و دانیان وێران دەکرد، منداڵ و پیر و
ژنیان کوشت و بر دەکرد.

بچوانیە ناو ھەر گوندێک تەفروتونایان دەکرد و خەڵکەکیان پيسوا دەکرد.

خەڵکی بێدەسەلات لێیان دەترسان و لەترسی ستم و دەستدریژی
ھەڵدەھاتن.

ھێزەکی عەد لە خۆیان و لە خەڵکی ببووە بەلا.

بێگومان ھەر کەسێک لە خوا نەترسی و برپوای بەرپۆژی دوایی نەبێت لە
نەتەوێ عەد باشتر نابێت!

٤- کۆشک و تەلارەکانی عەد

عەد ھەر بە خواردن و خواردنەو و یاری و پابواردن خەریک بون.

شانازییان بە کۆشک و تەلاری بەرز و خانوی فرەوانەو دەکرد و لاف و
گەزافیان لێدەدا.

پارەوپولەكەيان لە ئاو و قور و بەرد بە فيرۆ دەدا.
 ھەر شوینىكى چۆل و ھەر زەمىنىكى بەرزيان دىيا كۆشكىكى بالايان لەسەر
 ھەل دەنا.

خانوى وایان بنیاد دەنا وەك بلىتى تاھەتايە تىيدا بىيىن و ھەرگىز نەمرن.
 كۆشك و تەلاریان ھەر بۆ جوانى دروست دەکرد.
 كەچى خەلكىش تىر بەزگى نانى نەبو، بەرگى نەبو دەبەرى بكا!
 ھەژارەكان خانویان نەبو تىيدا نىشتەجى بن، كەچى دەولەمەندەكانىش
 چەندىن خانوى چۆليان ھەبو.
 ھەر كەسى نەتەوہى عاد و كۆشك و تەلارەكانى بدىبايە دەيزانى نەتەوہىەكى
 بىپروان و پروايان بە دوارۆژ^(۱) نىە.

۵- ھودى پىغەمبەر

خو ويستى پىغەمبەرىك بۆ عاد بنىرى.
 خوا رازى نابى بەندەكانى بىپروا بن.
 خوا ھەز ناكا خراپەكارى لەسەر زەوى بلاويىتەوہ.
 عاد پىر و ھۆشيان تەنھا لە خواردن و خواردنەوہ و يارى و رابواردن و
 دروستکردنى خانو بەكاردىنا.
 پىر و ھۆشيان گەندەل ببو چونكە لە ئاين بەكاريان نەدەھىنا.

(۱) دوارۆژ: رۆژى دوايى.

عاد لە بارەى دنیا زیرەك بون بەلام لە بارەى ئاین گەمژە بون، بەردیان دەپەرست و تێنە دەگشتن.

بۆیە خوا ویستی پێغەمبەرێکیان بۆ بنیڕى تا رپى راستیان پى نیشان دا.
خوا ویستی وابو پێغەمبەرەكە یەكێك بى لە خۆیان، بیناسن و لە وتەكانى بگەن.

هود بوە پێغەمبەر، هود لە بنەمالەیهكى بەرپرز و خانەدانى نەتەوێى عاد لە دایك ببو، لەسەر ژیری و چاکەخواری پێگەیشیت و گەورە بو.

٦- بانگەوازەكەى هود

هود بانگى نەتەوێكەى دەکرد و دەیگوت:

نەتەوێكەم! خوا بپەرستن جگە لە خوا خواوەندى تەرتان نیە.

هود دەیگوت: نەتەوێكەم! ئێوە بۆچی بەرد دەپەرستن؟

بۆچی ئەو خاوە ناپەرستن كە دروستى كردون؟!

نەتەوێكەم! ئێوە دوینیكە بە دەستى خۆتان ئەم بەردانەتان داتاشیوێ چۆن ئەمڕۆ دەیانپەرستن؟

خوا ئێوەى دروست كردو، خوا بژێوى پێبەخشیون، خوا مال و منداڵ و كشتوكال و ئەم هەموو نەوێ زۆرەى پێبەخشیون، خوا ئێوەى لە دواى نەتەوێى نوح كردۆتە جێنشین، خوا لاشە و بازوى بەهێزى پێبەخشیون.

ئىۋە دەبىي لە پاى^(۱) ئەم بەخششانە خوا بېرستىن، واز لە پەرستىنى غەيرى
خوا بېتىن.

سەيرى وەفای سەگ بکەن، لەپاى پارچە ئىسقانىك مالىھەتەن جىناھىلى و
وہکو سېبەر وەدواتان دەکەوئ!

يىنيوتانە سەگىك خاۋەنەكەى بەجىيىلى و وەدواى كەسىكىتر بکەوئ؟

يىنيوتانە ئازەلىك بەرد بېرستى؟

يىنيوتانە ئازەلىك سوژدە بۆ بتان بەرئ؟

ئايا مەروئ لە ئازەل رېسواترە؟

ئايا ئازەل لە مەروؤ بەرېزترە؟

۷- وەلامى نەتەۋەكەى

نەتەۋەكەى ھەر خەرىكى خواردن و خواردنەۋە و يارى و رابواردن بون، لە
ژيانى دنيابى خوش ھاتبون و دليان پىۋە بەند ببو.

لە وتەكانى ھود ھەراسان^(۲) دەبون و لە ناو خۆدا بە يەكتريان دەگوت:

ھود چ دەلى؟ ھود چى دەوئ؟ ئىمە لە وتەكانى ناگەين!

ئەوانى تر دەيانگوت: بىمىشكە ياخود شىتە!

ھود كە دوبارە بانگى كردنەۋە.

(۱) لە پاى: لە برى، لە بەرامبەر.

(۲) ھەراسان: بېزار، وەپس.

پیاوماقولاڼی نه ته وه که ی گوتیان:

ئه ی هود! پیمان وایه میشتکت تیڤکچوه و درۆزنی.

هود گوتی: نه ته وه کهم! میشتکم تیڤکنه چوه و درۆزن نیم.

من پیغه مبهرم، خوای بونه وه ر په وانی کردوم تا په یامه کانی خواتان پی رابگه یه نم، من نامۆژگاریتان ده کهم و بۆتان دلسۆزم.

۸- دانایی هود

هود بهرده وام نامۆژگاری نه ته وه که ی ده کرد و به نهرمی و به دانایی بۆ خوا په رستی بانگی ده کردن.

هود گوتی:

نه ته وه کهم! من تا دوینیش برا و براده رتان بوم! نامناسنه وه؟!

براکانم! بۆچی لیم ده ترسن و له بهرم هه لدین، خۆ من پاره و پولتان کهم ناکه مه وه.

نه ته وه کهم! که من بۆ لای خوا بانگتان ده کهم داوای کریتان لێنا کهم، خوا پاداشتم ده داته وه.

نه ته وه کهم! له چی ده ترسن نه گهر برۆا به خوا بێتن؟

سویندم به خوا نه گهر برۆا به خوا بێتن پاره و پولتان کهم نابیتته وه!

به لکو به پیچه وانه وه خوا به ره کهت ده خاته بژیویتان و هیژوبازوتان زیاتر ده کا.

نه ته وه کهم! بۆچی له پیغه مبهرايه تیم سهیر ماون؟

خۆ خوا لە گەڵ یە کە یە کە تان قسە ناکات!

خۆ خوا لە گەڵ تەک بە تاکتان نادوێ پێی بلێ وا بکە و وا مەکە!

خۆ خوا بۆ ھەر نەتەوێک پیاوێ دەنیوێ تا وتەکانی خویان پێرا بگەینێ و
نامۆزگار بکە.

دُنیا بن خوا منی ناردووە تا وتەکانی خواتان پێرا بگەینەم و نامۆزگار بکە
بکەم.

بۆچی پێتان سەیرە ئە گەر یە کێک لە خۆتانەوێ بێتە پیغمبەر؟!

۹- بڕوای ھود

عاد ھیچ وەلامیکیان پێنەبو!

نەیانزانی چۆن وەلامی ھود بدەنەوێ!

بەلام کاتیکی بڕواییانویان بڕا گوتیان:

خواوەندە کاغان دەستیان لێوێشانندی، توشی نەخۆشی میتشکیان کردوێ!
بەلامی خواوەندە کانت بەسەردا ھاتوێ!

ھود گوتی: ئەم بتانە لە بەرد دروستکراون، زیان و قازانج بە ھیچ کەسیک
ناگەینن!

ئەم بتانە لە بەرد دروستکراون، نەدەدوین و نەدەبیستن و نە دەبینن!

ئەم بتانە چاکە و خراپەیان بە دەست نیە!

سود و زیانیان بۆ کەس نیە!

نُیّوَش چاکه و خرابه‌تان به ده‌ست نیه!

ناتوانن سود و زیانم پیبگه‌یه‌نن!

من بروام به خواوهنده کانتان نیه و لییان ناترسم.

(۱) من له هاو به شپه رستیه که ی ئیوه بیبه ریم.

له ٽيڻوہ ناترسم چ ده کهن بيکهن۔

من پشتم به خوا بهستوه که پرووردگاری ئیویه، که هموشتیکی له دهسته، که تهنانهت تاقه گه لایه کیش هه لئاوهری ئه گهر ویستی ئه و خوایهی له گه لئا نه بی.

۱۰- که لله ره قایه تی عاد

نه ته وهی عاد هه مو ئه م وته جوانانهی هودیان گوئی لیبو به لام پروایان
نه هتئا!

ثاموژ گاربه که ی هود دادی نه دان!

دانا بیه کھی هود دادی نه دان!

گوتیان: ئەي ھود! تۆ بەلگەت نىيە.

ئەي ھود! ئېمە بەم قسە تازەيەي تۆواز لە خواوەندە كۆنە كاغان ناهيئي.

چۆن بە قسەى يەككى وەك تۆ واز لەم خواوەندانه دینین که باب و باپیرانمان
بەرستویانن؟

(۱) بیبهری: نابه‌زدار.

نەخىر ھەرگىز واز ناھىيىن، نەخىر ھەرگىز واز ناھىيىن.
 ئەي ھود! تۆ پروا بە خواۋەندەكانى ئىمە ناھىيىنى و لىيان ناترسى.
 كەۋاتە ئىمەش پروا بە خۋاى تۆ ناھىيىن وليى ناترسىن.
 تۆ زۆر باسى سزا دەكەي، كۋانى سزا كەنگى دى ئەي ھود؟
 ھود ۋەلامى دانەۋە و گوتى:
 خوا دەزانى كەنگى سزاكەتان بەسەر دادى.
 مەن تەنھا پېغمبەرم و ورياتان دەكەمەۋە.
 عاد گوتيان: ئىمە چاۋەپىن و ھەز دەكەين سزاكە بىيىن.
 ھود سەيرى بەم جۆرە بىباكيىھە.
 ھود داخى لەم جۆرە گەمژەيىھە ھەلگىشا.

۱۱- سزا

عاد ھەمو رۆژى چاۋەپى بارانيان دەكرد، تەماشاي ئاسمانيان دەكرد پەلە
 ھەورى تىدا نەبو.
 گەلىك پىۋىستى باران بون، گەلىك تامەزرۆى باران بون.
 رۆژىك بىنيان ۋا ھەورگەلى بەرى ئاسمانى دەگرن.
 زۆر دلخۆش بون و ھاۋاريان كەرد:
 ئەمە ھەورى بارانىيە! ئەمە ھەورى بارانىيە.
 خەلكە كە لە دلخۆشيان كەۋتنە سەماكردن و ھاۋاريان دەكرد:

هه ووری باران! هه ووری باران!

به لām هود تیگه یشت ته مه سزاکه ی خواجه بهری ناسمانی گرتوه.

هود پیتی گوتن: نه ته وه کهم! ته مه هه ووری میهره بانی نیه، به لکو ره شه بای پر سزایه.

به لئی وابو، قسه که ی هود ره وا بو، ره شه بایه کی به هیتز و توندوتیژ هه لیکرد، خه لکه که شتی وایان نه دیبو، خه لکه که شتی وایان نه بیستبو.

ره شه با داری له ره گه وه ده ردینا، خانوبه ره ی ویران ده کرد، ناژه لئی هه لده گرت و به ره و شوینی گه لئی دوری تیغه لده دا.

لمی بیابان پهرش و بلاو بوه وه و، دنیا وه ها تاریک داها ت چاو چاوی نه ده دی. خه لکه که ترسیکی گه وره یان لئی نیشته و له ترسان تاسان، به په له پروژی و به هه له داوانه وه^(۱) چونه وه مالتی و ده رگا کانیان له سهر خو داخست.

منداله کان ناوێزانی^(۲) دایکیان بون، خه لک خۆیان توند به دیواران گرت، خه لک خۆی له زهندۆل^(۳) و له نه شکه وتان هه شار دا.^(۴)

مندال ده گریان، ژن ده یانقیژاند، پیاو هاواریان ده کرد و ده پارانه وه ...

به لām ته مپۆ کهس له سزای خوا رزگاری نابێ.

ره شه با هه فته شه و هه شته رۆژی خایاند.

(۱) به هه له داوان: به تالوکه، به په له پهل. به په له پروژی: به په له پهل.

(۲) ناوێزان: خو ده نامیژدان.

(۳) زهندۆل: قه لشی زل له زه ویدا.

(۴) هه شاردان: هه شارده وه.

نەتەوێ کە ی هەمو مردن، وەك دارخورمای بەسەریە كدا شكاو بە خامۆشی^(۱)
لەسەر زەوی كەوتن.

دیمەنیکی هەتا بلیتی سەیر و سەمەرە بو.
خەلك مردبون، دال^(۲) و بالەندە گۆشتی دەخواردن.
خانوەكان خاپور ببون و كوندەبۆ ئاوەدانیان كردبۆو!
هود و برۆادارەكانیش بە هۆی برۆاكەیانەوێ پزگار بون.
عادیش بە هۆی بیپروایی و كەللەرەقیەوێ لەناو چون.
نەتەوێ عاد بیپروا بون بۆیە كەوتنە بەر نەفرینی خوا.

(۱) خامۆش: كپ، بێ هەست و خۆست.

(۲) دال: بالەندەیه‌کی گەورە ی مردار خۆرە.

به سه‌رهاتی

پیغمبر صالح

سلاوی خوی لیبی

خوا ده رگای هه مو خێروبیترکی له پهمود کردبوه وه .
 ئاسمان بارانی به لیژمه ی بۆ ده بارانندن .
 زهوی روهك و گولێ رهنگاو پهنگی بۆ ده پروانندن .
 بیستان و میوه جات و بهروبومی جۆراوجۆری بۆ وه به رههم دیتان .
 خوا به ره که تهی خستبوه بژتوی و ته مه نیان .

٢- ناسوپاسگوزاری شه مود

به لام شه مود له پای ته م هه مو به هره و به خششی که خوا پیتی به خشیبون ،
 سوپاسی خویان نه کرد و به ره و خوا په رستی نه چون .
 به لکو به پیچه وانه وه توشی بیتهروایی بون و یاخی بون ، خویان له بیر کرد و له
 خۆ بوغرا بون^(١) ، ده یانگوت : کێ ههیه له ئیمه به هیتر بی؟! ..
 وایانده زانی بۆ هه میشه نامرن و کۆشك و باخه کانیان تاهه تایه جی ناهیتلن!
 وایانده زانی مردن ناتوانن بگاته ناو شاخه کان!
 پهنگه وای تیگه یشتبن که نه ته وهی نوح له به ره ته وه له لافاودا خنکاوان چونکه
 له دۆل نیشته جی بون!
 عادیش بۆیه له ناو چون ، چونکه له بیابان بون!
 به لام خویان له ترس و مردن دورن ، چونکه له شوینیکی نارام و
 مه حکه من^(٢)!

(١) بوغرابون: مه غروبون .

(٢) مه حکه م: قایم و توندوتۆل .

۲- په رستنی بت

هر به وهنده نه وهستان به لکو بهردیان داده تاشی و بتیان ده په رست.
وای لیږهات وهك نه ته وهی نوح و عاد بهردیان ده په رست.
خوا کړد بونیه پاشای بهردان، به لām نه وان بونه بهرد په رست چونکه نه فام بون.
خوا میهره بانى له گه لډا کړدن و خیرویږی پیښه خشین، به لām نه وان خوځیان و
مرؤقیان ریسوا کړد.

خوا سته م له هیچ کهس ناکا، به لām خه لک خوځیان سته م له خوځیان ده کهن.
سهیره! نه و بهردهی که به دهستی خوځیان دایده تاشن که نه لیږیان یاخی ده بی
و نه لیږیان توره ده بی، ملکه چی ده بن و سوژدهی بۆ ده بن!

نایا به هیژ به هیژ ده په رستی؟

نایا گه وره سوژده بۆ به بنده کهی ده بات؟

به لām شه مود له بهر نه وهی خوا یان له بیر کړد بو بویه خوځشیان له بیر کړد.
له بهر نه وهی رازی نه بون خوا به رستن بویه خوا ریسواى کړدن.

۴- صالح سلاوی خواى لیږی

خوا ویستی و ابو پیغه مبهریکیان بۆ بنیږی.
وهك چۆن پیښتر پیغه مبهری بۆ نه ته وهی نوح و بۆ نه ته وهی عاد نار دبو.
خوا رازی نابى به بنده کانى بیږوا بن.

خوا حەز ناكا خراپە كارى لەسەر زەوى بلاوييتەوه .
 عاد پياويكيان لە ناودا بو ناوى صالح بو .
 صالح لە بنەمالەيه كى بەرپۆز و خانەدان لە داىك ببو .
 لەسەر ژيرى و چاكەخوазى پىنگەيشتبو و گەورە ببو .
 صالح كورپىكى زۆر مەند^(۱) بو .
 كورپىكى زۆر زيرەك و ئازا بو .
 خەلك لە مەجلىسان باسيان دەکرد .
 كە دەيانديت پەنجەيان بۆ رادەداشت^(۲) و دەيانگوت :
 ئەمە صالحە ، ئەمە صالحە .
 خەلك هومىديكى زۆريان پى هەبو .
 دەيانگوت : ئەم كورە داهاىويه كى گەشى دەبى ، شان و شكۆيه كى مەزنى
 دەبى .
 خەلك پىي وابو صالح دەبىتە يە كىك لە پياوه گەورە كانيان ، دەبىتە يە كىك
 لە دەولە مەندە كانيان .
 پىيان وابو دەبىتە خاوهنى كۆشكى جوان و باخى گەورە و جۆراوجۆر .
 باوكى دەيگوت : كورە كەم زيرەك و ژيرە بۆيه دەولە مەند دەبى .
 لەناو خەلك ناوبانگ دەردەكا ، بە سواری ماينهوه دەردەچى .

(۱) مەند : سەنگىن .

(۲) راداشت : ناماژەکردن .

ئۆكەر و خزمەتكارىكى زۆرى لە دواوہ دەپوا.
 ئەوجا خەلك سلاوى لىدەكەن و دەلىن:
 ئەم پىاوہ بەناز و نوزە كوپى فلانہ!
 ئەم پىاوہ پۆشتە و كەشخەيە كوپى فلانہ!
 ئەوكات باوكى بەم قسانە چەند دلخۆش دەبى كە بە كوپەكەى دەلىن: ئاى كە
 كوپىكى بەختەوەرە، ئاى كە كوپىكى دەولەمەندە.
 بەلام خوا مەبەستىكى ترى ھەبو.
 خوا دەويست صالح بكا تە پىڭمەبەر و بۆنەتەوہكەى يىنىرى تالە
 تارىكستانى بۇ روناكى دەريانىنى.
 جا ھىچ پلەيەك ھەيە لە پلەى پىڭمەبەرايەتى بەرزتر بى؟
 جا ھىچ رىز و شان و شكۆيەك ھەيە لە پىڭمەبەرايەتى مەزتر بى؟

۵- بانگەوازەكەى صالح

صالح بەناو نەتەوہكەيدا دەگەرپا و پر بە دەنگى خۆى ھاوارى دەکرد:
 نەتەوہكەم! خوا بپەرستىن جگە لە خوا ھىچ خواوہندىكى تىرتان نىە.
 دەولەمەندەكان ھەر خەرىكى خواردن و خواردنەوہ و يارى و پابواردن بون،
 تەنھا بتيان دەپەرست و لە بت بترازى ھىچ خوايەكيان پى خوا نەبو.
 دەولەمەندەكانى پھمود بانگەوازەكەى صالحيان بەدل نەبو و لىى تورە بون.
 گوتيان: ئەوہ كىيە وا ھاوار دەكا؟

نۆکه ره کان گوتیان: قوربان ئه وه صالحه.

گوتیان: چ ده لئی؟

گوتیان ده لئی: خوا بپه رستن و جگه له خوا هیچ خوا وه ندیکى ترتان نیه.

ده لئی: خوا له پاشى مردن زندوتان ده کاته وه و سزا و پاداشتان ده داته وه.

ده لئی: من پیغه مبهرم خوا منى بۆ نه ته وه کهم ناردوه تا پرسی راستیان پسی
نیشان ده م.

ده وله مهنده کان پیکه نین و گوتیان:

هه ژاریکی داماو! چۆن ده بیته پیغه مبهر؟

خۆ کۆشک و ته لار و باخى نیه، خۆ کشتوکال و باخى دارخورمای نیه! چۆن
ده بیته پیغه مبهر؟

۶- پرو پاگه ندهی ده وله مهنده کان

ده وله مهنده کان هه ستیان کرد وا دى خه لکانیک دلیان به لای صالح ده چى و
خه ریکه شوینی بکه ون، بۆیه له ده سه لاته کهى خویان ترسان و به خه لکه که یان
ده گوت:

راست ناکا، پیغه مبهر نیه، نه ویش وه ک ئیوه مرۆقه، وه ک ئیوه نان و ئاو
ده خوا.

پیی پروا مه کهن و شوینی مه کهن نه گهرنا زهره ده کهن.

پیتان ده لئی: له دواى مردن که بونه خۆل و ئیسک و پروسک زندو ده کرینه وه؟!

مەھالە^(۱) شتى وا راست بى، ئەم قسانە بەلىنى پوچن.
ژيان ھەر ژيانى دىنايە و ژيانى تىرى بەدوا نايە، بۆ ھەمىشە دەمرىن و
ھەرگىز زىندو نابىنەوہ.
ئەم صالحە درۆ بەدەم خواوہ دەکا و ھەرگىز پىى پروا ناکەين.

۷- بە ھەلەدا چوبوين

خەلک پروايان بە صالح نەھينا.
کاتىک صالح ئامۆزگارى دەکردن و پىى بىپەرستى لى دەگرتن.
دەيانگوت: صالح! تۆ کورپىكى زۆر مەند بوى.
کورپىكى زۆر زىرەك و ئازا بوى.
واماندەزانى دەبىيە گەورەى خەلک و پىاويىكى ناودارت لى دەردەچى.
وامان دەزانى وەکو فلان و فىسارە کەس دەولەمەند و مەزن دەبى.
بەلام ھىچت لى دەرنەچو.
ئەوانەى ئاوازى^(۲) تۆ بون و وەکو تۆ زىرەك و ژىرىش نەبون، پىاوى گەورە
گەورەيان تىدا ھەلکەوت.
صالح! تۆ پىگای ھەژاريت ھەلبارد.
ئىمە لە تىپروانىنمان بەرامبەر بە تۆ بە ھەلەدا چوبوين.
ھومىدى ئىمەت نەھينا دى.

(۱) مەھالە: ئەستەمە، مستحیل.

(۲) ئاوا: ھاوتەمەن.

ھومىدى باۋكى ھەژارت ھەلۋەراند و ھىچ خىر و سودىكت پېنەگەياندا.
ھومىدى دايكت ھەلۋەراند و ماندو بونىت بەفپو دا.
تەنانت خۆشت دۆراند!
صالح گويى لە ھەمو ئەم قسانە بو، ئاخ و داخى لە نەتەۋەكەى ھەلۋەكەشا.
كە صالح بەلاياندا پادەبورى^(۱) پېيان دەگوت:
خوا پەحم بە باۋكى بكات كۆرەكەى فەوتاوہ.

۸- ئامۆزگارىيەكەى صالح

صالح بەردەوام ئامۆزگارى نەتەۋەكەى دەکرد و بەنەرمى و دانايى بۆ
خواپەرستى بانگى دەکرد.

دەيگوت: براكانم! وا دەزانن تاهەتايە ھەر لىرەدا دەمىننەۋە؟
وا دەزانن بۆ ھەمىشە لەناو ئەم باخ و بىستان و پروبارانە دەمىننەۋە؟
وا دەزانن تاسەر^(۲) ھەر لە بەروبومى ئەم كشتوكال و دار و درەختانە دەخۆن؟
وا دەزانن ئەم ھىزەتان ھەر دەمىنن و ھەر دەتوانن خانو لەشاخان داتاشن؟
ھەرگىز! ھەرگىز! قەت وانابى! قەت وانابى!

براكانم ئەگەر وابى ئەدى بۆچى باب و باپىرانتان مردن؟
خۆ ئەوانىش كۆشك و تەلارىان ھەبو، باخ و بىستان و كانياويان ھەبو،
كشتوكال و دارخورمايان ھەبو، ئەوانىش خانويان لە شاخ دادەتاشى ولەناو

(۱) پادەبورى: پەت دەبو، تىدەپەرى.

(۲) تاسەر: تاهەتايە.

شاخان نیشته جی بون.

بەلام ئەم شتانه دادی نەدان! ئەم شتانه لە مردن پرزگاری نەکردن!

فریشتە ی مەرگەوان^(۱) گەیشته ئەوانیش و گیانی کیشان!

ئێوەش بەمۆرە هەموتان دەمرن و پاشان خوا زندوتان دەکاتەو، لەبارە ی ئەم بەخشش و بەهرانەو لیتان دەپرسیتەو.

۹- داوای کریتان لێ ناکەم

براکانم! بۆ لەبەرم هەلدین؟ لە چ دەترسن؟

خۆ من پارەوپولتان لێ کەم ناکەمەو، داوای کریتان لێ ناکەم.

من ئامۆژگاریتان دەکەم، پەیامی خواتان پێپراوە گەیهنم.

پاداشتی من لەلای خواوە.

براکانم! بۆچی گوێپرایەلم نابن؟ من بۆ ئێوە ئامۆژگاریکی دەستپاکم.

بۆچی گوێپرایەلێ ستمکاران دەبن؟!

ئەو ستمکارانە ی کە بە نارەوا مالتی خەلکی دەخۆن؟

کە خراپە کاری لەسەر زەوی بلۆدە کەنەو و کاری چاک بەرپا ناکەن!

نەتەو کە برۆبیانویان برا و هیچ وەلامینکیان نەدۆزیەو.

گوتیان: صالح! دیارە جادوت لیکراوە، تۆش وەکو ئیمە مروۆفی، ئەگەر راست دەکە ی پېغەمبەری بەلگەیه کمان بۆ بیتنە.

(۱) فریشتە ی مەرگەوان: فریشتە ی گیانکیش.

۱۰- وشتره کهی خوا

صالح گوتی: چ به لگه یه کتان ده وی؟

گوتیان: نه گهر راست ده کهی پیغه مبهری، له م شاخه وشتریکی ئاوسمان^(۱) بؤ
ده ریینه!

خه لک ده یانزانی وشتر ته نها له وشتر ده بی.

ده یانزانی وشتر له زه وی ناروی و له به رد وه به ره م نایی.

بیگومان بون که صالح داواکهی پی جیبه جی ناکری و سدرده که ون!

به لام صالح بروای به خوا به هیژ بو.

ده یزانی خوا هه مو شتیکی پیده کری.

صالح له خوا پارایه وه داواکه بی نیته دی.

خوا داواکهی قبول کرد و شاخه که وشتریکی ئاوسی لی پیدای بو، پاشان
بیچوئیکیشی بو.

خه لک سهرسام بون و دۆش دامان^(۲).

به لام ته نها یه ک کهس بروای پی هیئا.

(۱) ئاوس: ئاژه لی زگیپر.

(۲) دۆش دامان: هیران بون.

۱۱- نۆرە بە نۆرە

صالح گوتى: ئەو تانى و شترە كەى خوا، ئەو تانى بە لگە كەى خوا، ئىيە داواتان كەرد خواش بە تواناى خۆى دروستى كەرد.

پىزى ئەم و شترە بگرن، نازارى نەدەن دەنا توشى سزا دەبن.

ئەم و شترە بە ئارەزوى خۆى لەسەر زەوى خوا دەلەوهرى و ئاو دەخواتەو، بە خۆى دەچى و دەگەرپتەو، ئالىك و ئاوى لەسەر ئىيە نى، ئالىك زۆرە و ئاوىش زۆرە.

و شترە كە و شترىكى زەبەللاخ بو، لاشەيەكى سەيرى ھەبو، مەر و مالات كە چاويان پىدە كەوت لىي دەترسان و دەرەوينەو، كە و شترە كە دەھات ئاو بخواتەو مەر و مالات دەسلەمىنەو^(۱) و ھەلدەھاتن.

صالح كە ئەم ھالەى دىت گوتى: با پۆژىك بۆ و شترە كە بى، پۆژىكىش بۆ مەر و مالاتى ئىيە بى.

با پۆژىك و شترە كە ئاو بخواتەو، پۆژى دواتر مەر و مالاتە كەتان.

بە مجۆرە پىككەوتن، و شترە كە لە نۆرەى خۆيدا دەچو ئاوى دەخواردەو، مەر و مالاتىش لە نۆرەى خۆيان ئاويان دەخواردەو.

(۱) سلەمىنەو: رەوينەو، ساردبونەو لە شتىك.

۱۲- ياخييونى ئەمۇد

نەتەۋەكەي صالح لەخۇبايى و ياخى بون.

گوتيان: بۆچى مەرپ و مالاتەكەمان ھەمو رۆژى ئاۋ نەخۇنەۋە.

خەلك لە وشترەكە بىزار بون.

صالح پىشتەر بە خەلكەكەي گوتبو ئەزىيەتى وشترەكە نەدەن، بەلام گوتيان پىنەدا.

گوتيان كى ئەم وشترە دەكوژى؟

پياۋىك گوتى: مەن دەيكوژم.

پياۋىكى تىرىش گوتى: مەنىش دەيكوژم.

ئەم دو بەدبەختە چون لەسەر رېتى وشترەكە خۇيان دانوساند^(۱) و چاۋەرپى بون تا وشترەكە لە مۆلگەكەي ھاتە دەرەۋە.

كاتىك وشترەكە لە مۆلگەكەي^(۲) ھاتە دەرەۋە پياۋى يەكەم تىرىكى تىگرت و ئەنگاۋتى.

پياۋى دوەمىش سەرى بېرى و كوشتى.

(۱) خۇدانوساندن: رەۋىنەۋە، ساردبونەۋە لە شتىك.

(۲) مۆلگە: جېنى ھەۋانەۋەي وشتر و مەرۋمالات.

۱۳- سزا

صالح كاتىك زانى وشترەكەيان سەربرپوۋە و كوشتويانە داخىكى زۆرى
ھەلكىشا و زۆر غەمگىن بو.

گوتى: رابوئىر! تەنھا سى پۆژتان ماوھ سزاي خواتان بۆ دابەزى، ئەم
ھەرەشەيە درۆ نيە تىيگەن.

لەم شارەدا نۆ پياۋى خراپەخوۋازى بېچاكە ھەبون، سوينديان خوۋارد و گوتيان
لە شەودا صالح و ژن و مندالەكانى دەكوژين، ئەگەر لىيان پىرسىن كى كوشتونى؟
دەلىين ئاگامان لى نيە.

بەلام خوا صالح و خىزانەكەي دەپارئىزى.

لە پۆژى سىيەمدا سزاي خوا دابەزى.

نەتەۋەي شەمود ۋەك باۋى پۆژانەيان بەيانى لە خەو ھەلسان.

بەلام قىژە و بومەلەرزەيەكى گەلى توندوتىژ ھات.

قىژەيەكى ۋا بەھىز بو ھەمو دلىان داچلەكا و تاسان.

بومەلەرزەيەكى ۋا توندوتىژ بو ھەمو خانوۋەكانى پوخاند.

ئەم پۆژە سەختە پۆژى پەشى شەمود بو.

ھەمو خەلكەكە مردن، شار وئىران و خاپور بو.

صالح لەگەل پروادارەكان ئەم شارەيان بەجىھىشت و كوچيان كرد.

جا ئەگەر بىئىننەۋە چ بگەن؟

صالح كە لە شار دەرچو، نەتەۋەكەي دىت ۋا ھەمو مردون و بە خامۆشى

لەسەر زەۋى كەوتون.

به ده‌نگیگی خه‌مین‌هوه^(۱) گوتی:

نه‌ته‌وه‌که‌م! په‌یامی خوام پی‌راگه‌یاندن و ئامۆژگاریم کردن به‌لام منی
ئامۆژگارتان نه‌ویست بۆیه به‌م پۆژه ره‌شه گه‌یشتن.

مـرۆڤـه‌گه‌ر نه‌مـرۆ به‌لای نه‌م شـاره‌دا تیپه‌پـری ته‌نـها
ئاسه‌واری^(۲) چهند کۆشکیکی ویران و چهند بیریکی وشکبو ده‌بینی، ته‌نها چهند
گون‌دیک‌ی چۆل و ویران ده‌بینی.

پیغمبه‌رمان ﷺ جارێکیان له‌گه‌ڵ یاوه‌ره‌کانی سه‌فه‌ریکی به‌ره‌و شام کرد،
جا که به‌لای شاری شه‌مود تیپه‌پـرین فه‌رموی:

(مه‌چونه‌ ناو خانوبه‌ره‌ی نه‌م سته‌مکارانه، نه‌گه‌ر چوشن به‌گریانه‌وه‌ بـپـرۆن با
سزاکه‌ توشی ئیوه‌ش نه‌بی).

نه‌ته‌وه‌ی په‌مود بی‌پروابون بۆیه که‌وتنه‌ به‌ر نه‌فه‌رینی خوا.

(۱) خه‌مین: خه‌مگین: خه‌فه‌تاوی.

(۲) ئاسه‌وار: شوینه‌وار.

به سهرهاتی

پیغهمبهر موسا

سلاوی خوی لیبی

۱- لە کەنعانەوه بەرھو میسر

یەعقوب (سلاوی خوای لیڤی) لە گەڵ کۆرەکانی بۆ میسر کۆچیان کرد و لەوێ نیشتەجێ بون.

لەبەر ئەوە کۆچیان کرد چونکە یوسفی کۆری یەعقوب (سلاوی خوایان لیڤی) گەوره و فەرمانپەرەوای میسر بو.

یەعقوب و کۆرەکانی لە کەنعاندا مەر و مالاتیان بە خێودەکرد و شیریان دەدۆشی و خوریان دەفرۆشت، بە ماندووبوونێکی زۆرەوه دەژیان.

کەچی پاژەکار^(۱) و بەندەکانی یوسف لە میسر دا لەو پەری خۆشی و تیروتهسەلی دەژیان!

کەواتە لە کەنعان چ بکەن؟ بۆچی بۆ میسر کۆچ نەکەن؟

یوسف بە دوا یەعقوب و خزمەکانی دانارد بێن بۆ میسر.

یوسف ئەگەر باوک و براکانی نەبینن چیژ لە خواردن و خواردنەوه ناکا.

جا چۆن چیژ لە خواردن و خواردنەوه دەکا.

چۆن لە ژین دلخۆش دەبێ کە خۆی بە تاقی تەنیا لە میسر بێ و لە باوک و براو خزمەتی دور بێ؟!!

چ لە کۆشک و تەلاری^(۲) خۆش بکات کە باوک و براکانی لە خانوونکی بچوکدا بن؟!!

یەعقوب و کۆرەکانی هاتنە میسر.

(۱) پاژەکار: خزمەتکار.

(۲) تەلار: بالاخانە.

یوسف پیشوازی لیکردن و دلی شاد بو.
 خه لکی میسر پیشوازیان له خانه واده ی پاشای چاکه خواز کرد و دلیان خوش بو.
 خه لکی میسر له بهر خوشه ویستی یوسف و چاکه و میهره بانیه که ی؛ ئەم بنه ماله نه جیمزاده یان خوشویست.
 چونکه یوسف بۆ ئەوان وهک برایه کی دلسۆز و به بهزهیی بو.
 یه عقوب بۆ ئەوان وهک باوکیکی به شان و شکۆ و سەنگین بو.
 یه عقوب بوه گه و ره و پیری ولات، خه لکی میسریش وهک کوری یه عقوبیان لیها ت.
 یه عقوب و کوره کانی میسریان که و ته بهر دلی و به دلخوشی تییدا نیشته چی بون، میسر بوه ولاتیان.

٢- له دوای یوسفدا

دوای ماوه یه که یه عقوب کۆچی دوایی کرد، یوسف خه مبار و په ریشتان بو، خه لکی میسر خه مبار و په ریشتان بون.
 یه عقوبیان له میسر شارد ه وه، هیئند بۆی خه مبار بون ده تگوت باوکی خو یانه مردوه.
 دوای ماوه یه کی تر یوسفیش کۆچی دوایی کرد، خه لکی میسر بهم رودا وه زۆر دلته نگ و په ریشتان بون، زۆر زاری^(١) بون و گه لی گریان.

(١) زاری: شیوه و گریانێ تازیه داری.

خەڵک لەبەر خەمی مەرگی یوسف خەمی خۆیان لەبەر نەما، دەتگوت پێشتر قەت ناخۆشییان بەسەر نەهاتووە.

یوسفیشیان بەخاک سپارد و سەرەخۆشیان لە یەکتەری گۆرپەووە، بۆ یوسفیش دڵ پر خەم و پەڕێشان بون.

مندالەکان بابەیان لێ بزر بو، گەورەکان برايان لێ بزر بو.

خەڵکە کە چوونە لای براکانی یوسف و منداڵەکانیان و دایان دانەووە.

پێیان گوتن: بەرێزان! بەسەرھاتی ئێوە بەسەرھاتی ئێمەشە، خەمی ئێوە خەمی ئێمەشە، ئەمڕۆ براپەکی بەبەزەیی و گەورەپەکی میھرەبان و پاشایەکی دادگەر بە جیئە هێشتوین.

ئەو بو کە خەڵکی حەساندەووە و ستەمی لە ولات پەواندەووە.

ئەو بو نەیهیشت بەهێز بێهێزان ھەللوشتی^(١) و زوڵمی گەورەیی لە بچوکان پەواندەووە.

ئەو بو لە ھانای ستەمدیدان دەھات و برسی تێر دەکرد و ترساوی لە مەترسی پەواندەووە.

ئەو بو ئێمەیی بۆ پاستەپێ رینوین کرد و بۆ لای خوا بانگی کردین.

بەرلەووەی پێی بەخێری بنیتە ولات ئێمە وەك ئازەل و ابوین و خوامان نەدەناسی، لەپۆژی دوایی بێئاگا بوین.

ئەو بو پەروای^(٢) چەسپاندەووە.

(١) ھەللوشتن: قوت دان.

(٢) پەوا: ھەق.

ئهو بو له برسیتی پزگاری کردین.

ئهو بو برسیانی بهسه ده کردهوه.

ئهو بو ئابوری بوژاندهوه.

ئیمه هه‌رگیز پاشای پایهدار و چاکه‌کاری خۆمان له‌یاد ناکه‌ین.

قەت ئیوه‌ی برا و که‌سوکاری ئەم ئازیزه‌ له‌بیر ناکه‌ین.

ده‌زانن که ئیوه هاتنه‌ میسر پاشامان چەند دلخۆش بو.

ده‌زانن ئیمه‌ش به‌ دلخۆشی پاشا چەند دلخۆش بوین.

به‌پێزان! ولات ولاتی خۆتانه‌، خۆتان به‌ نامۆ^(۱) مه‌زانن، له‌ پزگاری پاشا
چۆن بوین له‌ مه‌ودواش هه‌ر وا ده‌بین و له‌ خزمه‌تتان داده‌بین.

۳- نه‌وه‌ی ئیسرائیل له‌ میسردا

به‌مجۆره‌ پزگاریکی درێژ تیپه‌پری.

خه‌لکی میسر قسه‌ی خۆیان به‌جی‌گه‌یاند و پێزی که‌نعانیه‌کانیان ده‌گرت و
چاکه‌یان له‌گه‌ڵدا ده‌کردن.

که‌نعانیه‌کان که‌ پێیان ده‌گوتن (نه‌وه‌ی ئیسرائیل) خاوه‌ن شه‌په‌ف و شکۆ و
پاره‌وپولیکی زۆر بون.

به‌لام پاشان په‌وشه‌که‌^(۲) به‌ جوړیکی تر گۆپا.

(۱) نامۆ: لاییده، غه‌ریب.

(۲) په‌وش: حاڵ و بار.

نه وهی ئیسرائیل ره وشتیان تیكچو، وازیان له بانگه وازی ری خوا هینا،
خه لکیان بۆ خوا به رستی بانگ نه ده کرد و دلیان به دنیاوه نوسا.

له بهر ئه وه خه لکیش هه لۆیستیان له به رامبه ردا گۆرین، به چاویکی تر
سه یریان ده کردن، له گه ل پیشان جیاواز بو که سه یری باپیرانیان ده کردن.

نه وهی ئیسرائیل وه خه لکی تریان لیها ت و ته نها به ره چه له ک له خه لکی تر
جۆی ده کرانه وه.

خه لک حه سودیان به ده وله مهنده کانیان ده برد و به سوکی سه یری
هه ژاره کانیان ده کردن.

وای لیها ت خه لکی میسر وه نامۆی ولاتیکی تر سه یریان ده کردن، مافیان
له میسر دا نیه.

خه لکی میسر پییان وابو خۆیان خه لکی ولاتن و میسر بۆ میسریه کانه.

هه ندیک له خه لکی تری میسر پییان وابو یوسف که سیکی نامۆیه، چونکه
له که نعه نه وه هاته وه.

عه زیزی میسر کرپیوه تی.

پییان وابو پیاویکی که نعه نی بۆی نیه حوکی میسر بگپێی.

زۆربه ی خه لک چاکه و پێز و میهره بانی یوسفیان له بیر کرد.

۴- فىرعه ونى مىسر

چەند فىرعه ونىك^(۱) ھاتنە سەر تەختى فەرمانپەرھابى مىسر، زۆريان رك^(۲) لە نەوھى ئىسرائىل دەبۆھ.

پاشايەكى زۆر زۆردار و بە زەبروزەنگ ھاتە سەر تەختى فەرمانپەرھابى مىسر، پىي گرنىگ نەبو كە نەوھى ئىسرائىل نەوھى پېغەمبەران بن يان لە بنەمالەى يوسفى چاكەخوазى پاشاى مىسر بوين.

بەلگوبە مروفىشى دانەدەنان و بە چاوى بەزەبى و دادپەرۋەرى تەماشاي نەدەكردن.

پاشايەكى زۆر زۆردار و بە زەبروزەنگ ھاتە سەر تەختى فەرمانپەرھابى مىسر.

پىي وابو نەتەوھەكى (كە قىبب بون) جۆرە مروفىكن و نەوھى ئىسرائىلىش جۆرە مروفىكىتر.

پىي وابو قىببتيەكان لە جۆرى پاشايانن و بۇ فەرمانپەرھابى ئەفرينراون.

بەلام نەوھى ئىسرائىل لە جۆرى كۆيلانن و بۇ نۆكەرى^(۳) خولقيئراون.

فىرعه ون ەك كەر و ئازەل رەفتارى لەگەل نەوھى ئىسرائىل دەكرد، كە ئاشكرایە مروف تەنھا بە برەنانىكى رۆژانەبى كارى بىگارى بە كەر و ئازەلان دەكات.

(۱) فىرعه ونەكان: پاشاكانى مىسر.

(۲) رك: قين.

(۳) نۆكەر: خزمەتكار.

فیرعه ون پاشایه کی به زه بروزه نگ و له خۆبایی بو، که سی له خۆی پی به هیتر نه بو.

بروای به خوا نه بو و ده یگوت: (من خوای هه ره به رز تانم).

به هیتر و مولک و کۆشک و ته لاره کانی بوغرا ببو و ده یگوت:

ته ماشاکه ن، مولکی میسر و ئەم هه مو پو بارانه هه موی هی منن.

وه ک نه مرودی پاشای بابل ره فتاری ده کرد.

ئه گهر بیزانی بیایه یه کیکی له و به هیتر هه یه تو ره ده بو.

داوای له خه لکی کرد بو بی په رستن و سوژده ی بۆ به ن.

خه لکیش گوێرایه ئی ببون.

به لām نه وه ی ئیسرا ئیل نه یان ده په رست و سوژده یان بۆ نه ده برد، چونکه بر وایان به خوا و به پیغه مبه ران هه بو.

بۆیه فیرعه ون هه ره به یه کجار له نه وه ی ئیسرا ئیل تو ره ببو.

۵- سه ره پینی مندا لآن

پیشبینیکی^(۱) قیبتی چوه لای فیرعه ون و پیی گوت:

له نه وه ی ئیسرا ئیلدا کوړیک له دایک ده بی پاشایه تیت له ناو ده با.

فیرعه ون که گوئی له م قسه یه بو شیت و هار بو، فه رمانی به جه ندرمه کانی کرد هه ره کوړیک له نه وه ی ئیسرا ئیل له دایک ببی سه ری بېرن و بی کوژن.

(۱) پیشبین واته کاهین: ئەو که سه ی شتیک پیشبینی ده کات بۆ دا هاتو. (وه رگێر).

فیرعەون خۆی بە خوائ خەلک دەزانى، بە ئارەزوى خۆى سەریان دەبىرى و
بەئارەزوى خۆى ئازادىان دەکا!

وہک خاوەنى مەر و بزنان کہ بە ئارەزوى خۆى سەریان دەبىرى.

جەندرمە بە ولاتى مىسردا بلاوبونەوہ و گشت شویتىکیان دەپشکنى، لە
هەر شویتى مندانلىکی نەوہى ئیسرايلى لە دایک ببوايە دەیانھيتنا وەک بزى و
مەر سەریان دەبىرى.

گورگ لە دارستانەکان بە ئازادى دەژيان، مار و دوپشک لە شاران جرت و
فرتيان بو، نەدەگيران و نەدەکوژران.

کەچى کورپىژگەى^(۱) نەوہى ئیسرايلى بۆى نەبو لە ولاتى فیرعەوندا بۆى!

بەمچۆرە بە ھەزاران کور و کورپىژگە لەبەر چاوى دایک و باوکان سەریان برا.

ئەو رۆژەى لە نەوہى ئیسرايىل کورپىک لە دایک دەبو، رۆژىکى سەخت و پرەش
بو، رۆژىکى پر لە خەم و گریان بو.

ئەو رۆژەى لەنەوہى ئیسرايىلدا کورپىک لە دایک دەبو رۆژى پرسەو
سەرەخۆشى بو.

ھەمو رۆژى وەک جەژنى قورىان کہ بە سەدان مەر و بزى و چىل سەر دەبىرىن،
سەدان مندانلى نەوہى ئیسرايىل سەر دەبران.

فیرعەون لە خۆيایى ببو، خۆى لەسەر خەلکى کردبوہ خوا، خەلکەکەى پارچە
پارچە کردبو، نەوہى ئیسرايىلى دەچەوساندەوہ و کورپەکانى سەر دەبىرىن و
کچەکانى بۆ خزمەتکارى دەھيشتەوہ، بەراستى فیرعەون خراپەکارىکى
ئاژاوەگىر بو.

(۱) کورپىژگە: کورپى بچکۆلە.

۶- ئەدایکبونی موسا

خوایستی وابو ئەو شتە ی فیرەون لێی دەترسا و خۆی لێ دەپاراست بێتە دی.

ئەو کورە ی که خوا دەیویست تەخت و تاراجی فیرەون وەرگەڕێت لێ دایک بو.

ئەو کورە ی که خوا دەیویست خەلک لێ مەرۆفەرستیه و بەرەو خواپەرستی رزگار بکا لێ دایک بو.

ئەو مندالە ی که خوا دەیویست خەلک لێ تاریکستانی بۆ روناکی بپەرێتتەو لێ دایک بو.

موسای کورێ عیمران لێ دایک بو هەر چەندە فیرەون و سەربازەکانی نەیان دەویست.

موسا سێ مانگان ژیا هەرچەندە جەندرمەکان شو و پۆژ لێ دیدەوانی^(۱) دابون.

۷- ئەناو روباری نیلدا

بەلام دایکی موسا ترسی کەوتە دڵ نەخۆ کورە جوانە کە ی سەر بپرن، چۆن نەترسێ کە دوژمنانی کورپان هەمیشە چاو دەگێرن؟

چۆن نەترسێ کە جەندرمەکان بە دەیان کورپان لێ نامیژی دایکان پفاندو و سەریان بپیون.

(۱) دیدەوانی: چاودێری.

دایکی داماو و قورپه سهر^(۱) چ بکا؟

کورپه جوانه که ی له کوئ بشاریتته وه؟

جه ندرمه کان وه قهله رهش چاو ده گپرن و وهك میرولان بؤن ده کهن!

لیره دا خوا فریای دایکی داماو و قورپه سهر کهوت و نیلهامی خسته دلی که منداله که ی له ناو سندوقیک دابنی و بیخاته ناو روباری نیله وه.

الله اکبر! دایکی به سۆز چۆن منداله که ی ده خاته ناو سندوق و فریی ده داته ناو روباری نیل؟!

کی له ناو ئه م سندوقه دا شیر ی ده داتی!

چۆن له ناو سندوقدا ده توانی هه ناسه هه لمری؟!

دایکی به سۆز هه مو ئه م پرسیارانه ی به خه یالدا هات به لام پشتی به خوا به ست و متمانه ی کرده سهر سروشی^(۲) خوا.

هیچ خانویک له سندوق باشتر نیه منداله که ی بیاریزی!

جه ندرمه له هه مو شوینی هه ست و خوستیان راگرتوه، دوژمنانی کورپان هه میشه دانوساون.

جه ندرمه کان به چاوی قهله ره شه وه ده روان و به بؤنی میرولان بؤن ده کهن.

دایکی داماو و قورپه سهر فره مانه که ی خوی جیبه جی کرد، کورپه جوانه که ی خسته ناو سندوقیک و به روباری نیلی دادا.

(۱) قورپه سهر: بیچاره.

(۲) سروش: نیگا، وه حی.

دایکی به سۆز و به کوڤ له وه ده ترسا کوڤه جوانه که ی نقوم ببی و بخنکی، به لام پاشان نارامی گرت و پشتی به خوا به ست.

خوا ده فره موی: سروشمان خسته دلی دایکی موسا و فره مانمان پیکرد و گوتمان: شیري بدی و به خنوی بکه، نه گهر ترسای جه ندرمه کان بیدۆزنه وه و سه ری بپن به روباری نیلی دابده، مه ترسی و غه مگین مه به، چونکه ئیمه بو تی ده گه پینینه وه، که گه ورهش بو ده یکهینه پیغه مبهراڼ.

۸- له کۆشکی فیرعه وندا

فیرعه ون زۆر کۆشک و ته لاری له که ناری روباری نیلدا بنیات نابو. ههر پۆژی له کۆشکی رایده بوارد، بۆ سه یران و خو شی له که ناری نیلدا پۆژی به سه ر ده برد.

پۆژیکیان بۆ سه یران و خو شی له لیواری نیل دانیشتبو، سه یری روباری ده کرد که به ژیر پییدا ده پۆیی.

فیرعه ون شازنه که شی له گه لدا بو شازنیش سه یری زیی ده کرد. فیرعه ون و شازنه که ی به یه که وه به دلخو شی دانیشتبون و له روباری نیلیان ده پروانی.

له ناکاو چاویان به سندوقیکی دور که وت شه پۆله کانی نیل یاریان پێ ده کرد و ده تگوت ماچی ده که ن.

شازن گوتی: گه وره م! نه و سندوقه ده بیینی؟

گوتى: كوانى؟. سندوق لەناو روبارى نىل چ دەكا؟ پەنگە تەختە دارىك بى
كەوتىتە ناو نىلەو.

شاژن گوتى: نەخىر گەرەم سندوقە!

سندوقە كە نىك كەوتەو.

خەلكە كە گوتيان: بەلچ گەرەم! سندوقە!

پاشا فەرمانى بە يەككە لە نۆكەرەكانى كرد بىهيتنى.

نۆكەرەكە چو ناو نىل و سندوقەكەى هيتا!

سندوقەكەيان كردەو دىتيان مندالتيكى زۆر جوانى تىدايه و پىدەكەنى.

خەلكەكە سەريان سوپما و مندالەكەيان لە يەكترى وەرەگرت و تەماشايان
دەكردى.

فیرعەون سەرى سوپما و تەماشای دەكردى.

هەندى لە نۆكەرەكان گوتيان:

ئەم مندالە مندالتيكى نەوہى ئیسرائیلە دەبى پاشا سەرى بېرى.

شاژن كە مندالەكەى بينى خوشى ويست و لە باوەشى گرت و ماچى كرد.

لە پاشا پاراپەو و گوتى:

توخا مەيكوژە، دلئى من و توئى پى خوشت دەبى.

بەلكو سودى لى دەبينين يان دەيكەينە كورپى خۆمان.

بەمجۆرە موسای كورپى عیمران چو ناو كوشتكى فیرعەون و سەرى نەبرا و
نەمرد و ژيا، هەرچەندە فیرعەون و جەندرمەكانى دەیانويست بيكوژن.

جەندرمەکان نەیان توانی ئەم کۆرە ئیسرا ئیلیە بدۆزنەو هەرچەندە وەك
قەلەرەش چاویان دەگێراو وەك مێرولان بۆنیان دەکرد .
خوا ویستی وابو فیرعەون کە دوژمنی کورپان بو کورپێکی وا بەخێو بکا، کە
تەخت و تاراجە کە ی بە دەستی وی لەناو دەچی .
داماو فیرعەون! نەیزانی ئەم کۆرە موسایە و بە هەلەدا چو .
هامانی وەزیر و سەربازەکانیشی نەیانزانی ئەم کۆرە موسایە و بە هەلەدا
چون .

٩٠- کێ مەمکی دەداتی؟

مندالە تازە کە، مندالە جوانە کە ببو هەمە و یاری ناو کۆشک و مائی
فیرعەون .
هەمو هەلیان دەگرت و ماچیان دەکرد، هەمو خۆشیان دەویست و پێیان
هەلەدەگوت^(١)، چونکە شاژن پێ بە دلّ خۆشی دەویست .
مادەم شاژن خۆشی بو، چۆن خانمانی ناو کۆشک خۆشیان ناوی؟! چۆن
نۆکەرانی کۆشک خۆشیان ناوی؟!
هەمو هەلیان دەگرت و ماچیان دەکرد، چونکە مندالیکی جوان بو .
شاژن داوای دایەنیکی^(٢) کرد شیر بداتە مندالە کە .
دایەنیکی هات و مندالە کە ی وەرگرت .

(١) پێهەلگوتن: مەدحکردن .

(٢) دایەن: ئەو ژنە ی کە شیر بە مندالان دەدا .

به لّام منداڵه که ده گریا و له لای دایه نه که گیر^(۱) نه ده بو.

شاژن داوای دایه نیککی تری کرد.

ئه ویش هات و منداڵه که ی وه رگرت، به لّام منداڵه که دیسان گریا و گیر نه بو.
دایه نی سییه م و چواره م و پینجه میش هاتن به لّام منداڵه که ههر ده گریا و گیر نه ده بو.

سهیره! ئەم منداڵه له بهرچی مه مک ناگرێ؟ له بهر چی ده گریت؟

دایه نه کان زۆریان هه ولدا مه مکی پی بگرن تا شاژن دلّی خوێش بی و خه لاتیان بکا.

به لّام خوا شیري نافره تیککی تری لی حه رام کردوه چۆن شیري تر ده خوا؟

منداڵه که ببوه قسه و باسی نیو کۆشکی پاشا و هه موی خه ریک کردبون.

به یه کتریان ده گوت: ئەرئ خوشکم نه تو منداڵه که ت بینوه؟

به لّی بینوومه منداڵیککی تا بلّی جوانه.

به لّام سهیره وه منداڵانی تر نیه! شیري هیچ دایه نیک ناخوا.

ئه گهر بیتو دایه نیک وه ریکرێ و به یه وی شیري بداتی ده گریت و له لای گیر نابیت و شیره که ی ناخوا!

چهند به سته زمانه، ئە گهر ناوا بمینیتته وه ناژی، ده مرئ!

به لّی، به مجۆره چهند رۆژیک تیپه رین و منداڵه که ش شیري هیچ دایه نیککی نه خوارد.

(۱) گیر نه بو: نه سه ره ی.

۱۰- لە باوەشی دایکیدا

دایکی بەسۆز بە خوشکی موسای گوت:

کێژم بڕۆ سۆراخی^(۱) براکەت بکە دەبێ زەندو بێ و مابێ.

خوا بەلێنی پێداوم بیپاریزی و بۆمی بگەرێنیتەو.

خوشکی موسا چو سۆراخی براکە ی بکا.

گوێی لەخەلک بو باسی منداڵێکی جوانی ناو کۆشکی پاشایان دەکرد.

چو لە کۆشکی پاشا و گوێی لە باسوخواسی خانانی ناو کۆشک گرت
دەیانگوت:

ئەرێ ئەو دایەنە ی شاژن لە شاری (ئەسوان) ی داوا کردبو هات؟

خانمێک گوتی: بەلێ هات بەلام منداڵە کە مەمکی ئەویشی نەگرت و شیرێ
ئەویشی نەخوارد.

بەراستی سەیرە! ئەو منداڵە دەبێ چی بێ؟ وا بزائم ئەو شەشەمین دایەنە
شاژن تاقی بکاتەو!

بەلێ بەلێ دەیانگوت دایەنێکی زۆر پاک و خاوەنیشە و هەمو منداڵێکی
شیری خواردو!

خوشکی موسا گوێی لەم باسوخواسانە بو، بە نەرمی و بە ئەدەبەو پێی
گوتن:

من ئافەرەتێک لەم شارەدا دەناسم بێگومانم کە منداڵە کە مەمکی دەگری و
شیری دەخوا.

(۱) سۆراخ: بەدواداگەران.

خانىك گوتى: من پروا ناكەم شىرى ئەۋىش بخوا، چونكە ئەۋە شەشەم دايەن بو كە تاقىمان كىردۆتەۋە، كەچى شىرەكەى ئەۋىشى نەخواردۋە.

خانىكى تر گوتى: چى تىدايە با حەفتەمىش تاقىبەكەينەۋە.

هەۋال گەيشتە لاي شاژن، شاژن كەنيزەيەكى بانگ كىرد و گوتى: لەگەل ئەم ئافرەتە برۆ دايەنەكە بىنن.

دايكى موسا هات، نۆكەرىك مىندالەكەى هينا و دايە دەستى.

مىندالەكە خۆى لە ئامىزى ئەم دايەنە مات كىرد و مەمكى گىرت و شىرەكەى خوارد، دەتگوت دەمىكە چاۋەرپىيە!

چۆن شىرەكەى ناخۋا كە ئەم دايەنە دايكى خۆشەۋىست و بەسۆزى بى؟

چۆن شىر ناخۋا كە سى پۆژە شىرى نەخواردۋە و برسىيە؟!

شاژن سەرى سورما، خانم و نۆكەرانى ناۋ كۆشك سەريان سورما، فىرەئون دلى داخوريا و شىۋا، گوتى:

بۆچى ئەم مىندالە تەنھا شىرى ئەم دايەنەى خوارد! ديارە دايكىيەتى؟

دايكى موسا گوتى:

گەۋرەم مىن ئافرەتتىكى بۆن خۆشم، شىرم پاكە و تامى خۆشە، هەمو مىنداللىك مەمكىم دەگرئ.

فىرەئون بەم ۋەلامە كپ و بىدەنگ بو و خەلاتى كىرد.

بەمچۆرە دايكى موسا گەرايەۋە مالىۋە و موساشى لە باۋەش بو.

خۋا موساى بۆ گەراندەۋە تا چاۋى دايكى پون بىتتەۋە و بۆى غەمگىن نەبى، تا بزائى بەلئىنى خۋا دىتە دى، بەلام زۆرىەى خەلك نازانن.

۱۱- بۆكۆشكى فىرعەون!

پاش ئەۋەى دايكى موسا موساى لە شىر كىردەۋە، بۆكۆشكى پاشاى گەپاندەۋە.

موسا لە كۆشكى پاشادا ۋەك كۆپە پاشايان گەۋرە بو.

موسا سامى پاشا و دەۋلەتمەندانى لە دالدا نەما.

موسا بە چاۋى خۆى دەيدى فىرعەون و خزم و خىزانەكەى بە چ نازونوزىك پادەبويىرن.

دەيدى ئەۋەى ئىسرائىل توشى چ دەردەسەرىك كراون تا فىرعەون و خزم و خىزانى بە خۆشى راببويىرن.

دەيدى چۆن ئەۋەى ئىسرائىل برسى كراون تا سەگ و سۋارەكانى فىرعەون تىر و تەژى بىن.

دەيدى چۆن ۋەك كەر و ھىستەر پەفتار لە گەل ئەۋەى ئىسرائىل دەكەن.

دەيدى چۆن بىگارىيان^(۱) پىدەكەن و ئىش و ئازاريان پىدەچىژن.

موسا ھەمو سبەينەيەك و ئىۋارەيەك ئەم شتانەى دەدیت و بىدەنگ دەبو.

موسا زۆرى پى ناخۆش بو و رقى ھەلدەستا.

چۆن پى ناخۆش نەبى و رقى ھەلنەستى كە بىينى نەتەۋە و بىنەمالەكەى رىسۋا دەكرىن؟

كە نەتەۋەكەى ئەۋەى پىغەمبەرانن، ئەۋەى بەپىزان و پايدەبەرزانن.

(۱) بىگارى: كارى بە زۆرى و بى كرى.

گوناھی نه وهی ئیسرائیل چیه ؟

هه ر چونکه قیبتی نین؟! هه ر چونکه که نعانین؟!

هه ر گیز نه مه گونا ح نیه! هه ر گیز نه مه گونا ح نیه!

١٢- مستیکی کوشنده

موسا که گه وره بو و بو ه گه نجیکی به هیژ خوا حو کم و زانستی پی به خشی.

موسا سته مکارانی خۆشنه ده ویست و رقی لی ده بونه وه، موسا سته مدیده و بی که سانی خۆشنه ده ویست و یارمه تی ده دان، بی گو مان گشت پیغه مبه ران هه ر وا بونه.

جاریکیان موسا به ناو شاره که ی فیرعه وندا ده گه را، خه لک هه ریه که ی به کاری خۆی خه ریک بو.

موسا دیتی وا دو که س له گه ل یه کتر به شه ر دین، یه کیکیان له نه وه ی ئیسرائیل و نه وه ی تیش قیبتیه، قیبتیه کان دوژمنی نه وه ی ئیسرائیل بون. پیاوه ئیسرائیلیه که هاواری کرد و بانگی موسای کرد یارمه تی بدات و، سکا لای خۆی له پیاوه قیبتیه که ده رپری.

موسا له قیبتیه که تو په بو و مستیکی راوه شانندی، مسته که کوشنده بو و قیبتیه که ی کوشت.

موسا زۆر په شیمان بۆوه، چونکه زانی شه یتان نه م کاره ی پیکردوه.

موسا بۆ لای خوا ژیان^(١) بۆوه و داوای لیبوردنی له خوا کرد.

(١) ژیان بونه وه: په شیمان بونه وه.

هه مو پیغه مبه رێک به ره و لای خوا ژ یوان ده بیته وه و داوای لیبوردن ده کات.

موسا داوای لیبوردنی کرد و گوتی:

شهیتان ئەم کاره ی پیکردم، شهیتان دوژمنیکی گومرا که ره.

خوا له موسای بوری، چونکه موسا به مبهستی کوشتن مسته که ی رانه وه شاند، هه مبهستی ته وه بو لییدا، به لام مسته که به هیز بو کوشتی.

موسا سوپاسی خوای کرد و گوتی:

خوا میهره بانیی له گه لدا کردم و لیم خوش بو، که واته له مه و دوا قهت نامه پالپشتی تا وانکاران.

موسا له ترسی جه ندرمه کانی فیرعه ون نه خو بیین و بیگرن به ماته مات و به وریاییه وه له ناو شاردا ده پژی.

موسا ئاگاداری خو ی ده بو و له وه ده ترسا جه ندرمه بیگرن و بۆ لای فیرعه ونی بیهن.

جه ندرمه هاتن دیتیان وا پیاویکی قیبتی که یه کیك بو له نۆکه ره کانی فیرعه ون له سه ره نه رز که وتوه و کوژراوه، به دوا ی بکوژه کهیدا گه پان به لام نه یاندۆزیه وه.

کی بکوژیان نیشان ده دا که جگه له موسا و پیاوه ئیسرائیلیه که که سی تر پی نازانی؟!

له م شار و ولاته دا باس هه ره باسی ئەم کوژراوه بو، هه مو که سی باسی ده کرد و که سیش نهیده زانی بکوژه که کییه.

فیرعه ون توپه بو و به جه ندرمه کانی گوت:

هه ره ده بی بکوژم بۆ بدۆزنه وه.

۱۳- نہینیہ کہ ناشکرا دہی

بۆ سبەينى موسى ديتى ھەر ھەمان پياۋى ئيسرائىلى وا لە گەڭ قىبتىھە كى تر
بە شەر دى.

ئیسرائیلیه که بیته‌وه‌ی شهرم له خۆی بکاته‌وه ئهم جاره‌ش هاواری کرد و بانگی موسای کرد یارمه‌تی بدا.

موسا پییگوت: تۆ دیاره پیاویکی زۆر هیچ و پوچ و بی شهرمی و واز له شهڕ و مشتومرێان ناهینی، ههر بانگی منیش ده که ی یارمهتیت بدهم
ده تهوێ له سههرت و ده دهنگ بێم و سههرت بچمه هه ی تاوانبار!

هەر چه نده موسا ئەم قسانەى به پیاوه ئیسرا ئیلیه که گوت، به لām و یستیشی قیبتیه که ته مەبێ بکا، بهم مه بهسته لیان چوه پێش و نزیک که وته وه.

ئیسرائیلیه که بینى موسا تورپه بوه و سه رکۆنه‌ی^(۱) ده‌کا، له‌وه ترسا موسا له‌ویش بدات و وه‌ك قیستبه‌کە‌ی دووتم‌ بیکۆژێ.

بۆيە گوتى: ئەي موسا! دەتەوئى ۋەك دوينى يە كىكت كوشتو ئەمرو منىش
بىكوژى.

دیاره ده ته وی دهستی سته مکاریت دریژ بکه ی و کاری چاک نه نجام نه ده ی.

لیره دا قیبتیه که زانی که موسا ییاو کوژه که ی دوینی که یه.

قیببتیه که چو به جه ندرمه کانی راگه یاند و گوتی موسا پیاو کوژه کدیه.

هه‌وال گه‌یشته وه لای فیرعه‌ون، فیرعه‌ون توره بو و گوئی:

ئەو كۆرەي كە لە كۆشكى من گەورە بوە و نەكى منى كردوە كوشتويەتى؟!

(۱) سدر کوئہ: گلہ ہے، سدر زہ نشت.

به لّام خوا ویستی وابو موسا له به لّای فیرعهون و جهندرمه کانی پرگار بکا و نه که ویتته بهرده ستیان.

موسا مسته که ی به مه بهستی کوشتن رانه وه شاند بو به لّام مسته که به هیز بو و قیبتیه که ی کوشت.

به لّام فیرعهون و جهندرمه کان به م شته برّوا ناکهن و پاساو^(۱) له موسا قبول ناکهن.

خوا ویستی وابو پاشایه تی فیرعهون به دهستی موسا تیبجی.

خوا ویستی وابو نه وه ی ئیسرائیل به دهستی موسا پرگار بن.

خوا وای خه ملاندوه^(۲) موسا خه لّک له مروّقه به رسته یوه به ره و خوا به رستی رزگار بکات.

به لّام نه گهر موسا دهستی جهندرمه سته مکاره کانی بگاتی چون نه م مه به ستانه دینه دی؟

دهست و پیوه ند و وه زیره کانی فیرعهون کۆبونه وه و راویژیان له ناو خۆدا کرد و ویستیان موسا بکوژن.

پیاویک هه بو گوئی له گشت پلان و قسه کان بو.

هاته لای موسا و باسو خواسی تیگه یاند و پییگوت:

بۆ تۆمه تا زوه خۆت پرگار بکه.

موسا به نه ینی و به ترس و وریاییه وه شاری به جیه یشت و له خوا ده پاره یوه، ده یگوت: خوا به له م سته مکارانه رزگارم بکه.

(۱) پاساو: هۆی عوزرئامیژ.

(۲) خه ملاندن: ته قدیر کردن.

۱۴- له میسرهوه بهرهو مه دینه

به لام موسا بۆ کوئی بچی، سهرتاپای ولاتی میسر هی فیرعه ونه و له ژیر دهسه لاتی فیرعه ون دایه؟!

جه ندرمه کانی فیرعه ون هه میشه دانوساون، به چاوی قهله پرش سهر ده کهن و به بۆنی میرولان بۆن ده کهن!

خوا ئیلهامی خسته ناو دلی موسا بچیته شاری مه دینه که شاریکی عهره بی بوو دهسه لاتی فیرعه ونی نه گه یشتبوئی.

مه دینه دهشتیک بو گه لی گوندیشی لیبو، شارستانیته میسری نه گه یشتبوئی.

کۆشک و ته لار و بازار میسری نه گه یشتبوئی.

به لام ناواییه کی به خته وهر بون، چونکه له دهسه لاتی فیرعه ون دور بو.

به خته وهر بون چونکه ولاتیکی سهر به ست بو له ژیر جوکی فیرعه ون دانه بو.

چهند خۆشه دهسته کیاتی له گه ل نازادی و داد گهری.

چهند ناخۆشه شارستانیته له گه ل کۆیله یی و ژیر دهسته یی.

له مه دینه که خه لک روژیان ده کرده وه له زه بهروزه نگ و سته می فیرعه ون نه ده ترسان.

له مه دینه دا که خه لک ده نوستن له به لای جه ندرمه کانی فیرعه ون نه ده ترسان، له مه دینه دا مندا ل سهر نه ده پران.

موسا بهرهو مه دینه که وته ری.

لە ولاتی میسر چووە دەری و دور کەوتەو، بەلام دەترسا و ئاوێری بەملا و ئەولا دەدا یەو، نەوێک یەکیک شونی^(١) هەلگرتیی.

بەلام جەندرمەکان بێناگابون.

موسا ئاوی خۆی لێهینا و دەرچو، لە خوا دەپارایەو و داوای دەکرد یارمەتی بدات و پرزگار ببێ.

کە بەرەو مەدینە کەوتە پێ گوتی: بە تەمای خوا، خوا پێی بێ زیانم نیشان دەدا.

١٥- لە مەدینە نەدا

موسا گەشتە مەدینە، کەسی نە دەناسی و کەسیش ئەوی نە دەناسی.

شەوی بچیتە کوێ؟ لە کوێ بنوێ؟

موسا بیری لەم پرسیارانە دەکردەو، بەلام لەو دێنیا بو کە خوا سەرگردانی^(٢) ناکات.

لەم شارەدا بیری هەبو خەلک ناویان لێ هەلە گۆزی^(٣) و مەر و مالات و ولساتیان پێ تێراو دەکرد.

موسا دو ئافەرەتی دیت مەر و مالاتە کەیان لە دورەو پەرگرتو و چاوێری دەکەن خەلکە مەر و مالاتی خۆیان ئاوە دەن ئینجا ئەوان ئاوی دەن.

(١) شون: شوێنەوار، شوێنێ.

(٢) سەرگردان: وێڵ، رێ لەبەرزیو.

(٣) ئاوە گۆزین: ئاوە دەرھێنان لەبەر.

موسا خاوەنی دڵیکى میهرەبان و بەبەزەیی بو، وەك باوکیکی بەسۆز و دڵۆقان^(۱) ھەستی بزوا.

بە ئافرەتەکانی گوت: بۆچی وا لە دورەو و ەستاون و ئاو ناھێنن؟
گوتیان: تا ھەمو خەلکەكە ئاو ھەلنەگۆزن ئیمە ناتوانین ئاو ھەلگۆزین،
چونکە ئەوان بەھیزن و ئیمە بیھیزین، ئەوان پیاون و ئیمە ئافرەتین.
وەك بلیتی بزائن موسا لییان پیرسی ئەى بۆچی لە مالهو پیاویکتان بەم کارە
ھەلناستی؟

بۆیە گوتیان: باوکیشمان پیریکی بە تەمەنە.
لیرەدا موسا سۆزی میهرەبانیتی وروژا، خۆی چو ئاوی بۆ ھەلگۆزین، پاشان
ئەوان پۆیشتن.

بەلام موسا بۆ کوئ بچی؟!
ئەم شەو رو لە کوئ بکا و لە کوئ بنوئ؟!
نە ئەو کەس دەناسی نە کەسیش ئەو دەناسی!
پاشان چو بەر سیبەری دارێك و گوتی:
خوایە پێویستیم بە شوئینیكە تییدا نیشتەجێ بم.

(۱) دڵۆقان: دڵنەرم و بە بەزەیی.

١٦- بەدوادا ئاردن

هەردو کچە کە پێش کاتی دیاریکراوی رۆژانەیان گەشتنەوێ مەلێ.

باوکە کەیان لێی پرسین: ھا کچە کاتم چۆنە ئەمڕۆ وا بەزویی گەرانەوێ؟ هۆی
چبۆ وا بە خێراییی هاتنەوێ؟

گوتیان: خوا وای رێکخست پیاویکی چاک و بە بەزەییمان لێ هەلکەوت و
ئاوێ کە بۆ هەلگۆزین.

پیاوێ پیرە کە سەری سوپما، زانی ئەم پیاوێ پیاویکی نامۆیە، چونکە هیچ
رۆژێک کەس میهرەبانی لە گەڵدا نەکردون.

پیاوێ پیرە کە گوتی: پیاوێ کە تان لە کوێ بە جێهێشت؟

گوتیان: لە هەمان شوێن، پیاویکی نامۆیە هیچ شوێنێکی نیە!

پیاوێ پیرە کە گوتی: کچە کاتم کاریکی چاکتان نەکرد، دەبواوە میوانداری
بکەن، چونکە ئەو چاکە لە گەڵ ئێمەدا کردووە، شوێنیشی نیە روی تێبکا.

ئەم شەو رو لە کوێ بکا و لە کوێ بنوێ؟!

لە سەرمانە میوانداری بکەین، لە سەرمانە چاکە بەدینەوێ!

یەکیکتان بپۆن بیهێنن.

یەکیکیان بە رۆشتنێکی شەرمناوە چوێ لای موسا و پیتی گوت: باووکم
بانگت دەکا تا پاداشتی ئاو هەلگۆزینە کەت بداتەوێ.

موسا زانی خوا نزاکە قبوڵ کردووە و شوێنی نیشتەجێی بۆ رەخساندووە،
بۆیە داواکە پەت نەکردووە.

موسا له گه‌لی چو، موسا زۆر به‌ریز و به حورمه‌ته‌وه له پێشه‌وه‌ی کچه‌که ده‌رۆیشت تا توشی نه‌زهر نه‌بی.

موسا گه‌یشته ماله‌که و پیاوه پیره‌که له ناو و نیشتمانی موسای پرسی، نه‌ویش وه‌لامی دایه‌وه.

پاشان موسا به‌سرهات و بارودۆخه‌که‌ی بۆ گێڕایه‌وه.

پیاوه پیره‌که به هیمنی و به ئارامی گوێی بۆ گرتبو.

که موسا له گێڕانه‌وه‌که‌ی بو‌وه پیاوه پیره‌که پێی گوت:

مه‌ترسه له‌م نه‌ته‌وه سته‌مکاره‌ پرزگارت بو.

۱۷- ژن هیئان

موسا وه‌ک میوانێکی به‌رێز به‌لکو وه‌ک کورێکی خۆشه‌ویست له لایاندا مایه‌وه.

رۆژێکیان یه‌ک له کچه‌کان به ساده‌یی به‌ دلپاکی به باوکی گوت:

بابه گیان! به‌کری کاری پێبکه، موسا پیاوێکی به‌هێز و پاکه.

باوکی گوتی: کچم چۆن ده‌زانی به‌هێز و پاکه؟

گوتی: ده‌زانم به‌هێزه، چونکه ئه‌و به‌ته‌نیا سه‌ری بیره‌که‌ی هه‌لگرت، که به‌چهند که‌سیک نه‌بی هه‌لناگیر.

بابه‌گیان پاکیشه، چونکه به‌ درێژایی رێگا له پێشه‌ من ده‌رۆیشت و ته‌ماشای نه‌ده‌کردم.

هه‌مو کرێکار و خزمه‌تکاری ده‌بی به‌هێز و پاک بی.

ئه گهر به هیز نه بی به باشی کاری پیناکری.

ئه گهر پاک نه بی گزی^(۱) ده کا و هیزه که ی سودی نابی.

وته ی کچه که له گه ل دلی باوکه پیره که ی تیکی کرده وه.

به لام نهو وه ک باوکیک بیری له مه سه له که کرده وه.

باوکه پیره که له دلی خویدا گوتی:

پیماویه کهس له م کورپه شایسته تر نیه بیکه م به خزمی خۆم.

بروا ناکه م له دنیا دا که سیکی له م گه نجه باشتی بدۆز مه وه!

له مه دیه ندا هیچ که سیک به شایسته نازانم بیکه م به خزمی خۆم!

رهنگه خوا نه م گه نجه ی بۆ هینانم تا بیکه م به خزم و هاریکاری خۆم.

پیاوه پیره که به ریز و به زهیی و داناییه وه به موسای گوت:

من ده مه وی کچیکی خۆمت لی ماره بکه م، به لام ده بی هه شت سالان

کاروبارم بۆ راپه رینی.

ماره ییه که به م جوړه یه، که ده بی نه م هه شت ساله ته واو بکه ی.

خۆ نه گهر کردته (ده) سال له چاکه و پیاوه تی خۆته، نامه وی کاری سه خت

پیبکه م، به پشتیوانی خوا چاکه ت له گه لدا ده که م.

پیاوه پیره که له وه ده تر سا گه نجه که کچه که ی ببات و به ته نیایی به جیی بیلی.

پیاوه پیره که ویستی گه نجه که تاقی بکاته وه تا نه گهر که وته به ردلی کچه که ی

بداتی.

(۱) گزی: خیانه ت.

موسا داواکهی قبول کرد و پییوابو خوا وای بۆرێك خستوه و خوا پیروزی دهکا.

پییابو خوا وایکردوه بجیته مه‌دیه‌ن و له‌ویش بجیته مالی ئه‌م پیاهه پیره و پیاهه پیره که‌ش سۆز و خۆشه‌ویستی بۆ بزواوه‌.

بۆیە موسا گوتی: من رازیم.

به لّام موسا زیرهك و تیگه یشتو بو بیرى كرده وه نه وهك له ئایینده دا توشى
بیزارى بیى بویه ویستی له هه لّباردنى ههردو ماوه كه دا سه ره ست بى و
گوته:

جا ئه گهر ههشت ساڵ کارم بۆ کردی یان ده ساڵ من خۆم ئازادم، خواش
ئاگاداره.

۱۸- بهرہو میسر

موسا ماوه که‌ی ته‌واو کرد و له‌گه‌ل خیزانه‌که‌ی به‌ری که‌وتن.

خواحافیزیان له پیاوه پیره که کرد و پیاوه پیره که ش خواحافیزی لی کردن و نژای^(۱) بو کردن و گوتی:

برۆ خوات له گهڵ کوری خۆم، برۆ خوات له گهڵ کچی خۆم.

موسا له گڼل څیزانه کوی بهرې کھوت، شهو یه ک پارچه تاریکی بو، گه لئ
سارد و سهرما بو.

بہ لآم لہم بیابانہ دا ناگر لہ کوئی پیدا دہی؟

(۱) نزا: دوعای چاک.

ئەگەر ئاگر نەدۆزنەوێ چۆن خۆیان گەرم بکەنەو؟!

ئەگەر پوناکی نەدۆزنەوێ چۆن بە رێگادا بڕۆن؟!

بەرێگادا دەڕۆشتن و موسا چاوی بۆ ئاگر دەگێرا.

لەناکاو ئاگریکی لە دورەوێ بینی، بەخێزانەکی گوت:

لێرە بن، ئاگریکم لە دورەوێ دیوێ دەچم بە لکو هەندیکێ لێ دینم یان ناوێ دانیهکی لە لادا دەدۆزمەو.

موسا بەرەو لای ئاگرە کە ڕۆشت.

کە گەشتە ئەوێ بانگی کرا: ئەو موسا من پەرەردگارتم، کەوشە کانت^(١) داکەنە، تۆ لە دۆلی پیرۆزی گوا.

خوا لەوێدا قسەی لە گەڵ موسادا کرد و سڕوشی بۆ هەنارد و فەرموی:

ئەو موسا من تۆم بۆ پێغەمبەراییەتی هەڵبژاردوێ، گوێ بۆ سڕوشم رادێرە، من خوا، جگە لە من هیچ خواوەندیکی تر نییە، من بپەرستە و نوێژان بکە تا منت بە یاد بێ، ڕۆژی دوايش پەرەوایە و ڕو دەدات.

موسا گۆچانیکی بە دەستەوێ بو، لە کاتی ڕۆشتندا تاقەتی خۆی دەدایە سەری.

خوا فەرموی: موسا ئەو دارە لە دەستی راستت گرتوێ چیه؟

موسا زۆر بە سادەییەوێ گوتی: گۆچانە کەمە.

موسا دەستی پێکرد سووێ کانی گۆچانە کە دەژمارد، دەیویست قسە کانی درێژ بێ چونکە قسە لە گەڵ خوادا دەکرد و گوتی:

(١) کەوش: نەعل.

ئەم دارە گۆچانە کەمە، لە کاتی ڕۆیشتندا دەیدەمە بەرخۆم و بۆمەر و مالا ئەم کەم گەلای دارانی پێ هەڵدەوهێنم، زۆر سودی تریشی لێ دەبینم.

خواهر موی: موسا گوجانه که ت هه لده.

موسا هه لیدا و گوچانه که بوه ماریکی زل و زهه لاهی به جوله جول.

خواهر موی: هه‌لێگره‌وه مه‌ترسه، هه‌ر ئێستا ده‌یگێڕینه‌وه سه‌ر شیوه‌که‌ی
بێشوی.

خوانیشانه‌یه کی تریشی به موسا به خشی، که ئه‌ویش ده‌ستی سپی و روشن بو.

فهرموی: نهی موسا دهست بخه ناو باخه لت پاشان دهري بيته وهی
نه خوشی بی سپی و روشن ده بی.

۱۹- برؤ لای فیرعه ون که سنوری به زاندوه و یاخی بوه

جا دواى تہم گفتوگوئیہ خوا فرمانی بہ موسا کرد بو تہم کارہی کہ لہ
بینا ویدا وہ دیہاتوہ دہسمہ کارہی.

فیرعەون خۆی لەسەر خەڵکی کردبۆه خوا، فیرعەون خراپە کاری لە ولادتدا بەریا کردبو.

نه ته وهی فیر عون به خوا بی پروا بون، نه ته وهی فیر عون کاری خراپه یان له سهر زده وی دهنابه وه.

خوا له بهنده کانی رازی نابی بی پروا بن، خوا هز ناکا کاری خراپه له سهر زهوی بالاو ښته وه.

خوا ویستی موسا بنیږیته لای فیرعهون و نه ته وه که ی چونکه نه ته وه یه کی
دور له خوا و خراپه کار بون.

به لām موسا چۆن بجیته لای فیرعهون و چۆن پویه پوی ئەم سهرسه خته به
زه بروه نکه بییته وه.

موسا له میژ نیه پیاویکی قیبتی کوشتوه!

موسا له میسر به ترس و له رزه وه هه لاتوه و جه ندرمه کان و خه لکی کۆشک
ده یناسنه وه!

موسا گوتی: خوا به من پیاویکم لی کوشتون ده ترسم بمکوژنه وه.

هه روه ها زمانیشم ده گیرئ.

به لām خوا ئەمانه ی ده زانی، خوا ده یویست موسا بجی ئە گهرچی پیاویشی
لی کوشتن و زمانیشی بگیری.

خوا بانگی کرد: ئە ی موسا برۆ بانگی ئەم نه ته وه سته مکار و بی پروایه بکه
تا بۆ لای خوا بگه ریته وه.

موسا گوتی: خوا به له وه ده ترسم بروام پی نه کهن، له وه ش ده ترسم کاتیك
به وی قسه یان له گه ل بکه م هه ناسه م سوار ببئ و زمانم نه بیته وه، بۆیه با
(هارون) یشم له گه لدا بی.

خوا به که سیکم لی کوشتون ده ترسم بمکوژنه وه.

خوا فهرموی: نه خیر ناتکوژنه وه و هه ردوکتان برۆن، من ناگام لی تانه و گویم
له گفتوگۆ تانه.

برۆنه لای فیرعهون و پیی بلین:

تیمہ پیغہ مہری خوی بونہ وهرین.

نه وهی ئیسرائیل ئازاد بکه و لیگه ری با له گه ل ئیمه دا بن.

خواهرمانی به موسا و به هارون کرد به نهرم و نیانی له گهل فیرعون
بدوین.

خوا له گهڼ دوزمنه کانيشي تارادهيه ک ندرمي يې خوښه.

خوا فەرموی: قسه‌ی نهرمی له‌گه‌لدا بکه‌ن به‌شکو بیرده‌کاته‌وه یا ده‌ترسی.

٢٠- له بهر دهم فیرعه وندا

موسا و هارون چونه لای فیرعهون و له کوږی فیرعهون داویان له فیرعهون
کرد تا بهرهو خوا بگه‌ریته‌وه.

به لّام فیرعهونی به زه‌بروزه‌نگ له چاونه‌ترسیه‌که‌ی موسا توپره‌بو، به
که‌شوفش و لوتبه‌رزیه‌وه‌گوتی:

گەنجۆ^(۱)! تۆ کیئی تا بتوانی له کۆری من هه‌ڵستیه‌وه و ئامۆژگاری من بکە؟

تۆ ئۇ مەندالە نەبىۋى كە لە ناو زېدا ھەلما نىگرتىيە ۋە؟

ئەدى ئىمە نە بوین لە منداڵی تا گەنجی بە خۆمان کردی؟

تۆنەبوی ییاوہ کەت کوشت و خۆت دزیہوہ؟

موسا توږه نه‌بو، نه‌یگوت: دروځه، نه‌یگوت راست ناکه‌ی، پروییانوی نه‌هینایه‌وه، به‌لکو زوړ به راشکایه‌وه وه لامي دایه‌وه.

(۱) گه نجو: نهی گه نج.

گوتى: بەلێ من کوشتەم، کاریکی ناپه‌واش بو بەلام ژيوان بومەوه و خوا لىم
خۆش بوە. ^(١)

پاشان کە ترسام بکوژنەوه هەلەتم و ولەتم بە جیھێشت.

پاشان خوا چاکەى لەگەڵدا کردم و کردمى پېغەمبەر.

ئەى فیرعەون! منەتى ئەوهم لەسەر دەکەى، کە چەند سالتیک منت بەخێو
کردوہ؟!

ئەدى بۆ بیر لەوہ ناکەيەوہ کە بۆچى من کەوتە بەردەستى تۆ و لەبەر چ منت
بەخێو کردوہ؟

ئەگەر تۆ منداڵت نەکوشتبايە داکیکشم فرپى نەدەدامە ناو نیل و نەدەکەوتە
بەردەستى تۆ تا بەخێوم بکەى!

لە پال ئەم هەمو ستم و کارە خراپانەتدا پیتوايە پیاوہتیت لەگەڵدا کردم؟
تۆ نەتەوہکەى منت بە کەر و ئازەل داناوہ و وەک سەگ تیتخوړپون، توشى
نەهامەتى و دەردەسەريت کردون.

ئەوہ چ پیاوہتییە کە ئەگەر منداڵکیان لى بەخێو بکەى؟!

کە بەخێويشت کردوہ نەتزانىوہ و هەلەت کردوہ ئەگەرنا ئەويشت دەکوشت!

پیتوايە چاکەت لەگەڵدا کردم کە چەند سالتیک منت بەخێو کردوہ، کەچى
هەمو نەوہى ئیسرائيلت کردۆتە کۆيلە؟!

(١) لىم خۆش بوە: لىى بوریوم.

٢١- بانگکردن به رهو لای خوا

فیرعه ون ده مکوت بو و نهیتوانی وه لām بداته وه، ویستی خۆی له پرسیاره که ههلبویری، بۆیه گوتی:

پهروه ردگاری بونه وه کێیه؟ که گویم لیته ناوی ده بهی؟

موسا گوتی: پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زه مین و نیوانیانه ته گهر برواداری دنیان.

فیرعه ون له م وه لāmه توپه بو، ویستی توپه یی ئاماده بوانی نیو کۆپه کهش بوروژینی و سهریان له وته کانی موسا بسورمینی.

بۆیه روی کرده ئاماده بوان و گوتی: گویتان لی نیه موسا چ ده لی؟!

به لām موسا قسه کانی خۆی نه بپری و زه ببری دوه می راوه شانده فیرعه ون و گوتی:

پهروه ردگاری ئیوه و پهروه ردگاری باب و باپیرانی پیشوتانه.

فیرعه ون توپه تر بو و ئارامی نه گرت و گوتی:

دنیابن پیغه مبه ره که تان شیت بوه.

به لām موسا قسه کانی خۆی نه پچراند و زه ببری سییه می راوه شانده فیرعه ون و گوتی:

پهروه ردگاری رۆژئاوا و رۆژهه لات و نیوانیانه، ته گهر ئیوه تیبگهن.

فیرعه ون ویستی موسا له م بابه ته تاله ههلبویری.

فیرعه ون ویستی توپه یی ده ست و پیوه نده که ی بوروژینی.

بۆیه گوتی: له باره ی باب و باپیرانان چ ده لی؟!

فیرعەون لە دلی خۆی گوتی:

ئەگەر موسا بلی لەسەر ھەق بون، دەلێم: ئەوان بتیان دەپەرست!
ئەگەر بشلێ: لە گومراھی و لە گەمژەیی دابون، ئەوا ئامادەبوانی کۆرەکە
تورە دەبن و دەلێن: موسا جوین بە باب و باپیرانمان دەدا.

بەلام موسا لە فیرعەون زیرەکتەر بو، موسا خوا پیتی راستی بۆ پرۆشن
دەکاتەو، گوتی:

باب و باپیرانی پیشو چیان کردبێ و چۆن بوین لەلای پەروەردگار بزر نیە و
گشتی نوسراو، پەروەردگاری من شت لەبیر ناکا و بە ھەلەدا ناچی.

پاشان موسا قسەی بردەو ھە سەر ئەو بابەتە ی کە فیرعەون دەیویست خۆی لی
پرزگار بکات.

موسا گوتی:

پەروەردگاری من شت لەبیر ناکات و بە ھەلەدا ناچی.

ئەو پەروەردگارە ی کە زەوی بۆ ژیان سازاندو ھە گەلێک پێگە و پرەوازیشی^(١)
لەسەر زەوی بۆ داناوین.

ئەو پەروەردگارە ی کە بارانی لە ئاسماندا باراندو ھە.

لێرەدا فیرعەون دەمکوت دەبێ و قسەی دەبێ، بۆیە ھەمو پاشایەکی
زۆردار پەنا دەباتە بەر زەبروزەنگ و تورەیی و دەلێ:

باپیت بلێم ئەگەر ھەر یەکیکی تر جگە لە من بە خواوێند بزانی دەتخەمە
بەندیخانە و بەندت دەکەم.

(١) رەواز: رینگایەک ھاتوچۆی لەسەر بێ.

۲۲- موعجیزه کانی موسا

فیرعه ون که تیره کانی خۆی هاویشت موسا ویستی تیری خوای تیبگری.
موسا گوتی: ئەدی ئەگەر بە لگهی پیغه مبه رایه تیم پی نیشان دای بپروام
پیددینی؟

فیرعه ون گوتی: بیهینه ئەگەر راست ده کهی.
موسا گۆچانه کهی هه لدا و یه کسەر بوه ماریکی زل و زه به للاح.
پاشان دهستی برده بن باخه لێ و ده ریهینا یه کسەر دهستی زۆر سپی بو.
فیرعه ون مه هانه یه کی^(۱) دۆزیه وه و به ناماده بوانی گوت:
جادوگه ریکی^(۲) زانایه.

ناماده بوان گوتیان: راست ده کهی جادوگه ره، جادوه کهی پون و ناشکرایه.
موسا گوتی: ئیوه به شتی راسته قینه ده لێن جادو، ئەوهی جادوگه ر بی
جادوه کهی تاسه ر نیه و سه رناکه وی.

فیرعه ون گوتی: ئیوه ده تانه وی له ری بازی باب و با پیرانمان وه رچه رخی ن^(۳)،
ده سه لات و پاشایه تی بۆ خۆتان وه ده ست بین. ئیمه برواتان پی ناهین.
فیرعه ون وه کو پاشا زۆرداره کان ویستی ده ست و پیوه نده کهی له موسا
بترسی ن و گوتی:

جادو: سیحر

(۱) جادوگه ر: سیحر یاز

(۲) وه رچه رخی ن: وه رسو پێ ن، لای ده ن.

(۳) وه رچه رخی ن: وه رسو پێ ن، لای ده ن.

موسا دهيهوێ بههۆی جادوه کانيهوه له ولاتتان دهريهدهر بکا، ئیوه تهگبیرتان چیه؟

دهست و پیوهنده کهی گوتیان: پیمان باشه جادوگهرانی سهرتاپای ولات کۆبکریڻهوه و موسای پێ ببهزینین.

بهمجۆره له سهرتاپای ولات بانگیان راهیشت و گوتیان:
بۆ ئاگاداری، بۆ ئاگاداری... کێ جادوگهره و جادو دهزانی با له لای پاشا ئاماده بێ.

جادوگهران له هه مو لایه کهوه هاتن و له لای پاشا کۆبونهوه.
بریار درا له پۆژی جهژندا جادوگهره کان روبهروی موسا بینهوه.
بانگی خهڵکیشیان کرد کۆبینهوه تا به لکو بیسن چون به سهر موسا زال دهبن.

۲۲- به رهو گۆره پان

خهڵک له بهیانیه کهی پۆژی جهژن زو له مالهوه ده رچون و پۆل پۆل به رهو گۆره پانی پۆیشتن.

منداڵ و گهنج و پیر و پیاو و ئا فره تان له مالهوه ده رچون و به رهو گۆره پان به پێ کهوتن.

کەس له مالهوه نه ما ته نهها نه خووش و په که کهوته کان نه بن.
له کوچه و کۆلان و بازار و شاردا باس باسی جادوگهری و جادوگهران بو.
- ئه ری جادوگهره گه وره کهی شاری ئه سوان هات؟

- بھلئ، جادوگەر بھناوبانگھ کھ شاری ئوقسور و شاری جیزھ بھناوبانگیش هاتن.

- ئھری تۆ پیت وایھ کئ دھباتھوھ؟

ھەرچی جادوگھری کارامھ و گھورھ میسرھ گشتیان کۆبونھوھ، دھبی کھس لیان بباتھوھ!

موسا و براکھ چۆن دھتوانن بېھنھوھ؟!

موسا تا گھورھ بو ھەر لھ کۆشکی پاشادا بو، پاشان بھ ترس و لھرزھوھ میسری بھ جیھیشٹ و چوھ مھدیھن، چھند سالتیکیش لھ مھدیھندا مایھوھ.

لھ کوئ فیری جادو بوھ؟

لھ میسر؟ نھخیر.

لھ مھدیھن؟ نھخیر، گویمان لیئھ بوھ لھویدا ھونھر ھبئ!...

نھوھ ئیسرائیلیش هاتن و لھگھل خھلک کۆبونھوھ، دلئان لھنیوان هیوا و بیھومیئیدا بو، رھنگھ زیاتر بیھومیئیدیان بھسھردا زال بویئ، بھلام خوا میھرھبانی لھگھل کورپی عیمران دھکا! خوا نھوھ ئیسرائیل سھردھخا!

جادوگھرھکان بھ لاف و گھزاف و لوتبھرزیهوھ هاتنھ ناو گۆرھپان.

جل و بھرگی رھنگاوپرھنگیان لھبھرکردبو.

ھھمو گۆچان و گوریسیان پیبو.

ھھمو بھ پیئکھنین و گالتھ جاریهوھ بھرھو گۆرھپانھکھ دھهاتن.

دھیانگوت ئھمپۆ رۆژی ھونھرھ!

ئھمپۆ پاشا دھبینئ چ کاریککی عھنتیکھ دھنوئین.

ئەمىرۆ خەلگ دەبىنى چەند گىرنگىن!
كاتىك كە جادوگەرەكان ئامادەبون بە فىرەونىيان گوت:
ئەگەر سەرکەوين خەلاتمان دەكەي؟
فىرەون گوتى: بەلئ پلە و پايشتان بەرز دەكەمەوہ...
ئەمەيە خەلاتى پاشايان! ئەمەيە رېزانەي^(۱) پاشايان!
ئەمەيە كە پياوى پى دەخەلەتى!
ئەمەيە كە پشتى پالەوانان لە ئەرزى دەدا!
بەمجۆرە جادوگەرەكان بە بەلئەكانى فىرەون دلخۆش بون.

۲۴- ئە نىوان راست و ناراستدا

موسا بە جادوگەرانى گوت: چتان ھەيە ھەلیدەن.
جادوگەرەكان گورىس و گۆچانەكانيان ھەلدا و گوتيان:
سوئند بە شان و شكۆي فىرەون ئىمە سەردەكەوين.
خەلگ شتىكى سەيريان بينى، بە دەيان و سەدان ماريان دەدى لە گۆرەپاندا
دەجىن، خەلگ كە ئەم دىمەنەيان بينى ھەپەسان و بۆ پاشەوہ كشانەوہ.
ھاواريان كرد: مار! مار!
ئافرەتەكان قىزانديان، مندالەكان زىپانديان، ھەراوھوريا گۆرەپانى
ھەژاندەوہ.

(۱) رېزانە: رېزلىتان.

ئەو ەى خەلك دىتى موساش دىتى و سەرى سورما، موسا گورىس و
گۆچانەكانى لەبەرچاودا ببو ە مار و دەجولان.

موسا ترسىكى بە دلدا ەات!

چۆن نەترسى؟ ئەمڕۆ پۆژى تاقىکردنەو ەى، پياویش لە تاقىکردنەو ەدا يان
دەباتەو ە يان دەدۆرى!

ئەگەر خوانەخواستە جادوگەرەكان ببەنەو ە.

ئەگەر خوانەخواستە موسا بدۆرىنى.

چ ڕو دەدا؟ پەنا بەخوا!!

سەرکەوتنى موسا سەرکەوتنى پياويك نى ە.

بەلكو سەرکەوتنى ئاينە بەسەر پاشا.

سەرکەوتنى راستى ە سەر ناراستى.

خوايە موسا نەدۆرىنى! خوايە موسا ژىر نەكەوى!

موسا ترسى بە دلدا ەات بەلام خوا و ەى^(۱) موساى بەرز كردهو ە و پىي
فەرمو:

مەترسە تۆ سەرکەوتوى.

تۆ گۆچانەكەى دەستى راست ەلدە ئىتر ەرجى فروفىلى جادوگەرەكان ەيە
قوتى دەدا، جادوگەرەكان سەرناكەون.

موسا بە جادوگەرەكانى گوت:

(۱) و ە: ەزىمەت.

کاره که ی ئیوه جادوه، خوا جادوان پوچه ل ده کاته وه.

خوا کاری به دکاران ناسازی نی.

خوا وته ی راستی خۆی سهرده خا ئه گهرچی تاوانکارانیش پییان ناخۆش بی.

موسا گوچانه که ی هه لدا یه ناو گوچه پان و بو به ماریکی زل و زه به للاح،
هه مو گوریس و گوچانه کانی جادو گهرانی هه لکوشی.

به مجۆره راستی سهرکهوت و ناراستی پوکایه وه.

جادو گهره کان تاسان و واقیان و پرما...

- ئه مه چیه ؟

ئییمه ده زانین جادو چۆنه و چۆن نیه.

ئییمه ده زانین جادو چهند جۆری هه یه.

ئییمه مامۆستای هونه رین!

ئییمه پیشه وای هونه رین!

ئه مه جادو نیه! ئه مه جادو نیه!

چونکه ئه گهر ئه مه جادو بوایه به جادو ده مانبه زاند.

ئه گهر هونه ر بوایه به هونه ر ده مانشکاند!

به لām هونه ره کانی ئییمه له بهرده م ئه م کاره دا پوکایه وه، وه ک خوناوی بهر
هه تاوی بو به هه لām و توایه وه!

ئه م کاره ی له کوئی هیناوه ؟ دیاره له لای خوا وه یه!

جادوگه‌ره‌كان دلتيا بون كه موسا پيغمبه‌ره و خوا ئهم موعجيزه‌يه‌ي داوه‌تي، جادوگه‌ره‌كان هم مو به يه‌ك ده‌نگ هاواريان كرد:

پروامان به پهره‌ردگاري موسا و هاپون هيتا.

همو سوژده‌يان بۆ خوا برد و گوتيان:

پروامان به پهره‌ردگاري بونه‌وه‌ر هيتا، كه پهره‌ردگاري موسا و هاپونه.

۲۵- هه‌ره‌شه‌كاني فيرعه‌ون

فيرعه‌ون شيت و هار بو.

ئۆقره‌ي لى برا، ناگري له چاوان ده‌باري، هه‌وره‌تريشقه‌ي له نيتوچه‌واني هه‌لده‌ستا!

هه‌ي داماو فيرعه‌ون! ئه‌وه‌ي لى ده‌ترسا و نه‌يده‌ويست رو بدا پوي دا!

ده‌يويست به جادوگه‌ران موسا بيه‌زينى كه‌چي جادوگه‌ره‌كان لى هه‌لگه‌رانه‌وه و بونه سهربازي موسا!

ده‌يويست به جادوگه‌ران خه‌لك له موسا بكاته‌وه، كه‌چي جادوگه‌ره‌كان خۆيان به‌ر له همو كه‌س پروايان پيه‌يتا!

فيرعه‌ون تيريكى به‌رزى هاويشت به‌لام به‌خۆي كه‌وته‌وه.

فيرعه‌ون وايدە‌زاني وه‌ك چۆن ده‌سه‌لاتى به‌سهر لاشه‌دا هه‌يه ده‌سه‌لاتى به‌سهر هه‌ريشدا^(۱) هه‌يه.

(۱) هه‌ر: بېر، فكه‌ر.

وايدەزانى وەك چۆن دەسەلاتى بەسەر زماندا ھەيە دەسەلاتى بەسەر دلىشدا
ھەيە .

وايدەزانى ئەگەر بە رەزامەندى خۆى نەبى نەبى ھىچ كەسەك لە خەلكى
مىسر پروا بە ھىچ شەكەك يەنە .

بۆيە بە لوتبەرزى و بە كەشوفشەو^(۱) گوتى :

- چۆن بەر لەو ھى من رېگاتان پېندەم پروا بە موسا دىنن ؟!

فەرەون تىرىكى پاشايانەى تىگرتن و گوتى :

ديارە موسا مامۆستاتانە و ئەو فېرى جادوى كردون !

پاشان تىرى دوھى تىگرتن و گوتى :

ئىوھ پلانتان دانائەتەوھ تا خەلكى ولات ئاوارە بىكەن و خۆتان دەسەلات
بىگرنە دەست، خۆم دەزانم چتان بەسەردىنم .

پاشان تىرى ژەھراوى سىيەمى تىگرتن، كە دواھەمىن تىرى ناو تىردانى
پاشايانە، گوتى :

شەرت بى دەبى دەست و پىي ھەموتان راست و چەپ بېرم و لە خاچتان
ھەلواسم .

بروادارەكان تىرەكانيان بە قەلغانى پروا و ئارامگرى پەرچ داىەوھ .

گوتيان: بى باكىن^(۲) چت نە كردوھ بىكە، مادەم پروامان ھىنا بشكوژىن زەرەر
ناكەمىن چونكە بۆ لاى خوا دەگەپىنەوھ .

(۱) كەشوفش: لاف و تەنتەنە .

(۲) بى باكىن: بى مەنەتىن

هيو له خوا ده خوازين له گوناوه کافان بېوريت و ليمن خوش بڼ، که بهر له
گشت خه لک پروامان هينا.

ههروه ها به پروايه کي پته و به ورهيه کي بهرزه وه گوتيان:

نيمه پروامان به خوا هينا و هيو له خوا ده خوازين له گوناوه کان و له و
جاده وې تو پيترکدين ليمن خوش بڼ، پاداشتي لاي خوا هيترتر و تاسه رتره^(١).

هه رکه سيک به بي پروايي و تاوانکاري بگه پيتره وه لاي خوا، خوا ده يخاته ناو
دوزه خ و توشي نه شکه نجهي ده کا.

هه رکه سيکيش به پرواداري و چاکه کاري يو لاي خوا بگه پيتره وه خوا
به هه شتي پيډه به خشي و پلهي بهرزه ده کاته وه.

٢٦- گه مژه يي فيرعه ون

في رعه ون به روداوه کهي موسا ته نگه تاو و نيگه ران بو، خه و نه ده چوه چاواني.

خواردن و خواردنه وې لي تال بو.

توره بيه کهي في رعه ون ده ست و پيونه ده کهي وروژاند.

ده ستوپيونه ده کهي گوتيان: پاشا! چوڼ ليده گه پتي موسا و نه ته وه کهي
خراپه کاري له سهر زه وې بلاو بکه نه وه و واز له تو و له خوا وه نه کانت بينن؟!

في رعه ون زور توره بو و گوتي:

کوره کانيان ده کوژين و نافرته کانشيان ده هيلينه وه تا خر مه تمان بکن، نيمه
به هيترترين و به سهر ياندا زال ده بين.

(١) تا سهر تره: هه ميشه تره.

فيرعه ون په نای وه بهر گشت فرو فيلنك ده برد تا نه وهی ئيسرائيل و خه لکی
ميسر له موسا پر نه نجيئى.

فيرعه ون به نه ته وه کهى خوى گوت: نه ته وه کهم! خو تان ده بينن چنه د به
ده سه لآتم، ميسر مولکی خومه، روباره کانی ميسر که کشتوکالی له بهر ده کهن
و پتي ده ژين مولکی منه.

پيم بلين من باشترم يان موسای بيتهيز و بيده سه لات؟!

پاشان به سه نگيني و نه سپاييه وه^(۱) گوتى:

چاوساغانى نه ته وه کهم! نه مزانيوه جگه له خوم هيچ خواوه نديکی تر تان
هه بى.

وهك بليسى زور سوراخى خواوه نديکی كرد بى و زورى بير كرد بيته وه و
ناموزگارى گه له کهى بکات!

پاشان وهك گه مژه و شيتان گوتى: هاما ن! له قور خشتان بېرن و له سه ر ناگر
داغى^(۲) بکه ن و بيکه ن به که رپوچ، له م که رپوچانه وه بالا خانه يه کی بلن دم بؤ
هه لبتين، به لکو ده گه مه لای خواوه نده کهى موسا و ده يبينم، هه رچه نده پيم
وايه موسا درؤ ده کات.

هامان خشتيکی گه لى زورى به خه لك برى.

له سه ر ناگر داغيان ده کرد و ده بونه که رپوچ.

پاشان ده ستیان پيکرد بالا خانه که دروست بکه ن.

ماوه يه کی دورو دريژ خه ريکی بون و گه ليکیان بلن د هه لئا.

(۱) نه سپايى: له سه رخويى.

(۲) داغ کردن: سور کردن وه.

هامان و وهستاكان زوړ شه كټ و ماندو بون، قور له بهر بړا، كه رپوچ نه مان.
كه چي فيرعه ون هيشتا گه ليكي ماوه، بالاخانه كه هيشتا نزيكي ههور
نه بوته وه چي جاي نه وه ي بگاته مانگ!

هيشتا نزيكي مانگ نه بوته وه چي جاي نه وه ي بگاته خوړ!
هيشتا نزيكي نزيكي خوړ نه بوته وه چي جاي نه وه ي بگاته هه ساره كان!
هيشتا نزيكي هه ساره كان نه بوته وه چي جاي نه وه ي بگاته ناسمان!
في رعه ون دل سارد و شهرمه زار بو، في رعه ون هيواي بړا و ده سته ونه ژنو له
شويني خو ي دانېشت و له رو داما.

في رعه ون چوند داماوه! دياره نازاني خوا چوند بهرز و گه وره يه؟
دياره نازاني خوا نهرز و ناسمانه بهرزه كاني نه فراندوه؟ دياره نازاني هه رچي
شتيكي له نهرز و ناسمانه كاندا هه يه هي خوايه؟
دياره نازاني خواي گه وره خواي نهرز و ناسمانه؟!

في رعه ون دواي كردو كوڅه بيتاكام و تي كشكاوه كاني هيچ فروفيلتيكي تري پي
نه ما تنه نا نه وه نه بي كه برياري بدا موسا بكوژي، بهو بيانوه ي گوايا
خراپه كاري له سهر زهوي بلاو ده كاته وه!

في رعه ون گوتي: ليم گه پرين با موسا بكوژم، كه كوشتم نه و جا با هاواري
خواكه ي بكات!

بويه ده يكوژم نه وه ك رېباز ه كه تان بگوړي يان خراپه كاري له سهر زهوي بلاو
بكات ه وه.

٢٧- برواداره کهی خزمی فیرعهون

فیرعهون کاتیک ویستی موسا بکوژی، پیاوینکی برواداری خزمی فیرعهون که به نهیڼی بروای هیڼابو هه لسا یه وه و گوتی:

ده تانه وی پیاوینک بکوژن که ده لێ خوا پهروه ردگارمه و له پهروه ردگاری خویشی پرا چند نیشانهی زۆر ناشکرای بۆ هاوردون؟!

برواداره ئازا و زیره که کهی خزمی فیرعهون گوتی:

له بهرچی بهرهنگاری^(١) موسا ده بنه وه و ئازاری پێده گیه نن؟

ئه گهر پڕوایشی پێ ناهینن وازی لێ بینن خۆی و ریبازه کهی خۆی.

ئه گهر درۆزن بێ ئەوا تاوانی درۆیه کهی له ملی خۆیه تی و په یوهندی به ئیوه نیه.

ئه گهر راستیش بکا و پیغه مبهراڼ بێ ئیوهش ئازاری بدهن ئەوا قورپان به سهری... هه ندیک له وه هه ره شانهی ئەو پیتان ده لێ دینه دی و هه موتان ته فروتونا^(٢) ده بن.

برا کانم! به مولکی زۆر و زه وه ند له خۆبایی مه بن، به هیژ و له شکری گه وه ره له خۆ ده رمه چون.

نه ته وه کهم! ئه مرۆ ئیوه بالاده ستن، ئیوه ده سه لاتتان به ده سه ته، باشه ئه گهر سزای خوا توشمان بێ کێ هه یه رزگارمان بکا؟!

فیرعهون له وه لامدا گوتی:

(١) بهرهنگاری بونه وه: روبه پرو بونه وه.

(٢) ته فروتونا بون: له ناچون و کاولبون.

من هەر سورم له سهر کوشتنی موسا و نهوهی منیش پیتان ده لیم ههر نهو
راسته.

برواداره ئازا و زیره که که ویستی نه ته وه که ی له سهره نجامی پر ئازار و
چاره نوی سته مکاران بترسینێ و گوتی:

نه ته وه که م! من له وه ده ترسم توشی سزایه کی وه ک سزای نه ته وهی نوح و عاد
و په مود و بیروا کانی تر بن، دیاره نه وان تاوانیان کردوه بۆیه توشی سزا بون
نه گهر نا خوا سته م له بهنده کانی خۆی نا کا.

برواداره ئازا و زیره که که نه ته وه که ی به پۆژی دوایی ترساند.

ده زانی پۆژی دوایی چیه؟

پۆژی دوایی نه وهنده سهخت و ناخۆش و پر ئازاره پیاو ئاور له برا و دایک و
باوک و ژن و منداله کانیشی ناداته وه، چونکه له م پۆژه دا هه مو که سیك
په ریشانه و له بهر په شیویی خۆی ئاگای له هیچ که سی نامینێ.

له م پۆژه دا ته نها برواداره کان نه بی نه گینا هه مو براده ره کانی تر له گه ل یه کتر
دوژمن و له یه کتر بیزارن.

له م پۆژه دا خزمایه تی نامینێ و کهس له حالی کهس نا پرسێ.

له م پۆژه دا خوای مه زن و بالاده ست بانگ ده کا:

نه مپۆ ده سه لات بۆ کییه؟.. هه لبهت بۆ خوای زال و ته نیایه.

له م پۆژه دا خه لک هه مو ده په شوکین، هانا وه بهر یه کتر ده بن، هاواری یه کتر
ده کهن فریامان که ون فریا!

به لّام كهس فریای كهس ناكه وئ و ئاوړ له یه كتر ناده نه وه، چونكه هه مو له خو
بیزارن و كه سیش هیچی پینا كړئ.

برواداره ئازا و زیره كه كه گوتی:

نه ته وه كه م! من ده ترسم له م پوژده دا لیتان بقه ومی كه ده بیته هاوارهاوار كه
روژی قیامه ته، نه وئ روژی هیچ كهس هیچی به ده ست نیه و كهس فریاتان
ناكه وئ، نه گهر ئیوه گومرا بن خوا یارمه تیتان نادا.

برواداره ئازا و زیره كه كه گوتی:

خوا چاكه یه كی گه لێك گه وره ی له گه لدا كردن به لّام ئیوه ریزتان نه زانی، جا
كه مالتا وایی لێ كردن نه وسا نه فسوستان^(۱) كیشا.

ئه م چاكه یه یوسفی پیغه مبهراڼ بو - سلاوی خوا ی لیبی - كه ئیوه نه تانناسی و
ریزتان نه زانی.

جا كه یوسف كوچی دوا یی كرد گوتتان:

پاكی و بی گهردی بو خوا! پیغه مبهراڼ نه بوه وهك یوسف بی!

پادشا نه بوه وهك یوسف بی!

پیاو نه بوه وهك یوسف بی!

له دوا ی یوسف له كوئ پیغه مبهراڼی وهك یوسفمان بو دی؟!!

نه خیر قهت پیغه مبهراڼی وهك یوسفمان بو نابیتته وه!

برواداره ئازا و زیره كه كه گوتی:

(۱) نه فسوس: نه سهف.

كاتى خۆى كە يوسف ھات و بەلگەى رۈن و ئاشكراشى پېبىو بۆ سەلماندىنى
پېغەمبەرەيەتتە كەى، كەچى ئىۋە گومانىتان لى ھەبو، بەلام ۋەختى كە مرد
گوتتان ئىتر پاش ئەو خوا ھىچ پېغەمبەرىك نانىرت.

بزانن ئەگەر ئەم پېغەمبەرەش بىرى ھەمان شت دەلئىن و پەشىمان دەبنەۋە!

۲۸- ئامۇڭگارى پىاۋە برۋادارەكە

برۋادارەكە ئامۇڭگارى نەتەۋەكەى كرد و دلسۆزى و خۆشەويستى خۆى بۆ
دەربىرىن و گوتى:

نەتەۋەكەم! ۋەرن شوينىم كەون رېى راستان نىشان دەدەم.

برۋادارە ئازا و زىرەكەكە دەيزانى نەتەۋەكەى بە ژيانى دىئاۋە مەستى.

دەيزانى فىرەۋن بە مولك و ھىزە زۆرەكەى فرىۋى خواردۋە^(۱) و لەخۇبايى
بۋە.

بەلام ژيانى دىئا ۋەك خەۋنىكە و كۆتايى دى، ژيانى دىئا ۋەك سىبەرىكە
پاشان نامىنى.

برۋادارەكە زانى نەتەۋەكەى بە خۆشى ژيانى دىئاۋە سەرمەست بۈنە،
سەرمەستىش گۈى بۆ ۋتەى راست ناگرى و ھەست بە شتى چاك ناك.

بۆيە ئەۋانىش گۈى لە ۋتەكانى موسا راناگرن.

برۋادارەكە ويستى لەم بىئاڭگابۈنە بىداريان بىكاتەۋە و پىى گوتن:

(۱) فرىۋ خواردن: خەلەتان.

نەتەۋەكەم! بە ژيانى دىيا مەخەلەتتىن، ژيانى دىيا چەند خۆشپەندىكى سنوردارە
و دەپرىتەۋە، ژيانى دۋارپۆژ ھەمىشەپەندە و نابرىتەۋە.

لېرەدا نەفامانى نەتەۋەكەم بەم قسانە ھەلچون، بانگى بىرۋادارەكەيان دەكرد
بىتەۋە سەر رېتى بىرپروايى و ھاۋىبەشپەرستى، بانگيان دەكرد بىگەپرىتەۋە سەر
ئائىنى باب و باپىران.

بىرۋادارەكە دەيگوت: بۆ لاي خوا بىگەپرىنەۋە و خوا بىپەرستى.

ئەۋانېش دەيانگوت بۆ سەر ئائىنى باب و باپىران بىگەپرىتەۋە!

زۆريان لەگەل ھەۋلدا و سنورىيان بەزاند ئەۋىش پىتى گوتىن:

نەتەۋەكەم! ئەۋە چىتان لىتقەۋماۋە!

مىن بۆ پرزگارى بانگىتان دەكەم كەچى ئىۋە بۆ دۆزەخ بانگم دەكەن؟!

مىن بۆ لاي خۋاي بالا دەست و لىبوردە بانگىتان دەكەم، كەچى ئىۋە بانگم
دەكەن، تا بەخۋا بىرپروا بىم و ھاۋىبەشى بۆ بىرپاردەم.

بىرۋادارە ئازا و زىرەكەكە پىتى گوتىن:

خۋاۋەندەكانى ئىۋە كام پىڭمەبەريان ناردۋە؟

كام پەرتوكيان دابەزاندۋە؟

كى بانگەۋازى بۆ كىردون؟

خۋاۋەندەكانى ئىۋە راستەقىنە نىن، بەلكو تەنھا چەند ناۋىكىن كە خۆتان و
باب و باپىرانتان ھەر لە خۆرا و بەبى بەلگە ھەلتانەستون.

بەلام ئەۋەتەتەن پىڭمەبەرانى خۋا ھەمويان بانگەۋازيان بۆ لاي خۋا كىردۋە،
ئەۋە ئىبراھىم، يۈسۈف و، ئەۋ پىڭمەبەرى خۋاش كە موسايە.

سهیرکهن هه مو شتیك نیشانهی بونی ئەم خوایهیه!
 له هه مو شوینیك پیغه مبه ر ههیه و بانگی خه لکی کردوه!
 به لام ئیوه که بانگی من ده کهن تا بۆ لای ئەم خواوه ندانه بگه ریمه وه هه لبه ت
 نه له دنیا و نه له دوایش ناتوانن به هانای کهس بچن.
 بروداره که له گیل و ویلیان بیزار بو، بۆیه به جیی هیشتن و، پیتی گوتن:
 رۆژیك دادی و ته کانی منتان به بیر بیته وه، من خۆم به خوا سپاردوه، خوا
 به نده کانی خۆی ده بینن و ناگاداریانه.
 خه لکه که توپه بون و خزمه کانی فیرعه ون ویستیان بیکوژن، به لام خوا
 پاراستی و دوژمنانیشی له ناو برد.

۲۹- ژنی فیرعه ون

فیرعه ون وایده زانی وه ک چۆن ده سه لاتن به سه ر لاشه دا ههیه ده سه لاتن به سه ر
 هزیشدا ههیه.
 وایده زانی وه ک چۆن ده سه لاتن به سه ر زماندا ههیه ده سه لاتن به سه ر دلێشدا
 ههیه.
 وایده زانی ئەگه ر به ره زامه ندی خۆی نه بی نابن هیچ که سن له خه لکی میسر
 برۆا به هیچ شتی بینن.
 ئەگه ر فیرعه ون بیزانیبایه یه کیك وا له وسه ری ولاتن میسره وه برۆای به
 موسا هیناوه شیت و هار ده بو، هه جمانی نه ده ما، ناگری له چاوان ده باری،
 هه وهره تریشقه ی له نیوچه وان هه لده ستا، ده یگوت:

چۆن دەبێ بروا بە موسا بێنێ بەر لەوێ رێگەی بدەم؟!
 لە ولاتی من بژی و سەرپێچی بکا؟!
 بژیوی من بخوا و بروام پێنەهینێ؟!
 دەبێ منیان پێ لە خۆشیان لە پیشتی بێ!
 فیرعەون لەبیری نەمابو بەخۆی وا لەسەر ئەرزی خوا دەژی و سەرپێچی لە
 فەرمانەکانی خوا دەکات، وا بژیوی خوا دەخوا و بروا بە خوا ناهینێ!
 خوای گەورە لە ناو مالتی فیرعەوندا نیشانەیەکی بە فیرعەون نیشان دا.
 لەناو خیزانی فیرعەوندا نیشانەیەکی بە فیرعەون نیشان دا.
 بۆی پون کردەوێ کە خوا دەسەلاتی بەسەر هزرەدا هەیە وەك چۆن دەسەلاتی
 بەسەر لاشەدا هەیە.
 خوا دەسەلاتی بەسەر دڵدا هەیە وەك چۆن دەسەلاتی بەسەر زماندا هەیە.
 خوا دەبێتە لەمپەر لە نیوان میتر و ژنەکە.
 خوا دەبێتە لەمپەر لە نیوان مرۆڤ و دلی.
 بروا چوێ ناو مالتەکە فیرعەون بێنەوێ فیرعەون هەستی پێبکات، بێنەوێ
 فیرعەون هیچی پێبکری.
 ژنەکە فیرعەون بروای بە خوا هینا و بە فیرعەون بیبروا بو.
 بروای بە موسا هینا ئەگەرچی میترەکە پاشای میسر بو.
 شارەزاترین کەس بە فیرعەون و خۆشەویستەکان کەس لە لای فیرعەون بروای
 بە موسا هینا.

ژنی فیرعه ون برپوای هینا بیئوهی جه ندرمه کانی فیرعه ون بتوان هیچ بکه ن،
بیئوهی ههستی پیبکه ن، هه رچه نده وهک میرو لان بۆنیان ده کرد و وهک
قه له ره شان ده یانروانی.

فیرعه ونیش ههستی پینه کرد، هه رچه نده نزیکترین که سیشی بو.

جا نه گهر فیرعه ون بیزانیبایه چی ده کرد؟

فیرعه ون دهسه لاتی به سهر لاشه دا ههیه به لام دهسه لاتی به سهر هزردا نیه.

فیرعه ون دهسه لاتی به سهر زماندا ههیه به لام دهسه لاتی به سهر دلدا نیه.

ژن ده بی گوێرایه لی میردی بی، به لام نهک له بیروایی و له گونا حان، چونکه
نه گهر یه کیك له لایه ن هه رکه سینکه وه فرمانیکی دژ به فرمانی خوی بیبکری
نابی گوێرایه ل بی.

مندالیش ده بی گوێرایه لی دایک و باوکی بی و چاکه یان له گه ل بکا، به لام
نه گهر فرمانیکیان پیکرد بیروایی بو یان گونا ح بو نابی جیبه جیی بکا چونکه
خوا رازی نابی.

﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا
وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفٌ ۖ أَتَتَّبِعُ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ﴾ واته: نه گهر دایک و باوکه هانیان دای شتیک
بکه ی به هاویه شم که خۆت ههچی لی نازانی، فرمانیان به جی مه هینه؛ له
دنیا دا به خۆشی له گه لیان بژی و، هه ر له شوین نه وانه برۆ که به ره و خوا

گه پاونوه، له ئاکامدا هه ده گه پینه وه لای من، نه وسا تیتان ده گه یه نم چیتان کردوه ﴿۱﴾.

ژنه که ی فیرعه ون له سهر بر واکه ی خۆی مایه وه و نه چوه وه سهر بی پروایسی، له ژوری خۆی له مائی دوژمنی خوا به نه یینی خوای خۆی ده په رست.

له خوا ده ترسا و خۆی له سته مکاریه کانی فیرعه ون بی بهری ده کرد.

خوای گه و ره له ژنه که ی فیرعه ون خوش بو و له فیرعه ون و زولمه کانی رزگاری کرد، خوای گه و ره له قورئاندا به سهرهاتی ژنه که ی فیرعه ون به نمونه ی بر واداری و ئازایه تی بۆ بر واداران دینیته وه ده فهرموی: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ سَيِّئَاتِكُمْ وَاْتَه: خوا ژنه که ی فیرعه ون به نمونه بۆ بر واداران دینیته وه. که له بهر پهروه ردگاری خۆی پارایه وه: پهروه ردگارا! تۆ له لای خۆت له به هه شتدا مایه یکم بۆ دروست بکه و له فیرعه ون و کرده وه که ی رزگارم بکه و، له ناو کو مه لی ناهه قانیش رزگارم بکه ﴿۲﴾.

۳۰- نه هه مه تیه کانی نه وه ی ئیسرائیل

خه لک که زانییان فیرعه ون دوژمنایه تی نه وه ی ئیسرائیل ده کا؛ نه وانیش دوژمنایه تیان ده کردن و نه زیه تیان ده دان تا به لکو له فیرعه ون نزیک ببنه وه.

مندال و توال گه مه یان به نه وه ی ئیسرائیل ده کرد و وه ک سه گ پییان ده وه پین.

(۱) لقمان ۱۵

(۲) سوره تی التحريم (۱۱)

هەر رۆژهی نه هامة تیه کی نوییان به سهردا ده هات، هەر رۆژهی توشی به لایه ك ده بون.

موسا- درود و سلاوی خوی لیبی - دلی ده دانسه و ئامۆزگاری ده کردن ئارام بگرن، پیی ده گوتن:

پشت به خوا ببهستن، ئارام بگرن، زهوی هی خوییه، خوا به ویستی خوی به نده کانی بالادهست ده کا، سهره نجامیش بۆ له خواترسانه:

نه وهی ئیسرائیل لهم نه هامة تی^(١) و ئیش و ئازارانهی توشیان ده هات بیزار بون، به موسایان گوت:

ئه ی موسا! تۆ هیچ سودیکت به ئیمه نه گه یاند!

تۆ هیچ به لایه كت له کۆل نه کردینه وه!

پیشنه وهی تۆ بیی ئازاریان ده داین دوی نه وهی که تۆش هاتی هەر ئازار ده درین.

به لام موسا و ره ی دان به زی! به لام موسا بیتهومید نه بو! گوتی:

ئارام بگرن، خوا دوژمنه که تان له ناو ده بات، پاشان ئیوه بالا دهست ده کا تا ده رکه وی ئیوه چ جوړه کاریك ده که ن.

نه ته وه که م! نه گهر ئیوه پرواتان به خوا هی ناوه و ملکه چی فرمانه کانی خوان پشت به خوا ببهستن.

ئه وانیش گوتیان: خوییه پشت به تۆ ده به ستین، خوییه نه مانخه یته بن دهستی ئه م سته مکارانه، خوییه لهم نه ته وه بیتهروایه رزگارمان بکه.

(١) نه هامة تی: به ده ختی.

فیرعهون نهیده هیشت نهوهی ئیسرائیل خوا بپهرستن، نه گهر بیدیبان خوا ده پهرستن و نویژ ده کهن تورپه ده بو.

فیرعهون نهیده هیشت مزگهوت له ولاته کهیدا دروست بکهن، نه گهر له ولاته کهیدا خوا بپهرسترا بوايه تورپه ده بو.

فیرعهون چهند نه فامه! خو زهوی هی فیرعهون نیه هی خوایه!

کی لهو کهسه سته مکارتره که ناهیلێ خوا له سهر زهوی بپهرستێ؟!!

کی لهو کهسه سته مکارتره که له سهر زهوی خوا ده لیتته خه لکی: من بپهرستن؟!!

به لام فیرعهون ناتوانی نه هیلێ خه لک له ناو مالتی خوێ خوا بپهرستی!

خوا له سهر زاری موسا به نهوهی ئیسرائیلی فهرمو:

ماله کانی خوژان بکهن به مزگهوت و لهوێ نویژ بکهن.

فیرعهون و جهندرمه کانی نه یاتوانی نهوهی ئیسرائیل له پهرستنی خوا دابهرینن!

کی ده توانی بهنده له خوا دابهرینی؟!!

کی ده توانی موسلمان له پهرستنی خوا دور خاتهوه؟!!

۳۱- برسیتی

کاتیك فیرعهون له سنوری تیپه پاند و تهواو له خوا یاخی بو، گه لیک بیناگا و لامل^(۱) بو، خوا ویستی ئاگاداری بکاتهوه.

خوا رازی نابێ بهنده کانی بیروا بن! خوا ههز ناكا خراپه کاری له سهر زهوی بلاو بیتهوه!

فیرعهون پیاویکی زۆر که لاله رهق بو، دانایی و ئامۆژگاری دادی نه دا. که ریش تا لیبی نه درێ ئاگادار نابیتهوه!

جا خوا ویستی فیرعهون ئاگادار بکاتهوه!

میسر ولاتیکی به پیت و به ره کهت و پر له شینایی بو، ولاتی خێروبیرو و بهروبوم و دانه ویله بو.

له سهردهمی یوسفدا - سلاوی خوای لیبی - که برسیهتی بلاوبهوه زانیان ولاتی میسر چون ولاته دوره کانی رزگار کرد.

زانیان میسر چون خه لکی شام و خه لکی کهنعانی له برسیهتی رزگار کرد!

زهوی و زاره کانی میسر به زبی نیل ئاو ده دران.

کشتوکاله کانی مسیر به زبی نیل ئاودیرو کرابون.

زبی نیل سه رچاوهی خیر و خوشی میسر بو.

فیرعهون و خه لکی میسر وایانده زانی زبی نیل کیلی رزق و پوزیه.

وایانده زانی نه گهر میسر زبی نیلی هه بی پیتیستی به باران و به هیچ شتیکی تر نه.

(۱) لامل: سه رسه خت، رکه گر، عیناد.

نه یانده زانی کللی رزق و رۆزی به دهست خوایه .

نه یانده زانی خوا رزق و رۆزی ده به خشی و هه لیده گری .

نه یانده زانی زتی نیلش هه به فرمانی خوا ده روات و ئای زۆر ده بی .

به فرمانی خوا نیل وشکی کرد و ئاوه که ی چۆه ژیر زهوی .

خه لکی میسر که وتنه نه هاهمه تی و نه یانده زانی زهوی و زاره کانیا به چ ئاو
بدن؟!

به روم و دانه و یله که م بونه وه ، برسیتی بلا و بۆوه و گرانی به دای گرانی
داده هات!

فیرعه ون و هامان و جه ندرمه کان هه رچه ندی کردیان و کۆشیان چاره یه کیان
پینه کرا .

لیره دا خه لکی میسر بۆیان رۆن بوه وه که فیرعه ون په روه ردگاریان نیه و رزق
و رۆزی به دهست خوایه نه ک فیرعه ون!

به لām فیرعه ون به م نه هاهمه تیه په ندی وهرنه گرت ، خه لکی میسر په ندیان
وهرنه گرت و بیدار نه بونه وه!

شهیتان وای کرد سود له په ندو ئامۆژگاری وهرنه گرن .

خه لکی میسر گوکیان ئهم هه مو برسیه تی و قاتوقریه به هۆی نه گبه تی موسا
و نه ته وه که یه تی!

قسه یه کی چهند سهیره ! ئه دی موسا پیشتیش له ناویاندا نه بو؟! ئه دی نه وه ی
ئیسرائیل رۆژگارێک نیه له ناویاندا ده ژین؟!

نەخیر لەبەر نەگبەتی کردەوێ خراپەکانی خۆیانە!! لەبەر نەگبەتی بیروایی
خۆیانە!!

فیرعەون و نەتەوێ کەئە سەرسەخت بون و گوتیان ئیمە مل بۆ ئەم جادوێ کەچ
ناکەین.

گوتیان: موسا! هەرچەندێ نیشانەمان بۆ بینێ و جادومان لێبکەئە هەر
بروات پێ ناهێنین.

٣٢- پینج نیشانە

خوای گەورە نیشانەئەکی تری بۆ ناردن.

بارانیکی زۆری بەسەردا باراندن، ئاوی نیل هەستا.

ئاسمان هەربارانندی هەر باراندی، تا هەمو کشتوکال و زەوی و زارەکانیان
نقوم بو، بەروبوو و دانەوێڵەکان خەسار بون.

باران بەلایەکی گەورەئە توش کردن.

تا دوینی سکاڵایان لە بیبارانی دەردەبێ کەچی ئەمڕۆ سکاڵا لە زۆربارین
دەردەبێ!

پاشان خوا کللۆی بۆ ناردن، کللۆ بە کشتوکال و زەویوزاران و هەبون و لە دار
و درەختان و روکان، رویان لەهەر کۆئ بکەربایە هێچیان بەسەر هێچەوێ
نەدەهێشت.

سەرباز و جەندرمەکانی فیرعەون نەیانتوانی لەگەڵ سەربازانی خوا بچەنگن.

چۆن دەتوانن لەگەڵيان بچەنگن؟ خۆ شمشير و تير و پرم دەرۆهستيان^(۱) نايەن!
ليرەدا خەلکى مىسر بېدەسەلاتى فيرعەون و بېدەسەلاتى ھامان و بېتوانايى
جەندرمەکانيان بۆ ڤون بوەوہ.

بەلام پەنديان وەرنەگرت و بېدار نەبۆنەوہ!
بۆيە خوا جۆرە سەربازيکى تری بۆ ناردن، کە ئەوانيش ئەسپى بون.
ئەسپى داروبەردى لى تەنينەوہ.

سەرجيگە ھەر ئەسپى بو، ناو جل و بەرگ ھەر ئەسپى بو، ناو پرچى سەر
ھەر ئەسپى بو، ناو موى جەستە ھەر ئەسپى بو.

خوا لە ئەسپيمان بپاريژى!

لەبەر ئەسپى خەويان نەبو، شەو تا بەيانى ھەر خەريک بون بە نينۆک
ئەسپيان دەکوشت.

چۆن دەتوانن لەگەڵ ئەسپى بچەنگن؟ خۆ شمشير و تير و پرم دەرۆهستيان نايەن!
خۆ سەرباز و جەندرمەکانيش ناتوانن لە دەست ئەسپيان ڤزگار بن!

پاشان خوا بۆقى بۆ ناردن، بۆق دنيای پر کرد، خواردن ھەر پرى بۆق بو،
خواردنەوہ ھەر پرى بۆق بو، جل و بەرگ ھەر پرى بۆق بو.

لەبەر بۆق لە خويان بېزار ببون، ژينيان لى تال ببو.

بۆق بە ھەمو شوينان بالۆ ببۆنەوہ، گشت کون و کەلەبەريکى خانويان
تەنبوہوہ.

(۱) دەرۆهست: دەرەقەت.

بۆقیک لەملاو دەیقیراند، بۆقیک تر لەملاو تر بێ دەنگ دەبو، بۆقیک تر لەملاو پازی دەدا...

هەر بۆقیکیان دەکوشت (دە) بۆقی تر دەهاتنە جیی، هەر بۆقیکیان دەردینا پینج بۆقی تر پەیدا دەبون، دەتگوت لە مالایدا زۆر دەبن.

پاسەوان و جەندرمەکان هەرچەندى کردیان و کردیان نەیانتوانی بۆق قەلاچۆ^(۱) بکەن.

ئەمجارە خوا نیشانەى پینجەمى بۆ ناردن، نیشانەکەى ئەمجارە خوین بو. هەمو توشى خوین پژانى لوت بون، خوین لە لوتیان نەدەووەستا، زۆر بیھێز و کەشەنگ ببون.

پزیشکەکان نەیانتوانی چارەسەرئى بدۆزنەو و هیچ دەرمانیک دادى نەدان. هەر جاریک کە خوا نیشانەىەکی بۆ دەناردن دەهاتنە لای موسا و دەیانگوت: تۆ لە خوا بپارێو تا ئەم بەلایەمان لەسەر هەلگرئ و پزگارمان بکات، ئیمەش پەیمان دەدەین پەشیمان دەبینەو و بپروا دینین و نەوێ ئیسرائیلە گەل دەنیرین.

خوا بەلایەکەى لەسەر هەلەگرتن و رزگارى دەکردن، بەلام ئەوان پەیمانەکیان دەشکاند.

خوا لە قورئان دەفەرموئ: ئیمە لافاو و کللو و ئەسپ و بۆق و خوینمان بۆ ناردن، کە چەند نیشانەىەکی پون و ئاشکرا بون، بەلام ئەوان لە خۆبایی بون، بەراستی نەتەوێەکی تاوانبار بون.

(۱) قەلاچۆ: بنپکردن، لەناوبردن.

۳۳- ده رچون

خاکی میسر هه رچه نده به رفره وان بو، به لام بۆ نه وهی ئیسرائیل تهنگ و تریسک بو.

چ له پیت و به ره کهت و خیروبیری میسر بکهن که نه وان هه مو رۆژی جۆره ها نه شکه نجه و ریسناوی بیینن؟!

تا کهی ئارام بگرن؟ خۆ نه وانیش ئاده میزادن و هه ست به ئیش و ئازار ده کهن!

خوا سروش بۆ موسا نارد شه وی نه وهی ئیسرائیلیش له گه لّ خۆی ببات و له میسر ده رچن.

جه ندرمه کانی فیرعه ون که وه ک قه له ره ش ده یانروانی و وه ک میرولان بۆنیان ده کرد ههستیان پیکرد و هه والیان به فیرعه ون راگه یاند.

موسا نه وهی ئیسرائیلی له گه لّ خۆی دا و به ره و خاکی پیروژ به ری که وتن.

نه وهی ئیسرائیل دوا زده تیره بون، هه ر تیره ی فه رمانده یه کیان هه بو.

رینگای شام رینگایه کی دیار و ئاشکرا بو، وشکانیه ک بو له نیوان دو وشکانیدا، موسا پیشتر دو جارانی پیدا رۆیشتبو، جارێک که بۆ مه دیه ن کۆچی کرد، جارێکی تریش که بۆ میسر گه رایه وه.

به لام موسا مه به ستیکی هه یه که چی خوا مه به ستیکی تری هه یه، هه لّ به ت مه به ستی خوا دیته دی.

موسا رینگای بزر کرد، موسا هه لّی کرد و قه ده ری خوا هاته دی.

موسا وایدەزانی نەوێ ئیسرائیل بەرەو باکور دەبا بەلام بەرەو پۆژەهلەت دەپۆشتن^(١)، چونکە شەویکی تاریک و نەنگۆستەچاو بو.

لە ناکاو خۆیان لەبەردەم دەریای سور دیتەوێ کە شەپۆلە هارو هاجەکانی لێکیان دەدا.

هاوار خوایه! ئێمە لە کوێین؟ لەبەردەم دەریا داین!

ئاو پێکیان لە پشتەوێ داوێ، لە دورەوێرا تەپ و تۆزێکی پەرش و بلاویان بینی!

هەزارەزیلە لەشکرپێکی گەورەیان چاو پێکەوت کە بەری ئاسۆیان گرتبو! لێرەدا نەوێ ئیسرائیل هەرا و زەنا و دەنگە دەنگیان لەناویدا بەرز بۆوێ و دەیانگوت:

کۆری عیمران! لە چ لێمان تۆرە بوی ئاوا نەخشەت کێشاوێ بمانکۆژی!
ئێمەت هێناوێتە سەر کەناری دەریا تا فیرەبون وەک مشک بمانکۆژی؟ تازە نەدەتوانین هەلبێین! نەدەتوانین دەرباز بین!

ئێمە وەبیرمان نایێ خراپەمان لەگەڵدا کەردبێ ئەم تۆلەیه لەسەر چی؟! ئەم هەموو ماندوبون و دەردەسەریە بەس نەبو کە لەبەر تۆ تا ئێرە هاتوین؟! ئەوێ تانی پێشمان دەریایە، پشتمان دوژمنە دەرەتاغان^(٢) نیە دەبێ بمرین! بەنی ئیسرائیل دنیایان لەبەرچاوی تاریک بو، هیواپراو و هەناسەسارد بون، پاشان دەنگە دەنگ نەما و خامۆش بون.

(١) لێرەدا وا چاکە مامۆستا نەخشە و لاتی میسر بە قوتابیانیان نیشان بدات.

(٢) دەرەتان: رێی رزگاری.

ترس و له‌رزیکي زوړ دايگرتن، له تهنګانه‌ي ناخوښدا نه گټه شاخيش بېله خشې^(۱) گازانده‌ي لټناکړي.

به لّام موسا برّوای به خوا به هیّز بو، برّواکه‌ی نه‌له‌رزی، خه‌لکه‌که گوئیستی
ده‌نگی به سامی موسا بون که فهرموی:

نه خيّر... خوام له گه لډايه، خوا رزگارم ده کا.

خوا فرمانی به موسا کرد گۆچانیك له ئاوی دهريا بدا، نهویش گۆچانیکی لیڤدا و دهريا لهت بو، له ههر دو لاوه ئاوه که وهك دو شاخی زه به للاح قیت راوهستان.

ئاۋەكە دۈۋادە رېڭاى لى بوەۋە، ھەر رېڭاىە و بو تىرەيەك.

به مجوره نه وهی ئیسرائیل به سه لامه تی له ده ریا که په پړینه وه و گه یشتنه
نه و به ری بیمه ترسی.

۳۴- خنکانی فیرعه ون

فیرعه ون نه وهی ئیسرائیلی بینی که چۆن له ده ریا به سه لامه تی په رینه وه .

فیرعهون به سه‌ربازه‌کانی گوت: ته‌ماشاکدن، بۆ من ده‌ریا چۆن شه‌ق بوه‌ تا
ئه‌م هه‌لاتوانه‌ ده‌سگیر بکه‌م.

فیرعهون له گڼل سهر بازه کانی بهره و ده ریا چونه پېشه وه، نه وه ی ئیسرائیل جاری کی تر ترس و لهرز دایگر تنه وه.

(۱) له خشين: خزین.

ئهوه تانی دوژمن گهشت! ئهوه تانی ئهوه ستهمکاره دهیهوی بپهڕیتهوه، تازه تهواو هیچ شتیك نایگهڕینیتهوه، ده مانگاتی و هه موشان دهگری، به یه خسیری و به سهرشۆپی بهرهو میسرمان دهباتهوه یان ههر لیڤه به نامۆیی ده مانکوژی.

موسا ویستی گۆچانیکی تر له شوینه وشکبوه که بداتهوه و وه کو پیشوی لیپیتهوه، به لام خوا سروشی بۆ نارد و فهرموی:

واز له دهريا بينه فيرعهون و سهربازه كان نقوم دهبن.

فیرعهون و سهربازه کان خۆیان پێدادا و ویستیان به هه مان شوینی موسا بپهڕنهوه، پۆیشتن تا گهشتنه ناوهندی دهريا، لهویدا ههردو له ته که ی دهريا خۆیان لیکدايهوه.

فیرعهون که زانی تیکهوتوه سهرمهستبونه که ی نه ما و بههۆش خۆی هاتهوه، که زانی وا نوقم دهبی و دهخنکی په شیمان بۆوه و گوتی:

بروا بهو خوايه دینم که نهوهی ئیسرائیل پروایان پێهیناوه، منیش موسلمانم!

به لام تازه کار له کار ترازاووه و بواری تۆبه نه ماوه، چونکه خوا تۆبه لهو که سه وه رناگری که خهريکه دهمری و ئاوژینگ ده دا ئه و جا ده لێ خوايه په شیمانم تۆبه م لێ قبول بکه!

ویپرای ئه مه ههر کات سزای خوا هات، په شیمانبونه وه بیهوده یه.

فیرعهونیش له م حاله ته دا که له سهره مه رگدا بو و سزای خوای توش ببو ئه و جا تۆبه ی کرد و په شیمانی خۆی ده ربهری، ئه و کاتیش پێیان گوت: هه ی سته مکار ده ته وی ئیستا تۆبه بکه ی؟ ئه دی بۆ پیشتر تۆبه ت نه ده کرد؟ ده ته وی

ئىستا بگەرپيىەو؟ ئەدى بۆ پيشتەر نەدە گەرپايەو و دەستت لە ستم
هەلنەدە گرت؟!

فیرەون ئەو پاشا زۆردار و بە زەبروزەنگەى، کە ھەزاران منداڵ و پیاوی
سەربرپین و کوشتنى.

ئەو لەخوا ياخيیەى کە ھەزاران ھەزار خەلکی لەسیدارە دا.

لەناو دەریادا خنکا و مرد.

پاشا زۆردارەکەى میسر کە مرد لە بارەگاگەى دور بو، لە کۆشکەکەى دور
بو، لە دەسلالت و زەبر و زەنگەکەى دور بو.

پزیشك لەوێ نەبون چارەسەرى بکەن، برادەر لەوێ نەبون دلێ بدەنەو، کەس
نەبو بۆی بگریی.

نەوێ ئیسرائیل گومانیان لە مردنى فیرەون ھەبو، دەیانگوت فیرەون
نامرئ، چونکە پيشتەر دیومانە چەندین پوژ نانی نەخواردو و ئاوی
نەخواردۆتەو کەچی نەمردوہ؟!..

بەلام کە دەریا تەرمەکەى ھەلدايە دەروە گومانیان نەما.

خوا بە فیرەونى گوت: ئەمپۆکە دەخنکیی پاشان تەرمەکەت لە فەوتانی
رژگار دەکەین، تا بۆ ئەوانى دواوہى خۆت ببیە نیشانە و پەند وەرگرن.

ئەوہو تەرمەکەى بوہ پەند و نیشانەيەك بۆ ھەموو خەلک.

سەربازەکانى فیرەون ھەمويان خنکان و کەسیان دەرباز نەبو.

میسریان بەجیھيشت بيئەوہى بستمە خاکيکيش بيئتە گۆريان.

له دواى خويان گه ليك باخ و باخچه و روبار و كانياو و كشتوكال و شويى
خوش و ناز و نيعمه تيان به جيتهيشته، پاشان كه سانيكى تر شوي تيان گرتنه وه.
نه ئاسمان شيوهنى بۆ گيژان، نه زه مينيش... ههه مۆله تيشيان پى نه درا
په شيمان ببه وه.

۳۵- له چۆله وانيدا!

نه وهى ئيسرائيل له ئاوه كه په رينه وه، به سه لامه تى گه يشته سهر وشكاني،
له وى به ئازادى هه وای ئازاديبان هه لمى.

له وى له فيرعه ون ناترسن، له هه مان ناترسن، له جهندمه كان ناترسن.
له وى به ئارامى و به دنيایى ده گه پان و ده سورپان، جگه له خوا له كه سى تر
نه ده ترسان.

نه وهى ئيسرائيل خه لكى شار بون، له م چۆليه دا تاوى پۆژى ئازارى ده دان.
به لام ته وان ميوانى خوان! نه تدیوه پاشاكان چۆن ريز له ميوانه كانيان
ده گرن؟!

چۆن په شماليان بۆ هه لده ده ن تا به تاوى پۆژى تاوه نگاز^(۱) نه بن؟!

ريزي خوا له هه مو ريزيك گه وه تره!

خوا فه رماني به هه ور كرد سي به ريان لييبكا، هه ور سي به رى لييكردن، له بهر
سي بهر ده پويشتن، بۆ هه ر كوئ چوبان و له هه ور كوئ راوه ستابان هه ور له سه ر
سه ريانه وه بو.

(۱) تاوه نگاز: به تاوى پۆژ سوتاندن.

نهوهی ئیسرائیل تینویان بو به لām ئاو له م چۆلیه دا نیه، روبر و بیرى لى نیه.
چونه لای موسا، وهك چۆن مندال ته گهر تینوی بى پهنا ده باته بهر دایكى و
بۆ ئاو ده نوزیتته وه^(۱)، ئەوانیش ئاوه ها په نایان برده لای موسا و داواى ئاویان
کرد.

موسا له پهروهردگار پارایه وه! جا جگه له خوا كهسى تر ههیه لى
بپاریتته وه؟!
خوا به موسای فهرمو:

به گۆچانه كهت زه برىك له بهرده كه بهه شینه.
موسا زه برىكى له بهرده كه دا، بهرده كه دواژه كانى لى هه لقولا، خه لكه كه
ئاویان خوارد ه وه و تینویتیان شكا.

ئه مجاره نهوهی ئیسرائیل برسییان بو، چونه لای موسا وهك چۆن مندال ته گهر
برى بى پهنا ده باته بهر دایكى و بۆ نان ده نوزیتته وه، ئەوانیش ئاوه ها په نایان
برده لای موسا و داواى نانیاں کرد.

گوتیان: ئەى موسا تۆ له میسر دهر به دهرت کردوین كه خاكى میوه جات و
بهروبومى جۆراو جۆره! كه خاكى پر له خیر و بهره كه ته! به لām له م چۆلیه دا كى
نان و خواردنمان ده داتى؟

موسا له پهروهردگار پارایه وه! جا جگه له خوا كهسى تر ههیه لى
بپاریتته وه؟! خواى پهروهردگار خواردنى بۆ دابه زانندن.

خوا له سهر گه لای داران شتیكى وهك هه لوى بۆ پروانندن، ههروه ها جۆره
بالندهیه كیشى بۆ ناردن كه به ئاسانى له سهر داران ده سگێر ده کران.

(۱) نوزانه وه: کپوزانه وه، دهنگى گریانایى دهر برین.

ھەلۋاكە گەزۇ بو، بالئندەكەش شەلاقە^(۱) بو، خوا بەم جۆرە رېزى لىتان و
مىواندارى كردن.

۳۶- ناسوپاسگوزارى نەوھى ئىسرائىل

بەلام نەوھى ئىسرائىل لەبەر كۆيلايەتى دىرىنەيان چىژ و رەوشتيان تىكچو
بو.

لەسەر ھىچ شتىك سەقامگىر^(۲) نەدەبون، بە ھىچ شتىك ئۆقرەيان نەدەگرت،
سروشتيان وەك مىندالان وابو.

كەم سوپاسيان دەكرد و زۆر سكالايان دەردەبېرى و زو بىزار دەبون، ھەزىان
لەو شتە دەكرد كە لىيان قەدەغە دەكرا، رقيان لەو شتە دەبەوھە كە بۆيان پەوا
دەكرا.

زۆرى نەخاياند بە موسايان گوت:

ئىمە لەم خواردنە بىزار بوين، لەو گوشت و ھەلۋايە بىزار بوين.

ھەزىمان لە سەوزە و شىنايە.

ئىمە چىتر لەسەر ئەم خواردنە ئارام ناگرين، لە خوا بىپارپتوھ سەوزە و ئارو و
سیر و نىسك و پىازمان بۇ پروينى.

موسا سەرى لەم داوايە سەيرە سورما! بە دەنگىكى ناپازى ئامىز و بە
سەرسورمانى و سەركۆنەوھە گوتى:

(۱) شەلاقە: جۆرە بالئندەيەكە.

(۲) سەقامگىر: جىگىر و چەسپ.

ئێوه شتیکی چاکتر به شتیکی چاک ده گۆر نه وه؟!
ئایا سه وزه واتتان له باتی^(۱) بالنده و حه لئا ده وئ؟ که دهستی هیچ که سیکی
پئ نه که وتوه!

ئایا له باتی خواردنی پاشایان داوای خواردنی جوتیاران ده کهن؟
به راستی چیژیکی بزپرکاوه! به راستی هه لئباردنیکی خراپه!
به لām نه وهی ئیسرائیل له داواکهیان دانه به زین، بهرده وام داوای سه وزه و
ئارویان ده کرد.

موسا گوتی: ئه وهی ئێوه داوای ده کهن له هه مو گوند و ئاوه دانیه کدا هه یه .
برۆنه ناو ئاوا بیهک و له ویدا ده ستان ده که وئ.

۳۷- لاملی نه وهی ئیسرائیل

نه وهی ئیسرائیل سرشتیکی^(۲) مندالانه یان هه بو، وهک مندالان لامل بون.
که فرمانیکیان پیده کرا کاریک بکهن به پیچه وانهی فرمانه که ده جولانه وه
و گالته یان پیده هات.

وهک بلیی به واجبی بزنان به پیچه وانه وه په فتار بکهن.
وهک مندالی لامل وابون که ئه گهر پیی بلین هه لسه داده نیشتی ئه گهر پیشتی
بلین دانیشه هه لده ستی! ئه گهر پیی بلین بیده نگ به بدوئ، ئه گهر پیشتی بلیی
بدوئ بیده نگ بی.

(۱) له باتی: له جیاتی.

(۲) سرشت: ته بیعات، سروشت.

وهك مندا لآن لامل بون، به لآم وهك مندا لآن پاك نه بون، به لكو وهك
شهرهنگيزان^(۱) دلپيس بون، وهك دوژمنان به لاقرتي^(۲) و گالته جار، وهكو شيتان
گه مژه بون.

خويان ده يانويست بچنه ناو گونديك و له ويذا خواردني به تام و چيژ و سهوزه
و نارو بخون.

به لآم كه پييان گوترا: برؤنه ناو ئه م گونده و له وي به ئاره زوي خوتان به تير و
ته سه لى چى ده خون بيخون.

به لآم له ده روازه ي گونده كه دا سوژده بۆ خوا به بن و بلين ليتمان خوش به،
خواش له گونا هه كانتان خوش ده بي و ئه گهر چاكهش بكهن خوا به خشيشكي
پترتان پيده به خشي..

ئه وان له م فه رمانه خوايه توپه بون، به دلگرانى و گالته جارى و
قونه خشكه وه چونه ناو گونده كه.

ئه وه ي خوا پيى فه رمو بون وا يان نه گوت و شتيكى تريان گوت.

بۆيه خوا ي گه و ره سزاي دان، ده رد و په تا يه كى وا ي له ناودا بلاو كرده وه وهك
مشك هه ليده وه راندين.

هه ر فه رمانتيكيان پي بكو رابوايه پرسيار و پرته و بۆله يه كى زؤريان ده كرد،
وهك ئه و پياوه وابون كه نا يه وي كار بكات بۆيه پرسيار و پرته و بۆله يه كى زؤر
ده كا.

(۱) شهرهنگيز: خراپه ويست.

(۲) لاقرتي: گه مه و گالته.

۳۷- چىللەكە

جارتىكيان لەناو نەوہى ئيسرائىلدا پياويك كوزرا، نەوہى ئيسرائىل زۆريان
پىئاخۆش بو و نىگەران بون.

زۆريان ھەولدا نەيانزانى بكوژ كىيە، لەناو خەلك باس باسى بكوژ بو.

ھاتنە لای موسا- درود و سلاوى خواى لىيى - گوتيان:

ئەى پىغەمبەرى خوا ئەم كىشەيەمان بۆ چارەسەر بکە و لە خوا بپارپۆه
بكوژمان بۆ ئاشكرا بکات.

موسا لە خوا پاراپۆه بكوژيان بۆ ئاشكرا بکات، خوا سروشى بۆ نارد و پىي
فەرمو: با چىللىك سەربىر.

لىرەدا بەزم و بەلا دەستى پىكرد، نەوہى ئيسرائىل فەرمانەكەيان بە سادەيى
و ەرنەگرت و لە خۆيان ئالۆز كرد، پرسىيار لە دواى پرسىيار تىيەلەدەچونەوہ^(۱)
پاشان كە وەلامەكەشيان و ەردەگرت گالتەيان پىدەھات.

موسا پىي گوتن: خوا دەفەرموئ: چىللىك سەربىر.

گوتيان: ديارە گالتەمان پىدەكەى!

موسا گوتى: پەنا بەخوا! من گالتەجار نىم.

پاشان گەلىك پرسىيارى تريان كرد.

گوتيان: لە خوا بپارپۆه بۆمان رۆن بکاتەوہ داخوہ چىللەكە چۆنە؟

موسا گوتى: خوا دەفەرموئ: چىللىكى نە پىر و نە جەوانە بەلكو تەمەنىكى
مامناو ەندى ھەيە، فەرمانى خوا جىبەجى بکەن و چىتر پرسىياران مەكەن.

(۱) تىيەلەچونەوہ: سەرلەنوئ قسەلىكردنەوہ.

بەلام نەوێ ئیسرائیل بەم پرسیارەش نەوێستان، ئەمجارە لەبارەى پەنگى
چیلەکیان پرسى و گوتیان:

لە خوا بپارێوێ بۆمان پون بکاتەوێ داخوێ پەنگەکەى چۆنە؟

موسا گوتى: خوا دەفەرموێ: چیلێکى پەنگ زەردى تۆخە، ھەرکەسێک
بیبینى دلى پێدەکریتەوێ.

ئەمجارە ھىچ پرسیارێکى دیاریکراویان بۆ نەھات بۆیە پرسیارێکى گشتییان
کرد و گوتیان:

لە خوا بپارێوێ بۆمان پون بکاتەوێ داخوێ چ نیشانەى کەترى ھەبێ؟ چونکە
بەراستی سەرمان لى شێواى و نازانین چ چیلێکى مەبەستە، بە تەمای خوا!
بەلکو ئەمجارە پێنویین دەبین.

موسا گوتى: خوا دەفەرموێ: چیلەکە زەوى نەکیلاوێ و کشتوکالى ئاو
نەداوێ، ساغ و سازە و پێستەکەشى ھىچ پەلەموى زەرەنگى لى نەپواوێ.

لەبەر ئەوێ لەگەڵ پرسیارەکەدا گوتیان: بە تەمای خوا بەلکو ئەمجارە پێنویین
دەبین، ھەر بۆیە ئەمجارە پێنویین بون و، چیلەکیان بە تەواوى ناسى و بەرچاویان
پون بو.

بەلام لەبەر پرسیارەکان چارەسەرەکیان لى سنورداریبو، خوێنەگەر
لەسەرەتادا ھەر چیلێکیان سەربری بواى داخوێزەکیان دەھاتە دى و بکوژیان
بۆ ناشکرا دەبو، بەلام چارەکیان لە خوێنەگەر کرد بۆیە خوا لى توند کردن.

بەدواى سۆراخى چیلێک گەران پەنگەکەى زەردى تۆخ بى، زەوى نەکیلا
بى، ئاوى نەگێرا بى، ساغ و ساز بى، پەلەموى زەرەنگى لى نەپوا بى!

يېڭومان ئەم جۆرە چىللە زۆر دەگمەنە و بە ھەزار و يەك زەحمەتى ئەگەر
بدۆزرىتتەوہ.

چونکہ چىللە ھەيە بەلام يان پيرە يان جەوانە، تەمەن مامناوہندى نىہ.

چىللە ھەيە تەمەنى مامناوہندييە بەلام پرەنگى زەرد نىہ.

چىللە ھەيە تەمەنى مامناوہندى و پرەنگ زەردە بەلام زەردەكەى تۆخ نىہ.

چىللە ھەيە تەمەن مامناوہندى و پرەنگ زەردى تۆخە بەلام زەوى و زارى
پىكىلدراوہ.

چىللە ھەيە تەمەن مامناوہندى و پرەنگ زەردى تۆخە و زەويشى نەكىلاوہ
بەلام ئاوگىپرى پىكىراوہ و كشتوكالى پىكىئاوہ!

زۆر گەپان و سورپان، گەلىكىيان لەم و لەو سۆراخ كرد و پرسى، ئەم گەپان و
سورپان و سۆراخ و پرسىنە تەواويك ماندوى كردن.

خوا ويستى چاكەيەك لەگەل ھەتيويك بكا، چىللەكەيان لە لای ئەم ھەتيوہ
دۆزيەوہ، چىللەكەيان بە نرخىكى زۆر گران لىكىرى.

دواى ئەم ھەمو بەزم و بەلايە چىللەكەيان ھىنا و سەريان برى، خۆئەوكاتيش
خەرىكبو سەرى نەپرن و بەزمىكى تر بنىنەوہ!

خوا فەرمانى پىكىردن كوژراوہكە بە بەشىكى كەلەشى چىللەكە دابھىنن،
ئەنجا كوژراوہكە زندو دەبىتتەوہ و بكوژەكە ئاشكرا دەكا.

ئەوانيش وایان كرد و بكوژەكە ئاشكرا بو.

۳۸- شهریهت

بهنی ئیسرائیل له ژيانی ئاژه لانهوه رزگار بون، دهستیان پیکرد وهك خهلك ژيانیان بهسهر دهبرد.

لهم چۆلیه دا به سه رهستی و به سه رهزری ده گوزهران.

لهویدا پیوستان به شهریهتیکی خوایی بو تا حوکیان بگپێ و پێگایان بو روناك بکاتهوه.

مرۆڤ بهبی شه ریهت و روناکی خوایی ناتوانی وهك مرۆ ڤ بژی.

جیهان هه موی تاریکی له ناو تاریکیه، مه گهر نهوانه ی که خوا روناکی پیبه خشیون.

ئهو روناکیه ش ته نها روناکی پیغه مبه رانه و خه لکی له بهردا پێنوین ده بی.

هر که سی بهم روناکیه پێنوین نه بی بیگومان له گومرا ییدا ده بی و ره مه کیانه پهل ده کوتی.

بیروباوه ر - به بی ئهم روناکیه - خه یالات و ئه فسانه یه کی هیند پوچ و پوکه ته نانه ت مندالایش گالته یان پیدئ.

هه لبه ت گویتان له بیروباوه ر و ئه فسانه و قسه پوچه کانی هاو به شه په رست و بیروا و جوله که و گا وره کان بو ه؟!

زانست - به بی ئهم روناکیه - ده بیته گومان و مه زنده ^(۱) و پارایی ^(۲)، وه دوا ی گومانان ویل ده بی، گومانیش هه رگیز راسته قینه ناخاته رو.

(۱) مه زنده: خه ملان دن به می شک.

(۲) پارایی: دودلی.

په وشت - به بچ ئهم پوناکیه - یان زیده پۆیه یان به زایه دانه! یان که موکورتیه
یان له راسته پری لایداوه!

بیگومان بینیوتانه ئه و که سانه ی پربازی پیغه مبه رانیان نه گرتوه چۆن مافی
خه لک پیشیل ده کهن؟ چۆن ده ستریزی ده کهن؟ چۆن وه دوای هه وه ست و ئاره زو
که وتون؟

رامیاری و فرمانه وایی - به بچ ئهم پوناکیه - سته مکاری و چه و سانه وه یه،
به فیرو دانی مال و ماف و خوینی خه لکه.

بیگومان بینیوتانه ئه و فرمانه وایی که له خوا ناترسن و شوین
شه ریعه تی خوا نه که وتون چۆن له ئهر که کانیان گزی ده کهن؟ چۆن مال و
ده رامه تی خه لک ته خشان و په خشان^(۱) ده کهن؟ چۆن خوین و مافی خه لک به فیرو
ده ده ن؟

بیگومان بینیوتانه چۆن خه لکیان کردۆته کۆیله؟ چۆن جه ماوه ریان کردۆته
چه ندین کۆمه لی دژ به یه ک؟ چۆن پیاوانیان کوشتون و ئافره تانیان کردۆته
خزمه تکار؟

ده زانی له هه ردو جهنگی جیهانی دا چه ند که س کوژران و بریندار بون؟^(۲)

(۱) ته خشان و په خشان: به فیرو دان، پاکوپوک کردن.

(۲) بۆ مامۆستا: ژماره ی کوژراو و بریندارانی جهنگی یه که می جیهانی (۱۹۱۴-۱۹۱۸)
به گویره ی لیکۆلینه وه کانی سیاسه تمه دار و شاره زای ئینگلیزی (تالیس تاوسه ند) بریتیه
له (۳۷, ۵۱۳, ۸۸۶) که س، کوژراوه کان (۸, ۵۴۳, ۵۱۵) که س بون. هه روه ها ناییبی به ریتانی
(مستمر میکستن) لیکۆی داوه ته وه که ژماره ی کوژراو و بریندارانی جهنگی دوه می جیهانی له
په نجا ملیۆن که س که متر نیه.

جیهان ھەموی تاریکی لەناو تاریکیە تەنھا ئەوانە نەبن کە خوا پوناکایی پێبەخشیون.

جیهان ھەموی تاریکی لەسەر تاریکیە، کەس بەرپیتی خۆی نابینێ، کەس بەرچاوی پوناک نیە مەگەر ئەوانە ی کە خوا پوناکایی پێبەخشیون. ئەگەر خواش پوناکاییان پێنەبەخشی ھەرگیز بە هیچ پوناکاییەکی تر پتیان پوناک نابیتەو.

پېغەمبەرەن بۆ ئەو ھاتون تا خەلک فێری خواپەرستی بکەن، تا فێری ھەلسوکەوتیان بکەن، تا فێری داب و نەریتی ئاین و ژینیان بکەن، تا فێری داب و نەریتی خواردن و خواردنەو و نوستن و دانیشتیان بکەن، تا فێری ھەموو داب و نەریتیکی چاکیان بکەن.

باوکیکی بەسۆز چەند لە خەمی جگەرگۆشەکانی^(۱) دایە تا فێریان بکات، پېغەمبەرانیشت ناوھا لە خەمی خەلک دان تا فێریان بکەن.

خەلک لە مندالیدا چەند پێویستی بە پەرورەدە ی باوک ھەیە، لە گەرورەیشدا پتر پێویستی بە پەرورەدە ی پېغەمبەرەن ھەیە.

ئەوانە ی پەرورەدە ی پېغەمبەرانیان وەرئەگرتو و داب و نەریتی پېغەمبەرەن فێر نەبونە، وەك ئەو دارە وان کە لە بیاباندا بە سێ باخەوان دەروێ و گەرورە دەبێ، بۆیە خوار و خێچ و درکن و گەندەل دەبێ.

(۱) جگەرگۆشە: مندال.

۳۹- تەورات

خوایستی نەوێ ئیسرائیل وەکو ئەو نەتەوانە نەبن کە بەبێ پەيام و رینۆینی خوای سەرگەردان بون.

وایستی وەکو ئەو نەتەوانە نەبن کە بەبێ بەرنامە و پەمەکیانە^(۱) ژیاون.

خوای فرمائی بە موسا کرد خۆی بشوات و پاشان سی (۳۰) پۆژ بەپۆژو بێ، پاشان بچیتە شاخی سینایی تا لەویدا خوای قەسە لەگەڵ بکات و پەرتوکیکی پیبەخشی و ببیتە بەرنامەیی ژیاوان.

موسا لەناو نەتەوێ کەیدا حەفتا پیاوی هەلبژارد و لەگەڵ خۆی بردن تا ببنە شاهیڤ، چونکە نەوێ ئیسرائیل نەتەوێیەکی میسک و شک بون و زو بیپروا دەبون.

بە هارونی براشی گوت: بڕاکەم! تۆ لە جێی من بە و ناگات لە نەتەوێ کەم بێت و رینگەیی چاکیان نیشان بدە، نەکەیی وەشۆین کاری بەدکاران بکەوی.

موسا بۆیە هارونی کردە جێنشینی خۆی چونکە هەموو کۆمەڵێک دەبێ پیشەوایەکی هەبێ بەرچاویان روناک بکاتەو.

موسا لەگەڵ حەفتا پیاوێ کەدا بەرەو وادەگای پەرورەدگار بەرێ کەوتن.

بەلام موسا زۆر بە پەرۆش و تامەزرۆی لای پەرورەدگاری بو، بۆیە پەلەیی کرد و پیشی وان گەیشته شاخەکە.

خوای فرموی: ئەو موسا لەبەر چ وای بە پەلە هاتی و پیش نەتەوێ کەت کەوتی؟

(۱) رەمەکیانە: بەبێ پیلان و بەرنامە، عەشوائی.

گوتی: ئەی پەرورەدگار ئەوانیش هیندە پیناچێ دەگەنە جێ، بەلام بۆیە بەپەلە هاتومە لات تا تۆ لێم پازی بێ.

خوا فرمانی بە موسا کرد ماوەی چل شەوان لە وادەگای^(۱) پەرورەدگاریدا بمینێتەو.

موسا گەیشتە شاخی سینا، خوا قسە لە گەڵدا کرد و نزیککی کردەو، موسا زیاتر تامەزرۆی خوا بو.

گوتی: خواپە ئەز دەکەم بتبینم.

خوا دەیزانی موسا ناتوانی ببینی چونکە لە دنیا دا هیچ کەسێک ناتوانی خوا ببینی، بەلام خوا هەمو کەسێک دەبینی.

شاخەکان ناتوان بەرگە و تەکانی خوا بگرن چ جایی بەرگە پوناکیەکی.

خوا لە قورئاندا دەفرموی: ئەگەر ئەم قورئانەمان دا بە زاندا بایە سەر هەر شاخێک ئەوا شاخە کە ترس و سامی لێ دەنیشت و لە ترسی خوا شەق شەق دەبو.

بۆیە خوا بە موسای فرموی: ئەی موسا تۆ ناتوانی ببینی، بەلام تەماشای ئەم شاخە بکە ئەگەر خۆی راگرت و مایەو ئەوا دەتوانی ببینی.

خوا خۆی بە شاخە کە نیشان دا، شاخە کە دەسبەجێ وردوخاش بو. موسا کە ئەمە دیت راچەنی^(۲) و بە بیھۆشی کەوتە سەر زەوی.

موسا دوا ئەوێ کە بە ھۆش خۆی هاتەو گوتی:

خواپە پاک و بیگەردی بۆ تۆ، پەژێوانم، من بەر لە ئەتەو کەم پروام بە سام و ھەببەت و گەورەیی تۆ ھیناوە.

(۱) وادەگا: ئەو شوێنە خوا دیاری کردبو تا لە گەڵ موسادا بدوێ.

(۲) راچەنی: پاچەری.

خوا فەرموی: ئەی موسا من لەناو خەڵکیدا تۆم بۆ ڤیڤەمبەرایەتی
هەلبژاردووە و بەبێ پەردە قسەم لەگەڵدا کردوی، ئەم تەختانە وەرگرە و سوپاسی
خوا بکە.

موسا تەختەکانی لە خوا وەرگرت، تەختەکان هەرچی نامۆژگاری و
رونکردنەوی پێویست بو بۆیان تییدا بو.

خوا فەرموی: تەختەکان بە توندی وەرگرە و بە نەتەوێکەشت بۆ کام فەرمان
پاداشتی گەورەترە ئەو جێبەجێ بکەن.

موسا کاتەکی لەگەڵ خوا تەواو بو و گەرایەوێ لای حەفتا ڤیاوێکە و ئەو
نیعمەتانەیی خوا لە گەڵیدا کردبو پێی راگەیانندن.

بەلام ئەوان بەبێ شەرم و بەبێ منەتیەوێ گوتیان:

تا خوا نەبینین بڕوات ڤیناکەین.

خوا لەو ڤیشەرمی و ڤیمنەتیەیی ئەوان توپە بو، هەورە تریشقەیی بەسەر
داهێنان و گەلیکی لێ کوشتن.

دیتیان وا ناتوانن بەرگەیی هەورە تریشقە بگرن کە خوا ئەفراندویتی، جا چۆن
دەتوانن بەرگەیی ڕوناکی خوا بگرن!

موسا لەپەرورەدگاری پاراپەوێ و گوتی:

پەرورەدگارا! ئەگەر بتوێستبایە ڤیشتر ئەوانیش و منیشت لەناو دەبرد،
خوایە سزایمان مەدە و لەبەر کاری گەمژە و نەزانان لەناومان مەبە.

خوا نزاکەیی موسای قبوڵ کرد و مردووەکانی زندو کردووە تەبەلکو سوپاسی
خوا بکەن.

۴۰- گۆلك^(۱)

بەنى ئىسرائىل رۆژگارنىڭ بو لەگەڭ ھاوبەشپەرستان لە مىسردا دەژيان.
قىبىتتەكان لە مىسردا گەلى شتى جۆراو جۆريان دەپەرست و نەوہى
ئىسرائىلىش بە چاوى سەر دەيانىنى.
لەبەر ئەوہ نەوہى ئىسرائىل رەككىنەيان بەرامبەر بە ھاوبەشپەرستى نەما
بو.

وہك چۆن كە ئاۋ لە بان^(۲) دىۋارى خانويكى كۆن و كەلاۋە دزە دەكاتە
ژورەوہ، ئەوانىش ئاۋا خۆشويستنى ھاوبەشپەرستىان چوبوہ دلى.
ھەر جارىك كە دەرەتەكىيان بۇ ھەلدەكەوت وەك چۆن كە ئاۋ لە نشىۋى لىژ
دەبىتتەوہ، ئەوانىش يەكسەر بەرەو ھاوبەشپەرستى لىژ دەبونەوہ.

نەوہى ئىسرائىل دلىان لە ھەق تارى ببو، چىژ و ئارەزويان گەنى ببو، ئەگەر
پىگەى راست و چاكيان بدىبايە لامل دەبون و ھەنگاويان بۇ ھەلدەدەھىنا، بەلام
كە پىگەى ناراست و خراپيان دەدى ھەر زو مىلى پىيان دەگرت.

كاتىك لە دەريا پەرىنەوہ بەلاى خەلكىكدا رابورين بتيان دەپەرست.
گوتيان: ئەى موسا تۆش وەكو ئەم خەلكە بتيكمان بۇ دروست بکہ تا
بىپەرستىن.

موسا تورە بو و گوتى: بەراستى ئىۋە نەزانن.
زۆر سەيرە! ستەمە بەراستى ستەمە! خوا نىعمەتى لەگەڭ كردون و لەناو
نەتەوہكانى ئەم رۆژگارە ئىۋەى ھەلبىزاردوہ و شتى واى بە ئىۋە بەخشيۋە بە ھىچ

(۱) گۆلك: گۆرەكە.

(۲) بان: سەر.

نەتەوہیہ کی تری نہ بہ خشیوہ .

من چۆن داواتان لیدە کەم جگە لە خوا خواوەندی تر بپەرستن.
موسا کە چوہ شاخی سینایی و ماوہی چل رۆژ لییان دابرا، دیسان کەوتنە
داوی شەیتان و بونە نیچیری ھاوہ شپەرستی.
پیاویکیان تیدا بو ناوی (سامری)بو، سامری ھەلسا پەیکەری گۆلکیکی بۆ
دروست کردن، گۆلکە کە بارەباری لیوہ دەھات، گوتی:
ئەمە خواوەندی ئیوہ و خواوەندی موسایە بەلام موسا لەبیری چوہ.
نەوہی ئیسرائیل بەم گۆلکە خەلەتان و وەك کویر و کەر سۆژدەیان بۆ دەبرد.
بیریان نەدە کردوہ ئاخر ئەم پەیکەرە نە وەلامیان دەداتەوہ، نەقازانج و نە
زیانیان پینابەخشی، لە گەلیان نادوئ، ریی راستیان بۆ پارانوینئ، ئاخر چۆن
سۆژدە بۆ دەبەن!!
ھارون گەلیکی ئامۆزگاری کردن و زۆری لە گەل ھەول دان.
پیی گوتن: نەتەوہ کەم! ئیوہ بەم پەیکەرە خەلەتان، ئەم گۆلکە خواوەند نیہ
خواوەندی ئیوہ خوای میھرەبانە، وەرن بە قسە ی من بکەن، فەرمانی من
جیبە جی بکەن.
بەلام نەوہی ئیسرائیل بە جادوہ کە ی سامری چاویہستی بیون^(۱) و
خۆشەویستی گۆلکە کە یان چوہوہ دلی بۆیہ گوتیان:
نەخیر تا موسا دیتەوہ ھەر دەپەرستین.

(۱) چاویہستی بون: شت نەدیتن.

٤١- سزا

خوا به موسای گوتبو که سامری نهوهی ئیسرائیلی گومرا کردوه بۆیه به ناخ و داخیکی زۆرهوه گهرايهوه لای نهتهوهکهی.

موسا له نهتهوهکهی زۆر توپه بو، له هارونیش توپه بو.

گوتی: هارون! که نهوهی ئیسرائیل دیت گومرا دهبن بۆ چی شوینم نه کهوتیت؟ ناخۆ تۆش له فرمانی من سهڕپیت کرد؟!

هارون تهوازۆی^(١) خواست و گوتی: براکهه! له بهر نهوه ههلویتسم وهرنه گرت نه بادا هه نديک ليم ياخي بن و له نهجامدا شهڕ و ههرا بهرپا ببي و تۆش پيم بليی قسهی منت جي به جي نه کرد و نه تهوه که مت پارچه پارچه و ليک ناکۆک کرد، پاشان ده ره قه تيشيان^(٢) نه هاتم و خهريکبو بشمکوژن.

موسا گوتی: خوايه له من و له براکهه خۆش به و بمانخه ناو بهزهیی خۆت، تۆ له هه مو کهس به بهزهیی تری.

پاشان موسا روی کرده سامری و گوتی:

ئه ی سامری! نهوه چيته؟ بۆ ئه م خه لکهت وا به گومرا بر دوه؟

سامری دانی به تاوانه کهی خۆی ناو گوتی:

دهروم وای بۆ پازاندمه وه که ئه م کاره بکهه م.

موسا گوتی: برۆ له ناوماندا نه مينیی، ده شی تا له ژيانيشدا مابی هه ر بليی توخنم مه کهون.

(١) تهوازۆ: پۆزش، عوزر.

(٢) ده ره قهت: دهروهست.

موسا سزاي دا بە تەنيايى بى، بە تەنيايى پروا، بە تەنيايى بگوزەرى، وەك
دېرندە نە برادەر بى نە برادەرىشى ھەبى.

جا چ سزايەك لەم سزايە گەورەترە؟!

ئەو كەسەي ھەزاران كەسى توشى ھاوبەشپەرستى كىردوۋە پىيويستە خەلك
بىزى لىيىكەنەوۋە و تف و نەفرەتى لىيىكەن.

ئەو كەسەي خەلكى لە خوا دور خستوتەوۋە پىيويستە لە خەلك دور خرىتەوۋە.

ئەو كەسەي لە زەوى خوادا بانگەوازي بۇ ھاوبەشپەرستى كىردوۋە تاوانبارە و
پىيويستە سەرتاسەرى زەوى لى بىكرىتە بەندىخانە.

پاشان موسا تەماشاي گۆلكە نەفرەتتە كەي كىرد و فەرمانى كىرد بىسوتىنن،
ئەوانىش سوتاندىيان و پاشان لەناو دەريادا پەرش و بلاويان كىردەوۋە.

نەوۋەي ئىسرائىل چارەنوسى گۆلكە پەرستراۋە كەيان بىنى، ھەرۋەھا بىنيان
چەند بىدەسەلات و بىتوانايە.

پاشان موسا پوي كىردە نەوۋەي ئىسرائىل و پىيگوتن:

نەتەوۋەكەم! ئىيۋە كە ئەم گۆلكەتان پەرستوۋە سستەمتان دەرھەق^(۱) بەخۇ
كىردە، جا وەرن بۇ لاي خوا ژىوان بىنەوۋە و خۇتان بكوژن، ئەگەر وا بىكەن باشترە
و لەلای خوادا قبولن.

ئەوانىش وايان كىرد، ئەوانەي گۆلكەكەيان نە پەرستبو گۆلك پەرستەكانيان
كوشت و خوا بەم جۆرە تۆيەي لى قبول كىردن.

خوا لە قورئاندا دەفەرموي:

(۱) دەرھەق: لەمەپ، بەرامبەر بە.

ئەوانەى گۆلكەكەيان كرده خواوەند و پەرستیان ئەوا لە دنیادا تورەیی
خوایان توش دەبی و دوچاری پرسیوایی دەبن، ئیمە بەم جۆرە سزای بیپرۆایان
دەدەین.

بەمجۆرە گۆلكەپرستەكان تا پۆژی دوایی هەر پرسیوا و سەرشۆرن!
هاوبەشپرستەكان تا پۆژی دوایی هەر پرسیوا و سەرشۆرن!

٤٢- ترسنۆكایەتی ئەوێ ئیسرائیل

ئەوێ ئیسرائیل لە میسردا هەر لەسەر كۆیلا یەتی و پرسیوایی و زەبونی
پەرورەدە ببون، منداڵەكان هەر بەم جۆرە گەورە ببون و گەنجەكانیش هەر بەم
جۆرە پێراگەشیشتبون، دەمارى مەردایەتیان وشك ببو.

وایان لێهاتبو قەت بە خەونیش بیر لە بالادەستى نەكەنەو، قەت باسى
جیهاد و تێكۆشانیان نەدەكرد.

ئەوێ ئیسرائیل لە خاكی غوربەتدا بەبی نیشتمان و فەرمانرەوایەتی پۆژانی
ژیانیان بەسەر دەبرد.

موسا بە سروشێكى خواپێوە و یستی لە گەڵ نەتەوێكەى بچیتە ناو خاكی
پیرۆز و لەویدا وەك پاشا و سەربەستان نیشتەجێ بن.

بەلام موسا بە سروشتە لاواز و ترسنۆكەكەى ئەوێ ئیسرائیل ئاگادار بو.

بۆیە یستی تامەزرۆیان بكات و كارەكەیان لەبەرچاو ئاسان بكات.

لەبەر ئەوێ نەتەوێكەى بەهێز و بە زەبروزەنگ و توندوتیژ دەستیان بەسەر
خاكی پیرۆز داگرتبو.

نەوێ ئیسرائیل تا ئەم نەتەوێ دەرنەکەن ناتوان بچنە ناوی.

موسا باسی نیعمەتەکانی خوای بۆ دەکردن کە لە گەڵیدا کردون، تا بۆ جیهادی پیتی خوا دەماری مەردایەتیان ببزوی و بێز لەم ژیانە زەبون و ناشایستەیه بکەنەو.

پیتی گوتن: نەتەوێ کەم! یادی نیعمەتەکانی خوا بکەنەو کە لە گەڵ ئێویدا کردو، سەیر کەن بزانیان خوا چەندین پێغەمبەر و پاشای لەناو ئێو پەیدا کردو، شتی وای بە ئێو بەخشیو بە کەسی تری نەبەخشیو.

پاشان پیتیگوتن: ئەو تانی خاکی پیروژتان لەبەرچاو دایە، هیچ چارەیه کتان نیە دەبێ راپەڕن و لە دەست دوژمنانی دەریستن.

خوا سەرکەوتنی بۆ ئێو نوسیو، ئەگەر خواش شتیکی بۆ یەکیک نوسیوی زۆر بە هاسانی و دەستی دینی، قەدەری خواش رەتبونەوێ بۆ نیە.

دەوێ نەتەوێ کەم راپەڕن بەرەو خاکی پیروژ کە خوا سەرکەوتنی بۆ نوسیون.

موسا لەو دەترسا سروشتە ترسنۆکەکیان بەسەردا زāl بێ.

بۆیە پیتیگوتن: نەتەوێ کەم! نەکەن لە دوژمن هەلبێن و پشت هەلبکەن، چونکە ئاوا شکست دەخۆن و دەدۆڕین.

ئەوێ موسا لێی دەترسا روی دا، دواي ئەوێ موسا ئەو هەموێ لە گەڵدا گوتن ئەوجا ئەوان زۆر بە نامەردی وەلامیان دایەو و گوتیان:

ئەو موسا! نەتەوێ کە بە زەبروزەنگ و توندوتیژی لێی، تا ئەوان دەرنەچن ئێمە ناچینە ژورەو.

پاشان زۆر بە کزی گوتیان: کەنگی دەرخون ئەوکات دەچینە ناوی.

دو پياو كه له خوا ترس بون و نيعمه ته كانى خويان له بهرچاو بو هەلسانەوه و
گوتيان:

خەلكينه له دەرگاكهوه وەرژورئ كهون، كه چونه ژورهوه بيگومان بن
سەردەكهون، پشت به خوا ببهستن ئەگەر برواتان به خوا هەيه.

بەلام ئەمەش كارى تێنەکردن و گوتيان:

ئەگەر هەر چارى ناچارين بچينه ناوى تۆ به موعجيزه يەك پرۆ ناوى، جا كه
ديمان چويه ناوى ئيمەش دوا به دواى تۆ به هيمنى و سەلامەتى ديينە ناوى.

گوتيان: ئەى موسا! تا ئەو نەتەوه به زەبروزەنگەى لىببى مەحاله بچينه
ناوى، تۆ پرۆ به يارمەتى خواكەت شەر بکه، ئيمە وا ليرە دانىشتوين.

ليرەدا موسا لىيان توپه و بيھوميد بو، گوتى:

خوايه من دەسەلاتم تەنھا بەسەر خۆم و براکەمدا دەشکى، بۆيه لەم نەتەوه
بەدکارە جويمان بکەوه.

خوا فەرموى: ئەى موسا تا ماوهى چل سالان خاکی پرۆزيان لى حەرامە و
نابى بچنە ناوى، با هەر به سەرگەردانى بيمنەوه، تۆش ئەسەف له کەسانى
بەدکارو دورلەخوا مەخۆ.

خوا لەبەر ئەوه ماوهى چل سالى دانا چونکە لەم ماوه يەدا ئەو نەوه يەى له
ميسر لەسەر کۆيلايەتى و پيسوايى گەوره ببون دەمرن و نەوه يە کىتر پەيدا دەبن
که لەسەر توندوتیژى و ناخۆشى پەروەردە دەبن، ئەوان نەتەوهى دوا پرۆژن.

بەلئى له هەموو پرۆژگارێکدا ئەمە چارەنوسى جوله که کانه که هەردەم
نەتەوه يە کى سەرگەردان بوينه و له کۆيلايەتى و پيسوايى ژيان.

٤٣- لە پێناو زانستدا

پێغەمبەر ﷺ لە فەرمودەیە کدا دەگێڕێتەوە و دەڵێ:

جارێکیان موسا وتاری بۆ نەوی ئیسرائیل دەدا.

یەکیەک لێی پرسى: کێی لە هەموو کەس زاناترە؟

موسا گوتى: من لە هەموو کەس زاناتم!

لەبەرئەوێ زانستەکەى بۆ لای خوا نەگەراندهوه خوا سەرکۆنەى کرد.

خوا سەروشی بۆ موسا نارد و پێی فەرمو لە شوێنى پێکگەیشتنى دو دەریادا بەندهیه کم هەیه لە تۆ زاناترە.

موسا گوتى: خوایه چۆن دەیهگەمى؟

پێیگوترا: بڕۆ و ماسیه کیش لەناو زەمبیلێک لە گەڵ خۆت هەلگرە لە کوێ ماسیه کەت لێ ون بو لەوێ بەنده کەم دەدۆزیهوه.

موسا لە گەڵ غولامەکەى - کە ناوی یوشەعی کوپى نون بو - بەرپێ کەوتن لەناو زەمبیلێکیش ماسیه کیان لە گەڵ خۆبرد.

رۆیشتن تا گەیشتنە لای گاشەبەردێک^(١) لەوێ سەریان بە بەردە کە کرد و نوستن.

ماسیه کە لە زەمبیلە کە هاتە دەرەوه و چۆوه ناو دەریا، کە ئەمەش سەپرو سەمەرە بو بۆ موسا و غولامەکەى.

پاشان کە لە خەو هەلسان ملی رێگەیان گرتهبەر و ئەوەنده شەوێ مابو هەر رۆیشتن.

(١) گاشەبەرد: بەردى زل.

كە بەيانی داھات موسا بە غولامەكەى گوت:
 خواردن بېنە با بېخۆين لەم سەفەرەدا زۆر ماندو بوين.
 موسا ھەستى بە ماندوئیتی نەدە کرد تا لەبەردەكە تېنەپەرين.
 غولامەكەى گوتى: بەبیرتە كە لاى گاشە بەردەكە سەرخەویكمان شكاند،
 لەوئى ماسیەكەم لەبیر کرد.
 موسا گوتى: ئەوھىە كە مەبەستمانە!
 لەوئىوہ پرى و پرى گەرپانەوہ تا گەيشتنەوہ لاى گاشەبەردەكە.
 لەوئى پیاویکیان بىنى خۆى بە جلیك داپۆشى بو.
 موسا سلاوى لیکرد.
 خدر گوتى: خەلكى ئەم ناوچەىە نازانن سلاو بكەن، چۆن تۆ سلاو دەكەى؟
 موسا گوتى: من موسام!
 گوتى: موسای نەوہى ئیسرائیل؟
 گوتى: بەلى!
 موسا گوتى: پینگەم پێدەدەى لە گەلت یم تا ھەندیکم لەو زانستە فیر بکەى،
 كە خوا فیری کردوى؟
 خدر گوتى: تۆ ناتوانى نارامم لەگەلدا بگرى.
 چونكە خوا جۆرە زانستىكى فیری من کردوہ تۆ نایزانى.
 جۆرە زانستىكىشى فیری تۆ کردوہ من نایزام.
 موسا گوتى: بە یارمەتى خوا نارام دەگرم و سەرپێچیت ناکەم.

رؤيشت تا گه‌يشتنه که‌نار دهریا، هیچ که‌شتیه کیان نه‌بو پیتی برۆن، چاوهری بون تا که‌شتیه که‌هات، داوایان لی‌کردن هه‌لیان بگرن، ته‌وانیش خدریان ناسی بۆیه به‌بی کری هه‌لیان‌گرتن.

چۆلەكەيەك ھات لەسەر لیواری كەشتیەكە نیشت و یەك — دو دەنوکی لە دەریا دا.

خدر گوتی: ئه‌ی موسا ئه‌و زانسته‌ی من و تۆ هه‌مانه‌ وه‌ک ئه‌و ده‌نوکه ئاوه‌ی
ئهم چۆله‌که‌ وایه‌ له‌ چاو ئهم ده‌ریایه‌دا.

باشان خدر چو ته خته داریکی له که شتیه که دهرهینا و فری دا.

موسا گوٽي: ٺه مانه به بي ڪري هه ٿيانگرتين ڪه چي تو ڪه شتيه ڪه يان ڪون
ده ڪه ي تا نقوم بن و بخنڪين؟!

خدر گوتی: ئەدی نەمگوت ناتوانی ئارامم لە گەڵ بگری؟!

موسا گوئی: لَیْمَ مَگَرِه لَه بَیْرَم کَرْد، کَارِه کِه شَم وَا لَیْ بِه زِه حَمْدَت مَه کِه.

له جاري يه که مدا موسا له بيري کرد ليې نه يرسي.

پاشان که دابه‌زین رو‌یشتن و به‌لای مندالیک تی‌پهرین که له‌گه‌ل مندالان یاری ده‌کرد، خدر جو ملی منداله‌که‌ی گرت و سه‌ری هه‌ل‌کتشا.

موسا گوتی: چۆن یه کیڭ ده کوژی بیئوه وی که سیکی کوشتبی؟!

خدر گوتی: ئەدی نە مگوت ناتوانی ئارامم لە گەڵ بگري؟!

پاشان رۆیشتن چونه گوندیك داوایان له خه لکی گونده که کرد خواردنیان
 بدهنی، به لام خه لکه که میوانداریان نه کردن.

ګونده که دیواریکی لیږو خه ریکبو بروخی، خدر چوبه دهستی خوۍ

دیواره کە ی سەرلەنوێ بەراستی دروست کردەو.

موسا گوتی: ئەگەر مەبەستت بواوە کرێت لەسەر وەرەگرت!

خدر گوتی: کەواتە لیڤرەو دەبێ من و تۆ لە یەکتری جوێ بینەو!

پیغمبر ﷺ دەفرموی: (خوا پرەحم بە موسا بکا، حەزمان دەکرد ئارامی بگرتایە تا زیاترمان لەبارە ی خدر زانیبایە!).^(١)

٤٥- لیكدانهوه

پاشان خدر هۆیه کانی بە موسا گوت.

پێیگوت: کەشتیه کە هی خەلکیکی هەژار بو، کە لەناو دەریادا ئیشیان پێدەکرد، لەبەر ئەوێ عەبیدارم کرد، چونکە پاشایەك لە دوايانەوێ بو هەمو کەشتیه کی بێ عەبیدی زهوت دەکرد.

مندالە کەش دایک و باوکیکی برۆاداری هەبو، لەوێ ترساین نەبادا دایک و باوکه کە ی توشی بێ پروایی بکا.

بۆیه ویستمان خوا کوڕیکی چاکتریان پێبەخشێ لەگەڵیان چاک بێ و توشی بێ پرواییان نەکات.

دیواره کەش هی دو مندالی هەتیوی گوندە کە بو، گەنجینه کی لەژێر دابو، باوکیان پیاویکی چاکە کار بو، جا خوا ویستی کە مندالە کان گەورە بون و پێراگە یشتن گەنجینه کیان دەریستن، ئەمەش وەك پرەحمەتیک لە خواوە بۆیان.

ئەم کارانەشم کە کرد لە خۆرا نەبو، بەلکو خوا فرمائی پێکردوم. جا ئەوێبو

(١) الجامع الصحيح للبخاری.

لێکدانەوه و هۆی کارەکانم که تۆ نەتوانی ئارامیان لەسەر بگری.

موسا لێرەدا بۆی روون بوەوه که هیچ کەسێک ناتوانی هەموو زانستیکی خوا بزانی، زانی خوا بری زانستی به کەسانێک بەخشیوه و بریکیشی به کەسانێکی تر، هەر زانایەکیش هەبێ لەویش زانایەکی هەیه.

٤٦- ئەوهی ئیسرائیل له دواى موسادا

موسا کۆچی دواى کرد، ئەوهی ئیسرائیلیش هەر به سەرگەردانی لەسەر زهوی ده‌گوزهران، ئەویش لەبەر ئەوهی کردەوه‌کانیان خراب بو و خوا سزای دابون.

خوا ریسواى و زەبونىتى لەسەر نوێن، چونکه ئەوان خوايان تۆرە کرد. خوايان تۆرە کرد، ئەو خوايهی که چەندین پێغەمبەر و پاشای لەناو پەیدا کردن و ئەو نیعمەتەى لەو سەردەمدا به‌وانى بەخشی به کەسى‌ترى سەر زهوی نەبەخشی.

ئەو خوايهی که لەژێر دەستى فیرعه‌ونى رزگار کردن، که فیرعه‌ون منداڵەکانى ده‌کوشتن و ئافره‌ته‌کانى ده‌کردنه‌ خزمه‌تکار.

ئەو خوايهی که دەریای بۆ شەق کردن و له‌ خنکان رزگارى کردن و فیرعه‌ون و دەستویۆه‌نده‌کەى نقوم کرد.

ئەو خوايهی که به‌ هه‌ور سیبهرى لەسەر کردن و گەزۆ و شەلاقەى بۆ ناردن. ئەو خوايهی که لەزه‌ويدا چەندین کانی‌او بۆ هەلقولاندن و خواردن و خواردنه‌وى بۆ زۆر کردن.

به لّام نهوان له پای هه مو نهو بههره و بهخششانه دا برۆایان به نیشانه کانی
خوا نه هیڤنا و سه ریچی و ده ستریزیان کرد.

پیغه مبهراڼ موسایان توپه کرد که بۆیان له هه مو کهس به سۆز و به بهزه یتر
بو، ته نانه ت له باب و دایکیشیان به بهزه یتر بو.

نهو پیغه مبهراڼ توپه کرد که بۆیان وهک دایکیتک — که منداله
شیرخۆره کهی لى بزرى — به پهروش بو، که بۆیان وهک دایکیتک — که
منداله کهی هه تیو بى — به پهروش بو.

نهو پیغه مبهراڼ که نه گهر جوینیان پیدابوایه بۆیان له خوا ده پارا یه وه، که
نه گهر گالته یان پى بکردایه و پى پیکه نیبونایه بۆیان ده گریا، که نه گهر به
وشک و په قى په فتاریان له گه ل بکردایه ده یلا واندنه وه.^(۱)

نهو پیغه مبهراڼ که له کۆیلا یه تی و ژێرده ستى فیرعه ون رزگارى کردن، که
له به ندیخانه ی میسر قوتارى کردن و بردنیه خاکی نازاد و سه ریهرزی، که له
ژیانی به دبەختانه ی کۆیله ییه وه به ره و ژيانی گهرده نبه رزانه ی سه ریه ستیى بردن.
که چی نهوان توپه یان کرد و نازاریان دا و لامل بون و گالته یان پیکرد و به
سوکتین کهس سهیریان کرد، به لّام له لای خوا له وه پى پایه به زری و
شکۆمه ندی دابو.

توخوا نه ته وه یهک هیڤنده سپله و هیچ و پوچ و که لله په ق و بیپروا و دور له خوا
بى شایسته ی نهو سزایه نین که تاهه تایه له سه رشۆپى و له زه بونی و له
ریسوایی و له سه رگهردانی دابن و رزگار نه بن؟

به لى بیگومان شایسته ن چونکه تۆیالی کرده وه کانی خۆیان هه لده گرنه وه،
خوا سته می لیڤنه کردن به لکو خۆیان سته میان له خۆ کرده.

(۱) لاواندنه وه: ده سه به سه ردا هیتان، دلدا نه وه.

به سهرهاتی پیغمبران

بهشی دوهم

١- چاوخشاندنەوویەك بە بەسەرھاتەكانی پێشودا

لەم لاپەراندی هەلتاندانەو بەسەرھاتی پێغەمبەر ئیبراھیم و پێغەمبەر یوسف و پێغەمبەر نوح و پێغەمبەر ھود و پێغەمبەر صالح و پێغەمبەر موساشتان کەمێك بە درێژی خویندەو، بەسەرھاتەكانتان بە تاسە^(١) و پێزلینانیکی زۆرەو خویندەو، دەرگای دڵ و دەرونتان بۆ کردنەو، زەین^(٢) و عەقڵی پون کردنەو، زار و زمانی پاراو کردن، خەلك دەیدیت بۆ برا بچو کەكانتان دەگیراپەو، بۆ دایك و باوك و برا گەورەكانتان دەگوتەو، تام و چیژیکی زۆرتان وەرەگرت، حەزتان دەکرد ھەمو دەمی بیگیژنەو.

٢- بەسەرھاتی مەملانی لە نیوان راستی و ناراستیدا

ئەم بەسەرھاتانە بەسەرھاتی شەیدائامێز و سەرئەچراکیشتن، بەسەرھاتی مەملانی نیوان راستی و ناراستی، زانست و نەزانی، پوناکی و تاریکی، مەرۆقایەتی و دڕندەیی و، دڵنیایی و گومرایی.

بەسەرھاتی سەرکەوتنی راستین بەسەر ناراستی، زانست بەسەر نەزانی، بێھێز بەسەر بەھێز و، کەمی پاکن بەسەر زۆری ناپاکدا.

بەسەرھاتی پڕ لە زانست و دانایی و پەند و ئامۆژگارین، خوا راستی فەرموە کە دەلی: ﴿لَقَدْ كُنَّا فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا

(١) تاسە: شەوق، حەزەت.

(٢) زەین: بیروھۆش.

يُفْتَرَى وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

به‌سهرهاتی نهو پیغمبرانهی که بۆمان باسکردن هه‌مو نهو به‌سهرهاتانه
نیه که له قورئاندا باسکراوه، به‌لکه به‌سهرهاتی زۆری تر هه‌یه که باسمان
نه‌کردوه.

به سه‌رهاتی

پیغمبر شوعه‌یب

سلاوی خوی لیبی

۱- شوعه یب ده بیته پیغه مبهری مه دیهن

خه لکی مه دیهن خه لکیکی بازرگان و کاسبکار بون، شاره کهیان له سهر کهناری ده ریای سور بو و ده کهوته سهر ریگهی بازرگانی نیوان یه مهن و شام و نیوان عیراق و میسر.

ئه وانیش وه که نه ته وه کانی تری پیغه مبهراڼ نه ته وه یه کی هاو به شپه رست بون، وێرای هاو به شپه رستیه کهشیان ته رازو بازیون و فیلیان له پێوان و له کێشان ده کرد، جهرده ییان^(۱) ده کرد و پێیان له کاروانان ده گرت، هه پشه یان لیڤه کردن و چاویان لێ سور ده کرد نه وه، به دکاری و به ربه پهلایان بلاو ده کرده وه، وه که ئه وه ده وله مهن دانه وابون که پروایان به لپرسینه وهی رۆژی دوا یی نه بو و له سزای خوا نه ده ترسان.

خوا پیغه مبهراڼ شوعه یبی بۆ ناردن تا بۆ لای خوا بانگیان بکا و له سزای خویان بترسین و پێیان بلێ:

ئه ی نه ته وه کهم! خوا بپه رستن، جگه له خوا هیچ خوا وه ندیکێ ترتان نیه، فیل له ته رازو و له پێوانه مه کهن، ئیوه ده وله مهن دن و پێوستیتان به ته رازو بازی نیه! من له سزای رۆژیکێ سه خت ده ترسم توشتان ببێ، نه ته وه کهم! ته رازو و پێوانه کانتان به راستی و به بێ فروفیل بکێشن و بپێون، دزی و گزی^(۲) تیدا مه کهن، به دکاری بلاو مه که نه وه و به دکار مه بن.

(۱) جهرده یی: ریگری.

(۲) گزی: خیانهت.

۲- بانگەوازی شوعەیب

شوعەیب بەردەوام ئامۇژگارى دەکردن و گرىي دلى دەکردنەو، كە برىتى بو
لە گرىي خوشويست و زيادکردنى پارەوپول و مالى دنيا، دەيگوت:

ئەو قازانجەي كە لە پېوانە و كىشانەي راست دەستان دەكەوئ گەليك لەو
پارەوپولە باشترە كە بە زولم و گزى لە خەلكى دەدزن، ئەگەر تەماشاي ژيانى
خۇتان و ژيانى ئەو كەسانە بكەن كە دەولەمەندن و پارەوپوليكي زورىان
كۆكردۆتەو ؛ دەبينن ئەوانەي كە بە گزى و دزى و تەرازوبازىيەو پەيدايان كرده
ئەو يان پارەوپولە كەيان فەوتاوە يان دزراوە يان تالان كراوە يان لە ريگايەكى دژ
بە رەزامەندى خوا بەكارهينراوە يان يەكيك بوەتە خاوەنى و بە خەسارى داوە.

كەمىكى سودبەخش لە زۆرىكى بيسود باشترە، پيس قەت وەكو پاك نيه، با
فرەيى^(۱) پيسەكەش سەرمەستان بكا!

من بۆتان دلسۆزم و ئامۇژگاريەكەشم لە بەرژەوەندى ئىوہيە، خوا خۆي
چاودىرتانە و ئاگاي لە كردهوەتانە.

بە نەرم و نيانى و دانايى و زانايى و بەرچاوپرونيەو دەيوت:

چاك بزەنن پاداشتى لاي خوا كە ھەميشەيە و نابريتەو لە ھەمو دنيا
باشترە ئەگەر بروادار بن، منيش چاودير نيم بەسەرتانەو.

(۱) فرەيى: زۆرى.

٣- باوکیکی میهره بان و مامۆستایه کی دانا

شوعه یب وهك باوکیکی میهره بان و وهك مامۆستایه کی دانا به زۆر جوړ دایدواندن و زۆر به هونهر ئامۆزگاری دهکردن، دهیگوت:

نه ته وه کهم! خوا بپهرستن جگه له خوا هیچ خواوه ندیکی تان نیه، وا به لگه تان بۆ هاتوه که من پیغه مبه رم، جا به قسم بکهن، کیشان و پیوانتان به ته وای بێ و فیل و گزی تیدا مه کهن، دزی له شه کی^(١) خه لکی مه کهن.

له زه وینشدا دواي ئاوه دانکردنی خراپه کاری مه کهن نه گهر ئیوه پروادارن.

له سهر پێی پرواداران مه وهستن و هه ره شه یان لیمه کهن، پێی خویان لسی تهنگ مه کهن، دینی خوا به خواروخیچ و نادروست پیشان مه دهن، بیر له وه بکه نه وه که پیشتر چهند ناگزرور و بیکهس بون، که چی ئیستاکه وا زۆرن و ده وله مند، ته ماشای سهره نجامی به دکارانی پیش خۆتان بکهن بزنان چیان به سهر هاتوه؟

٤- وه لای نه ته وه که ی

دواي نه وه ی زیرهك و هو شه منده كان له بانگه وازه که ی شوعه یب ورد بونه وه و وته کانیا ن شی کرده وه، زۆر به سهرگردانی و له خو باییه وه وهك بلێی رازیکیان دۆزیبێته وه یان مه ته لێکیان شی کردبێته وه گو تیان:

ئهی شوعه یب! نوێژه کانت هانت ده ده ن واز له په رستراوی باب و با پیرانمان بێنین، یان به ئاره زوی خو مان ده ستکاری دارایی خو مان نه که یین؟! دیاره دیار پیاویکی به هو ش و زیره کی!.

(١) شهك: شتومهك.

۵- شوعه یب بانگه وازه که ی پون ده کاته وه

شوعه یب ههر به نه رمی ده یدواندن، له گه لیان توندوتیژ نه بو، لییان تورپه نه ده بو، بۆی پون ده کردنه وه که بۆچی به دریژایی ئه وه مو ماوه دور و دریژهی پیشتر بانگه وازه که ی رانه گه یاندوه و ئامۆژگاری نه کردون ههرچه نه ده ئه وان ههر ئاوا به دکار و به درپه وشتیش بون، بۆی پون ده کردنه وه له به ره ئه وه بوه چونکه ئیستاکه خوا سروشی بۆ ناردوه و کردویه تی به پیغه مبه ر.

بۆی پون ده کردنه وه له به ر هه سودی نیه که ئامۆژگارییان ده کا، چونکه خوا ده وه له مهندی کردوه و رزقیکی پاک و هه لالی پیبه خشیوه، هه روه ها به م بانگه وازه ئاسوده و دلخۆشه، سینه گوشاد و بیخه مه، به زار و به دلش سوپاسگوزاری خوایه.

بۆی پون ده کردنه وه که ئه وه پییان ده لئی ئه م کاره مه که ن خۆی ناچی بیکا، که پییان ده لئی ئه م کاره بکه ن خۆشی ده یکا، چونکه له وه که سانه نیه که به خه لکی ده لئین و خۆشیان نایکه ن.

ئه وه ده یه وی خه لکه که راسته پری و ئاسوده بن، له وه سزایه رزگار بن که خه ریکه یه خه یان بگری، هه لبه ت له چاکه ی خواوه یه که ئه وه ده توانی به م کاره هه لسی، بۆ ئه وه ی کاره که شی سه ربگری ته نها پشت به خوا ده به ستی.

شوعه یب به نه ته وه که ی ده گوت:

نه ته وه که م! بۆ بروام پیناکه ن، ئاشکرایه به لگه م بۆ هینان، له به ر هیچی شم نیه چونکه وا خوا رزقیکی پاک و چاکی پیدام، به پیچه وانیه ی فه رمانه کانیشم ناجولیمه وه، دلنیا بن من ته نها بۆ راسته ری بونی ئیوه مه، ئه گه ر درایه تیشم بکه ن من ههر به رده وام ده م و واز له بانگه وازه که م ناھینم، چونکه من پشتم به خوا قایمه و داوای یارمه تی له خواوه ده که م.

۶- باش تیناگەین چ دەلیی!

نەتەوہ کە خۆیان لە گیلێ دەدا و وایان نیشان دەدا لە وتەکانی شووعەیب ناگەن، وەك بلیتی بە زمانیکێ بیگانە قسەیان لە گەڵ بکا! کەچی شووعەیب کوپری ئەو ولاتە بو و لە هەمان نەتەوہ بو، وەك بلیتی قسەکانی پون و پەوان نەبی! کەچی زمانی شووعەیب لە زمانی هەمویان پون و پەوانتر بو، واتای وتەکانی لە وتەکانی هەمویان ناشکراتر بو.

بەلام خەلک ئەگەر ئامۆژگاری وەرنەگرن و کاریان لەبەر زەحمەت بێ و نەیانەوی لەپراستی بگەن بەم جۆرە خۆیان لە گیلێ دەدەن.

۷- شووعەیب سەرسامی ئە نەتەوہکە ی دەردەبەری

نەتەوہ کە شووعەیبیان بە تەنیا و بێ پشت و پەنا دەزانی، ئەگەر لەبەر هۆز و خزمایەتی نەبوا یە بەردبارانیان دەکرد و دەیانکوشت.

بەلام شووعەیب سەرسامی لەمە دەردەبەری کە ئەوان لە خوا ناترسن، ئەو خواوەی کە بە دەسلالت و بە هیژە و لەسەر هەمو شتێک بە توانایە، کەچی لە هۆزەکە ی دەترسن کە پەنگە توشی نەخۆشی و بێهیزی و کەنەفتی^(۱) ببن یان پەنگە هەر لەناوبچن.

نەتەوہ کە دەیانگوت:

ئە ی شووعەیب ئیمە زۆر لە قسە کانت تیناگەین، پێمانوایە تۆ کە سیکی بە تەنیا و بێ پشت و پەنای، خۆ ئەگەر لەبەر خاتری هۆزە کە ت نەبی بەرد بارانمان

(۱) کەنەفتی: پەکەوتەیی.

ده کردی و له کۆلمان ده کردیهوه، هیچیشت پینه ده کرا.

شوعه یب وه لامي دانه وه و گوتی:

نه ته وه کهم! پیتان وایه هۆزی من لهو خوایه به هیتره که ئیوه پوتان لـ
وه رگپراوه و نایه رستن؟! چاک بزانی خوی من به هه مو کرده وه یه کتان
ئاگارداره.

۸- دوا هه مین تیر

نه ته وه که که بیانویان برپا و قسه یان پینه ما ئه و جا دوا هه مین تیریان
هاویشت، که بپروا لوتبه رزه کانی گشت نه ته وه یه که به رامبه ر به پیغه مبه ر و
شوینکه وتوانی هاویشتیانه.

ئه و پیاوما قولانه ی که برپایان نه هینابو گوتیان:

ئه ی شوعه یب گوئ بگره ئه گهر نه گهر پینه وه سه ر پێبازه که مان ئه و خۆت و
برواداره شوینکه وتوه کانت له شاری ده رده که ی.

۹- بیانویکی قسه بر

شوعه یب وه لامیکی پر له شانازی و غیره تی دانه وه، شانازی به ئاینه که ی،
غیره ت بۆ بیرو بپروا و وێژدانه که ی...

گوتی: ئه ی ئه گهر هه زن نه که ی هه لگه رپینه وه.

ئیمه دوا ی ئه وه ی که خوا له پێبازه که ی ئیوه رزگاری کردین ناگه رپینه وه
سه ری و خوا رینگه مان پێنادا، چونکه ئه گهر بگه رپینه وه سه ر پێبازه که تان واتا

بوختانیکی گه وره مان به خوا هه لبه ستوه جا مه حاله له دین هه لگه ریینه وه .
بشزانن که خوا ئاگای له گشت شتی ههیه ، ئیمه پشتمان به خوا به ستوه .
خوایه ! یه کلامان بکه وه ، با یه خه مان له یه خه ی ئه وه نه ته وه بیروایه ببیته وه .

۱۰- هه مان قسه ی بیرواکانی پیشانیان کرده وه

وته کانی شوعه یب دادی نه دان^(۱) و هه مان قسه ی بیرواکانی پیشانیان
کرده وه و گوئیان:

ئه ی شوعه یب! دیاره تو جادوت لیکراوه ، توش وه کو ئیمه مرۆقی و بروات
پیناکه ین پیغه مبه ربی ، ئه گه ر راست ده که ی پیغه مبه ربی چه ند پارچه یه کی
ئاسمانان به سهر دابارینه .

۱۱- سزای نه ته وه یه که بروای به پیغه مبه ره که ی نه هیئابی

هه ره نه ته وه یه که بروای به پیغه مبه ره که ی نه هیئابی و سوپاسی به خششه کانی
خوا ی نه کرد بی سزاکه ی هه مان شته ، ده بی له ناو یجن .
خوا بومه له رزه یه کی گه وره ی توشی نه ته وه که کرد و هه موی کوشتن ، دیمه نیک
بون ده تگوت قهت خووشی و به خششیان له ژین نه دیوه .
به لئی ، ئه وانه ی که بروایان به شوعه یب نه هیئا هه مو له ناو چون .

(۱) دادی نه دان: سودی پی نه گه یاندن .

۱۲- په یامی راگه یاند و راسپاردهی به جی گه یاند

شوعه ییش وه کو هه مو پیغه مده به ره کانی تر په یامی خوای راگه یاند و راسپاردهی^(۱) به جی گه یاند و پروییانوی خه لکی بری.

دوای نه وهی که بی پروا کان سزای خویان توش بو و مردن؛ شوعه یب روی تی کردن و پییگوتن:

خه لکینه! من په یامی خوام پی راگه یاندن و ناموژگاریم کردن به لام ئیوه هه ره له سه ره بی پروایی مانه وه جا من چۆن ناخ و نه فسوس^(۲) بۆ نه ته وهی بی پروا هه لده کیشم؟!

(۱) راسپارده: نه مانه ت.

(۲) نه فسوس: داخ و خه م.

به سه‌رهاتی

پیغهمبهر داود

و

پیغهمبهر سلیمان

سلاوی خویان لیبی

۱- قورئان له باره ی نیعمه ته کانی خواوه ده دوی

قورئان ته نهها باسی ئه وه ناکات که پیغه مبه ران چۆن له لایهن نه ته وه کانیه وه گالته و سوکیان پێ کراوه و درۆی گه وه گه وه رهیان پێ هه لبه ستراره و له شار و ولات ده رکراون، که نه ته وه کانیش له بهر ئه وه ی برۆیان نه هیئاوه و لاقرتیان پێ کردون و پلان و نه خشه یان بۆ کوشتنیان کیشاوه: خوا دو چاری سزا و ئه شکه نهجی کردون و له ناوی بردون.

قورئان جگه له م بابه تانه که له به سهرهاته کانی پێشودا له باره یان دواوه باسی نیعمه ته کانی خواش ده کا، هه ندی جار به دریزی و هه ندی جار به کورتی باسیان ده کا، باسی گه لی له و نیعمه تانه ده کا که به پیغه مبه رانی به خشیوه وه کو پیغه مبه ر داود، پیغه مبه ر سلیمان، پیغه مبه ر ئه ییوب، پیغه مبه ر یونس، پیغه مبه ر زه که ریا، پیغه مبه ر یه حیا.

خوا پیغه مبه ر داود و پیغه مبه ر سلیمانی له سه ر زه وی بالاده ست کردبو، پاشایه تیه کی فره وانی پێ به خشیبون، زانستیکی فره ی پێ دا بون، گه لیك شتی وای فێر کردبون که خه لک نه یان ده زانی، گیانله بهر و بینگانی به هیژ و سه ره ختی بۆ رام^(۱) کردبون.

خوا له قورئاندا ده فره موی: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾^(۱۵) وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَتَابِعُهَا النَّاسُ عِلْمَنَا مَنَطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ^(۲) واته:

رام: دهسته مۆ.

(۱) سه ره خت: سه رکیش.

(۲) سوره تی النمل: (۱۵ - ۱۶).

ئیمه زانستمان به داود و به سوله‌یمان به خشیبو، نهوانیش له پای ئهمه‌دا گوتیان: سوپاس بؤ ئهو خودایه‌ی که ئیمه‌ی له‌ناو زۆریه‌ی به‌نده پرواداره‌کانی به باشر هه‌لبژرادوه. سوله‌یمان زانسته‌که‌ی له داود به میرات هه‌لگرتوه و گوتی: ئه‌ی خه‌لکینه! خوا ئیمه‌ی فی‌ری زمانی بالندان کردوه و هه‌مو شتیکی پیبه‌خشیوین، به‌راستی خوا چاکه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له‌گه‌ل کردوین.

۲- نیعمه‌تی خوا بؤ داود

خوای گه‌وره شاخ و بالنده‌ی بؤ داود ده‌سته‌مۆ کردبو، که ده‌پارایه‌وه و پاک‌یگاری^(۱) خوای ده‌کرد، نهوانیش له‌ دویان ده‌گوتسه‌وه، هه‌روه‌ها فی‌ری دروستکردنی زرئی کردبو، ئاسنیشی بؤ نه‌رم کردبو.

خوا له‌ قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يٰجِبَالُ اَوْبِي مَعَهُ وَالطَّيْرُ وَالنَّارُ الْحَدِيدُ ۝۱۰ اَنْ اَعْمَلَ سَبْعَ نَبَاتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّيِّدِ وَاَعْمَلُوا صٰلِحًا اِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيْرٌ ۝۱۱﴾ واته: ئیمه زیده‌به‌شی‌کمان به داود به‌خشیبو، فه‌رمانان به شاخ و به بالندان کردبو پاک‌یگاریه‌کانی له‌گه‌لدا بلینه وه و ئاسنیشمان بؤ نه‌رم کردبو. به داودمان گوت: زرئی دامه‌ن^(۳) شوپ دروست بکه و با ئالقه‌چینه‌کانیشی به‌ئهن‌دازه و له‌ریزه‌ک و تی‌که‌ه‌ل‌کیش بن. خانه‌واده‌ی داود! ده‌ ئیوه‌ش له پای ئهمه‌دا کرده‌وه‌ی سوپاس‌گوزاران بکه‌ن، چونکه من کرده‌وه‌کانتان ده‌بینم.

(۱) پاک‌یگاری: گوتنی سبحان الله.

(۲) السبا: (۱۰-۱۱).

(۳) دامه‌ن: داوین، دامین.

ههروهها ده فهرموئ: ﴿وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ
وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِنُحْصِنَكُمْ مِنْ
بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ^(۱) واته: شاخ و بالندهمان بۆ داود دهسته مو کردبو،
پاکیگارییان له گه لدا ده گوته وه، ئیمه توانامان به سهر شتی لهم چه شنه ههیه.
فیری پیشه ی دروستکردنی زیریمان کرد تا بتوانن خۆ له دوزمن بیاریزن، ئایا
سوپاسی خوا ناکهن؟!...﴾.

۳- سوپاسی داود له سهر نیعمه ته کان

داود له گه ل ئهم هه مو مولکه زۆر و زه وهنده دا، له گه ل ئه وه ی که ده ستره نگین
و به هیز بو، بهندهیه کی له خواترس و ژیان ^(۲) بو، هه رده م یادی خوا ی ده کرد و
ده پارایه وه، فهرمانه وایه کی داد په روه ر بو، حوکمیکی داد گهرانه ی بۆ خه لکی
ده کردو له پتی رهوا لای نه ده دا.

خوا لهم باره وه ده فهرموئ: ﴿يٰۤاٰدٰوُدُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِیْفَةً فِی الْاَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ
النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰی فِیْضِلَّكَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ اِنَّ الَّذِیْنَ یَضِلُّوْنَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ
لَهُمْ عَذَابٌ شَدِیْدٌۢ بِمَا نَسُوا یَوْمَ الْحِسَابِ اِنَّا ^(۳) واته: نه ی داود! ئیمه تو مان له سهر
زهوی کردۆته جینشین، به داد گهری حوکم له نیوان خه لکیدا بکه، وه دوا ی ههوا و
هه وه ست نه کهوی چونکه له پتی خوا گو مپرات ده کا، نه وانه ی له پتی خوا گو مپرا
بونه، له رۆژی دوا یی سزایه کی سه ختیان ههیه﴾.

(۱) الأنبياء: (۷۹-۸۰).

(۲) ژیان: په شیمان، گه پانه وه بۆ لای خوا.

(۳) سوره تی ص: (۲۶).

۴- نیعمه‌تی خوا بؤ سوله یمان

خوای گه‌وره (با)ی بؤ سوله‌یمان ده‌سته‌مؤ کردبو، هەر جی‌گایه‌کی مه‌به‌ست بوایه (با) بؤ ئه‌وئی هه‌لده‌گرت و به‌ خیراییه‌کی زۆر و به‌ که‌مترین کات ده‌یگواسته‌وه، هه‌روه‌ها جنۆکه‌ی زیره‌ک و به‌هێزیشی بؤ ده‌سته‌مؤ کردبو که فه‌رمانه‌کانیان جیبه‌جی ده‌کرد و پرۆژه گه‌وره‌کانی ئاوه‌دانکردنه‌وه و بیناسازییان بؤ ته‌واو ده‌کرد.

خوا له قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَسَلِّمَنَّ الْرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ۝۸۱﴾ وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ، وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ ۝۸۲﴾ (۱) واته: (با)ی به‌هێزیمان بؤ سوله‌یمان ده‌سته‌مؤ کردبو، سوله‌یانی بؤ شام (ئه‌و ئه‌رزهی که به‌ره‌که‌تمان پێداوه) هه‌لده‌گرت که شوینی نیشته‌جیبونی خۆی بو، ئیتمه به‌ هه‌مو شتێک ئاگادارین. هه‌روه‌ها ئیتمه گه‌لیک شه‌یتانی‌شمان بؤ ده‌سته‌مؤ کردبو که ده‌چونه بنی ده‌ریا دو‌ر و گه‌وه‌ریان بؤ ده‌ردێنا و گه‌لی کاری تریشیان بؤ ده‌کرد وه‌کو دروستکردنی شار و بالا‌خانه.

خوای گه‌وره له شوینیکی تری قورئاندا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَسَلِّمَنَّ الْرِّيحَ غَدُوَهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ ۝۸۱﴾ وَمِنَ الْجِنَّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۝۸۲﴾ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝۸۳﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ ۝۸۴﴾ وَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ ۝۸۵﴾ أَعْمَلُوا أَل

دَاوُدُ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ . (١) واتە: (با)مان بۆ سوله‌یمان دەستەمۆ کردبو، کە بە ماوەی یەک دانی بەیانی دوری مانگەپێیەکی دەبڕی، بە ماوەی دانی ئیوارانیش دوری مانگەپێیەکی دەبڕی، ھەروەھا کانی مسمان بۆ لە زەوی ھەلقولاند، گەلیک جنۆکەشمان بۆ دەستەمۆ کردبو، کە بە فەرمانی خوا کاریان بۆ دەکرد، ھەر جنۆکەیەک ئەگەر لە فەرمانی ئیچە لایدا بواوە تووشی ئەشکەنجەیی ناگریکی بە بلیسەمان دەکرد، سوله‌یمان ھەر جوۆرە کۆشک و پەیکەرێک و ھەر خوانیێکی گەورە وەک ھەوز و ھەر جوۆرە مەنجەلیێکی گەورە مەحکەمی بویستبایە بۆیان دروست دەکرد. بە خانەوادەی داودمان گوت: لە پای ئەم ھەموو نێعمەتەدا سوپاسی خوا بکەن، کەسانیکی کەم ھەنە سوپاسی خوا بکەن.

٥- تیگەیشتنیکی ورد و زانستیکی قول

سوله‌یمان لە کێشەکەیدا کە بۆ لای داودی باوکی بەرز کرایەووە زیرەکایەتی و توانستە فەرمانەر واتیەکی وەدەردەکەوێ، کێشەکەش (٢) بەمجۆرە بو:

پیاویێک پەزێکی ھەبو تازە ھیشوی کرد بو، مەر و مالاڵتی کابرایەکی دەچیئە ناوی و رەزەکەکی لێ وێران دەکەن و ھەموو بەرەکەکی لێ دەخۆن.

پێغەمبەر داود حوکم دەدا کە مەر و مالاڵتەکە بدریئە خواوەن پەزەکە و کێشەکە کۆتایی بی.

بەلام سوله‌یمان گوتی: ئەو پێغەمبەری خوا رینگەچارەییەگی تریش ھەیە، گوتی: چیه؟

(١) سورەتی سبأ (١٢-١٣)

(٢) کێشە: ناکۆکیەک، قضیة.

گوتی: رهزه که بدهیه خاوهنی مهرو مالآته که خزمهتی بکا تا وه کو خوی لی دیته وه، مهرو و مالآته که ش بدهیه خاوهنی رهزه که شیریان بدوشی و خوریان بری و که لکیان لی وهرگرئی، جا که رهزه که پیگه یشته وه رهز و مهرو مالآته که ته سلیم به یه کتر بکه نه وه.

خوای گه وره تیگه یشتینیکی ورد و زانستیکی قولی به سوله یان به خشیبو، له قورئاندا ده فرموی: ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمُّ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ﴾ (۷۸) فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا (۱).

۶- سوله یمان زمانی بالنده و گیانله بهران ده زانی

قورئانی پیروز به سهرهاتیکی پر حیکمت و به تام و چیژی بؤ باس کردوین، نه وه دهرده خا که پیغمبر سوله یان پیاویکی به هوش و گوش و زیره ک بوه، کاروباری ولآته که ی به ریکوپیتیکی به ریوه بردوه، ده سه لاتیکی مهزن و به زه بروزهنگی هه بوه، خوای گه وره خوشی دنیا و ناخیره تی پیبه خشیه، ده سه لآت و پاشایه تی و په یام و پیغمبرایه تی به بالآدا بریوه، زمانی بالنده و گیانله بهرانی زانیوه.

جاریکیان له شکره که ی کو ده کاته وه که له جنوکه و مروژ و بالندان پیکهاتبو، فرمانیان پیده کا چهک و ره خته ی خویان بههستن و به ریز ریز و پول پولی ریکوپیتک بوهستن و له فرمانی سهرکرده کانیان دهرنه چن، پاشان سوله یان له پیشه وه ی هه مویان و نه وانیش له دواوه ی بهرئی که وتن و پویشتن.

رښان كهوته ناو دۆلى ميړولان، ميړوله يهك له وه ترسا ميړوله كان بكه ونه
ژيړ سمى نه سپ و ولاخه كانه وه بيته وهى سوله يمان و له شكره كهى ناگايان ليبي،
بۆيه فهرمانى به ميړوله كان كرد بچنه وه ناو شاره كه يان.

سوله يمان له قسه ي ميړوله كه گه يشت، به لام لاف و گه زافى لينه دا و به
پيغه مبهرايه تيه كهى له خۆبايى نه بو، به لكو به هوى ئه م روداوه وه پتر سوپاس و
ستايشى خواى كرد، زياتر له خوا پارايه وه تا بۆ كارى چاك يارمه تى بدات و
هه ر له ريزى پياوچاكان بيت.

۸- به سهرهاتى په پوسليمانه

په پوسليمانه به له د^(۱) و چاوساغى پيغه مبهرا سوله يمان بو، شويڼى ئاوى
ليبوويه و بۆ له شكريش بگونجايه ده يدوزيه وه.

جاريكيان سوله يمان بانگى كرد بيته لاي به لام په پوسليمانه ديار نه بو،
سوله يمان توپه بو و هه ر ه شه ي ليكرد.

دواى ماوه يه كى كه م گه رايه وه و هاته وه لاي سوله يمان و گوتى:

شتيكم بينيوه نه تو نه له شكره كهت نه تانديوه، هه واليكي پاستم له باره ي
ئاوايى (سه به ۴) و شارنه كه يه وه بۆ هيئاوى:

مولكيكى مه زن و ولاتيكى پانو پوريان هه يه، هه رچهنده نه ته وه يه كى ژيړ و
خاوه ن هوښ و خاوه ن سه ركرده و پاشايه تين به لام هه رزه و نه فاميشن!، سوژده
بۆ(پوژ) ده به ن نهك بۆ خوا! نازانن نه مه خوا نيه! نازانن خوا بپه رستن!

(۱) به له د: شاره زا.

٩- سوله یمان بانگی شازنی سه به و دهکات تا بیته سهر دینه که ی

پیغه مبه ر سوله یمان زۆری له سهر دل گران بو که پاشا و نه ته وه یه کی دراوسی بۆ که چی نه یانناسی و بانگه وازیان پینه گه یشتبۆ و هیشتا (پۆژ) به رستن.

پیغه مبه ر سوله یمان که فوکولی ئاین نامیزی پیغه مبه رانه ی له دلدا هه لبو، وای به باش زانی به ر له وه ی له شکری بنیڕیتته سهر نامه یه ک بۆ شازنی هاوبه شه رست بنیڕۆ و بانگی بکا موسلمان بۆ و ملکه چی خوای میهره بان بۆ. نامه یه کی به کاریگه ری بۆ نوسی، تیتیدا داوای لیده کرد بیته سهر ئیسلام و موسلمان بۆ.

نامه که نه رم و نیانی و توندوتیژی بۆ لاف و گه زافی پیغه مبه ران و غیره ت و مه ردایه تی پاشایانی به یه که وه کۆکردبۆوه.

سوله یمان هه ردو سیفه تی تیدابو.

١٠- شازن راویژ به کاربه ده ستانی ولاته که ی دهکا

ئه و ژنه ی که ولاته که ی به رپۆه ده برد ژنیکی ژیر و تیگه یشتو بو، زو برپاری نه ده دا، شاره زاییه کی زۆری له باره ی بارودۆخ و رابردوی پاشا و داگیرکه ران هه بو، به لām عه قله که ی به هه له ی بردبو و خوای نه ده ناسی و پۆژی به خوا تیگه یی بو.

شازن فیز و ده ماری پاشایانه نه یگرت و پای خۆی له م کیشه یه نه سه پاند، به لکو راویژکار و راگرانی ولاته که ی کۆکرده وه و پییگوتن: ئه م نامه یه م له لایه ن پیغه مبه ری که وه بۆ هاته که گه وه ترین پاشای ئه م سه رده مه یه، نامه که وه کو نامه ی تر نه یه.

پاویژکار و پاگرەکان - سای گشت دەستویئەندانی پاشایان خۆیان بە دلسۆز دەردەخەن تا لە لای پاشا بەرپێز و خۆشەویست بن - گوتیان: ئێمە بە هیڤزین و لەشکرێکی گەورە و گرانمان هەیە و بەرەنگاری^(١) دەبینەوه.

بەلام شاژن پاكەیانى پێباش نەبو و پێیگوتن: ئەگەر بەرەنگار بینەوه ئەنجامیکی خراپی لێدەکەویتەوه، بۆی باس کردن که پاشا داگیرکەرەکان هەلۆیستیان چۆنە و چ دەکەن ئەگەر پێ بنێنە ولاتیك، ولاتەكەش که ژێر دەکەوێ و دەدۆڕێنێ چۆن کاول و وێران دەبێ.

پێیگوتن ئەگەر بەرەنگاریان بینەوه و وەلامی نامەکیان نەدەینەوه ولات و نەتەوه کە ئێمەش ئاوهە کاول دەبێ.

پێیگوتن: من دیارییەکی زۆر نایاب و ناوازه^(٢) بۆ سوله‌یمان دەنێرم، بەم دیارییە تا قی دەکەمەوه، ئەگەر وەرێگرت دیارە پاشایەکی داگیرکەرە ئەو کات ئێمەش بەرەنگاری دەبینەوه، بەلام ئەگەر وەرێنەگرت دیارە پاشایەکی پیغەمبەرە ئەو کات ئێمەش برۆای پێدینین و شوینی دەکەوین.

١١- دیاریی دئرازیکردن

شاژن دیارییەکی گەورە و شایەن بە پاشایانی بۆ رهوان کرد.

کە دیاریبەران گەیشتنە لای سوله‌یمان، سوله‌یمان دیارییەکی وەرێنەگرت و گوتی: دەتانەوێ بەم دیارییە پازیم بکەن و وازتان لیبێنم لەسەر هاوبەشپەرستی و پاشایەتی خۆتان بێننەوه؟! خوا مولک و مال و لەشکرێکی زۆر چاکتری لە

(١) بەرەنگاریبۆنەوه: روبەرۆبۆنەوه.

(٢) ناوازه: دەگمەن.

ئێوه پێبه‌خشیوم، بزائن داواکه‌م داوايه‌کی راستینه‌یه^(١) و گالته‌ نیه، مه‌سه‌له‌که‌ مه‌سه‌له‌ی بانگه‌واز و شوینکه‌وتنه، مه‌سه‌له‌که‌ دلپازیکردن نیه، نه‌گه‌ر وه‌لامیشم نه‌ده‌نه‌وه به‌ له‌شکرێکی گه‌وره‌وه دیمه‌ سهرتان.

١٢- شازن به‌ گه‌رده‌نکه‌چیه‌وه دیتته لای سوله‌یمان

دیاریبه‌مران که‌ دیاریبه‌که‌یان بۆ سوله‌یمان بردبو گه‌رانه‌وه لای شازنی سه‌به‌ و باسوخواسه‌که‌یان بۆ گێترایه‌وه، نه‌ویش بۆی رۆن بوه‌وه که‌ سوله‌یمان راست ده‌کا پیغه‌مبه‌ری خوايه، بۆیه به‌خۆی و به‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی ملکه‌چی فه‌رمانه‌که‌ی بون، به‌گه‌رده‌نکه‌چیه‌وه له‌گه‌ڵ له‌شکره‌که‌ی به‌ره‌و لای سوله‌یمان به‌رێکه‌وتن.

سوله‌یمان(سلاوی خوای لیبنی) زانی وه‌لامی نامه‌که‌یان داوه‌ته‌وه و به‌ گه‌رده‌نکه‌چیه‌وه دینه‌ لای، به‌مه‌ زۆر دلخۆش بو و سوپاسی خوای کرد.

سوله‌یمان ویستی موعجیزه‌یه‌کی خوایی به‌ شازن نیشان بدا تا بزانی توانای خوا چهند گه‌وره‌یه و چ نیعمه‌تیکیشی له‌گه‌ڵ سوله‌یمان کردوه، ویستی به‌ره‌وه‌ی بگه‌نه‌ خزمه‌تی قه‌لای شازن بینیتته لای خۆی، داوای له‌ ده‌ست و پێوه‌نده‌که‌ی کرد قه‌لکه‌ی بۆ بینن. نه‌وانیش له‌ ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م قه‌لکه‌یان هینا.

سوله‌یمان فه‌رمانی کرد چهند ئاکارێکی^(٢) قه‌لاکه‌ بگۆرن بۆ نه‌وه‌ی پادده‌ی ناسینه‌وه‌ی شازن تا قی بکاته‌وه، جا نه‌گه‌ر شازن نه‌یناسیه‌وه ئه‌وا ده‌بیته به‌لگه‌یه‌ک له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ مه‌ودای تینگه‌یشتنی کورته و شتی وردتر و شاراه‌تر هه‌یه عه‌قلی پێیان ناشکی.

(١) راستینه: به‌جددی.

(٢) ئاکار: سیفته.

١٣- کۆشکیکی شوشەیی گەورە

سولەیمان فەرمانی بە جنۆکە و مەروڤە بیناسازەکان کرد، ئەوانیش کۆشکیکی شوشەیی زۆر گەورەیان بۆ دروست کرد، وایانکرد ئاوی بە ژێردا بپروات، ئەگەر یەکێک لە کۆشکەکان شارەزا نەبواوە وایدەزانی ئاوە و شوشە جیای ناکاتەوە، بێگومان شاژنیش کە ببینی وایدەزانی ئاوە و قاچی خۆی هەڵدەکا، ئا لێرەدا کە بە هەڵدا دەچی کەموکورتی تیگەیشتنەکەیی خۆی بۆ پەڕێتەوە و دەزانی بە پەڕێتەوە.

شاژن خۆی و نەتەووەکەیی لەبەرئەوە سوژدەیان بۆ پێش دەبرد چونکە پێیان وابوو پێش گەورەترین دیمەنی پەڕێتەکان و ژیاوە، کە ئەم دوانەش سیفەتی خۆیانە. جا ئەو کاتە دەگاتە جێ و بە هەڵدا دەچی، ئێتر بۆی پەڕێتەووە کە شوشەکان بەئاو تیگەییوە بۆیە قاچی هەڵکردووە، بە هەمان شێوەش بۆی پەڕێتەووە کە لەوێش بە هەڵدا چووە کە پێش بە خۆی تیگەییوە و سوژدەیی بۆ بردووە و پەڕێتەووە. هەڵبەت کارێکی وایە سەدان وتار و لە هەزاران بەلگەش بەهێزترە.

١٤- منیش لەگەڵ سولەیمان بۆ پەڕێتەووە ملکەچ دەبم

هەر وایش پەڕێتەووە، شاژن هەرچەندە ژنیکی زیرەک و بلیمەت بو بەلام دوچارە ئەم هەڵە گەورەییە بو، هەر وایزانی ناویکی پەڕێتەووە و پەڕێتەووە بەشەپۆڵە و جامی شوشەیی لەسەر نیە، بۆیە قاچی خۆی هەڵکرد و ویستی پێشخاتە ناوی. لێرەدا پێغەمبەر سولەیمان هەڵەکەیی بۆ پەڕێتەووە کردووە و پێشی گوت: ئەم کۆشکە هەمووی لە شوشەیی بێگەرد دروستکراوە.

به مجوره شازن تانهی سهرچاوانی لاکهوت و بؤی پون بؤوه که نهو تا ئیستا
رؤژی پهرستوه و سوژدهی بؤ بردوه به ههلهدا چوه و به روالهت^(۱) خهله تاوه،
بؤیه یه کسهر په شیمان بؤوه و گوتی:

خوایه من تا ئیستا ستهمم له خو کردوه که هاویه شم پهرستوه، ئیستاکه ش
ژیوانم و له گهله سوله یمان ملکهچی تو ده بین و ته نیا تو ده پهرستم.

۱۵- قورئان به سهرهاته که ی سوله یمان و شازن دهگیریته وه

بفه رمون نهم به سهرهاته سهرنجراکیش و به تام و چێزه له قورئان بخویننه وه،
خوای گه وره ده فهرموی: ﴿وَتَقَعْدَ الظِّمِرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدًى أَمْ
كَانَ مِنَ الْغَايِبِينَ﴾ (۲۰) لَأَعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لِيَأْتِنِي
بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ (۲۱) فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ نَحْطُ بِهِ
وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَا يُفَيِّنٍ (۲۲) إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيتُ مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ (۲۳) وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّيْطَانِ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمْ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ (۲۴) أَلَا
يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا
تُعْلِنُونَ (۲۵) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ (۲۶) قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ
كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (۲۷) أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ
مَاذَا يَرْجِعُونَ (۲۸) قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أَتَى عَلَى الْكَافِرِ كَرِيمٍ (۲۹) إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ

(۱) روالهت: دیمهنی دهره وهی شت.

وَلِئِنَّهُ إِسْمُ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَتَأْتِيَهَا الْمَلُوكُ أَفَتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُمِيتُونَنِي بِمَالٍ فَمَا آتَنِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدْيِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأَيِّبَنَّهُمْ بِمِجْثَدٍ لَّا قِيلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَتْ يَتَأْتِيَهَا الْمَلُوكُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَن يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَن تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَن يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَلْزُمَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّيَ عَنِّي كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالُوا نَكْرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَنْهَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِن دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِن قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّعَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

۱۶- سوله یمان بیپروایی نه کرده، به لکوشه یمانه کان بیپرواییان

کرده

جوله که کان بوختانیکی وایان به پیغمبر سوله یمان هه لبه ستاره ته نانه له پرواداریک ناوه شیته وه که خوا دلی بؤ پروا کرد بیته وه، نه خوازه لا^(۱) پیغمبر سوله یمان که خوا حیکمه ت و پیغمبر رایه تی و جینشینایه تی پیبه خشی بی!

ده لئین: پیغمبر سوله یمان به هو ی خیزانه کانیه وه جادو و بیپروایی کرده و توشی هاویه شهپرستی بوه و له کاری یاخواناسیدا راست و چه وتی تی که ل کرده.

به لام خوی گه وه ئه تو مه تانه ی له سهر لاده دا و ده فهرموی: ﴿وَمَا كَفَرُ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيْطٰنَ كَفَرُوْا يَعْلَمُوْنَ النَّاسَ السَّحَرُ كَفَرُوْا﴾^(۲) واته: سوله یمان بیپروایی نه کرد به لام شه یمانه کان بیپرواییان کرد و خه لکیان فیتری جادو ده کرد.

﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمٰنَ نِعَمَ الْعَبْدِ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ فَوَيْلٌ﴾^(۳) واته: سوله یمان به داود به خشی، که به راستی بهنده یه کی چاک و ژیوان بو.

﴿فَغَفَرْنَا لَهٗٓ ذٰلِكَ وَاِنَّ لَهٗٓ عِنْدَنَا لَ لُزْفٰی وَحُسْنَ مَّآبٍ اِنَّا﴾^(۴) واته: سوله یمان له لای نیمه دا نزیکه و پله یه کی چاکی هه یه.

(۱) نه خوازه لا: خوانه خواسته، نه خامه.

(۲) سوره تی البقرة: ۱۰۲.

(۳) سوره تی ص: ۳۰.

(۴) سوره تی ص: ۲۵.

به سه رها تی

پیغهم به رئه ییوب

و

پیغهم به ریونس

سلاوی خویان لیبی

١- به سهرهاتی ئه ییوب چه شنیکی تره له به سهرهاته کان

به سهرهاته که ی پیغمبههراڻ ئه ییوب چه شنه به سهرهاتیکی تره لهو به سهرهاتانه ی که له قورثانی پیرۆز باسکراون، دیمه نیکی تره لهو نیعمه تانه ی که خوا به بهنده برپادار و وئارامگر و سوپاسگوزار و به پیغمبههراڻه خۆشه و یسته کانی ده به خشی.

پیغمبههراڻه ییوب مال و مندال و وشت و ولاخیکی زۆر و زهوی و زاریکی فره وانی هه بو، خوا به لایه کی به سهر هیئا هیچی نه ما و هه موی فهوتا، پاشان خۆشی نه خۆش کهوت، ته وای جهسته ی توشی نه خۆشی ببو ته نها زمان و دلی نه بی که یادی خوی پیده کردن، به هۆی ئه م نه خۆشیه وه خۆی له خه لکی به دور گرت و له که ناریکی دور له ئاواپی بۆ خۆی ژیاپی به سهر ده برد، هیچ کهس سۆزی بۆ نه ده بزوا، ته نها خیزانه که ی نه بی ئه و خزمه تی ده کرد، پاشان ئه ویش ئاتاج و بیده رامه ت^(١) بو، ناچار خزمه تی خه لکی ده کرد تا بری پاره پهیدا بکا و بتوانی خزمه تی ئه ییوبی پیبکا.^(٢)

٢- سه بری ئه ییوب

پیغمبههراڻه ییوب له گه ل ئه م هه مو نه هه مه تی و نه خۆشیه شدا هه ر ئارامگر و سوپاسگوزار بو، به رده وام یادی خوی ده کرده وه، هه میشه سوپاسی خوی ده کرد و سکا لای ده رنه ده بری، گازانه ی نه ده کرد، بیزار و توپه نه ده بو، چهند سالتیک ئاوا مایه وه.

(١) ئاتاج: موحتاج. بیده رامه ت: بیه داهات.

(٢) ئه م دهسته وازه یه هی (ابن کثیر) به که له ته فسیره کهیدا نویویه تی.

۳- نه هاهه تی و خه لات

خوا مه به سستی بو پیغه مبه ر نه ییوب تاقی بکاته وه تا پله و پاییه ی به رز بکاته وه و به قه زاوقه ده ری خوا رازی بی، پاشان که نه ییوب له تاقی کردنه وه که سه رکه وت، خوا نزایه کی خسته ناو دلّی که واتای ده سته وه ستانی و ناگزوری تیدا ده فامریتته وه، ههروه ها نه وه شی تیدا ده رده که وی که تهنه ها خوا رزگار که ری زه بونانه، تهنه ها خوا توانای به سر هه مو شتیکدا ده شکی.

خوای گه وه تاقی کردنه وه که ی له سر هه لگرت و نه خوشیه که ی له کول کرده وه و مال و مندان لیک زور زیاتری پیبه خشیه وه.

خوای گه وه له م باره وه ده فرموی: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (۸۲) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ (۱) واته: نه ییوب هاواری خوای کرد و گوتی: په روه ردگارا! من توشی دهر د و به لا بومه توش له هه مو میهره بانیک میهره بانتری. ئیمه ش دهر د و به لا که مان له سر هه لگرت و دوقات مال و مندان مان پیبه خشیه وه، ئیمه میهره بانیمان له گه لدا کرد، نه وانه ی خوا په رستن په ند له م پروداوه وهرده گرن.

٤- بەسەرھاتی پێغەمبەر یونس

بەسەرھاتی پێغەمبەر یونس دوابەدوای بەسەرھاتی پێغەمبەر ئەییوب باسکراوە ئەمیش وەك ئەو دەسەڵات و میهرەبانی و ھاریکاری خوا نیشان دەدەن، لەو کاتانەدا کە هیوا نامینێ و بیھومییدی و تاریکی دل دادەگرن و پەنجەرەکان قەپات دەبن^(١)، کە نە پوناکی و نە ھەوا، نە ھومید و نە هیوا نامینێ و دەبرێنەو، کە بەرداشی مردن زۆر بەھێز و بەخیرایی دەگەرێت و دانەویڵە کە ی دەھارێت.

ئە لەم ساتەدا توانای بەھێز و بەحیکمەت و میهرەبانی پەروردار و ھەردە کەوێ و بەندە ی ناگزور^(٢) لە نیو شەویلاگی شیری درپندە و مەرگی لەناوبەر رزگار دەکا، بیئەو ی بریندار بوێ، بیئەو ی کە موکوری تیکەوتبی، وەك بلێی لەسەر جینگە ی گەرم و نەرمی مائەو بوێ و توشی هیچ دەرد و بەلایەك نەبوێ.

٥- یونس لە نیو نەتەو کە ی

فەرمو ئەمەش بەسەرھاتی پێغەمبەر یونس:

خوا یونسی بۆ خەلکی (نەینەوا) نارد، ئەویش بەرەو لای خوا بانگی کرد، بەلام خەلکە کە بانگەوازەکیان ڕەت کردەو و پتر لە بیپروایی شۆڕ بونەو، یونس بە تورەییەو بەجێ ھێشتن و ڕۆیشت، ھەر شەشی لیکردن کە دوای سی ڕۆژ سزای خویان بۆ دادەبەزی.

(١) قەپات دەبن: دادەخرێن.

(٢) ناگزور: پێویست، موحتاج.

پاشان خه لکه که لییان کۆلیه وه بۆیان ده رکهوت راسته یونس پیغه مبه ره و پیغه مبه رانیس هه رگیز درۆ ناکهن، هه مو مشاوهش بون و هه رکه سه و مندال و وشتر و مه رومالاتی خۆی ره گه ل خۆدا و به ره و بیابان که وتنه ری، له وی له خوا پارانه وه و دهنگی نزا و لالانه وه بهرز ده بوه وه، وشتر و بیچوه وشتر ده یان کورکاند، چیل و گۆلک ده یان بۆراند، مه رومالآت ده یان باراند.. دهنگه دهنگی پارانه وه نه و ناوه ی پر کردبو، خوی گه وه نزا و په شیمان بونه وه که ی قبول کردن و سزاکه ی له سه ره هه لگرتن.

خوا له م باره وه ده فهرموئ: ﴿فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَنُهَا إِلَّا قَوْمٌ يُّؤْسِرُ لَعَنَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ ءَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ءَذَابٌ^(١) واته: ده بوايه گشت نه ته وه بی پرواکانی پیشو که له ناومان بردن برپوا بیتن تا له سزای خوا رزگار بین، ته نها نه ته وه که ی یونس وابون بهر له وه ی سزاکه یان به سه ره رابگا برپویان هیئا، ئیمهش سزای ریسواکه ری دنیا ییمان له سه ره هه لگرتن.﴾

٦- یونس له هه ناوی نه هه نگدا

به لام یونس (سلای خوی لیبی) چو له گه ل چهند که سی سواری که شتی هه بو و رۆیشت، که شتی هه که له ناو ناودا خه ریکبو لایه کی نقوم بی، خه لکه که له وه ترسان نوqm بین و بخنکین، تیر و پشکیان هاویشت تا یه کی هه لده نه ناو ناو و باری که شتی هه که سوک ببی، تیر و پشکه که که وته سه ر یونس، به لام پییان ناخۆش بو و هه لیان نه دایه ناو ناوه که، دوباره تیر و پشکیان هاویشه وه

ئه مجارهش ههر كهوتهوه سهر يونس، ديسان رازی نه بون و هه ليان نه دايه ناو
ئاوه كه. سيباره تير و پشكيان هاويشتهوه و بۆ سييه م جاريش ههر كهوتهوه
سهر يونس.

يونس (سلاوی خواي ليبي) هه لسا خۆي روت كردهوه و خۆي هه لدايه ناو
ده ريا، خواي گه و ره نه ههنگيگي^(۱) نارد، نه ههنگ له دوره وه ده هات ده رياي
ده بري تا گه يشته لاي يونس، كاتيگ كه يونس خۆي هه لدايه ناو ده ريا
نه ههنگه كه قوتي دا، خوا فره ماني به نه ههنگه كه كرد گوشتي يونس نه خوا و
ئيسقاني تيكنه شكيني.

۷- خوا نزاكه ي قبول كرد

يونس له ناو تاريكايي هه ناوي نه ههنگ بو، له ناو تاريكي ده ريا بو، له ناو
تاريكي شهو بو، تاريكايي له سهر تاريكايي بو، تاريكاييه كي تاريك تاريك!
يونس نه وهنده ي خوا خه ملاندبوي^(۲) له ناو هه ناوي نه ههنگه كه دا مايه وه،
پاشان خواي گه و ره چه ند وشه يه كي خسته دلي، وشه كان تاريكاييان
ده تاراند و تهنگانه يان لاده برد و په جمه تي خوايان له به رزايي حهف
ئاسمانان داده به زاند.

گوئ بگره بزانه قورئان چۆن باسي ئهم به سهرهاته ناوازيه ده كا كه
ده بيته مايه ي دلدا نه وه ي نهو كه سانه ي كه توشي به دبه ختي بونه و كۆسيان

(۱) نه ههنگ: ماسي زل، حوت.

(۲) خه ملاندبوي: ته قديري كردبو.

کهوتوه^(۱)، که هیوایان نه ماوه و په شوکاون و دنیا یان له سه رخو ویکهیناوه و به چاوانی خو یان ده بینن ږیگه چاره یان لی بپاوه و ریی رزگاریان لی گیراوه...

﴿وَذَا التُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنكَادِي فِي

الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَجَجْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُشَوِّجُ الْمُؤْمِنِينَ. (۲) واته: یونس به تور په یوه نه ته وه که ی به جیهیشت و پوښت، وایزانی ته نگی ناخهینه سهر، پاشان له ناو تاریکاییه کان هاواری کرد و گوتی: خواجه جگه له تو هیچ خواوه ندیکتری نه من سته مم دهرهق به خوځم کردوه. نیمه ش نزا که مان قبول کرد و له خه م و په ژاره ږزگار مان کرد، نیمه به مجوره پرواداره کان له تهنگانه ږزگار ده کهین.

(۱) کؤس کهوتن: توشی تهنگانه بون.

(۲) الانبیاء: (۸۷/۸۸).

به سه‌رهاتی

پیغمبر زه‌که‌ریا

سلاوی خوی لیبی

١- نزای زەكەریا بۆ ئەوێ کۆریکی چاکەکاری ببێ

جۆرە نیعمەتیکی تر کە خوا بە بەندەکانی دەبەخشی و نیشانهیهکی تر لە نیشانهکانی توانستی خوای پەرورەدگار کە بەسەر هەموو شتێ زālە ؛ لە نزاکەیی زەكەریاوە دەردەکەوێ کە لە خوا پارێهێوە تا کۆریکی چاکەکار و لەخوارازی و لەخواترسیان پێبەخشی و، میراتی ئالی یەعقوب هەلگریتەو و بانگەواز بۆ پەرستنی خوا بکا.

زەكەریا ئەوکاتی بە سالدا چوو، لەشولاری لاواز و بیهێز ببو، نیشانهکانی پیر و پەكکەوتەیی لێدەرکەوتبو، هیچ هومیدێ نەبو ژنەکەیی منداڵی ببێ، بەلام خوای گەورە نزاکەیی قبول کرد و بۆچونی خەلکی بە ناراست دەرخست و ئەزمونەکانی پیشانی پوچاندەو، خوا کۆریکی زیرەك و نازای پێبەخشی، هەر لە منداڵییەو بلیمەت و دانایی و زیرەکی و زانایی و نیشانهی پێغەمبەراییەتی پێو دیار بو، کۆریکی زۆر بەسۆز و چاکەکار و لەخواترس بو، لە گەل دایک و باوکی گەلێ چاک بو، دڵنەرم و بە بەزەیی و بە تەنگ خەلکەو بو.

زەكەریا بە هۆشی دڵ بیری لە نیشانه مەزنەکانی^(١) خوا دەکردەو کە بۆ توانای بەرفەرەوانی خوای میهرەبان بەلگەیی روون و ئاشکران، دەیدی گشت کاروباری بە توانا و ویستی خواوە هەلەسورێ، خوا بە ئیرادەیی خۆی چی بوێ دەیهێنێتە دی، دەیدی بە ویستی خواوە جەستەیی مەرۆ دەجولێ یان شەلە و گۆجە دەبێ، بیری لەو دەکردەو کە سەرتاپای گەردون لەژێر دەستی پەرورەدگارە، هەر خوا زندو لە مردوان و مردو لە زندوان وەدی دیتێ، هەر خوا رزق بە خەلک و بونەوهران دەبەخشی.

(١) مەزن: گەورە.

۲- نه زره که ی ژنی عیمران

ژنی عیمران که ئافره تیکی چاکه کار و دینداری بنه ماله ی پیغمبر زه که ریا بو، زۆری خوا خوش دهویست، نه زری له گه ل خوا کرد نه گهر کورپکی پیبهبه خشی له بهر خزمه تی ئاینی دابن، له خوا پاراپیه وه له م کورپه ی که پیی ده به خشی پازی بیت و بیکاته که سیکی سود به ئاین و به خه لکی بگه ینی، له خوا پاراپیه وه کورپه که ی بیته پیشه و و بانگخوازیکی دینی خواو خه لک به ره و رپی رپنوینی بانگ بکا.

۳- گوتی: خواجه کچم بو!

ژنه چاکه کاره که کاریکی دهویست و خوای گه ورهش کاریکی تر!، خوا ئاگای له بهر ژه وهندی بهنده کانیه تی، ژنه چاکه کاره که کچیکی بو، بویه ته می خه م له سه ر دلی هه لئیش و پهریشان بو. کچی بو به لام کچه که وه ک کچانی تر نه بو، بؤ خوا په رستی له هه موان به هیزتر بو، بؤ فه رمانبه ری و چاکه کاری له زۆریه ی ئافره تان گورجوگۆلتر و ره به رزتر بو. خوا له بهر چه ندین حیکمه ت که خوی پییان ئاگاداره باری وا خه ملاند مندا له که کچ بی، دیاره که پیغمبرانیش نابج ئافره ت بن چونکه ناتوانن ئه رکی پیغمبرایه تی راپه رپینن، بویه خوا ویستی بیکاته دایکی پیغمبرایکی چاکه خواز و به ریز.

خوا ده فه رموی: ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٣٥﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا

بَلْكَ وَذُرَيْتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ تَوَدُّ^(١) واتە: ژنەكەى عیمران گوتى: پەرورەدگار! من نەزرم لەخۆ گرتووە ئەو منداڵەى ناو زگم لەپێناو تو لە خزمەت عیبادەتکردنى تۆ تەرخان دەكەم، خوايە نزاىەكەم لى قبول بكە تۆ بىسەر و زانای. جا كە زگەكەى دانا گوتى: خوايە ئەو كچە!، هەلبەت خوا زاناترە كە زگەكە كچ بو، كورانیش وەك ئەم كچە نین، خوايە! ناوم نا مەريەم و خوايە خۆى و نەوەكانى بە پەناى تۆ دەپاریزم لە شەیتانى.

٤- چاودێرى خوا بۆ كچى چاكەكار

زەكەریا بەهۆى خزمایەتیهو بەخیوکردنى كچەكەى گرتە ئەستۆ، هەرورەها خواش چاودێرى دەكرد، خوا بەرووبوم و میوهى واى بە مەريەم دەبەخشی كە هەم كاتى پێگەیشتنى شتى وا نەبو هەمیش لەو شوێنە شتى وا نەدەپرا، چ جۆرە میوهیهكى بویستبایە و چەندیشى حەز لیبوایە خوا پێیدەبەخشی.

خوا دەفەرموى: ﴿فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَنْمَرُمُ أَنَّ لِيَ هَذَا قَالَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ تَوَدُّ^(٢) واتە: خوا ئەو پیشكەشیهى گەلى بەباشى لیوەرگرت و پەروردهیهكى پاك و پوختهشى كرد، زەكەریاشى بۆ بەخیوکردنى تەرخان كرد، زەكەریا هەرچەند جارى دەچوێ میحرابى بژێوى لەلای دەدى. گوتى: مەريەم! ئەم میوه و خواردنەت لە كوێ بو، گوتى: لە لایەن خواوە بۆم دى، خوا بىحساب رزق و پۆزى بە كەسانى كە بیهوى دەبەخشی.

(١) آل عمران: (٣٥-٣٦).

(٢) آل عمران: ٣٧.

۵- ئیلهامیک له لایهن په روهردگاری میهره بانه وه

خوا ئیلهامی خسته ناو دلّی پیغه مبه ر زه که ریا وه، زه که ریا که پیغه مبه ریکې زور زیره ک و بلیمه ت بو، خوا ئیلهامی خسته ناو دلّی: ته گهر خوا ریز له ئافره تیکې چاکه کار بگرئ و میوه ی ناوه خته ی بۆ بینیتته بهر دهستی - که دایکې نه زری له خوی گرتبو و نرای چاکې بۆ کردبو، خوشی دلّسوزانه به فرمانبه ریکردن و په رستنی خواوه خه ریکبو - نهوا هیچ گومانی تیدا نیه ته گهر پیریکې وه که ئه ویش هه رچه ند به ناوسالّ که وتوه و نیشانه کانی پیر و په ککه وته یی لئ وده ده رکه وتوه و بیته یز و لاواز بو، له خوا بپارپته وه خوا توانای هه یه کوریکې پیببه خشه، هه رچه نده له پروای کهس نیه مندالّی ببی، چونکه خیزانه که ی نه زوکه و باویش وا رۆیوه پیاو له حالّی وادا مندالّی نابی.

زه که ریا دهرونی وه که فوکولّ کهوت و وره ی بهرز بۆوه، هیوای هاته وه بهر و متمانه ی به خوا به هیتر بو، له م حالّه ته دا به جوړه نزاریه ک پاراپیه وه که فریشته کان بلین ئامین و به زه یی خوای بۆ بسزوی، نزا که ی له لایهن خوای میهره بانه وه وه که ئیلهامیک کهوته دلّی و وه که ده ریک له لایهن خواوه بۆی هاته دی.

خوا ده فهرموی: ﴿هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۚ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾^(۱) واته: ئا لی ره دا زه که ریا پاراپیه وه و گوتی: خوا به کوریکې چاک و پاکم پیببه خشه، خوا به خۆت قبول که ری نزیانی.

۶- موژدهی پیبیه خشینی کوریک

خوا نزاکی زه کهریای قبول کرد و موژدهی پیپراگه یاند که بهم زوانه کوریکی چاکه کاری ده بن.

مروژف له پهله پهل خولقی نراوه، زه کهریا داوای له خوا کرد نیشانه یه کی وای پیپرا بگه یه نی به لگه بی بو نزی کبونه وهی ئەم پوداوه گه وره یه.

گوتی: خواجه نیشانه یه کم بو دابنی، خوا فرموی: نیشانه کت نه وه بی بو ماوهی سی شهو و سی پوژان نه توانی به زمان له گه له خه لکی بدویی مه گهر به ئاماژه، ههروه ها زور زوریش یادی خوا بکه، له سپیده و له ئیواران پاکیا گاری پهروه رد گارت بکه.

ئهو خواجهی توانای هه بی سیف هت له شتان دامالئ و زمانی ساغ و بیخه وش لال بکا، دهشتوانی هه سیفه تیکی مه به ست بی به دروستکراوه کانی بهه خشی، ئهو به هیزه ی بتوانی شتیک بستینی دهشتوانی شتیک بهه خشی.

۷- نیشانه کان و توانای خوا

نیشانه کان و توانای خوا یه که مجار له جهسته ی زه کهریا وه ده رکهوت پاشان له بنه ماله و خانه واده که ی، زه کهریا یه حیای بو، به یه حیا دلخوش و ناسوده بو، پشتی پی به هیژ و قایم بو، بانگه وازه که ی پی ژیاوه.

گوئ بو قورئان رادیرن که هه ندی جار به کورتی و هه ندی جار به دریزی باسی ئەم به سهرهاته ده گیریتته وه، ده فرموی: ﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ ۸۹ ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، وَوَهَبْنَا لَهُ، يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَاهُ، زَوْجَهُ﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

وَيَدْعُونَكَ رَغْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خُشِعِينَ. ^(۱) واته: زه كه ریا له خوا پارایه وه و گوتی: په روه دگارا! به ته نیایی مه مهیلته وه، با کوریکم هه بی شوینه کم بگریسته وه، خواجه ته نها خۆت به ته نیایی ده مینیه وه. ئیمه ش یه حیا مان پێبه خشی و ژنه که یان له نه زۆکی چاک کرده وه، ئیمه له بهر نه وه وه لامي تراکه ی یغه مبه ران ده دینه وه چونکه پيشپرکي ده که ن بۆ کاری چاکه و به ترس و ته ماوه ده پارینه وه، له نهیانی و ناشکراشدا بۆ خوا ملکه چ و فره مان به رن.

۸- یه حیا نه رکی بانگه واز له نه ستو ده گری

پاشان یه حیا له دایک ده بی و ده بیته مایه ی دلخوشتی باوکه به ریزه که ی، ده بیته جینشین ی باوکی و نه رکی بانگه واز ده گریته نه ستو.

یه حیا هه ر له مندالییه وه نه جیمزاده یی لی وه دی ده کرا، هیشتا به چوک بو پر به دل روی له فیرونی زانست کرد، له گه نجیتیشدا چاکه کاریکی زۆر له خواترس بو، له ناو براده ره کانیدا له هه موان خو شه ویست تر بو، هه تا بلی ی بۆ دایک و باوکی باش بو، ته نانه ت خه لک ئاماژه یان پیده کرد.

خو له م باره وه ده فره موی: ﴿يُنَجِّنِي خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتِنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۝۱۲ وَحَنَانًا مِّنَ لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۝۱۳ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝۱۴ وَسَلَّمْ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۝۱۵﴾ واته: یه حیا ئه م په رتوکه توند بگره، ئیمه هه ر له مندالییه وه فامیک ی فره وانمان

(۱) الانبیاء: ۸۹-۹۰.

(۲) مریم: (۱۴-۱۵).

پێبه خشی بو. ئییه وهك سۆز و میهره بانی و مشتومالێك له کاری خراپ ئه وه
فام و پیغه مبهرایه تیه مان پێبه خشی، یه حیا له خواترس بو، له گهڵ دایك و باوکی
چاکه کار بو، لوتبهرز و سته مکار و سه پێچی کار نه بو، سلاوی خوا له یه حیا بی
له وه کاتهی له دایك به وه و له وه کاتهی که ده مری و له وه کاتهش که زنده
ده بیته وه.

به سه‌رهاتی

پیغمبر عیسا

سلاوی خوی لیبی

۱- به سهرهاتیکی له یاسا به دهر

ئهوجا رۆژگاری (گه‌وره‌مان: عیسا) دادی، که بهر له پیغمبه‌رمان: محمد ﷺ دواهمین پیغمبه‌ر بو، له به سهرهاته‌که‌ی عیسا دا ویستی به ده‌سه‌لات و توانای بیسنور و حیکمه‌تی وردی خوا ده‌رده‌که‌وی.

عیسا هه‌مو کاره‌کانی له باو^(۱) ده‌رچوبون، له‌دایکبونه‌که‌ی باو نه‌بو له یاسا به‌ده‌ر بو، یاسا سروشتیه‌کان ده‌ستیان تیدانه‌بو، ته‌نانه‌ت هۆش و دل سهرسام ببون ته‌نها ئه‌و که‌سانه‌ زۆریان له‌به‌ر زه‌حمه‌ت بو پر‌وا به‌م له‌دایکبونه‌ نا‌ئاساییه‌ بینن که‌ پێیان‌وابو یاسا سروشتیه‌کان خواوه‌ندن و گۆران و فه‌وتانیان به‌سه‌ر نایی... که‌ پێیان‌وابو یاسا پزیشکی و سروشتیه‌کان رێسای جیگیر و نه‌گۆرن... که‌ شاره‌زای توانای زال و بیسنور و ئیراده‌ی بی به‌ربه‌ستی خوا نه‌بون: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ وَذَلَّلْنَاهَا﴾^(۲) واته: ئه‌مری خوا وایه ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی شتێک بی پێی ده‌لی ببه‌ ده‌بی.

به‌لام ئه‌و که‌سانه‌ زۆریان پێ ئاسان بو پر‌وا به‌م له‌دایکبونه‌ نا‌ئاساییه‌ بینن که‌ پر‌وایان به‌خوا هینا بو و ده‌یانزانی خوا به‌ توانایه‌ و ویستی زال و ئافه‌ریدگار و کردگاریکی بی‌ئینه‌یه. ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الَّذِينَ﴾^(۳) واته: خوا وه‌ده‌یه‌نه‌ر و داه‌یه‌نه‌ر و ینه‌به‌خشه، چه‌ندین ناوی جوانی هه‌یه، نه‌رز و

(۱) باو: عاده‌ت.

(۲) یس: (۸۲).

(۳) الحشر: (۲۴).

ئاسمانه كان پاكىگارى ئو ده كهن، خوا به ده سولات و كار به جييه ﴿﴾.

ئو كه سانهى پروايان به ئادهم هه بو كه خوا له خۆل و ناو و بى داىك و باوك
خهلقى كردوه، به ئاسانى پروايان به عيسا دينا كه خوا له داىك و بى باوك
خهلقى كردوه، بۆيه خوا له م باره وه ده فهرموى: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ
كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾^(۱) واته: خهلقى عيسا
له لای خوا وه كه خهلقى ئادهمه كه ئادهمى له خۆل دروست ده كرد و پاشان
پيىگوت ببه، ئه ویش بو ﴿﴾.

۲- گشت کاره كانى سهير بون

کاره كانى گه وره مان عيسا سهير بون، له داىكبونه كهى له سهرده ميك بو كه
يۆنان له زانسته عه قلى و بير كاريه كاندا گه يشتبونه ئه و پهرى پيشكه وتن و،
زانستى پزىشكى رۆلىكى بالای ده گيړا و چاره سهرى سهير سهيرى ده دۆزیه وه.

۳- ملکه چبونی جوله كه كان بۆ هوپه رواله تيه كان

جوله كه كان كه گه ليك پیغه مبه ريان له ناو پهيدا بوه بۆ زانسته به ريلاره كهى
ئو سهرده م ملکه چ بون، پروايان به روح و هه رچى په يوه ندى به روح هه بو
نه مابو، هه مو شتيكيان به ليكدانه وه يه كى ماددى ليكدانه دايه وه، پييانوابو
گشت شتيك ده بى به هوو هوکار پهيدا بى. ئو موعجيزانهى كه خوا به
پیغه مبه ر عيسای به خشى چاره سهرى ئو عه قليه ته مادديه ته سه كهى ده كرد و
رزگار كه رى ئو رۆژگار ه پيروه بو.

جولەكەكان لەپاددەبەدەر لە پوالەتیان دەپوانی، تویكلیان وەردەگرت نەك
كاكل، دیمەنیان دەدی نەك ھەقیقەت، لە پاددەبەدەر پەگەز و خوینیان بە پیروژ
دەزانی، تا ناخی دڵ پارەوپول و مائی دنیایان خۆشدەویست ویل و عەودالی^(۱)
خۆشی دنیا بون، دلرەق و سروشت وشك بون، بەزەبیان بە لاواز و بی دەسەلاتان
نەدەھاتەو، زگیان بە ھەژاران نەدەسوتا، وەك ئاژەل و سەگ و دار و بەرد
رەفتاریان لەگەڵ غەیرە ئیسرائیلیەكان دەکرد، ملکەچی دەسەلاتدار و
دەولەمەندان دەبون، لاف و گەزافیان لەسەر ھەژاران لیدەدا، لەکاتی
دەسەلاتداریدا توندوتیژ بون، لەکاتی بی دەسەلاتیدا نەرم و زەبون بون، ئەو ژیانە
زەبون ئامیزەکی بەدریژایی رۆژگار لە سوریا و لە فەلەستیندا لە ژیر حوکمی
رۆمەكان بەسەریان برد وای لیکردبون چروک و دوپو و فیلباز و زۆرزان بن و پەنا
و بەر کاری نھینی و پلانگێران ببەن.

۴- بە سوک سەیرکردن و یاخییون

وێرای ئەم کارانە، بەرامبەر بە پیغمبەرانی ش بێریز و بە ھەرەشە بون
تەنانەت دەشیانکۆشتن، مامەلەیان بە رپیا و زیدەکی بو، گالتەیان بە ئامۆژە^(۲)
ئاینیەكان دەھات، دلرەق و پرو وشك بون، سۆزی مرۆفانەیان لاواز بو، دلی
زۆربەکی ھەرە زۆریان لە خۆشویستنی خوا خالی بو، بەزەبیان بە ھیچ مرۆفیک
نەدەھاتەو، جا مرۆفەكە لە ھەر پەگەز و نەژادیک بوایە، پیزی ھیچ مرۆفیکیان
نەدەگرت، خەریکبو واتاكانی ھاریکاری و یەكسانی و چاکەکاری و مەردانەیی
لەبیر بکەن.

(۱) عەودال: شەیدا.

(۲) ئامۆژ: تەلیم.

بروایان به په یام و په یام مبه ران هه بو، گه لیک پیغه مبه ریشیان له ناو هه لکه وتبو، په راوه کانیاں زوریان له باره ی پیغه مبه رانه وه تیدا نوسرا بو، به لام له م رۆژگاره ی دوا ییدا تنه نا بروایان به وانه ده کرد که ده گه ل هه وه ست و ناره زوه کانیاں تیکی ده کرده وه و ده گه ل رابردوی ژیاں و په وشتیاں ده گونجا، به لام هه ر پیغه مبه ریک که په خنه ی لیگرتبون و لیپرسینه وه ی له گه ل کردبون و بؤ لای دینی راست و سهر پئی هه قی بئی پیچ و په نا بانگی کردبون و هه ولئی له گه ل دابون چاک بسازینه وه؛ دژایه تیاں ده کرد و به دوژمنیاں هه ژمار ده کرد، به بئی په روا^(۱) بوختان و درؤ و ده له سه یان پیه لده به ستا، هه قیاں ده شارده وه و به ساخته گه واهیاں ده دا.

۵- نیعمه تی خوا بؤ نه وه ی ئیسرا ئیلیه کان

نه وه ی ئیسرا ئیل نه ته وه یه ک بو تازیاریتی^(۲) به سهر نه ته وه هه وسهر ده مه کانیدا هه بو، تازیاریه که ش بریتی بو له بیروبا وه پری خوا به یه کناسی. ته مه بو که خوا له ناو سهر جه م نه ته وه هه وچه رخنه کاندایه وانی به خشیبو.

خوا ده فهرموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا اِسْرَءٰیْل اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ وَاَنِّیْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ خَوْفٌۭ﴾^(۳) واته: نه ی نه وه ی ئیسرا ئیل! ته وه نیعمه تانه تان به بیر بیته وه که به ئیوهم به خشیبو، که ئیوهم له ناو سهر جه م نه ته وه کاندایه باشدتر هه لبراد ﴿﴾.

(۱) په روا: ترس.

(۲) تازیاریتی: به سهر دا هه بون، ئیمتیا ز.

(۳) البقرة: (۴۷).

٦- سێلەیی^(١)

بەلام لەبەرئەوێ گەلانی بێپەرست بون و لەمیژیش بو ئاموژی پێغەمبەرانیان لەناودا کۆن ببو، بۆیە گەلیک بیروباوەری پوکەل و نەریتی نەفامیتیان تیکەوتبو. لە میسر گۆلکیان^(٢) پەرست و عوزەیریشیان هیند بە پیرۆز و گەورە گرت تەنانەت لە سنوری مەروفتیان بردبوە دەرەو. ئەوەندە بێ چاو و رو بون تەنانەت هاوبەشپەرستی و بێپەرستی و گەلیک جادوگەری و بێپروایی و کاری بێرەزا و نەشیاویان داووە پال هەندێ لە پێغەمبەرەکان، رێزیان نەدەگرتن و لە خوا نەدەترسان.

٧- بەخۆنازین و خۆهەلکیشان

وێرایی ئەم سیفەتە قەڵەوکانە شانازیان بە نەژاد و پەچەڵە دەکردو خۆیان بە خزمایەتی پێغەمبەرەکان هەڵدەکێشا، دەیانگوت: ئێمە دۆست و خۆشەویستی خواین، ئەگەر بچینە ناو دۆزەخیش تەنھا چەند رۆژێکی تێدا دەمێنینەو.

٨- ئەدایکبونی مەسیح ئەگەڵ شتە بەرھەستەکان بەرەنگار دەبێتەو

لە دایکبون و ژیان و گوزەرەکان و بانگەوازی مەسیح بەرەنگاری ھەمو شتە بەرھەست و ھۆ و ھۆکارەکان دەبوەو. بۆ نەریتە بەربلاوکان، بۆ باوە دێرینەکان، بۆ یاسا دارپێژراوەکان، بۆ ئەو سەرەشقانەی کە جولە کە پروایان

(١) سێلەیی: بێتەمەکی، بێتەزانی.

(٢) گۆلک: گۆرە کە.

پئ هه بو، بۆ ئه و مه به ست و ئامانجانیهی که مونا فه سه یان له سه ر ده کرد و شه ر و کوشتاریان له پیناودا به ریا ده کرد، بۆ هه مو ئه مانه له به رهنگاری دابو.

چونکه له دایکبونه کهی به ریگه یه کی ناباوی^(۱) بو، له ناو بییشه که قسه ی له گه ل خه لک کرد، له باوه شی^(۲) دایکیکی هه ژارو داوینپاک گه و ره بو، له ده و روبه ریکی پر له توانج و تۆمانج^(۳) و تانه و ته شه ر گوزه را، له رواله تی خو به گه و ره زانی و بیباکی دور بو، له گه ل هه ژاران داده نیشت و نانی ده خوارد، زگی پیده سوتان و به زه یی بۆ ده بزوان. یارمه تی بیته یز و غه ربانی ده دا، جیاوازی له نیوان هه ژار و ده و له مهندان و فه رمانر هوا و به رفه رمان و پایه دار و که ساسان^(۴) نه ده کرد.

۹- موعجیزه کانی مه سیح

خوا سروش و پیغه مبه رایه تی به مه سیح به خشی، ئینجیلی دایی، به روحی پیروژ پشتی به هیژ کرد، گه لیك موعجیزه ی مه زنیشی پێدا، خوا نه خو شی وای پێچاك ده كرده وه که پزیشه که کان پێیان چاره سه ر نه ده بو، کویر و به له ک و گروی چاك ده كرده وه، مردوی به ئیزنی خوا زنده ده كرده وه، له به ر چاوی خه لک قوپی دینا په یکه ری بالئندانی لێ دروست ده کرد و پاشان فویتیکی تی ده کرد و ده سته جی به ئیزنی خوا روحی ده هاته به ری و ده بو به بالئنده یه کی راسته قینه و به ئاسمانیدا هه لده فری، ده یزانی خه لک له ماله وه چ جو ره خواردنی ده خو ن و چ جو ره نازوقه یه کیشیان هه لگرتوه و به خه لکه که شی راده گه یاند.

(۱) ناباوی: ناعاده تی.

(۲) باوه شی: ئامیز.

(۳) توانج: تانه و ته شه ر. تۆمانج: بوختان.

(۴) که ساس: خا که سه ر.

به هۆی ئهم موعجيزانهوه خه لکی له موعجيزه ی پیغمبههراڼ ده گه یاند که له تهورات باسکرا بون و متمانه ی بۆ دروست ده کردنه وه، توانای بیسنوری خوای بۆ پون ده کردنه وه، پروای بۆ نوی ده کردنه وه، په رستنی ئه زمون و هۆ و هۆکار داری بۆ به درۆ ده خستنه وه.

به لام ئه وانیه که توانستی به رفه وانیه خوایان نه ده سه لماند و پروایان به هیزی ویستی په روه ردگار نه بو به رنه نگار بونه وه و گوتیان: نه خیر، ئه وه ی هه بی و نه بی هه ر ئه وه یه که ئیمه ده یزانین و له پیتی ئه زمونه کانه وه ده یبینین.

۱۰- بانگه وازی مه سیح و برپا پینه کردنی جوله که کان

جوله که کان له ناو خه یال پۆچوبون و گه لی شتیان به ناراست و درۆ ده زانی، گه لی شت که خوا چه رامی کردبو ئه وان چه لالیان ده کرد، گه لی شتیش خوا چه لالی کردبو ئه وان چه رامیان ده کرد، مه سیح بانگه وازی را گه یاند و جوله که کانی به ره و روح و ناواخن و بنه رته و هه قیه ته دینی خوا بانگ ده کرد، هه ولێ له گه ل ده دان تا خوایان له گشت شتی خۆشتر بو، تا پیزی مرۆفایه تی بگرن و به زه بیان پێدا بینه وه، تا هاریکاری هه ژاران بن، تا به پاکی خوا به رستن و گشت باو و نه ریته نه فامی و بیروباوهره پوکه له کان ره ت بکه نه وه.

۱۱- جوله که کان شه پی له دژدا به رپا ده که ن

جوله که کان بانگه وازه که یان له سه ر دلێ گران بو، بۆیه هه مو پیکرا ده ست له ناو ده ست شه پریان له دژ را گه یاند و دوژمنایه تیان له گه ل پهیدا کرد، توانج و تۆمه تیان ده خسته پال، جوینی دژی و قسه ی ناشرینیان پێده گوت، بوختانی

داوینپسیان به مهربه می دایکی هه لده به ستا و تانه و تشه ری نا قولا یان
تیده گرت، به هه مو جوړیک به پیچه وانده بانگه وازه که ی ره فتاریان ده کرد،
ده چوه هه شوینی ده ریانده کرد، خه لکیان لی هان ددها و له مپهر و به ربه ستیان
له سهر ریگه ی داده نا و ته نگیان پیه ه لده چنی.

١٢- به سهرهاتی عیسا له قورئاندا

پاشان ویستیان بیکوژن و له کوژ خویانی بکه نه وه، به لام خوا پاراستی و
پلانه که یانی پوکه ل کرده وه، عیسا ی بؤ لای خوی به رز کرده وه و ریزی لینا،
فه رمون به سهرهاته که ی له قورئان بخویننه وه: ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ لِمَرْيَمُ إِنَّ
اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ١٥﴾ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ١٦
قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا
قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ١٧ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ ١٨ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي
أَخْلَقْتُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخِي الْمَوْئِي بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ
وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ١٩
وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ
عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ٢٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي

وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ
 قَالَ مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ
 وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾ رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
 فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَكْرُؤًا لِّمَكَرٍ وَمَكْرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ
 الْمَكْرِينَ ﴿٥٤﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ
 إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ
 كَفَرُوا فَأَعَذَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ
 ﴿٥٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمُ وَاللَّهُ لَا
 يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾ ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾ إِنَّ
 مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ^(١) واته: جو بریلی فریشته به مهربه می گوت:
 مهربه م! خوا موژدهت ده داتی، که به کونفیه کونیک کورپکت پیدهبه خشئ ناوی
 مه سیحی کوری مهربه مه، کوره کهت له دنیا و له دواپی ریز و شکویه کی
 گه وره ی ده بی و له خواوهش نزیک ده بی (٤٥). له ناو بی شک و به گه وره بی
 له گهل خه لکی ده دوی و له ریزی چاکه کارانیش ده بی (٤٦). مهربه م به
 سه رسامیه وه گوتی: په روه رد گارا! من نه گهر هیچ که سیك توخنم نه که وتبی چؤن
 کورم ده بی! گوتی: کاری خوابه! خوا هه ر شتیکی مده ست بی پیی ده لی ببه
 ده سبه جی ده بی و دیته دی (٤٧). خوا فیری نوسین و دانایی ته ورات و نینجیلی

دهكا(٤٨). دهيكاته پيغهمبر و بۆ نهوهی ئيسرائیلي دهنيړئ. پييان دهلي: بيگومان بن من پيغهمبرم و خوا بهم نيشانه و موعجيزانهوه منی ناردوه: له فوپر پهيكهري بالندهتان بۆ دروست دهكهم پاشان فويكي تي دهكهم و دهسبهجي به ئيزني خوا روجي ديته بهري و دهبيته بالندهيهكي زندو و ههلهدهفري، ههروهها كويړي زگماك و بهلهكيش چاك دهكهمهوه و مردوش به ئيزني خوا زندو دهكهمهوه، پيشتان دهليم كه چتان له مالهوه خواردوه و چستان وهك زهخير ههلهگرتوه، ثم شتانه ههموي نيشانه و موعجيزهه نهگهر مروي^(١) بروادار بن(٤٩). ههروهها پييان دهلي: من بهراستخهروهی تهوراتم و بۆ نهوه نيږدراوم تا ههندي لهو شتانهی له تهورات ليتان ههپام كراوه بوتاني ههلال بكهم، موعجيزهشم لهلای خواوه بۆ هيتان، جا له خوا بترسن و گوپرايهلم بن(٥٠). خوا پهروهردگاري من و پهروهردگاري ئيوهيه، خوا بهرستن، خواپهرستي راستهرييه(٥١).

کاتیک عیسا ههستی کرد بیروایی ههله بژێرن گوتی: کئی پشتیوانی منه و له سه رپئی بانگهوازی خوايه؟ یاوه ره دلسۆزه کان گوتمان: ئیمه پشتیانین، شاهید بن موسلمانین(۵۲). پهروهردگار! بروامان به په یامه کهت هیناوه و وه شوین پیغه مبه ره کهت که وتوین، له ریزی نه وانمان بنوسه که برواداری به کخواناسن(۵۳).

پاشان جولہ کہ بیڑواکان تہ گبیریان کرد و پلانیان کیشا عیسا بکوژن بہ لَام
خوا تہ گبیر و پلانہ کہی پوچہ ل کردنہ وہ، بہ راستی ہر خوا چاکترین تہ گبیر
گیرہ (۵۴).

(۱) مەۋ: مەۋق.

کاتیڤک خوا فهرموی: ئەم عیسا من تا تەمەنی کامڵبون لەسەر زەوی دەتەپێلمەوه پاشان بۆ لای خۆم بەرزت دەکەمەوه و لەشەر و گەری بێپرواکان رزگارت دەکەم، پاشان وا دەکەم ئەو پڕوادرانەی کە پڕوایان پێ هیناوی تا پوژی دواپی هەر بەسەر بێپرواکان زāl بن، پاشان هەموتان بۆ لای من دەگەرێنەوه و خۆم حوکمتان لە نێوان دەکەم و پاست و ناپاست وەدەردەخەم (٥٥). جا ئەوانەمی بێپروا بون دەبێ لە دنیا و لە دواپی سزایەکی زۆر سەختیان بدەم و کەشیش نیە فریایان بکەوێ! (٥٦). بەلام ئەوانەمی پڕوایان هیناوه و کردەوی چاکیان ئەنجام داوه پاداشتی خۆیان بەبێ کەم و کورپی وەردەگرێنەوه، هەرگیز خوا سەتەمکارانی خۆش ناوێ (٥٧). ئەم پیغه مبهراڼ! ئەو باسوخواسانەمی بۆت دەخوێنێنەوه هەموی بەلگەمی بەهێز و یادەوهریەکی بەرپوچیی پاستن و سەلمێنەری پیغه مبهرايەتی تۆن (٥٨). وەدیھێنانی عیسا لە لای خوا وەك وەدیھێنانی ئادەمە کە ئادەمی لە خۆل دروست کرد و پاشان پیتی فەرمو بێه، ئەویش دەستبەجێ بو (٥٩). ئەم پیغه مبهراڼ! هەق لەلای پەرورەدگار تەوہیە، بۆیە هەرگیز دو دل مەبە (٦٠) ﴿

١٣- ژيان و بانگەوازه‌که‌ی له قورئاندا

ئەم چەند ئایەتە لە قورئان بخوێنێنەوه، بزانی خوا چۆن وەسفی ژیان و بانگەوازه‌که‌ی عیسا دەکا، دەفەرموێ: ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۚ وَبَرًّا بِوَالِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۚ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ دُئِمْتُ حَيًّا ۚ﴾

وُلِدْتُ وَيَوْمَ أُمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا الرَّحْمَنُ ^(۱) واته: عیسا گوتی: من بهندهی خوام، خوا ئینجیلی بۆ ناردوم و منی کردۆته پیغه مبه ر. خوا پیروزی کردوم له ههر کوێ بۆ ده بعه مایه ی خیر و خوشی، ههروه ها فه رمانی پیکردوم نوێژ بکه م و زه کات بده م هه تا مام. خوا وایکردوه له گه ل دایکم باش بۆ و چاکه ی له گه ل بکه م، من که سیکی خۆه لکیش و سه رکیش نیم. سلای خوام لیبی له و پۆژه ی که له دایک ده بۆ و له و پۆژه ی که ده مرم و له و پۆژه ش که زندو ده کریمه وه .

۱۴- مەلانییه کی دیرین

ئوه ی به سه ر پیغه مبه رانی پیشو هات به سه ر پیغه مبه رعیشاش هات، سه رۆک و رێبه ره کان لیی دور که و تنه وه، ده وله مه ند و به هیزه کان پشتیان تیکرد، بپرواهینانیان به نه نگ ^(۲) و که موکوپی ده زانی، پێیان نه سه تم بو سه رۆکایه تی و رێبه رایه تی و تازیاریتی ^(۳) و گه و ره یی خۆیان له ده ست بده ن، خوا راستی فه رموه که ده لی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرِيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ. ^(۴) واته: پیغه مبه رمان بۆ ههر گوند و شارێک ناردی ده وله مه ند و ده سه رۆیشته وه کان پێیان گوتون: ئیمه بپرواتان پیناکه یین ههروه ها گوتویه نه: ئیمه مال و مندالمان زۆرتره توشی سزا و نه شه که نه به نابین.

(۱) مریم: (۳۰-۳۳).

(۲) نه نگ: عه یب.

(۳) تازیاریتی: به سه ردا هه بونی، ایمتیا ز.

(۴) سبأ: (۳۴).

۱۵- برۆای خه لکی هه ژار و ره مه کی

عیسا لیان بیهومیڤد بو برۆا بینن چونکه هه ره له سه ره بیروایی و لاملی خۆیان مانه وه و له که لی شه یتان نه هاتنه خواره وه، نکۆلییان^(۱) له به لگه پون و موعجیزه مه زنه کان ده کرد هه رچه نده له ناخی دلش بییان راست بو، به سوکی له عیسیان دهروانی چونکه هه ژار و بیکه س بو.

بۆیه عیسا ش پوی کرده خه لکی هه ژار و ره مه کی، چونکه دل ساف و دهرون پاک بون، چونکه به ره نجی سه رشان و ئاره قه ی نیوچه وانی خۆیان نانی زگیان په یدا ده کرد، به نه ژاد و ره چه له کی خۆیان نه ده نازی، خۆیان به خزم و کهس و پایه داری هه لته ده دایه وه، نه وه بو چینیکیان برۆایان پی هیئا که هه ندیکیان جوتیار بون، هه ندیکی تریان ماسیگر بون، هه ندیکی تریشیان پیشه زان و خاوه ن کار بون.

۱۶- ئیمه له پێی خوا یاریده ده رین

برۆایان به مه سیح هیئا و له ده وری کۆبونه وه، ده ستیان خسته ناو ده ستی و گوتیان ئیمه له پێی خوا یاریده ده رین. خوا له م باره یه وه ده فهرموی: ﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾^(۵۴) رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ^(۵۵) واته: کاتیک عیسا هه ستی کرد خه لکه که بیروایی هه لده بژێرین گوتی: کێ پشتیوانی منه و

(۱) نکۆلی: ئینکاری.

(۲) ال عمران: (۵۲).

له سهر رێی بانگه‌وازی خوايه؟ ياوه‌ره دلسۆزه‌كان گوتيان: ئيمه بۆ تو پشتيوانين، شاهيد بن موسلمانين. په‌روه‌ردگارا! بپروامان به په‌يامه‌كه‌ت هيناو و وه‌شوين پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ت كه‌وتوين، له ريزی نه‌وانه‌مان بنوسه كه بپرواداری يه‌كخو‌اناسن.

١٧- گه‌شت و بانگه‌واز

پيغه‌مبه‌ر عيسا زۆربه‌ی كاته‌كانی به گه‌شت و گه‌ران به‌سهر ده‌برد، به‌ناو نه‌وه‌ی ئيسرائيليه‌كان ده‌گه‌را و بۆ لای خوا بانگی ده‌کردن و گومپايانی پاسته‌پێ ده‌کرد، له‌م گه‌ران و سوپانه‌يدا خۆشی و ناخۆشی ده‌هاته‌ پێ، له‌سهر ناخۆشيه‌كان ئارامی ده‌گرت و له خۆشيه‌كانيشدا سوپاسی خوای ده‌کرد، به‌رگه‌ی برسيه‌تی ده‌گرت و به‌ بڕه‌ نانی مه‌مره و مه‌ژێ رۆژانی ئاوا ده‌کرد.

١٨- ياوه‌ره‌كان داوای خوانيکی ئاسمانی ده‌که‌ن

به‌لام ياوه‌ره‌كان وه‌ك عيسا ئارامگر نه‌بون و به‌رگه‌ی برسيه‌تی و كوله‌مه‌رگی و نه‌بونييان نه‌ده‌گرت، بۆيه داوايان له عيسا كرد له خوا بپارێته‌وه تا خوانيکیان له ئاسمانپرا بۆ دابه‌زينی و تيروپری لێ‌بخۆن و برسييتيان بشکينن.

١٩- نه‌ده‌بيکی نابه‌جی

له داواکه‌ياندا نه‌ده‌بيکی جوانيان نه‌نواند، به شيوه‌ی نابه‌جی گوتيان: (ئایا خواكه‌ت ده‌توانی خوانيکمان بۆ له ئاسمانپرا دابه‌زينی؟). عيسا داواکه‌ی به‌دل نه‌بو، ئه‌و شيوه‌ نه‌به‌جيه‌شی پێ‌ناخۆش بو.

هه مو پیغه مبهره کان داوا له نه ته وه که یان ده که ن پړوا به په نامه کی^(۱) بیئن. خۆ موعجیزه نه وه نیه مندال یاری پی بکه ن و گه ورهش کاتی پی رابویرن، موعجیزه چهند نیشانه یه کی خواجه و له و کاتانه له سه ره دهستی پیغه مبهراڼ وه ده رده که ون که خوا ویستی له سه ربی، تهویش تا بیانوی خه لکی پی بپړی و نه گهر پړواشی پی نه هیئن سزایان دوچار ده بی.

۲۰- ئاگادار کردنه وهی نه ته وه که ی له سزای سه ره نجام

پیغه مبه ره عیسا له وه ترسا دوا ی ته وهی که موعجیزه که ده بین به گرنگی وهر نه گرن و هه لویستی نابه جی بنوینن، بۆیه ئاگاداری کردنه وه که نه گهر وا بکه ن توشی سزایه کی سه خت ده بن. پی گوتن داوا ی وا مه که ن، خوا تا قی مه که نه وه، خوا گه لیک له وه بهرز و بالآ تره ئیوه تا قی بکه نه وه.

۲۱- مکور بون^(۲)

به لام یا وه ره کان وازیان له داوا که یان نه هیئا و گوتیان ئیمه زۆر راستینه ی^(۳) و مه به ستیشمان تا قی کردنه وه نیه، به لکو ده مانه وی له توانای خوا دلنیا بین و بیته یادگاریه ک بۆ نه وه کانی داهاتو، بیته باسو خوا سیك به درێژایی رۆژگار بگیردرێته وه، بۆ ته وهی بیته به لگه یه ک راستیتی دین و پله و پایه ی پړوا دارانی پیشین و یا وه ره راستخوازه کان وه ده ر بخت.

(۱) په نامه کی: غه یب.

(۲) مکور بون: سوربون.

(۳) زۆر راستینه ی: زۆر به جد دیانه.

٢٢- قورئان نهم باسوخواسه دهگیریتته وه

با قورئان باسوخواسه که مان بو بگیریته وه: ﴿إِذْ قَالَ الْحَوَارِثُوتُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ عِيدًا ﴿١﴾ واته: یاوهره کان گوتیان: نهی عیسای کوری مهریم پهروه دگاره که ت ده توانی خوانیکمان بو له ناسمانیرا دابه زینتی؟ عیسا گوتی: له خوا بترسن داوای وا مه که نه گهر پروادارن. یاوهره کان گوتیان: مه به ستمان له م خوانه نه وه یه که تیری لسی بخوین و دلشمان ئارخه یان^(٢) بی و بشزانین که تو راستت له گه ل گوتوین و پیغه مبه ری، ههروه ها بینه شاهیدیش له سهر نهم پروداوه گه وره یه. عیسای کوری مهریم گوتی: پهروه دگارا! خوانیکمان له ناسمانیرا بو دابه زینه تا پوژی دابه زینه که ی بو خویمان و بو نه وه کانی داهاتومان بیته جهژن، ههروه ها بیته به لگه یه ک بو گه وره یی ده سه لاتی تو و راستیتی پیغه مبه رایه تی من، خواجه نهم خوانه مان پیببه خشه تو چاکترین بژیوی به خشی. خوا فهرموی: من خوانه که تان بو داده به زینم به لام پاشان ههر که سیکتان کافر بیی دوچاری سزایه کی هیند سه ختی ده که م که هیچ کهس به و سه ختی سزا ناده م.

(١) المائدة: (١١٢-١١٥).

(٢) ئارخه یان: دلشیا، مطمئن.

۲۲- جوله که کان ده یانه وێ پیغه مبهراڼ عیسا له کۆل خویان بکه نه وه

جوله که کان ئارامیان له بهر هه لگرا و جامی دوژمنایه تی و لاملیتیان له سهری پڙا، وستیان عیسا له کۆل خویان بکه نه وه و له دهستی پزگار بن، سکا لایان بۆ لای دادیاری^(۱) پۆمی بهرز کرده وه و گوتیان: ئهم کابرایه پیاویکی گیره شیوین و ئاژاوه گیره، له دینی ئیمه لایداوه و دینه که ی لێ تیکداوین، گه نجه کانی فریو داوه و سهری لێ شیواندون، لیکێ کردوین و تیکێ بهرداوین، به سوکی باسی ئاقله مند و هۆشه منده کاغان ده کا و کاروباری لێ تیکداوین.

۲۴- شیوازی تووله ستین و سیاسه تمه داره کان

ههروه ها گوتیان: ئهم کابرایه مه ترسی له سهر ولات هه یه، ملکه چی پڙیم نابێ، پابه ندی یاسا نابێ، گه وراڻ به گه وره دانانێ، شتی دیرینه به پیرۆز ناگرێ، پیاویکی ئاژاوه گیر و گیره شیوینه، ئه گه سهر کوته نه کرێ نه وا به دی و به لاکه ی گه وره تر ده بی، دیاره که تروسکه ناگر هه رچه ندی کزیش بی نابێ به هه وانته سه یری بکرێ.

۲۵- فریودان و چه واشه کاری

وته کانیاڻ پروفیل و چه واشه کاریه کی زۆری تیدا بو، ده یانزانێ لایه نی دینی کار له دادیاران ناکا و نایان بزوتنێ، چونکه سیاسه تی دادیاره کان وابو که په یوه ندیاڻ به کاروباری جوله کانه وه نه بی، بۆیه ئه وانیش سیاسه تیاڻ له گه ل و ته کان تیکه ل کرد.

(۱) دادیار: حاکم.

٢٦- گيروگرفت

زۆر زه ههت بو دادياره هاوبه شپه رسته بېگانه كان بتوانن له راسته قينهى سكالاکه بکۆلنهوه و بزائن مهبهستى جوله که كان له مه چيه و بۆچى دژايهتى مهسيح ده کهن، چونکه زۆر به کاروبارى کارگيرى سهرقال بون.

جوله که کانیش گه لێک به چه لومل^(١) بون و کيشه و سهريشهيان نه ده پريهوه و له ناو خه لک باس ههر باسى نهم مه سه له يه بو، له بهر نهوه دادياره كان ويستيان کۆتايى به کيشه که بئين و بيبيرينهوه.

٢٧- پيغه مبهراڼ له ناو دادگه دا

دادگا کردنه که له دواى عه سرى رۆژى ههينى يان له شهوى شه ممه دا بو، جوله که كان باويان وابو رۆژى شه مهيان کردبوه رۆژى پشودان و کاريان نه ده کرد، بۆيه له سه ر نهوه مكوپ بون که بهر له وهى خۆرى ههينى ئاوا بى حوكمى دادگا که ده ربچى، تا له ده ست پيغه مبهراڼ مهسيح رزگار بن و شهو به ئارامى لى بنون و مبه سينه وه، بۆ به يانيش به وه پيرى مورتا حيه وه له خه وه هه لسن و چيتر خه فته نه خۆ نه وه.

دادياره که^(٢) زۆر به م کيشه يه نيگه راڼ بو، هه زى نه ده کرد له مه سه له يه کى وا حوكم ده رکا، هه يچ به رژه وه نديه کيشى بۆ گه له کهى تيدا وه دى نه ده کرد. جوله که کانیش هه مو کۆ ببونه وه تا بزائن داديار چ حوكميک رۆ ده نى، هه بو قسه ي نا شيرينى پي ده گو ت، هه بو توانج و ته شه رى تپ ده گرت، دادياره که نابه دل و

(١) چه لومل: واز نه هيتيکى چارسکه ر.

(٢) داديار: حاكم.

تهنگه تاو ببو، کاته کهش کاتیکی کورت بو، خۆر خهريکبو ئاوا دهبو، داديار
حوکمه کهی ده رکرد و گوتی: ده بی له خاچ هه لواسری و بکوژری.

۲۸- یاساکانی تاوانکاری له و سه رده مدا

یاساکانی تاوانکاری ئه و سه رده م وای له سه ر حوکمدراوه که پتویست ده کرد
ئه و خاچه هه لگري که له سه ری هه لده واسری، سیداره که له شار دور بو وه ک چۆن
له ولاته شارستانه کانیش وا باوه دور بی، هه زاره زیله ی خه لکه که هیند قه ره بالغ
بو ده رزی به ئه رزی نه ده که وت، جه ندرمه کان که زۆر به یان بیگانه بون
فه رمان به ری فه رمان پیکراو بون و که سیان بۆ کیشه که گه رموگوپ نه بون،
ئیسرا ئیلیه کانیاڼ له به رچاودا زۆر به یه کتر ده چو و ئه م و ئه ویاڼ زۆر باش بۆ
نه ده ناسرایه وه، هه لبه ت هه مو گه لیکی بیگانه له به ر چاوی پیاودا ئاوا به یه کتر
ده چن. کاته کهش ده مه و ئیواره یه کی درهنگ بو تاریکی له بولیله ^(۱) دابو،
هه ندیک له جوله که گه نجه خوینگه رمه گه مژه کان هه لده رژانه سه ر پیغه مبه ر
مه سیح و پالیاڼ پتوه ده نا و جوینیان پیده دا و ده یانویست نازاری پیبگه یه نن و
روشکینی بکه ن.

۲۹- عیسا نازاریکی زۆر ده چیژی

پیغه مبه ر مه سیح زۆر شه که ت و ماندو ببو، هیژ و برستی برابو، له داد گادا
هه ر به پتوه وه ستا بو، خاچه کهش زۆر قورس بو، فه رمانیشی پیکرا بو
هه لیبگری، زۆر په ریشان ببو و نهیده توانی له ریگه دا به خیرایی پروا.

(۱) بولیله: تاریک و پرونی ئیواران و به یانیاڼ.

٣٠- ته گبیریکی خودایی

لیره دا نهو جه ندرمانه ی که عیسایان پی سپتر درا بو فرمانیان به گه نجیکی جوله که کرد خاچه که هه لښگری تا به لکو کاره که به خیرایی کوتایی پی بیست و لهو ئه که قورسه پزگار بن، گه نجه که له هه مو براده ره کانی خوی هیچوپوچتر و به گه ف و گورتر بو، له هه موان پتر ئازاری پیغه مبهراڼ عیسای ددها.

٣١- لییان گورا

به مجوره کاروان گه یشته بهر دهر وازه ی سیداره، جه ندرمه یه هات فرمانه که ی له جه ندرمه کانی شاری و هرگرت و دیتیان وا له ملاوه گه نجیک راهه ستاوه و خاچیکی هه لښگرتوه، ئا لیره دا لییان شیوا و ههراوزه نا بهرز بۆوه. قۆلی گه نجه که یان گرت و راپینچیان کرد، نهوان گومانیان له وه نه بو که گه نجه که حوکمدراوه که یه چونکه نهو خاچه که ی هه لښگرتبو، گه نجه که هاواری ده کرد و ده یزیراند، ده یگوت: ئه ی هاوار! خو من حوکمکراوه که نیم، من په یوه ندیم به حوکم و سیداره وه نیه! من به زۆری زۆرداره کی خاچه که یان پی هه لښگرتوم!، به لام جه ندرمه کانی له سیداره دان گوئیان بهم قسانه نه دا و له قسه کانیشی نه ده گیشن چونکه پۆمانی و یۆنانی بون.

٣٢- جیهه جیگردنی حوکمه که

هه مو تاوانکاریک خوی به بیتاوان دهرده خا و ده لئ من بی تاوانم، هه مو تاوانکاریک که به ره وه سزا دهردرئ هاوار و فیغان ده کا. گه نجه که یان راپینچ کرد و

حوکمه که یان جیبه جی کرد، جوله که کان له دوره وه وهستا بون و دونیاش ئیواره بو، تاریک بو، وایانده زانی ئه وه که سهی و له خاچ دراوه پیغمبر مهسیحه.^(۱)

۳۳- بهرزگردنه وهی عیسا به ره و ناسمان

خوای گه وه ره پیغمبر عیسا کوری مه ریبه میشی له پلان و فرۆفیلی جوله که کان رزگار کرد و به ریتیکی زۆره وه به ره و ناسمانی بهرز کرده وه.

۳۴- قورئان له باره ی ئه م به سهرهاته وه ده دوی

خوا له قورئاندا که له باره ی جوله که کانه وه ده دوی باسی ئه م به سهرهاته ش ده کات و، ده فهرموئ: ﴿وَيَكْفُرْهُمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَنًا عَظِيمًا ۝۱۵۶﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝۱۵۷﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا^(۲) واته: جوله که کان برۆیان به عیسا نه کرد و بوختانیکی گه وره شیان به مه ریبه هه لبه ستا، هه روه ها گوتیان: مه سیحی کوری مه ریبه میشمان کوشت، به لام عیسا پیغمبره ی خوا بو و نه شیان کوشت و له خاچیشیان نه دا، به لکو یه کیکی تریان کوشت و به عیسا تیگه یشتن، ئه وه که سانه ش که رای جیاوازیان له کوشتنی عیسا هه بو گومانیان له کوشتنه که ی هه بو چونکه هه ر به گومان و مه زنده وه پیاوانبو عیسا یه و

(۱) له ورده کاری و کهینویهین و که شه وهای ئه م سه برده یه دا متمانه مان کردۆته سه ر به لگه نامه میژویی و یاسایه مه سیحیه کان که له م دوا یه دا دۆزان وه و نوسراونه ته وه.

(۲) النساء: (۱۵۶-۱۵۸)

یه قینیان نه بو، عیسیایان نه کوشتوه به لکو خوا به رزی کردۆته وه ئاسمانی، خوا به دهسه لات و دانایه.

ئێستا عیسا له ئاسمانی دایه، خوا خۆی پیتی ئاگاداره، خوا ده توانی هه مو شتی بکا.

پیغه مبه ر عیسا له دایکبون و ژیان و کاروباره کانی سه یرو سه مه ر و یاسابه ده ر بو، هه موش هیژ و توانی بیسنوری خویان نیشان ده دا.

۳۵- دابه زینی عیسا به ر له رۆژی دوا یی

هه ر کاتی خوا مه به ستی بۆ عیسا له ئاسمان داده به زینی، بیانیوی جوله که و گاوران ده بری، هه ق سه رده خا و نه هلی ناهه ق داده مرکی نی. پیغه مبه ر ﷺ له رپی فره موده راست و موته واتیره کانیه وه نه وه وه والهی پیرا گه یاندوین و موسلمانانی هه مو سه رده می کیش بر وایان پیه ئنا وه، خواش راستی فره موه که ده لی: ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾^(۱) واته: هه مو خا وه نامه کان بر وا به عیسا دینن پینه وه ی بری، له رۆژی دوا ییشدا ده بیته شهید له سه ریان.

۳۶- موژده که ی عیسا به ناردنی پیغه مبه رمان محمد ﷺ

پیغه مبه ر عیسا له به ر نه وه ی جوله که کان دژایه تیه کی توندوتیژیان ده کردو پلان و فرو فیلان بۆ داده نایه وه و بیده سه لات و بۆ پشت و په نا بو؛ نهیده توانی بانگه وازه که ی به ئاکام بگه یه نی. مائنا وایی له خه لک کرد و فره مانی خوی

جیبه جی کرد، موژدهشی به خه لکه که دا که له دواى خوێ پیغه مبهریک دێ کاره که ی تهواو ده کا و بانگه وازه که ی فره وان ده کا، خوا به هۆی تهو پیغه مبهره وه نیعمه تی خوێ به سهر مرۆفایه تی تهواو ده کا و خه لک بیانویان نامینێ، خوا له قورئان ده فه رموی: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِيْ اِسْرَءِيْلَ اِنِّیْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَیْکُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَیْنَ یَدَیْ مِنَ التَّوْرَةِ وَاَنْتَ رَاسُوْلٌ یَّاتِیْ مِنْ بَعْدِیْ اَسْمَءُ اَحْمَدُ بَیْنَ ۱۱) واته: عیسای کورپی مه ریه م گوئی: خه لکینه من پیغه مبهری خوا م و بۆ ئیوه نێردراوم، تهورات به راست ده خه مه وه و موژده تان پیده ده م که له دواى من پیغه مبهریک دێ ناوی ته حمده ده .

۳۷- له یه کخواناسیه کی پاکه وه به رهو بیروباوه رپکی نارون

یه کیک له شته سه یر و سه مه ره کانی میژو که چاو فرمیسکی بۆ هه لده رپژێ و دل بۆی ده تاوێته وه ته وه یه که بانگه وازه که ی پیغه مبه ره عیسا که بۆ یه کخواناسیه کی پاک و بیگه رد و ئاینیکی ئاسان و ساده ی دور له ئالۆز و لیلی و ده ستکاری و واتاگۆری و بۆ خوا په رستی و داوا له خوا کردن و هانا بردن به ره و لای خوا و خوشیستنی خوا، خه لکی بانگ ده کرد، گۆرا بۆ بیروباوه رپکی نارون و لیل و بۆ فه لسه فه یه کی ئالۆز و پر گریوگال، شوینکه وته کان زیده رپژیان کرد و هیند پیدا رویشتن تا ته وه ی سنوری مرۆفیتیان به زاند و په رینه وه ناو سنوری خوا وه ندیتی، گه یشته را ده یه ک بلین: (مه سیح کورپی خوا یه)، (خوا کورپی هه یه)، (مه سیحی کورپی مه ریه م خوا یه).

خوا که تاک و ته نیایه و له کهس نه بوه و که سیشی لی نابێ؛ کردبویانه

خیزانیکی سی کهسی و ههرسیکیان به خوا داده نا، دهیانگوت: باوک و کور و گیانی پیروز.

بیروباوه و پهفتاریان لهبارهی مهربه می دایکی مهسیح گهیشته راددهیه که به پیروزی بزانی و بیپهرستن، پێیان دهگوت: (دایکی خوا)، له ناو هه مو که نیسه کانیشدا پهیکهریان بۆ داتاشیبو و وینهیان بۆ ههلواسیبو، گاوهکان له کاتی تهنگانه دا په نایان وه بهر دهبرد و لێی دهپارانهوه، قوریانیان بۆ سهرده بهری و کرپوشیان بۆ دهبرد.

خوا به ناره زایه وه لهبارهی بیروباوه په که یانه وه دهووی و پهفتاره که یان به خراپه یه کی ناقولا، دهفرموی: ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَاكُلَانِ الطَّعَامَ﴾^(۷۵) **أَنْظِرْ كَيْفَ بُنِيتَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّ يُؤَفَّكُونَ** **قُلْ أَتُؤْمِنُونَ بِدُورِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ كَثِيرٌ^(۱) وَاتِهِ:** مهسیحی کورپی مهربم پیغه مبهراڼ بوه و بهر لهویش گه لێ پیغه مبهراڼ ناردراون، دایکه که ی راستخواز بوه، وه که مروفانی تر نان و خواردنیان خواردوه، پامینه بزانه چۆن نیشانه کانیان بۆ پون ده کهینه وه، دیسان پامینه بزانه نهوان چۆن پو له پاستی وهرده گێرن. پێیان بلێ: ئایا جگه له خوا که سیکی تر دهپهرستن که نه دهتوانی زیانتان لێ بدات و نه قازانجتان پێ ببه خشی؟ که خوا ی گه ورهش بیسه و زانیه.

۳۸- عیسا بانگی خه لک ده کا تا به ته نه ها خوا بپه رستن

پیغمبهه ر عیسا ش وه کو سه رجه م پیغمبهه ره کانی تر بانگی خه لکی کرد وه تا خوای تاک و ته نیا بپه رستن، له ئینجیلدا هات وه ده لئی: (ما فی خوایه که سوژده ی بۆ ببه ی و به ته نیا نه و بپه رستی)^(۱)، ههروه ها وته که ده لئی: (ما فی خوایه که سوژده ی بۆ ببه ی و به ته نیا نه و بپه رستی).^(۲)

خوای گه وره ش ده فهرموی: ﴿مَا كَانَ لِلْبَشَرِ أَنْ يُوتِيَهِ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿۷۹﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَالِيَّةَ وَالنَّيِّعَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ وَيَقُولُونَ^(۳) واته: هه ر مرؤفینک که خوا په رتوک و دانایی و پیغمبهه رایه تی دا وه تی بۆ نه بوه به خه لک بلئی: وه رن من بپه رستن و خوا مه په رستن، به لکو پێیان ده لئی: وه رن به و جوژه په روه ردگار بپه رستن که له په رتوک فیترکراون و خویندوتانه. فهرمانیشتان پێناکا فریشته و پیغمبهه ران بکه ن به خوا، هه رگیز فهرماتتان پێناکا بیروایی بکه ن دوا ی نه وه ی که بونه موسلمان﴾.

(۱) مه تتی (۱۰: ۴)

(۲) لۆقا (۱۰: ۴)

(۳) آل عمران: (۷۹-۸۰).

۳۹- قورئان بانگه وازه که ی عیسا ده خاته رو

قورئان که به پراستخه ره وه ی دینه کانی پیشوه و زالیشه به سهریاند ا به نه شم و شیوازیکی راست و رهوان و بی کهم و زیاد باسی نه وه ده کات که پیغه مبه ر عیسا بانگه وازی یه کخواناسی راگه یاندوه: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾^(۱) واته: نه وه که سانه ی که گوتیان مه سیحی کوری مه ریه م کوری خواجه بی پرواییان کردوه، مه سیح گوتویه تی: نه ی نه وه ی ئیسرائیل! خوا به رستن که پهروه ردگاری من و پهروه ردگاری ئیویه، بزنان هر که سیئک هاوبهش بؤ خوا پهیدا بکا؛ خوا به ههشتی لی حه رام کردوه و ده چیته ناو ناگر و که سیش نیه رزگاری بکا.

۴۰- شوینپایه ی یه کخواناسی له بانگه وازه که یدا

قورئانی پیروژ به نه شم و شیوازیکی زؤر به تام وچیژ و رهوان بیژانه وه باسی شوینپایه ی یه کخواناسی ده کا له بانگه وازه که ی پیغه مبه ر عیسا دا. هه رکه سی له یه کخواناسی و له ژبانی پیغه مبه ر و په یامبه ران شاره زا بی و، خوی گه وه بناسی و فره مانه کانی جیبه جی کردبی و ترسی خوی له دل بی، له م ئایه ته بوی ده رده که وی که پیغه مبه ر مه سیح چند به پاکی بانگه وازی یه کخواناسی راگه یاندوه: ﴿لَن يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ

(۱) المائدة: (۷۲).

الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٣﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا إِنَّمَا ^(۱) واته: نه مه سیح و نه فریشته نزیکه کانیش خۆیان به گه وره نه زانیوه تا نه بن به بهنده ی خوا، هر که سی خۆی به گه وره بزانی و خوا نه په رستی. نهوا له رۆژی دواپی هه مو بۆ لای خوا کوډه کرینه وه. جا نه وانه ی که بر وایان هیناوه و کرده وه ی چاکیان نه بجام داوه پاداشتیکی سه رو به ر وهرده گرنه وه و خوا له چاکه ی خۆی شتی زیاتریشان پیډه به خشی، به لام نه وانه ی که خۆیان به گه وره زانیوه و لوت به رزیان نواندوه سزایه کی سه ختیان ده داتی. جگه له خواش کهس نیه یار مه تیده ر و پشتیوانیان بی.

۴۱- دیمه نیکی سهرنجراکیش له دیمه نه کانی رۆژی دواپی

قورپانی پیرۆز به زمانه پاراو و په رجوه که یه وه ^(۲) دیمه نیکی له دیمه نه سهرنجراکیشه کانی رۆژی دواپی ده خاته به رچاو که تییدا پیغه مبه ر عیسا خۆی له م قسانه ی پیان هه لبه ستاوه و له و کرده وه ناب ه جییانه ی له ئاستیدا کردویانه بی به ری ده کات، هه روه ها بانگه وازه که ی به و په ری راستگویی ه وه ده خاته رو، نه وانیش خه تبار ده کا و له و تاوانه به به رپرسیان له قه لّم ده دا که عیسا یان له

(۱) النساء: (۱۷۲-۱۷۳).

(۲) په رجو: معجزه.

را دهی مروثیتی بردۆته دهره وه. قورئان بخویننه وه و له شان و شکۆ و سام و هه بیه تی ئەم دیمه نه رامینن که ده فەرموی: ﴿قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۱۵) وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعْقِصَ ابْنُ مَرْيَمَ مَا نَتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَن أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ (۱۱۶) مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرَنِي بِهِ أَن أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (۱۱۷) إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ وَإِنْ تَغْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱۱۸) قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۱۹) لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱) واته: له رۆژی دواپی خوا به عیسا ی کورپی مه ریه م ده لئ: عیسا تۆ به خه لکیت گوتوه: جگه له خوا من و دایکیشم بکه ن به خوا، عیسا ده لئ: پاک ی بۆ تۆ خوا به! من بۆم نیه شتیکی ناشایسته دهره ق به تۆ بلیم، نه گهر وام گوتبی تۆ زانیوته، چونکه تۆ ده زانی له دهرونی مندا چ هه به، به لام من نازانم له دهرونی تۆدا چ هه به، تۆ به په نامه کی زانیاری (۱۱۶). خوا به من ههر نه وه م پینگوتون که تۆ فەرمانت پیکردوم، پیمگوتون: خوا بپهرستن که پهروه دگاری من و پهروه دگاری ئیوه به، تا منیش له ناویاندا بوم له حالیان ناگادار بوم به لام که

تۆ منت بۆ ئاسمانی بەرز کردەووە خۆت چاودێریان بوی، خۆت بە ھەموو شتێک ئاگاداری خوایە! (١١٧) ئەگەر سزایان بەدی ئەوا بەندەیی خۆت، ئەگەر لیشتیان خۆش بی ئەوا ھەر خۆت بە دەسلالت و دانای، (١١٨) ئەوجا خوا دەفەرموێ: ئەمڕۆ رۆژێکە تەنھا راستگۆکان بەھرەمەند دەبن و بەھەشت و باخاتیکی زۆریان پێدەبەخشم کە چەندین رۆباریان بە بەردا دەپوات و بۆ ھەمیشە لەناویدا دەبن، خوا لەو کەسانە رازی بوو و ئەوانیش لە خوا رازین، ئەمەشە سەرکەوتنی گەورە. (١١٩) مۆلکی ئەرز و ئاسمانەکان و ھەرچی لە نێوانیاندا ھەیە ھی خوا، خوا توانای بەسەر ھەموو شتێکا ھەیە (١٢٠).

٤٢- لە بیروباوەریکی لیڵەووە بەرەو بپەرستێکی بەربلاو

بانگخوازە مەسیحیەکان لە خۆرا^(١) چۆنە ئەوروپا، کە ئەوروپا لە میژبوو بپەرستێکی لە راددەبەردەری لەناویدا بلاوبووەو و تا گەردنانی تیدا نغۆ ببو. یۆنانیەکان بپەرست بون، سیفەتەکانی خایان لە چەندین پەیکەری جۆراوجۆری خواوەندان بەرجەستە کردبو، گەلیک کۆتەلیان^(٢) بۆ داتاشی بون، گەلیک پەرستگایان بۆ بنیات نابون، بۆ بژێوی خواوەندیک و بۆ بەزەیی خواوەندیک و بۆ زەبروزەنگ و زالی خواوەندیکیان داناو.

(پۆما)ش بپەرستی لە گەل گۆشت و خۆینی تیکەل ببو، لە گەل روح و خۆینی ھاموشۆی بو، پۆمانیەکان گەلی جۆرە خواوەندیان دەپەرست. جا کاتیک کە

(١) چونکە مەسیح فەرمانی پێنەکردبون، بەراشکاویش گوتیوەتی من بۆ مەرە وێلەکانی نەوێ ئیسرائیل ناردراوم.
(٢) کۆتەل: پەیکەر.

ئایینی نه سرانیان گه یشتی، قوسته نینیی گه و ره له سالی ٣٠٦ زایندا به نه سرانی و ئایینی نویی له نامیز گرت و کردیه دینی په سمی ولات.

له ویدا نه سرانیهت گه لسی بیرو باوه پری بته رستی و نه ریتی پۆمانی و فه لسه فهی یۆنانی و هر گرت، به ره به ره له گه لیان تیکه ل ده بو، تا وای لیها ت په سه نایه تی پیغه مبه رانه و ساد هیی پۆژه ه لاتانه و گوړ و تینی یه کخو اناسانه ی خۆی ون کرد، چه ندین دوړویش تییه ره هاتن، نه وانیش گه لیک بیرو باوه پری کۆن و چه شه ی^(١) بته رستانه یان تیخست، له نه نجامی نه مه دا دینیکی تری تازهی لی پهیدا بو که نه سرانیهت و بته رستی تییدا وه کو یه ک بون.

به مجۆره نه سرانیهت به ریگایه کی تری غهیری ریگاکه ی مه سیح بلاو ده بۆوه و بانگه وازی بۆ ده کرا. وه ک پتیوار یکی ری بزبو که به نه نقه ست و به نه زانیسه وه ملی ریگایان بگری بیته وه ی ریگه ی یه که م و ریگه ی کۆتایی پیک بگاته وه.

له بهر نه حیکمه ته که ته نها نه وانه ی میژوی نه م ئاینه یان خویندۆته وه لسی تیده گهن؛ خوا نه م نه ته وه یه ی به گو مړا ناوزه د کردوه، به لام جوله که کانیش به نه ته وه یه کی غه زه ب لینگیراو. له سه ر زاری موسلمانانه وه ده فه رموی: ﴿ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ مَلِكٍ ﴾^(٢) واته: خواجه! بۆ پتی راست پتیوینیمان بکه، ریگه ی نه و که سانه ی میهره بانیت له گه لدا نواندون، نه وه ک ریگه ی نه و که سانه ی که وه بهر توړه یی که وتون، نه وانه ش نا که گو مړا بون.

(١) چه شه: چیژ.

(٢) الفاتحه

بیگومان ئەمە بوە ھۆی نانەوہی مەرگەسات^(۱) لە ئەورپادا، بگرە بوە ھۆی ئەوہی کہ تەواوی مرقایەتی دوچاری مەرگەسات ببێ کہ ئەورپا پۆزگاریکە سەرکردایەتی دەکا و تا ئیستاش جڵەوی سەرکردایەتیەکی لەدەست دایە و بەسەر جیھان قەلەمڕوہ^(۲). بەلام سەرەتا و کۆتایی کاروبار ھەر لە دەست خوایە.

(۱) مەرگەسات: کارەساتی دلتەزین.

(۲) قەلەمڕوہ: حاکم.

فەرھەنگۆك

ناتـــــــــــــــــاج:	موحتاج.
نارخــــــــــــــــەيان:	دلتيا، مطمئن.
نــــــــــــــــارو:	خەيار.
نــــــــــــــــازيز:	زۆر خۆشەويست
ناســــــــــــــــتانه:	دەريار و بەر ديوەخانی پاشايان.
ناســــــــــــــــەوار:	شوئنهوار.
ناكــــــــــــــــار:	سيفەت.
نــــــــــــــــاموژ:	تعاليم.
نــــــــــــــــاوهز:	عەقل، عەقلەت.
نــــــــــــــــاوزا:	ھاوتەمەن.
نــــــــــــــــاوس:	ناژەلى زگپر.
ناوھــــــــــــــــەلگۆزين:	ناو دەرھيتان لەبەر.
ئاوئــــــــــــــــازان:	خۆ دەنامتزدان.
نەســــــــــــــــپايى:	لەسەرخۆيى.
نــــــــــــــــەفرتنراو:	خولقيتنراو، وەديھيتنراو.
نەفــــــــــــــــسوس:	نەسەف. داخ و خەم.
ئەوئــــــــــــــــندەر:	ئەو، ئەو شوئن.
بــــــــــــــــاك:	منەت.
بــــــــــــــــان:	سەر.
بــــــــــــــــاو:	عادەت.
بــــــــــــــــاوش:	ناميتز.
بە پەلــــــــــــــــەپروزي:	بە پەلەپەل.
بە ھەلــــــــــــــــەداوان:	بەتالۆكە، بە پەلەپەل.
بەرھەنگارىوونــــــــــــــــەو:	روپەرپويونەو.
بەشــــــــــــــــكو:	بەلكو، خۆزگە وادەبو.
بەلــــــــــــــــەد:	شارەزا.
بــــــــــــــــەھرە:	نيعمەت، بەخشش.
بــــــــــــــــەرەدارى:	نيعمەتدارى.
بــــــــــــــــەيان:	بەيانى.
بــــــــــــــــزر:	ون
بوغرابــــــــــــــــون:	مەغروربون.
بولتــــــــــــــــە:	تاريك و پونى ئىواران و بەيانيان.
بــــــــــــــــوتير:	بەجەرگ و چاونەترس.

بیهـــــــــــــــــری:	ناپهژدار.
بیده رامـــــــــــــــــهت:	بیج داهات.
بیـــــــــــــــــسۆ:	بیگومان، بیشک.
بیـــــــــــــــــگاری:	کاری به زۆری و بی کری.
تۆمـــــــــــــــــانج:	بوختان.
تا ســـــــــــــــــه تره:	همیشه تره.
تازـــــــــــــــــیاریتی:	به سهردا هه بون، نیمتیار.
تا ســـــــــــــــــه:	شهو، جهزهت.
تا ســـــــــــــــــه:	تا هه تایه.
تا وه نـــــــــــــــــگاز:	به تاوی پۆژ سوتاندن.
ته خـــــــــــــــــشان و په خـــــــــــــــــشان:	به فیژدان، پاکوپوک کردن.
تـــــــــــــــــه فروت و نـــــــــــــــــابون:	له ناچون و کاو لبون.
تـــــــــــــــــه لار:	بالا خانه.
تـــــــــــــــــه مـــــــــــــــــبج بـــــــــــــــــون:	دهست له کاری نارهوا هه لگرتن به هۆی سزایهک.
تـــــــــــــــــه وازۆ:	پۆژش، عوزر.
تـــــــــــــــــه وانیج:	تانه و ته شهر.
تیـــــــــــــــــه لـــــــــــــــــچونه وه:	سه رله نوی قسه لیکردنه وه.
پا ســـــــــــــــــاو:	هۆی عوزر نامیز.
پا کـــــــــــــــــیگاری:	گوتهی سبحان الله.
پـــــــــــــــــه رجو:	معجزه.
پـــــــــــــــــه روا:	ترس.
په نا مـــــــــــــــــه کی:	غهیپ.
پیا و مـــــــــــــــــاقول:	پیاوی دیار و ده مزا ست.
پـــــــــــــــــه شبین:	کاهین، نهو که سهی شتیک پیشبینی ده کات بۆ داهاتو.
پـــــــــــــــــه لگوتن:	مه د حکردن.
جـــــــــــــــــه رده بی:	پیتگری.
جگه رگۆشـــــــــــــــــه:	مندال.
حه شـــــــــــــــــاردان:	شاردنه وه.
خۆدان و ســـــــــــــــــانندن:	په وینه وه، سارد بونه وه له شتیک.
خـــــــــــــــــامۆش:	کپ، بی ههست و خوست.
خه مـــــــــــــــــلانـــــــــــــــــدن:	ته قدیر کردن.
خـــــــــــــــــه مین:	خه مگین، خه فته تاوی.
دۆش دا مـــــــــــــــــان:	حه یران بون.
دا خور پـــــــــــــــــاو:	له رزه ی له نا کاوی دل.
داد ی نـــــــــــــــــه دان:	سودی پیت نه گه یانندن.
داد یـــــــــــــــــار:	حاکم.

داغ كـــــــردن:	سۆز كەردنەو.
دال:	بالئەدەيە كى گەورەى مردار خۆرە.
دامـــــــەن:	داوئىن، دامئىن.
دايـــــــەن:	ئەمۇژنەى كە شىر بە منداڵان دەدا.
دەبـــــــورى:	خۆش دەبى.
دەراســـــــا:	كارى لە عادەت بەدەر.
دەرەتـــــــان:	رئى رزگارى.
دەرەقـــــــەت:	دەرەست.
دەرھـــــــەق:	لەمەر، بەرامبەر بە.
دەرەســـــــەت:	دەرەقەت.
دلۆقـــــــان:	دلئەرم و بە بەزەبى.
دواپۇژ:	رۆژى دوايى.
ديـــــــدەن:	دیدار، دیتن.
ديـــــــدەوان:	چاودتیر.
ديـــــــدەوانى:	چاودتیری.
ژیـــــــوان:	پەشیمان، گەرانەو بە لای خوا.
ژیـــــــوان بونەو:	پەشیمان بونەو.
پاداـــــــشتن:	ئامازە كەردن.
پادەبـــــــورى:	رەت دەبو، تێدەپەرى.
پاژەكـــــــار:	خزمەتكار.
پارايـــــــى:	دودلى.
راســـــــەت:	بەجدى.
راســـــــپارە:	ئەمانەت.
پاچـــــــەنى:	پاجفرى.
پام:	دەستەمۆ.
پەخـــــــسى:	ھەراش بو، لە خەم دەرچو، گەورە بو.
پەزىـــــــل:	خەس، پۇژد.
رەمەكـــــــە:	بەبى پىلان و بەرنامە، عەشوائى.
رەوا:	ھەق.
رەواز:	رەنگايەك ھاتوچۆى لەسەر بى.
رەوش:	حال و بار، وەزە.
رەك:	قەين.
رواـــــــەت:	دەمەنى دەرەوئى شت.
روشكـــــــەن كەردن:	قەسەى سارد پىگوتن.
پـــــــەن:	سەربردە، ژىنى رابردوى كەسەك.
پىزانـــــــە:	پىزە لىتان.

زۆر راس	تینەن:	زۆر بە جدیمانە.
زاری :		شیوەن و گریانى تازىەدارى.
زەرەر:		زیان.
زەن	دۆل:	قەلشى زل لە زەویدا.
زەي	ن:	بیروھۆش.
زگ	وزا:	لەدایکبونى مندانلن.
س	ۆراخ:	بەدواداگەرآن. لىکۆلینەوہ.
س	بەینان:	بەیانیان.
سەر	سخت:	سەرکیش.
س	ەرگەردان:	وتیل، رى لەبەریرىو.
س	ەرقال:	مەشغول.
س	ەرکۆنە:	گلەبى، سەرزەنشت.
س	قامگیر:	جینگىر و چەسپ.
س	پلەبى:	بیتەمەكى، پیتەزانین.
س	رش:	تەبیعات، سروش.
س	روش:	نیگا، وەحى.
س	لەمینەوہ:	رەوینەوہ، ساردبونەوہ لە شتىک.
س	ینە:	سینگ.
ش	ەرەنگیز:	خراپەویست.
ش	لەلاقە:	جۆرە بالندەبەکە.
ش	ەک:	شتومەک.
ش	ون:	شوتنەوار، شوتنپى.
چاویە	ستى بون:	شت نەدیتن.
چە	شە:	چىژ.
چ	ەلومل:	وازنەھیتنىكى چارسکەر.
گۆل	ک:	گوێرەکە.
گا	کردن:	بانگکردن.
گا	شەبەرد:	بەردى زل.
گا	گەل:	کۆمەلتيک گا.
گ	نەبۆ:	نەى گەنج.
گ	ەرج:	بىنەقل.
گ	رفت	زى:
گ	زى:	خیانەت.
گ	وێرادی:	گوێبىست.
گ	یر نەبو:	نەسرەوى.
ع	ەرەق:	مەى.

شەيدا.	_____ەودال:
فەرمان، نەمر.	_____ەرمايشت:
زۆرى.	_____ەريى:
پزگار كەر.	_____ەريسادپەس:
فريشتەي مەرگەبول:	_____ەريشتەي مەرگەبول:
خەلەتان.	_____ەريو خواردن:
پاشاكاني ميسر.	_____ەريەونئەكان:
دادەخرين.	_____ەپات دەبن:
بنيپر كوردن، لەناو بوردن.	_____ەلاچەو:
حاكم.	_____ەلەمپەو:
پزگار، دەرياز.	_____ەلار:
بېچارە.	_____ەلپەسەر:
پەيكەر.	_____ەلئەل:
توشى تەنگانەبون.	_____ەلئەل كەوتن:
خاكەسەر.	_____ەلئەل كەوتن:
لاف و تەنتەنە.	_____ەلئەل كەوتن:
پەككەوتەيى.	_____ەلئەل كەوتن:
كەي، چ كاتى.	_____ەلئەل كەوتن:
نەعل.	_____ەلئەل كەوتن:
كوپرى بچكۆلە.	_____ەلئەل كەوتن:
سەريپين.	_____ەلئەل كەوتن:
ناكۆكيەك، قچيە.	_____ەلئەل كەوتن:
گەمە و گالئە.	_____ەلئەل كەوتن:
سەرسەخت، پكەر، عيناڧ.	_____ەلئەل كەوتن:
دەسبەسەرداھيتنان، دلدانەو.	_____ەلئەل كەوتن:
لە برى، لە بەرامبەر.	_____ەلئەل كەوتن:
لەناو چون.	_____ەلئەل كەوتن:
لەجياتى.	_____ەلئەل كەوتن:
خزين.	_____ەلئەل كەوتن:
خۆ بەگەورەزان، فيزيەرز.	_____ەلئەل كەوتن:
لە يەكترى داېراندن.	_____ەلئەل كەوتن:
لېي بويوم.	_____ەلئەل كەوتن:
جيتى ھەوانەوې و شتر و مەرومالات.	_____ەلئەل كەوتن:
ئەستەمە، مستحيل.	_____ەلئەل كەوتن:
قايم و توندوتۆل.	_____ەلئەل كەوتن:
كارەساتى دلتەزىن.	_____ەلئەل كەوتن:

مهزن:	گه وره.
مهزنه:	خه ملاندن به ميتشك.
مهنگ:	سهنگين.
مههانه:	بههانه، پروبيانو.
مههيكيت:	عهده قگيت.
مهرو:	مرؤه.
دهسه ته مو:	پام.
مهشتومر:	دهمه قالي.
مكوپرون:	سوريون.
نوكتهر:	خزمه تكار.
ناباوي:	ناعاده تي.
نئاگوزور:	پتويست، موحتاج.
نئامو:	لايده، غه ريب.
نئامه خوا:	ماشه لالا.
نئاوازه:	دهگه من.
نئهمه وه:	نومعت.
نئهمه خوازه لالا:	خوانه خواسته، نه خاسمه.
نئهمه فرهت:	نه فرين، له عنعت.
نئهمه نگ:	عهيب.
نئهمه ته تي:	به دبه ختي.
نئهمه نگ:	ماسي زل، حوت.
نئها:	دوعا، پارانه وه، دوعاي چاك.
نئكولي:	ئينكارى.
نئوزانه وه:	كپوزانه وه، دهنگي گريانوي ده ريرين.
نئياز:	نيهت، مه بهست.
نئهراسان:	بيزار، وه پرس.
نئهمه ساره:	نه ستيره.
نئهلوشين:	قوت دان.
نئهلوه سته:	بيده نگبونتيكي كه م، وه ستانتيكي كه م.
نئهمه ناردن:	ناردن، رهوانه كردن.
نئهمه زور:	بير، فكر.
واده گه:	نهو شوينه ي ديارى ده كريت بۆ پيك گه يشتن.
وه چمه رختين:	وه رسوپين، لابه دن.
وه چمه:	نه وه.
وره:	عه زيمهت.
وييل:	پئ له بهر بزر بوو.

پیرست

- ۷.....وتەدەك بە پێنوسی توێژەر و بانگخوازی نیسلامی ۷ سەید قوتب
- ۹.....پێشەکی
- ۱۱.....پێغه‌مبه‌ران بەشی یەكەم
- ۱۳.....به‌سهرهاتی پێغه‌مبه‌ر ئیبراهیم
- ۱۵.....۱- بت فرۆشه‌كه
- ۱۵.....۲- كۆره‌كه‌ی نازەر
- ۱۶.....۳- نامۆژگاریه‌كه‌ی ئیبراهیم
- ۱۷.....۴- ئیبراهیم بته‌كان ده‌شكێنێ
- ۱۸.....۵- كێ نهم كاره‌ی كردوه‌؟
- ۲۰.....۶- ئاگرێكی سارد
- ۲۱.....۷- كێ خوای منه‌؟
- ۲۲.....۸- خوا په‌روه‌ردگاری منه‌
- ۲۳.....۹- بانگه‌وازه‌كه‌ی ئیبراهیم
- ۲۴.....۱۰- له‌به‌رده‌م پاشادا
- ۲۵.....۱۱- بانگکردنی باوكی
- ۲۶.....۱۲- به‌ره‌و مه‌كه‌كه‌
- ۲۷.....۱۳- بیرى زه‌مزه‌م
- ۲۸.....۱۴- خه‌ونه‌كه‌ی ئیبراهیم
- ۲۹.....۱۵- كه‌عبه‌
- ۳۱.....۱۶- به‌یتوله‌قدیس
- ۳۳.....به‌سهرهاتی پێغه‌مبه‌ر یوسف
- ۳۵.....۱- خه‌ونیکی سەیر
- ۳۶.....۲- چه‌سودیی براكان
- ۳۷.....۳- براكان ده‌چنه‌ لای یه‌عقوب
- ۳۹.....۴- به‌ره‌و دارستان
- ۴۰.....۵- له‌به‌رده‌م یه‌عقوبدا
- ۴۱.....۶- یوسف له‌ناو بیردا

- ۷- له ناو بیره وه بۆ کۆشکی پاشا ۴۱
- ۸- نه مهك و داوین پاکی ۴۲
- ۹- نامۆزگاریه که ی ناو به ندیجانه ۴۴
- ۱۰- زیره کایه تی یوسف ۴۶
- ۱۱- نامۆزگاریکردن به یه کخواپهرستی ۴۷
- ۱۲- واتای خه ونه کان ۴۸
- ۱۳- خه ونه که ی پاشا ۴۹
- ۱۴- پاشا به دوا ی یوسفدا ده نیرئ ۵۰
- ۱۵- یوسف داوای لیتکۆلینه وه ده کات ۵۱
- ۱۶- سهرکاری گه نجینه و به رو بومی ولات ۵۲
- ۱۷- براکانی یوسف هاتن ۵۳
- ۱۸- گفتوگۆی نیتوان یوسف و براکانی ۵۴
- ۱۹- گفتوگۆی نیتوان یه عقوب و کوره کانی ۵۵
- ۲۰- بنیامین له لای یوسفدا ۵۶
- ۲۱- گه رانه وه بۆ لای یه عقوب ۵۹
- ۲۲- نه یینه که ده رده که وئ ۶۰
- ۲۳- یوسف به دوا ی یه عقوبدا ده نیرئ ۶۲
- ۲۴- یه عقوب له لای یوسفدا ۶۳
- ۲۵- کۆتایی پر خیر ۶۴
- به سهرهاتی پیغه مبه ران نوح ۶۷
- ۱- له دوا ی ئاده مدا ۶۹
- ۲- هه سودی شه یتان ۶۹
- ۳- به رکردنه وه ی شه یتان ۷۰
- ۴- فیتلی شه یتان ۷۱
- ۵- وینه ی پیاوچاکه کان ۷۲
- ۶- له وینه وه بۆ په یکه ر ۷۲
- ۷- له په یکه ره وه بۆ بت ۷۳
- ۸- توپه یی خوا ۷۴
- ۹- پیغه مبه ر ۷۵
- ۱۰- مرۆڤ یان فریشه ؟ ۷۵
- ۱۱- پیغه مبه ر نوح ۷۶

- ۱۲- نتهوه کە ی ج وه لاميکیان دایه وه؟ ۷۷
- ۱۳- گفتوگۆی نیتوان نوح و نتهوه کە ی ۷۸
- ۱۴- زه بونه کان شویت کە وتون ۷۹
- ۱۵- بریانیوی دهوله مهنده کان ۸۱
- ۱۶- بانگه وازه کە ی نوح ۸۱
- ۱۷- نزای نوح ۸۳
- ۱۸- کە شتی ۸۴
- ۱۹- لافساو ۸۵
- ۲۰- کۆره کە ی نوح ۸۶
- ۲۱- له کە سی تۆ نیه ۸۷
- ۲۲- دوا ی لافاوه کە ۸۸
- به سهرهاتی پیغه مهران هود ۹۱**
- ۱- له دوا ی نوحدا ۹۳
- ۲- ناسویاسگوزاری عاد ۹۴
- ۳- ستم و دهستدریژی عاد ۹۴
- ۴- کۆشک و ته لاره کانی عاد ۹۵
- ۵- هودی پیغه مهران ۹۶
- ۶- بانگه وازه کە ی هود ۹۷
- ۷- وه لامي نتهوه کە ی ۹۸
- ۸- دانایی هود ۹۹
- ۹- بریوی هود ۱۰۰
- ۱۰- کە لله ره قایه تی عاد ۱۰۱
- ۱۱- سزا ۱۰۲
- به سهرهاتی پیغه مهران صالح ۱۰۵**
- ۱- له دوا ی نتهوه ی عاددا ۱۰۷
- ۲- ناسویاسگوزاری شه مود ۱۰۸
- ۳- په رستنی بت ۱۰۹
- ۴- صالح سلاوی خوی لیبین ۱۰۹
- ۵- بانگه وازه کە ی صالح ۱۱۱
- ۶- پرپیاهه نده ی دهوله مهنده کان ۱۱۲
- ۷- به هه لهدا چوبین ۱۱۳

- ۸- نامۆزگاریه‌که‌ی صالح ۱۱۴
- ۹- داوای کریتان لێ ناکم ۱۱۵
- ۱۰- وشتره‌که‌ی خوا ۱۱۶
- ۱۱- نۆره به نۆره ۱۱۷
- ۱۲- یاخیبونی بهمود ۱۱۸
- ۱۳- سزا ۱۱۹
- به‌سهرهاتی پیغه‌مهر موسا ۱۲۱
- ۱- له که‌نعانه‌وه به‌رهو میسر ۱۲۳
- ۲- له دوای یوسفدا ۱۲۴
- ۳- نه‌وه‌ی نیسرائیل له میسردا ۱۲۶
- ۴- فیرعه‌ونی میسر ۱۲۸
- ۵- سه‌رپرینی مندالان ۱۲۹
- ۶- له‌دایکبونی موسا ۱۳۱
- ۷- له‌ناو روپاری نیلدا ۱۳۱
- ۸- له‌کۆشکی فیرعه‌وندا ۱۳۳
- ۹- کێ مه‌مکی ده‌داتی؟ ۱۳۵
- ۱۰- له‌باوه‌شی دایکیدا ۱۳۷
- ۱۱- بۆ کۆشکی فیرعه‌ون! ۱۳۹
- ۱۲- مستیکی کوشنده ۱۴۰
- ۱۳- نه‌هێنیه‌که‌ ناشکرا ده‌بی ۱۴۲
- ۱۴- له‌میسره‌وه به‌رهو مه‌دیه‌ن ۱۴۴
- ۱۵- له‌مه‌دیه‌ندا ۱۴۵
- ۱۶- به‌دوادا ناردن ۱۴۷
- ۱۷- ژن هێنان ۱۴۸
- ۱۸- به‌رهو میسر ۱۵۰
- ۱۹- برۆ لای فیرعه‌ون که ستوری به‌زاندوه و یاخی به ۱۵۲
- ۲۰- له‌به‌رده‌م فیرعه‌وندا ۱۵۴
- ۲۱- بانگکردن به‌رهو لای خوا ۱۵۶
- ۲۲- موعجیزه‌کانی موسا ۱۵۸
- ۲۲- به‌رهو گۆزه‌پان ۱۵۹
- ۲۴- له‌نیوان راست و ناپاستدا ۱۶۱

- ۲۵- هه‌ره‌شه‌کانی فیرعه‌ون ۱۶۴
- ۲۶- گه‌مژه‌یی فیرعه‌ون ۱۶۶
- ۲۷- برواداره‌که‌ی خزمی فیرعه‌ون ۱۶۹
- ۲۸- نامۆزگاری پیاوه‌ برواداره‌که ۱۷۲
- ۲۹- ژنی فیرعه‌ون ۱۷۴
- ۳۰- نه‌هامه‌تیه‌کانی نه‌وه‌ی ئیسرائیل ۱۷۷
- ۳۱- برسیتی ۱۸۰
- ۳۲- پینج نیشانه ۱۸۲
- ۳۳- ده‌رجون ۱۸۵
- ۳۴- خنکانی فیرعه‌ون ۱۸۷
- ۳۵- له‌ چۆله‌وانیدا! ۱۹۰
- ۳۶- ناسوپاسگوزاری نه‌وه‌ی ئیسرائیل ۱۹۲
- ۳۷- لامیلی نه‌وه‌ی ئیسرائیل ۱۹۳
- ۳۷- چینه‌که ۱۹۵
- ۳۸- شهربعدت ۱۹۸
- ۳۹- ته‌ورات ۲۰۱
- ۴۰- گۆلك ۲۰۴
- ۴۱- سزا ۲۰۶
- ۴۲- ترسنۆكایه‌تی نه‌وه‌ی ئیسرائیل ۲۰۸
- ۴۳- له‌پیناوه‌ زانستدا ۲۱۱
- ۴۵- لیکدانه‌وه ۲۱۴
- ۴۶- نه‌وه‌ی ئیسرائیل له‌ دوا‌ی موسادا ۲۱۵
- به‌سهره‌هاتی پیغه‌مبه‌ران به‌شی دوهم ۲۱۷
- ۱- چاوخشانده‌وه‌یه‌ك به‌ به‌سهره‌هاته‌کانی پیشودا ۲۱۸
- ۱- چاوخشانده‌وه‌یه‌ك به‌ به‌سهره‌هاته‌کانی پیشودا ۲۱۹
- ۲- به‌سهره‌هاتی مملانی له‌ نیتوان راستی و ناراستیدا ۲۱۹
- به‌سهره‌هاتی پیغه‌مبه‌ر شوعه‌یب ۲۲۱
- ۱- شوعه‌یب ده‌بیته‌ پیغه‌مبه‌ری مه‌دیهن ۲۲۳
- ۲- بانگه‌وازی شوعه‌یب ۲۲۴
- ۳- باوکیکی میهره‌بان و مامۆستایه‌کی دانا ۲۲۵
- ۴- وه‌لامی نه‌ته‌ره‌که‌ی ۲۲۵

- ۵- شوعه‌یب بانگه‌وازه‌که‌ی رۆن ده‌کاته‌وه ۲۲۶
- ۶- باش تیناگه‌ین چ ده‌لێی! ۲۲۷
- ۷- شوعه‌یب سدرسامی له‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی ده‌رده‌برێ ۲۲۷
- ۸- دوا‌هه‌مین تیر ۲۲۸
- ۹- بیانۆتکی قسه‌بێ ۲۲۸
- ۱۰- هه‌مان قسه‌ی بێ‌پروا‌کانی پێشانیان کرده‌وه ۲۲۹
- ۱۱- سزای نه‌ته‌وه‌یه‌ک که‌ بروای به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی نه‌هێنا‌بێ ۲۲۹
- ۱۲- په‌یامی را‌گه‌یاند و پاسپارده‌ی به‌جێ‌گه‌یاند ۲۳۰
- به‌سهرهاتی پیغه‌مبه‌ر داود و پیغه‌مبه‌ر سلیمان** ۲۳۱
- ۱- قورئان له‌باره‌ی نیعه‌ته‌کانی خوا‌وه‌ ده‌دوێ ۲۳۳
- ۲- نیعه‌تی خوا بۆ داود ۲۳۴
- ۳- سوپاسی داود له‌سه‌ر نیعه‌ته‌کان ۲۳۵
- ۴- نیعه‌تی خوا بۆ سوله‌یمان ۲۳۶
- ۵- تێگه‌یه‌شتنێکی ورد و زانستیکی قول ۲۳۷
- ۶- سوله‌یمان زمانی بالنده‌ و گیانه‌به‌ران ده‌زانێ ۲۳۸
- ۸- به‌سهرهاتی په‌رسلی‌مانه ۲۳۹
- ۹- سوله‌یمان بانگی شا‌ژنی سه‌به‌و ده‌کات تا بێته‌ سه‌ر دینه‌که‌ی ۲۴۰
- ۱۰- شا‌ژن را‌وێژ به‌ کاربه‌ده‌ستانی ولاته‌که‌ی ده‌کا ۲۴۰
- ۱۱- دیاریی دل‌پازیکردن ۲۴۱
- ۱۲- شا‌ژن به‌ گه‌رده‌نکه‌چه‌وه‌ دێته‌ لای سوله‌یمان ۲۴۲
- ۱۳- کۆشکێکی شوشه‌یی گه‌وره ۲۴۳
- ۱۴- منیش له‌گه‌ڵ سوله‌یمان بۆ په‌روه‌ردگاری بونه‌وه‌ر ملکه‌ج ده‌یم ۲۴۳
- ۱۵- قورئان به‌سهرهاته‌که‌ی سوله‌یمان و شا‌ژن ده‌گێڕێته‌وه ۲۴۴
- ۱۶- سوله‌یمان بێ‌پروایی نه‌کردوه‌، به‌لکو‌ شه‌یتانه‌کان بێ‌پرواییان کردوه ۲۴۶
- به‌سهرهاتی پیغه‌مبه‌ره‌ی یه‌یوب و پیغه‌مبه‌ری یونس** ۲۴۷
- ۱- به‌سهرهاتی نه‌ییوب چه‌شنێکی تهر له‌ به‌سهرهاته‌کان ۲۴۹
- ۲- سه‌بری نه‌ییوب ۲۴۹
- ۳- نه‌هامه‌تی و خه‌لات ۲۵۰
- ۴- به‌سهرهاتی پیغه‌مبه‌ر یونس ۲۵۱
- ۵- یونس له‌نبۆ نه‌ته‌وه‌که‌ی ۲۵۱
- ۶- یونس له‌ هه‌ناوی نه‌هه‌نگدا ۲۵۲

- ۷- خوا نزاکی قبول کرد ۲۵۳
- به سهرهاتی پیغمبر زهکهریا ۲۵۵
- ۱- نزای زهکهریا بۆ نهوهی کوپتیکی چاکهکاری بیتی ۲۵۷
- ۲- نهزرهکی ژنی عیمران ۲۵۸
- ۳- گوئی: خوایه کچم بوا! ۲۵۸
- ۴- چاودیری خوا بۆ کچی چاکهکار ۲۵۹
- ۵- نیلها میتک له لایهن پهروهردگاری میهره بانهوه ۲۶۰
- ۶- موژدهی پییه خشینی کوپتیک ۲۶۱
- ۷- نیشانه کان و توانای خوا ۲۶۱
- ۸- یه حیا نه رکی بانگهواز له نهستۆ ده گرئ ۲۶۲
- به سهرهاتی پیغمبر عیسا ۲۶۵
- ۱- به سهرهاتیکی له یاسابه ده ۲۶۷
- ۲- گشت کارهکانی سهیر بون ۲۶۸
- ۳- ملکه چبونی جوله که کان بۆ هۆیه پوالتیه کان ۲۶۸
- ۴- به سوک سهیر کردن و یاخیبون ۲۶۹
- ۵- نیعمهتی خوا بۆ نهوهی ئیسرائیلیه کان ۲۷۰
- ۶- سپلهیی ۲۷۱
- ۷- به خۆنازین و خۆه لکیشان ۲۷۱
- ۸- له دایکبونی مهسیح له گهژ شته به رههسته کان به رهنگار ده بیتهوه ۲۷۱
- ۹- موعجیزهکانی مهسیح ۲۷۲
- ۱۰- بانگهوازی مهسیح و بروا پیته کردنی جوله که کان ۲۷۳
- ۱۱- جوله که کان شه پری له دژدا بهریا ده کن ۲۷۳
- ۱۲- به سهرهاتی عیسا له قورناندا ۲۷۴
- ۱۳- ژیان و بانگهوازهکی له قورناندا ۲۷۷
- ۱۴- ململانیهکی دیرین ۲۷۸
- ۱۵- بروای خه لکی هه ژار و په مهکی ۲۷۹
- ۱۶- نیتمه له پیتی خوا یاریده ده رین ۲۷۹
- ۱۷- گهشت و بانگهواز ۲۸۰
- ۱۸- یاهوره کان داوای خوانیکی ناسمانی ده کن ۲۸۰
- ۱۹- نه ده بیکی نابجی ۲۸۰
- ۲۰- ناگادار کردنهوهی نه تهوه کهی له سزای سهره نجام ۲۸۱

- ۲۱- مكوپ بون ۲۸۱
- ۲۲- قورئان نهم باسوخواسه ده گيريتتهوه ۲۸۲
- ۲۳- جوله كه كان ده يانه وي پيغه مبهراڼ عيسا له كۆل خويان بكه نه وه ۲۸۳
- ۲۴- شينوازي تۆله ستين و سياسه تمه داره كان ۲۸۳
- ۲۵- فريودان و چه واشه كارى ۲۸۳
- ۲۶- گيروگرفت ۲۸۴
- ۲۷- پيغه مبهراڼ مه سيح له ناو دادگه دا ۲۸۴
- ۲۸- ياساكانى تاوانكارى لهو سهرده مدا ۲۸۵
- ۲۹- عيسا نازاريكى زور ده چيژئ ۲۸۵
- ۳۰- ته گيريكي خودايى ۲۸۶
- ۳۱- لييان گؤرا ۲۸۶
- ۳۲- جيبه چيكردى حوكمه كه ۲۸۶
- ۳۳- بهر زكر د نه وه عيسا به ره و ناسمان ۲۸۷
- ۳۴- قورئان له باره ي نهم به سهرهاته وه ده وي ۲۸۷
- ۳۵- دابه زينى عيسا به ره له روژى دوايى ۲۸۸
- ۳۶- موژده كه ي عيسا به ناردنى پيغه مبهراڼ محمد ﷺ ۲۸۸
- ۳۷- له يه كخواناسيه كى پاكه وه به ره و بيروباوه ريكي نارون ۲۸۹
- ۳۸- عيسا بانگى خه لك ده كا تا به ته نها خوا بپه رستن ۲۹۱
- ۳۹- قورئان بانگه وازه كه ي عيسا ده خاته رو ۲۹۲
- ۴۰- شوينپايه ي يه كخواناسى له بانگه وازه كه يدا ۲۹۲
- ۴۱- ديمه نيكي سهرغچراكيش له ديمه نه كانى روژى دوايى ۲۹۳
- ۴۲- له بيروباوه ريكي ليته وه به ره و بپه رستيه كى به ريلاو ۲۹۵
- فهره نگوڤ ۲۹۹
- پيرست ۳۰۵

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

